

วัฒนธรรมจึงเพียง : บทบาท รูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงต่อเงิน

ZHANG CHAO

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

วัฒนธรรมจิ้งเหียว : บทบาท รูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Jing Piao Culture: A Study on Roles, Forms and Guidelines for the Development
of Jingdezhen Ceramic Art Community

ZHANG CHAO

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN ART AND CULTURAL ADMINISTRATION
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY
2024
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ ZHANG CHAO ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุมภกร)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา)

..... กรรมการ

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุมภกร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เขียวมั่ง)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์สุชาติ เกาทอง)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

62810023: สาขาวิชา: การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม; ปร.ด. (การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: ชุมชนจิ่งเปียว, วัฒนธรรมจิ่งเปียว, รูปแบบการจัดการชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ZHANG CHAO : วัฒนธรรมจิ่งเปียว : บทบาท รูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น. (Jing Piao Culture: A Study on Roles, Forms and Guidelines for the Development of Jingdezhen Ceramic Art Community) คณะกรรมการควบคุมคณาจารย์นิพนธ์: ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร, ภาณี พันธฤภากร ปี พ.ศ. 2567.

การวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องนี้ เป็นการศึกษากลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับการขนานนามว่า "กลุ่มจิ่งเปียว" ผ่านมิติของความทรงจำร่วมของคนในชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมความหมายและคุณลักษณะของวัฒนธรรมจิ่งเปียวในช่วงปี พ.ศ.2538-2566 2) วิเคราะห์บทบาทและอิทธิพลของชุมชนจิ่งเปียวที่มีต่อศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น 3) เสนอแนวทางการจัดการชุมชนจิ่งเปียวและหนุนเสริมวัฒนธรรมชุมชนจิ่งเปียว

โดยปกติปรากฏการณ์ของผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่มักจะมุ่งย้ายไปที่เมืองใหญ่ ทว่าผู้ย้ายถิ่นกลุ่มจิ่งเปียว

กลับทำตรงกันข้าม คือ การย้ายถิ่นไปเมืองเล็กกว่าแทนที่จะย้ายไปเมืองที่ใหญ่กว่า จากการศึกษาภาคสนามและการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มจิ่งเปียว แม้จะพบว่าลักษณะภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของแต่ละคน ทว่ากลุ่มคนเหล่านั้นมีลักษณะความสนใจบางอย่างร่วมกันในเรื่องของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม พร้อมจะเรียนรู้และปรับตัว รวมไปถึงมีการตระหนักร่วมกันถึงคุณค่าของงานเครื่องเคลือบ เห็นจุดแข็งของดินเผาหลิน ซึ่งมีพร้อมให้เรียนรู้และผลิตงานสร้างสรรค์

การเปลี่ยนแปลงและวิกฤตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในช่วง 30 ปีก่อน ได้เปิดโอกาสให้กลุ่ม "จิ่งเปียว" ได้แสดงบทบาท การสืบสานและสร้างสรรค์งานทั้งรูปแบบดั้งเดิมและแบบร่วมสมัย กลุ่มผู้ย้ายถิ่นได้ทำให้เกิดกระแสการฟื้นฟูโรงงานเครื่องเคลือบ ชุมชนใหม่ ถนนสายเครื่องเคลือบซึ่งกลายเป็นเวทีใหม่รองรับการพัฒนาผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ บริบทเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นประวัติศาสตร์ชีวิตของผู้ย้ายถิ่นที่สนใจงานศิลปะ เรื่องเล่าเหล่านั้น

เผยให้เห็นความหวัง ความตั้งใจ ความคิดสร้างสรรค์และความรักในงานหัตถศิลป์ ซึ่ง

ประกอบขึ้นมาเป็นวัฒนธรรมจังหวัดและต่อมาได้สร้างคุณภาพการงานศิลปะให้กับเมืองจันทบุรี

การเปิดพื้นที่บูรณาการเชื่อมต่อระหว่างคนในท้องถิ่นกับกลุ่มคนจังหวัด ทำให้เกิดพื้นที่เรียนรู้แลกเปลี่ยน กลายเป็นแนวทางการจัดการพื้นที่วัฒนธรรมร่วมกัน ซึ่งก่อให้เกิดมิติของความเคลื่อนไหวและการพัฒนาผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ โดยผสมผสานระหว่างความดั้งเดิม นวัตกรรม การจัดการ และความคิดสร้างสรรค์ ผ่านกระบวนการจัดการแบบมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นกับกลุ่มจังหวัด ซึ่งพร้อมจะเปิดรับกลุ่มจังหวัดรุ่นใหม่ในอนาคต

62810023: MAJOR: ART AND CULTURAL ADMINISTRATION; Ph.D. (ART AND CULTURAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: Jingpiao Community, Jingpiao Culture, Management Model of Jingdezhen Ceramic Art Community

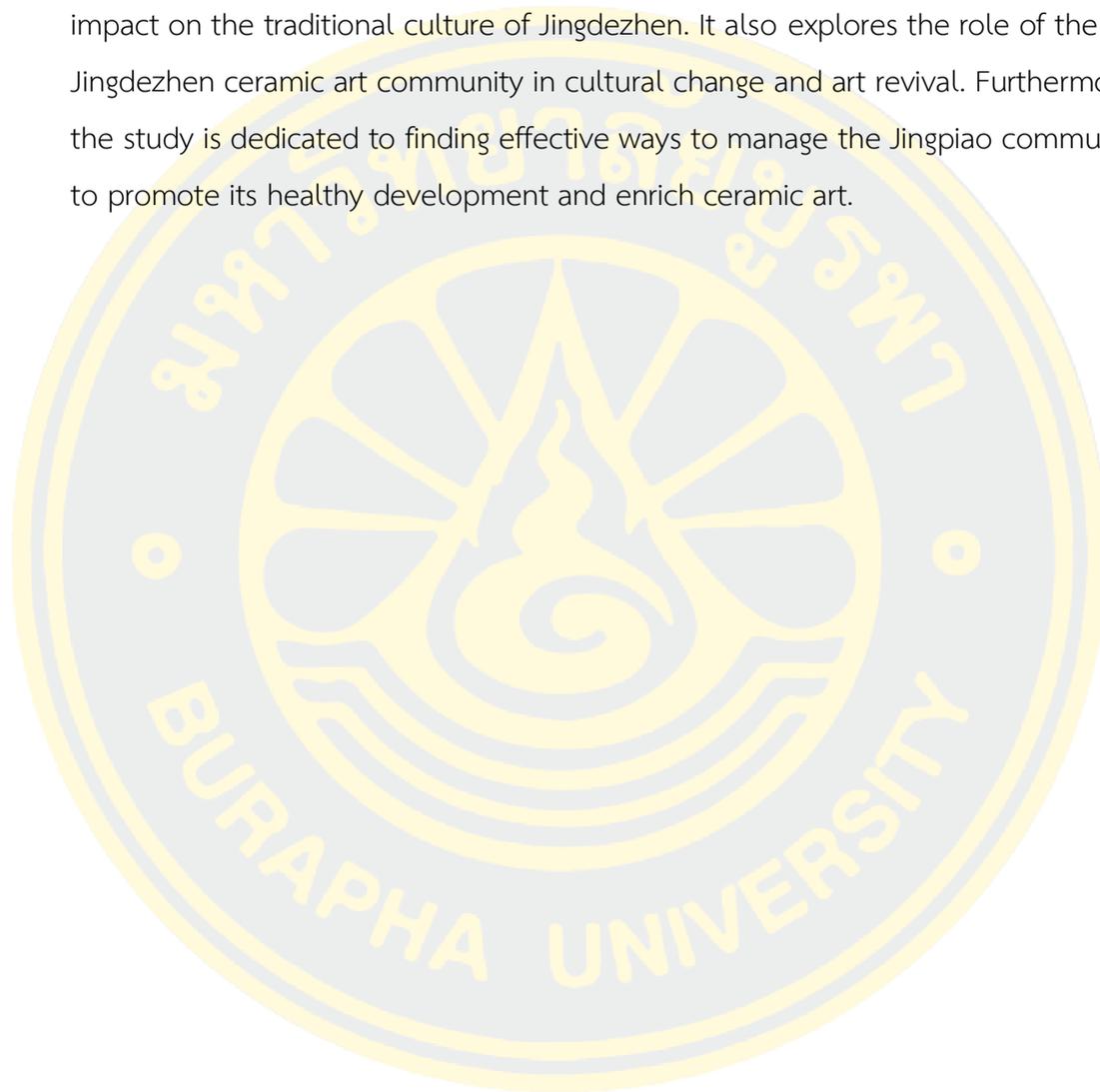
ZHANG CHAO : JING PIAO CULTURE: A STUDY ON ROLES, FORMS AND GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF JINGDEZHEN CERAMIC ART COMMUNITY. ADVISORY COMMITTEE: CHUSAK SUVIMOLSTIEN, PORADEE PANTHUPAKORN 2024.

This paper focuses on the Jingdezhen ceramic art community and the Jingpiao community. The term "Jingpiao" originates from the self-designation of immigrants who choose to stay in Jingdezhen due to their passion for ceramic art. This emerging immigrant group is composed of people from all over China and abroad, closely connected to the Jingdezhen ceramic art community. However, this new immigrant group also faces challenges in entrepreneurship, skill enhancement, and integration into the local society.

Centered around this culturally significant phenomenon, the research questions of the paper focus on the characteristics of Jingpiao culture, its impact on the traditional culture of Jingdezhen, and the effective management of the Jingpiao community in the context of cultural change and community art revival. The research aims to sort out the development of Jingpiao culture from 1995 to 2023, analyze its impact on ceramic art, and propose corresponding management guidelines and measures for cultural promotion. The study covers the three main ceramic art communities in Jingdezhen from 1995 to 2023 and the changing phases of the Jingdezhen ceramic industry. The research methods include literature review, field investigation, and interviews to comprehensively collect and analyze relevant data and information. The expected benefits include establishing a new knowledge system about Jingpiao culture, providing a new platform for the development of Jingdezhen ceramic art, and exploring cooperative management models between traditional handicraft communities and Jingpiao communities. Through this research, it aims to promote the healthy development of the Jingpiao community while

contributing to the development of ceramic art in the integration of tradition and innovation.

The paper analyzes the characteristics of Jingpiao culture and their impact on the traditional culture of Jingdezhen. It also explores the role of the Jingdezhen ceramic art community in cultural change and art revival. Furthermore, the study is dedicated to finding effective ways to manage the Jingpiao community to promote its healthy development and enrich ceramic art.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อท่านอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร. ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร และที่ปรึกษาร่วม ศาสตราจารย์ ภรดี พันธภูภกร ที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไขจุดบกพร่องในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง วัฒนธรรมจิ้งเพียว : การศึกษาบทบาท รูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ด้วยความอุตสาหะและเวลามากมายที่ท่านทั้งสองได้ลงทุนไว้ นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้นำเสนอความคิดและข้อเสนอแนะที่ดี เพื่อให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่ได้ช่วยเหลือในระหว่างการสำรวจข้อมูลและสัมภาษณ์ภาคสนามในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ZHANG CHAO

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ.....	ฑ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ระเบียบวิธีวิจัย.....	7
ขั้นตอนของการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ชุมชนเชิงเพียวภูมิหลังที่มาเกี่ยวกับการจัดการผู้อพยพในจังหวัดอุทัยธานี	12
1. องค์การบริหารและการจัดการเฉพาะทาง	12
2. นโยบายและกลไกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง	14
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	16

1. ทฤษฎีการจัดการศิลปะ.....	16
2. การจัดการวัฒนธรรมชุมชน.....	18
3. ทฤษฎีการย้ายถิ่นฐานของประชากร	22
4. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม.....	24
5. แนวคิดและลักษณะของการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม.....	26
6. แนวคิดและลักษณะของการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์.....	28
7. แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและชุมชนผู้อพยพเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น (ตั้งแต่สมัย ราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงจนถึงช่วงการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม พ.ศ. 2539)	32
1. ลักษณะพิเศษและที่ตั้งของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น.....	32
2. การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและการก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในช่วง ราชวงศ์หมิงและชิง	37
3. การเปลี่ยนแปลงของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ...	45
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนสร้างสรรค์	60
สรุป63	
บทที่ 3 การศึกษาบทบาทชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ (ปีพ.ศ. 2538-2566).....	64
ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า.....	64
1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านซานเป่า	64
2. ประวัติการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า.....	66
ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ.....	74
1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนศิลปะโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบ.....	75
2. บทบาทของจิ้งเพียว และเครือข่าย.....	79
ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน.....	86
1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของเถาซีชวน	86

2. ประวัติการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีชาน	88
จิ้งเพียวและเส้นทางในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ	91
1. แรงจูงใจในการริเริ่มและการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ	91
2. ปฏิสัมพันธ์ของผู้มีความสามารถกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ	93
3. การบูรณาการความต้องการทางวัฒนธรรมและแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต	94
4. ความหลากหลายและความครอบคลุมของสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์.....	94
บทที่ 4 รูปแบบการจัดการของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	96
การสัมภาษณ์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนจิ้งเพียว.....	98
1. การออกแบบการสัมภาษณ์	98
2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ให้สัมภาษณ์.....	99
3. การวิเคราะห์บทสัมภาษณ์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนจิ้งเพียว	102
วิถีจิ้งเพียวกับบทบาทในการจัดการชุมชนเครื่องเคลือบ	109
1. การจัดตั้งองค์กรบริการและการจัดการเฉพาะทาง	109
2. การกำหนดกลไกนโยบายที่เกี่ยวข้อง.....	111
3. การสร้างเวทีสำหรับการบริการด้านการสื่อสารและการจัดแสดงที่เกี่ยวข้อง.....	113
จิ้งเพียวและเรื่องเล่า: ชีวิต งานและความคิดสร้างสรรค์.....	114
สรุป143	
บทที่ 5 ชุมชนจิ้งเพียวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ: การบูรณาการและการพัฒนา	145
บทบาทของชุมชนจิ้งเพียว	145
1. การจัดตั้งเครือข่ายทางสังคมใหม่และการบูรณาการทางวัฒนธรรม	146
2. การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างผู้มีความสามารถและการยกระดับของจิตวิญญาณของช่างฝีมือ	149
3. จากงานฝีมือแบบดั้งเดิมสู่นวัตกรรมสมัยใหม่	150

หน้าที่และบทบาทของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี.....	153
1. ระบบการจัดการชุมชนที่หลากหลาย.....	153
2. หน้าที่ของชุมชนที่ครบถ้วน	159
จังหวัดในยุคแห่งการบูรณาการความคิดและการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม.....	162
1. ความท้าทายในการร่วมตัวเข้าสู่สังคมของ “จังหวัดเดียว”	165
2. แผนการจัดการพื้นที่แบบบูรณาการ.....	166
คู่มือคำแนะนำ การเตรียมตัวเป็นจังหวัดเดียวในอนาคต.....	172
1. การชี้แจงการวางแผนและบริการประชากรของ "จังหวัดเดียว"	173
2. คู่มือการจัดการชุมชนจังหวัดเดียว: คำแนะนำ การปฏิบัติจริง และกลยุทธ์การแก้ไขแบบไดนามิก.....	174
3. การสร้างเวทีสำหรับความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาของเนื้อหา	175
4. แผนการเผยแพร่คู่มือคำแนะนำ การเตรียมตัวเป็นจังหวัดเดียวในอนาคต	176
บทที่ 6 สรุป อภิปราย และแนวโน้มในอนาคต	179
การค้นพบหลักและผลการวิจัย	179
การอภิปรายผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	182
การทบทวนและแนวโน้มในอนาคต.....	185
บรรณานุกรม.....	187
ภาคผนวก.....	194
ภาคผนวก ก	195
ภาคผนวก ข	202
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	205

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1-1.....	9
ตารางที่ 2-1 "กฎการย้ายถิ่นฐานของประชากร" ของราเวนสไตน์.....	22
ตารางที่ 2-2.....	32
ตารางที่ 2-3 หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศจีน การเปลี่ยนแปลงของสถานที่ผลิตเครื่องเคลือบส่วนตัวในเมืองจิ่งเต๋อเจิน.....	58
ตารางที่ 2-4.....	61
ตารางที่ 2-5.....	62
ตารางที่ 3-1.....	91
ตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ในชุมชนจิ่งเป่ียว.....	99
ตารางที่ 4-2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่สมาคมชุมชนจิ่งเป่ียว.....	101
ตารางที่ 4-3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ.....	101
ตารางที่ 4-4.....	103
ตารางที่ 4-5.....	112
ตารางที่ 5-1.....	173
ตารางที่ 5-2.....	175

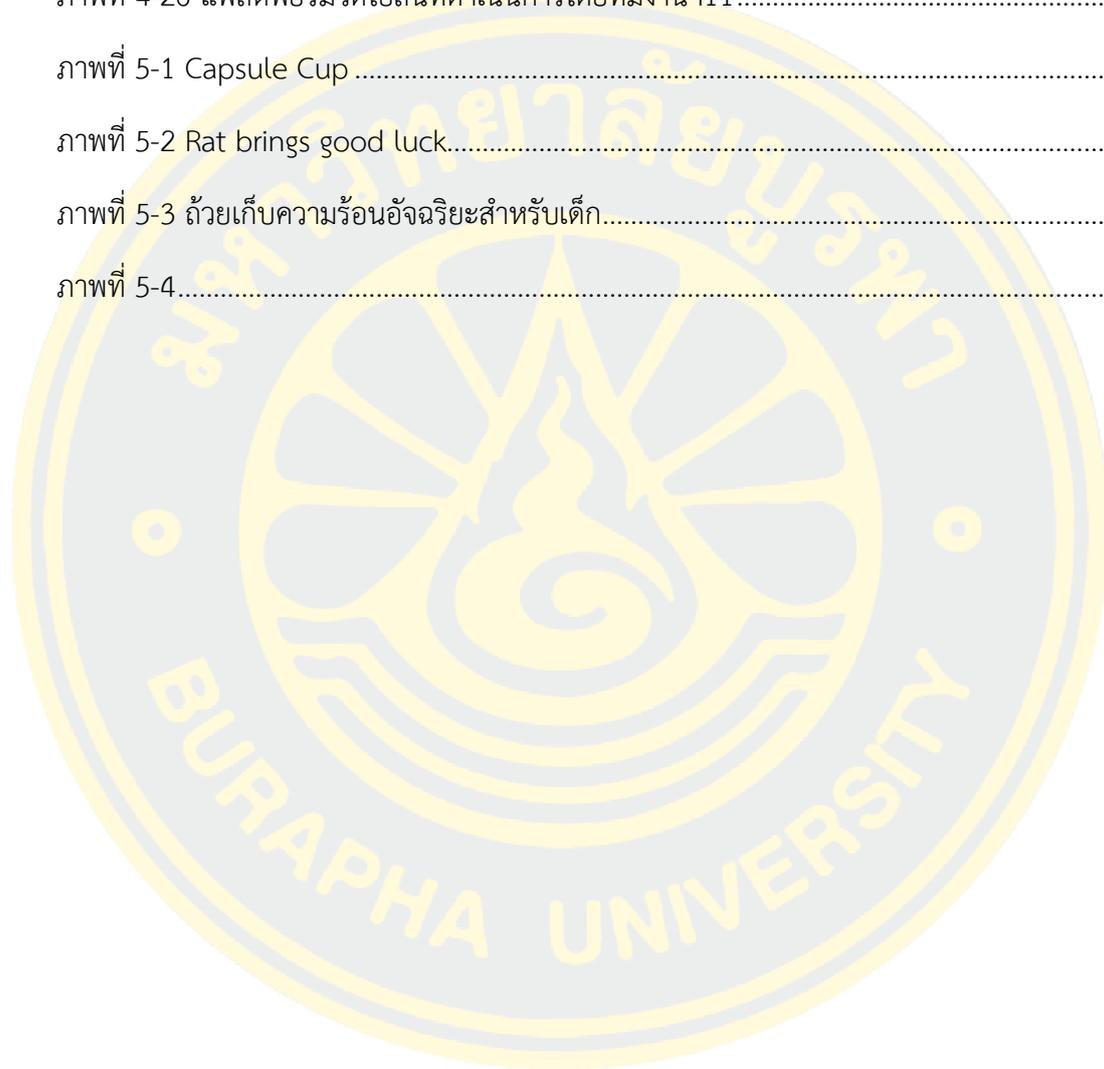
สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของจิ่งเต๋อเจิ้น	32
ภาพที่ 2-2 ตำแหน่งของตูซาง (DuChang) หู่ไช่ว (HuKou) ตงจี้ (DongZhi) และ ว่านเหนียน (WanNian) บนแผนที่.....	33
ภาพที่ 2-3.....	34
ภาพที่ 2-4 เครื่องดำข้าวด้วยพลังน้ำของซานเป่าเหมิง	35
ภาพที่ 2-5 ภาพถ่ายปัจจุบันของโรงงานเตาเผาหลวงเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	37
ภาพที่ 2-6 ชามเครื่องเคลือบอุ๋น "เซี่ยจู่" โดยด้านในมีลูกท้อที่สุกงอมอยู่ 9 ผลและด้านนอกถูกตกแต่งด้วยลวดลายการใช้ชีวิตที่สุขสบาย.....	38
ภาพที่ 2-7 แผนที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในสมัยจักรพรรดิเจียชิ่งแห่งราชวงศ์ซิง (สีเหลือง: บริเวณโรงงานเตาเผาหลวง สีแดง: บริเวณการผลิตและที่ตั้งของเตาเผาพื้นบ้าน สีน้ำเงิน: ห้องโถงในสถานที่ต่างๆ)	39
ภาพที่ 2-8 แหล่งที่มาของผู้อพยพในสมัยราชวงศ์หมิงและซิง สีเหลืองคือมณฑลฮุ่ยโจว (HuiZhou Province) และสีน้ำเงินคือมณฑลเจียงซี (JiangXi Province)	41
ภาพที่ 2-9 แผนที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในสมัยจักรพรรดิเจียชิ่งแห่งราชวงศ์ซิง(สีเหลือง: บริเวณโรงงานเตาเผาหลวง สีแดง: บริเวณการผลิตและที่ตั้งของเตาเผาพื้นบ้าน สีน้ำเงิน: ห้องโถงในสถานที่ต่างๆ)	44
ภาพที่ 2-10 ที่ตั้งของโรงงานเครื่องเคลือบรัฐขนาดใหญ่กว่า 10 แห่งบนแผนที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	46
ภาพที่ 2-11 ตัวอย่างอาหารปีพ.ศ. 2511 ของโรงอาหารในโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์ส(ปัจจุบันคือชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน) ซึ่งคนงานสามารถนำตัวอย่างนี้ไปรับข้าว 50 กรัมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	49
ภาพที่ 2-12 หอพักที่สร้างโดยโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งคนงานที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานตามเงื่อนไขต่างๆ จะได้รับสวัสดิการและให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	49

ภาพที่ 2-13 ในปีพ.ศ. 2521 ช่างเทคนิคของสถาบันวิจัยเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและคนงานในโรงงานเครื่องเคลือบกำลังศึกษาเทคโนโลยีที่ดัดแปลงเครื่องเคลือบร่วมกัน	50
ภาพที่ 2-14 หลังจากการปฏิรูปและเปิดเปิดประเทศจีน การเปลี่ยนแปลงของสถานที่ผลิตเครื่องเคลือบส่วนตัวในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น.....	58
ภาพที่ 3-1 ภาพถ่ายทางอากาศและภาพถ่ายดาวเทียมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า.....	65
ภาพที่ 3-2 ทางเข้าหลักของสถาบันฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่า.....	66
ภาพที่ 3-3 สถาบันฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่า	68
ภาพที่ 3-4 คอลเลกชันผลงานของสมาคมปีกลานปีพ.ศ. 2547-2555.....	70
ภาพที่ 3-5 เต๋อลาและซานเป่า – นิทรรศการศิลปะนานาชาติ.....	71
ภาพที่ 3-6 ถนนเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น.....	71
ภาพที่ 3-7 บริษัทเงินหูถั่ง เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	73
ภาพที่ 3-8 โรงงานเครื่องเคลือบฮั่นกวง เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น.....	73
ภาพที่ 3-9 ซ้าย: ภาพถ่ายดาวเทียมของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ขวา: ทางเข้าหลักของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ.....	74
ภาพที่ 3-10 ภาพถ่ายชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ.....	76
ภาพที่ 3-11 ภาพถ่าย "สวนหมิงและชิง" ของชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ.....	77
ภาพที่ 3-12 เจิ้ง อี้ ประธานสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน	79
ภาพที่ 3-13 พื้นที่กว้างของสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน	81
ภาพที่ 3-14 รายการบรรยายประจำวันศุกร์ในสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน	81
ภาพที่ 3-15 ตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน	83
ภาพที่ 3-16 ตลาดสร้างสรรค์วินอาทิติย์ที่สวนหมิงและชิง.....	85
ภาพที่ 3-17 โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์ส พ.ศ. 2505.....	87
ภาพที่ 3-18 งานเครื่องเคลือบ "红楼梦十二金钗" ที่ผลิตโดยโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์ส (12 female characters in the story of "A Dream of Red Mansions").....	87

ภาพที่ 3-19 โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สหลังปิดกิจการ.....	88
ภาพที่ 4-1 Jing Piao Association	109
ภาพที่ 4-2 The Jing Piao Association is holding a meeting.....	109
ภาพที่ 4-3 นิทรรศการเครื่องเคลือบร่วมสมัย “การเดินทางแห่งสีสัน”	114
ภาพที่ 4-4 นิทรรศการเครื่องเคลือบร่วมสมัย “การเดินทางแห่งสีสัน”	115
ภาพที่ 4-5 ห้องปฏิบัติงานและผลงานศิลปะของ IO1	115
ภาพที่ 4-6 ห้องปฏิบัติงานของ IO2	117
ภาพที่ 4-7 ผลงานศิลปะของ IO2	117
ภาพที่ 4-8 งานฝีมือของ IO3 ที่ผสมผสานองค์ประกอบไม้และเครื่องเคลือบ	119
ภาพที่ 4-9 ภาพวาดงานเครื่องเคลือบลวดลายดอกบัวและใบบัว	120
ภาพที่ 4-10 กาน้ำชาชิงฮวา.....	121
ภาพที่ 4-11 IO4 ทำงานในห้องปฏิบัติงานของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ	122
ภาพที่ 4-12 IO5 บรรยายภาคในพิพิธภัณฑ์ศิลปะเมืองหางโจว	123
ภาพที่ 4-13 IO5 อยู่ที่ชั้นใต้ดินของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในหางโจว.....	125
ภาพที่ 4-14 กิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปินที่จัดขึ้นโดย IO5	126
ภาพที่ 4-15 ทัศนศึกษาวัฒนธรรมที่วางแผนโดย IO5	126
ภาพที่ 4-16 ภาพจิตรกรรมฝาผนังเครื่องเคลือบ สร้างสรรค์โดย IO6.....	128
ภาพที่ 4-17 เตาเผาสาธารณะที่ดำเนินการโดย IO7.....	129
ภาพที่ 4-18 ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่สร้างสรรค์โดย IO7.....	131
ภาพที่ 4-19 ภาพถ่ายภายในของห้องปฏิบัติงาน IO8.....	132
ภาพที่ 4-20 วัสดุตกแต่งเครื่องเคลือบที่ผลิตโดยห้องปฏิบัติงาน IO8.....	133
ภาพที่ 4-21 ห้องจัดนิทรรศการ ห้องเตาเผา และห้องวาดภาพของคู่สามีภรรยา IO9 และ IO10.....	135
ภาพที่ 4-22 ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่ผลิตโดยคู่สามีภรรยา IO9 และ IO10	136
ภาพที่ 4-23 ทัศนศึกษาเกี่ยวกับเครื่องเคลือบที่ดำเนินการโดยบริษัทของ IO11, IO12 และ IO13.....	137

ภาพที่ 4-24 ชั้นเรียนศิลปะสำหรับเด็กของ I11, I12 และ I13 ในช่วงแรกของธุรกิจ.....	139
ภาพที่ 4-25 ทักษะศึกษาเครื่องเคลือบในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน (กรกฎาคม และ สิงหาคม) ประจำปีพ.ศ. 2557 ของ I11 I12 และ I13.....	141
ภาพที่ 4-26 แพลตฟอร์มวิดีโอสั้นที่ดำเนินการโดยทีมงาน I11.....	142
ภาพที่ 5-1 Capsule Cup.....	158
ภาพที่ 5-2 Rat brings good luck.....	158
ภาพที่ 5-3 ถ้วยเก็บความร้อนอัจฉริยะสำหรับเด็ก.....	158
ภาพที่ 5-4.....	177

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เมืองไม่ได้เป็นเพียงสถานที่ชุมนุมรองรับการเคลื่อนย้ายของประชากรเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ทำงานสำหรับประชาชนหลายกลุ่มอาชีพ แต่ละเมืองมีลักษณะเฉพาะของการอพยพย้ายถิ่นของแรงงาน ก่อให้เกิดพลวัตและกลายเป็นแหล่งของอารยธรรมที่สืบเนื่อง (Castree & Liu, 2015) ดังตัวอย่างเช่นเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็นเมืองผู้อพยพมาตั้งแต่สมัยโบราณที่ยังคงอยู่ในจิ้งเต๋อเจิ้น ระหว่างยุคสมัยสาธารณรัฐจีนเป็นสมาคมของผู้อพยพจากทั่วทุกพื้นที่ ตั้งแต่สมัยโบราณมีคำกล่าวเกี่ยวกับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นว่า “工匠来四方，器成天下走” (ช่างฝีมือมาจากทุกภูมิภาคและเครื่องเคลือบถูกส่งไปทั่วโลก) ด้วยเหตุนี้ความรุ่งเรืองและความเสื่อมถอยของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจึงส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่อาศัยเดิมและผู้อพยพ การหลั่งไหลอย่างต่อเนื่องของช่างฝีมือและพ่อค้าจากต่างถิ่นไม่เพียงส่งผลต่อการสืบทอดทักษะงานฝีมือเครื่องเคลือบเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนทางเทคนิคอีกด้วย ด้วยบริบทดังกล่าวจึงกลายเป็นหนึ่งในสาเหตุที่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นยังคงเจริญรุ่งเรืองมาเป็นเวลาหลายพันปี (Y, 2015)

ในสมัยราชวงศ์หมิง (พ.ศ. 1911-2187) อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้นได้พัฒนาขึ้นอย่างมาก ในอดีตงานฝีมือเครื่องเคลือบมักปรากฏอยู่ในรูปแบบการผลิตโดยชนบท แต่หลังจากสมัยราชวงศ์หมิง อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเริ่มแยกตัวออกจากเกษตรกรรม เงินทุนของพ่อค้าและเจ้าของโรงงานขนาดเล็กเริ่มมีมากขึ้นจึงเกิดรูปแบบการผลิตใหม่ขึ้นใหม่ เจ้าของโรงงานเริ่มลงทุนซื้อเครื่องมือและวัตถุดิบ และว่าจ้างแรงงานเพื่อทำการผลิตเครื่องเคลือบ การเกิดขึ้นของรูปแบบการผลิตนี้ทำให้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมหัตถกรรมแบบโรงงานที่มีลักษณะของความเป็นเมือง (Zhan & He, 2010) การก่อตั้งโรงงานเตาเผาหลวงในสมัยราชวงศ์หมิงช่วยเร่งการพัฒนาเมืองและช่วยในการขยายขนาดการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ส่งผลให้เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตและการจำหน่ายเครื่องเคลือบที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีน สถานการณ์การเพิ่มขึ้นของผู้ทำงานด้านเครื่องเคลือบและการรวมตัวของพ่อค้าจำนวนมากนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างทางสังคมของจิ้งเต๋อเจิ้น แรงงานต่างถิ่นและพ่อค้าส่วนใหญ่ที่มาจากหมู่บ้านเดียวกันจะรวมตัวกัน (ตามลักษณะของชุมชนที่อพยพมาจากถิ่นเดียวกัน) และเริ่มเข้ามาแทนที่ตำแหน่งงานของคนท้องถิ่นในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ (Chen, 2010) ในช่วงปลายราชวงศ์หมิง รูปแบบองค์กรการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในจิ้งเต๋อเจิ้นเปลี่ยนไป การปรับแต่ง

กระบวนการทำให้การผลิตเครื่องเคลือบถูกแบ่งย่อยออกไปตามอุตสาหกรรมต่าง ๆ แม้แต่การประชุมเชิงปฏิบัติการขนาดใหญ่ก็ไม่สามารถเข้าใจกระบวนการและการเชื่อมโยงทั้งหมดในกระบวนการผลิตได้อย่างเต็มที่ กลุ่มคนเหล่านั้นต่อมาจึงรวมตัวกันก่อตั้งขึ้นเป็นสมาคมและองค์กรด้านต่าง ๆ ก่อให้เกิดการเริ่มต้นการย้ายถิ่นฐานของผู้คนในจังหวัดจี้จิงเริ่มต้นขึ้นในสมัยนั้น

ในสมัยราชวงศ์ชิง (พ.ศ. 2179-2455) อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในเมืองจี้จิงโตขึ้นได้พัฒนาไปสู่จุดสูงสุด ด้วยความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมหัตถกรรมในจังหวัดจี้จิง การไหลเข้าของแรงงานและพ่อค้าจากทั่วประเทศ การแข่งขันในตลาดก็มีการพัฒนาอย่างเข้มข้นมากขึ้นเช่นกัน เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง ผู้ประกอบการได้จัดตั้งกลุ่ม เช่น สมาคมตามความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์และเครือญาติ สมาคมถูกสร้างขึ้นเพื่อปกป้องคนในวงการเดียวกันจากการกลั่นแกล้งของบุคคลภายนอกและให้บริการเพื่อผลประโยชน์ของสมาชิก สมาคมจะมีหน้าที่ทางการค้า เช่น การเจรจาสั่งซื้อและการเจรจาธุรกิจ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบของสมาคมช่วยเหลือซึ่งกันและกันแบบดั้งเดิม ซึ่งจะทำให้การสนับสนุนด้านเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ แก่คนที่มาจากหมู่บ้านเดียวกันที่เดือดร้อนอยู่ชั่วขณะหนึ่ง การเติบโตขององค์กรผู้อพยพไม่เพียงแต่ให้ที่พักพิงสำหรับการทำงานและใช้ชีวิตของผู้อพยพในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดผู้อพยพใหม่ให้ย้ายเข้ามามากขึ้น กลายเป็นแรงผลักดันในการตัดสินใจย้ายถิ่นฐาน สะท้อนให้เห็นตัวอย่างทฤษฎีการผลัด-ดึงของ (Feng, 2010)

ภายหลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน (พ.ศ. 2492-ปัจจุบัน) ในเวลานั้นโรงงานเครื่องเคลือบของจังหวัดจี้จิงส่วนใหญ่อยู่ในสถานะปิดหรือกึ่งปิด รัฐบาลได้ส่งเสริมการกลับมาผลิตใหม่อีกครั้งในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ยกเลิกกฎและระเบียบเก่าบางส่วนที่ขัดขวางการผลิต ยกเลิกสมาคมและองค์กรต่างๆ (Committee, 2005) ในตอนนั้นแหล่งผลิตกระจัดกระจายในพื้นที่ที่มีการผลิตที่เล็กมาก รูปแบบการผลิตงานฝีมือที่มีเทคนิคการผลิตที่ล้ำหลังในเวลานั้นถูกเปลี่ยนเป็นรูปแบบการผลิตเชิงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อย่างรวดเร็ว และโรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐวิสาหกิจและของภาครัฐมากกว่า 10 แห่งได้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาธุรกิจเพื่อเป็นผู้นำด้านเครื่องเคลือบของเมืองในด้านการผลิต การจัดการ และเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจี้จิงเริ่มฟื้นตัวในระยะเวลาอันสั้น

ในปีพ.ศ. 2521 ประเทศจีนเริ่ม "ปฏิรูปและเปิดประเทศจีน" และเริ่มดำเนินนโยบาย "ปฏิรูปภายในประเทศและเปิดกว้างสู่โลกภายนอก" ภายใต้ภูมิหลังนโยบายนี้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจี้จิงเริ่มสร้างระบบการจัดการแบบสังคมนิยมใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 (พ.ศ. 2493-2502) (การออกแบบอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบครบวงจร การผลิตแบบครบวงจร การจัดการแบบครบวงจร การผลิตเครื่องเคลือบถูกซื้อและขายในลักษณะรวมศูนย์ภาคการค้าเศรษฐกิจที่กำหนดโดย รัฐบาลกลาง) เมื่อเข้าสู่การปฏิรูปยุคใหม่ในช่วงกลางถึงปลายทศวรรษ 2523 (พ.ศ.

2523-2532) เศรษฐกิจการตลาดของประเทศจีนเริ่มเจริญรุ่งเรือง ผู้อยู่อาศัยในพื้นที่โดยรอบของเมืองจิ้งเต๋อเงินมาที่เมืองจิ้งเต๋อเงินอีกครั้งเพื่อทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ห้องปฏิบัติการเครื่องเคลือบส่วนตัวเหล่านี้ดึงดูดแรงงานและช่างฝีมือที่มีทักษะจำนวนมากจากโรงงานเครื่องเคลือบของรัฐและสถาบันวิจัยเครื่องเคลือบให้เข้ามาประกอบอาชีพที่สอง (Wang, 2000) ในช่วงกลางทศวรรษ 2493 (พ.ศ. 2493- 2542) แม้ว่าโรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐในเมืองจิ้งเต๋อเงินจะมีบทบาทสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในช่วงแรกของการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ในยุคการวางแผนเศรษฐกิจได้รับผลกระทบจากการโจมตีทางสถานะตลาดเศรษฐกิจ โรงงานเครื่องเคลือบเหล่านี้ถอนตัวออกจากการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ทั้งหยุดการผลิตหรือปิดกิจการ

คำว่า "จิ้งเพี้ยว" หมายถึง กลุ่มผู้ย้ายถิ่นฐานใหม่ "จิ้งเพี้ยว" สันนิษฐานว่าเกิดขึ้นหลังจากปี พ.ศ. 2553 ในขณะนั้นคำว่า "จิ้งเพี้ยว" ยังคงได้รับความสนใจจากทางการและแพร่กระจายเพียงในพื้นที่เล็กๆ เท่านั้น ผู้อพยพสมัยใหม่เหล่านี้เรียกตนเองว่า "จิ้งเพี้ยว" การปรากฏตัวของคำว่า "จิ้งเพี้ยว" นั้นมีความสัมพันธ์กับตลาดสร้างสรรค์ที่เปิดโดยชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียน ในปี พ.ศ. 2548 ชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียนในฮ่องกงได้เปิดสาขาในจิ้งเต๋อเงิน ความตั้งใจดั้งเดิมในช่วงแรกของชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียนคือการจัดหาพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปินเครื่องเคลือบและผู้ชื่นชอบเครื่องเคลือบจากทั่วโลก ในเวลานี้โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเงินได้หยุดการผลิต ทำให้โรงงาน อาคารสำนักงาน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ วางลงเป็นจำนวนมาก ผู้ประกอบการเครื่องเคลือบส่วนตัวขนาดเล็กจำนวนมากและองค์กรสนับสนุนเครื่องเคลือบหลายแห่งเลือกที่จะเช่าโรงงานที่นี้ ซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบทั้งต้นน้ำและปลายน้ำ ชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียนเลือกที่จะเช่าอาคารสำนักงานในโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเงินเป็นสาขาในจิ้งเต๋อเงินและพัฒนาให้เป็นพื้นที่ที่ครอบคลุมพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องโถงจัดนิทรรศการ ห้องประชุม อเนกประสงค์ ห้องปฏิบัติการ เครื่องเคลือบและร้านกาแฟ (Guo, 2016) และในทุกวันศุกร์จะเชิญศิลปิน เครื่องเคลือบชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ที่นี้มาบรรยายเกี่ยวกับเครื่องเคลือบฟรี เพื่อดึงดูดนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยโดยรอบให้เข้าร่วมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเครื่องเคลือบในปี พ.ศ. 2551 ชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียนได้เปิดตลาดสร้างสรรค์เล่อเทียนตามความต้องการด้านการพัฒนาตลาดและเปิดให้นักศึกษาในราคาประหยัด มอบสภาพแวดล้อมในการประกอบการที่ดีสำหรับนักศึกษาและกลายเป็นตลาดสร้างสรรค์แห่งแรกในมณฑลเจียงซี ในปี พ.ศ. 2553 ความนิยมของตลาดขยายตัว ซึ่งนอกเหนือจากนักศึกษาในท้องถิ่นแล้ว ยังได้ดึงดูดนักศึกษาจากวิทยาลัยศิลปะบางแห่งจากต่างถิ่น ก่อให้เกิดการขยายขนาดของตลาดอย่างต่อเนื่อง ตลาดสร้างสรรค์ได้ชี้แจงเกณฑ์การคัดเลือกสำหรับเจ้าของแผงลอยที่จะนำผลิตภัณฑ์มาร่วมและมีความคิดสร้างสรรค์จะได้รับการสนับสนุนเป็นแกนหลักนักศึกษาวิทยาลัยจำนวนมากได้รับเงินทุนสำหรับการประกอบการเบื้องต้นผ่านช่องทางนี้และอาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเงิน มีผู้ที่ชื่นชอบเครื่องเคลือบบางคน

ทำความเข้าใจจิ้งเต๋อเงินผ่านตลาดสร้างสรรค์และตัดสินใจที่จะอยู่ต่อ ซึ่งได้กลายเป็นกลุ่มผู้อพยพจากต่างถิ่นกลุ่มแรกๆ ที่เรียกตัวเองว่า “จิ้งเพียว” ในปี ต่อๆ มา การมาถึงของผู้มีพรสวรรค์ด้านศิลปะชั้นสูงจำนวนมากได้เริ่มดึงดูดความสนใจจากรัฐบาล และยังได้จัดตั้งหน่วยงานพิเศษขึ้นเพื่อดูแล “จิ้งเพียว” สำหรับกลุ่มผู้อพยพใหม่ (Fang, 2018) การย้ายถิ่นของพวกเขาถูกขับเคลื่อนโดยทั้งแรงจูงใจในการยังชีพและแรงจูงใจที่น่าสนใจด้วยความชื่นชอบหรือความอยากรู้เกี่ยวกับเครื่องเคลือบ และปัจจัยที่ซับซ้อนอื่นๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ประกอบกับกระแสความสนใจ ทิศทางสุนทรียภาพ และแนวทางการใช้ชีวิต ทำให้เกิดการก่อตัวของวัฒนธรรม พิเศษของชาวจิ้งเพียวขึ้น

อย่างไรก็ตาม ชุมชนจิ้งเพียวก็ประสบปัญหา 3 อย่าง เช่นเดียวกับกลุ่มผู้ย้ายถิ่นฐานอื่นๆ เช่นกัน

1. “NanChuangYe” ยากจะเริ่มต้น ปัญหานี้เกี่ยวข้องกับภารกิจของกลุ่มผู้ประกอบการต้นทุนในการริเริ่ม การขาดแคลนของกลุ่มลูกค้าหลักและเส้นสายต่างๆ นอกจากนี้แนวคิด “จิ้งเพียว” จำนวนมากยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ และยังไม่มีการสร้างแนวคิดของการผันจากงานอดิเรกให้ เป็นอาชีพ ซึ่งทำให้การพัฒนาของพวกเขายากขึ้น
2. “NanTiSheng” ยากจะยกระดับ ชุมชนจิ้งเพียวทำการผลิตเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงินที่มีห่วงโซ่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่สมบูรณ์ โดยพวกเขาสามารถผลิตเครื่องเคลือบให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยความคิดสร้างสรรค์โดยไม่ต้องเชี่ยวชาญด้านทักษะในการผลิต แต่ทักษะการผลิตเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจิ้งเต๋อเงินได้รับการสอนในรูปแบบการสืบทอดของครอบครัว อาจารย์และลูกศิษย์ และ สถาบัน ซึ่งหากชุมชนจิ้งเพียวต้องการพัฒนาทักษะการผลิตเครื่องเคลือบจึงมีความยากลำบากในการพัฒนาทักษะ
3. “NanZhaGen” ยากจะย้ายถิ่น เนื่องจากชุมชนจิ้งเพียวต่างอาศัยอยู่ในสถานที่ที่แตกต่างกัน พวกเขาจึงมักประสบปัญหาในการอพยพออกจากบ้านเกิดและขาดความรู้ลึกของการเป็นเจ้าของ ซึ่งการมาอยู่อาศัยในเมืองที่ไม่คุ้นเคย พวกเขาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ สร้างเครือข่ายทางสังคม และค้นหาบ้านที่เป็นของตัวเอง

ชุมชน “จิ้งเพียว” เคลื่อนย้ายมาจากทั่วทั้งประเทศจีน และ “จิ้งเพียว” บางคนก็มาจากต่างประเทศ คุณลักษณะทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและความชื่นชอบในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบทำให้ชุมชน “จิ้งเพียว” มีสถานะทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในจิ้งเต๋อเงิน คำว่า “เพียว” ถูกตีความว่าเป็นความหมายของการออกจากบ้านและใช้ชีวิตในสภาพที่ไม่มั่นคง ซึ่งเป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนถึงสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนผู้ย้ายถิ่นฐานดินแดนใหม่ในเมือง ชุมชน “จิ้งเพียว” จึงเปรียบเสมือนเมล็ดพืชที่ล่องลอยไปยังเมืองจิ้งเต๋อเงิน และกำลังหยั่งรากแล้วแตกหน่อเป็นต้นไม้ใหญ่จากการวิจัยของดุซงกีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและมุ่งมั่นในการแสวงหารูปแบบการจัดการ

ที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการพัฒนาคุณภาพชุมชนจิ้งเพียว รวมไปถึงการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มจิ้งเพียวที่มีผลต่อการจัดการการเปลี่ยนแปลงกระบวนการพัฒนาเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

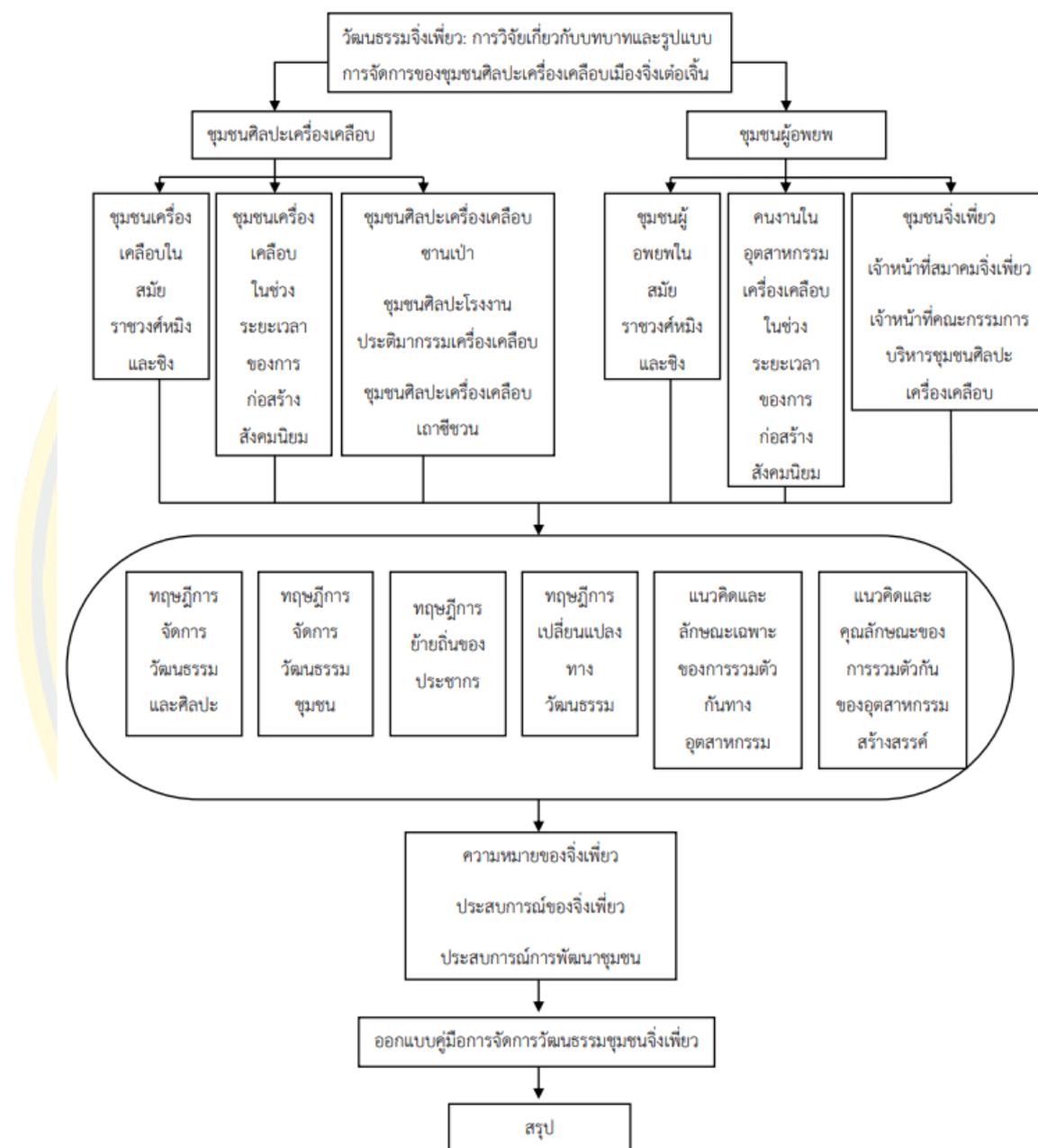
คำถามของการวิจัย

1. กลุ่มคนที่ได้รับการขนานนามว่า “จิ้งเพียว” ซึ่งเป็นผู้ย้ายถิ่นและทำงานด้านศิลปะมีคุณลักษณะพิเศษอย่างไร
2. ในช่วง พ.ศ. 2538-2566 กลุ่มคนทำงานศิลปะผู้ย้ายถิ่น "จิ้งเพียว" มีบทบาทและส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมสร้างสรรค์เครื่องเคลือบท้องถิ่นจิ้งเต๋อเจิ้น
3. ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรมและการฟื้นฟูศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ชุมชนจิ้งเพียวมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการบริหารจัดการวัฒนธรรมเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมความหมายและคุณลักษณะของวัฒนธรรมจิ้งเพียวในช่วง (ปีพ.ศ. 2538-2566)
2. เพื่อวิเคราะห์บทบาทและอิทธิพลของชุมชนจิ้งเพียวที่มีต่อศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการชุมชนจิ้งเพียวและหนุนเสริมวัฒนธรรมชุมชนจิ้งเพียว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา:** เนื้อหาการวิจัยในดุซงญอพนธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับบทบาทกลุ่มจิ้งเพียวในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

2. ขอบเขตด้านพื้นที่:

- 2.1 ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเปา
- 2.2 ชุมชนศิลปะโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบ
- 2.3 ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน

3. ขอบเขตด้านเวลา: ปีพ.ศ.2538-2566

ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีการวิจัยวรรณกรรม

เมื่อทำการวิจัยเกี่ยวกับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและชุมชนจิ้งเพียว ดุซงญอพนธ์นี้ได้ทำการรวบรวม เรียบเรียง และทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางต่างๆ ประกอบด้วย

1.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

เว็บไซต์ทางการของเทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น: รวบรวมนโยบาย กฎระเบียบ และประกาศ ล่าสุดจากเทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ และ ชุมชนจิ้งเพียว

สำนักงานพงศาวดารท้องถิ่นเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น: ได้รับบันทึกทางประวัติศาสตร์และข้อมูลทาง สถิติของพื้นที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและเอกสารนโยบายที่เกี่ยวข้อง

1.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

CNKI: ค้นหาเอกสารทางวิชาการและรายงานการวิจัยในประเทศจีนและต่างประเทศเกี่ยวกับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและชุมชนจิ้งเพียว

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและห้องสมุดเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น: เข้าเยี่ยมชม และยืมหนังสือและวารสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปะเครื่องเคลือบและการพัฒนาทางอุตสาหกรรม

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์เครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น: ศึกษาวัสดุที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ

ฐานข้อมูลคณะกรรมการจัดการและเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเมืองจันทบุรี: ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวิชาชีพของสถาบัน

2. วิธีการวิจัยภาคสนาม

2.1 วิธีการสำรวจภาคสนาม สำรวจพื้นที่ที่ชุมชนจึงเพ็ญปฏิบัติงานและแนวคิดการดำรงชีวิต ใน 3 พื้นที่ ได้แก่ A สวนสาธารณะสร้างสรรค์วัฒนธรรมเครื่องเคลือบเผาซีซอน B เขตพื้นที่โรงงานเก่า C โรงงานเครื่องเคลือบประติมากรรม

เมื่อทำการวิจัยถึงสภาพแวดล้อมการทำงานและความเป็นอยู่ของชุมชนจึงเพ็ญ การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิจัยภาคสนามที่ครอบคลุม ซึ่งประกอบด้วย การสังเกตการณ์ การมีส่วนร่วม และการวิจัยภาคสนาม เพื่อให้เข้าใจถึงชีวิตประจำวันและสถานะการทำงานบทบาทของสมาชิกในชุมชนจึงเพ็ญได้อย่างถ่องแท้

2.1.1 วิธีสังเกตการณ์ ทำการสังเกตพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกชุมชนจึงเพ็ญ ใน สภาพแวดล้อมต่างๆ อย่างเป็นระบบ บันทึกกิจกรรมประจำวัน วิธีการสื่อสาร และ รูปแบบพฤติกรรม การสังเกตแบบไม่แทรกแซงนี้ช่วยจับภาพสภาพธรรมชาติและพฤติกรรมของสมาชิกในชุมชนจึงเพ็ญได้อย่างแท้จริง

2.1.2 วิธีการมีส่วนร่วม: ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมโดยตรงในกิจกรรมประจำวันของสมาชิกในชุมชนจึงเพ็ญ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการและความท้าทายที่แท้จริงของสมาชิกในชุมชนจึงเพ็ญผ่านประสบการณ์ส่วนตัวในการทำงานและสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต แนวทางดังกล่าวได้ช่วยให้รับรู้ถึงมุมมองภายในเกี่ยวกับพลวัตและลักษณะของชุมชนได้อย่างลึกซึ้ง

2.1.3 วิธีการสำรวจภาคสนาม: ดำเนินการสำรวจภาคสนามในพื้นที่ที่สมาชิกชุมชนจึงเพ็ญอาศัยและทำงาน เพื่อเก็บข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่และการทำงานของสมาชิกในชุมชนจึงเพ็ญ

2.2 วิธีการสัมภาษณ์ ออกแบบแบบสัมภาษณ์และเชิญชวนชุมชนจึงเพ็ญ เจ้าหน้าที่บริหารสมาคมจึงเพ็ญ และเจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบทั้งหมด 28 คน เป็นการสัมภาษณ์โดยสมัครใจ เพื่อให้เข้าใจถึงสถานะการพัฒนา ปัญหา และโอกาสของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจันทบุรี หรือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และพัฒนาการของวัฒนธรรมจึงเพ็ญและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจันทบุรี ตลอดจนลักษณะ ข้อได้เปรียบ และข้อเสียเปรียบของรูปแบบการจัดการชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและทิศทางการปรับปรุงในอนาคต (แบบสอบถาม IOC ในภาคผนวก)

ตารางที่ 1-1

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์	สถานที่
เจ้าหน้าที่สมาคมจิ้งเหี้ยว	2	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีซอน
ชาวชุมชนจิ้งเหี้ยว	20	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านชานเป่า ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีซอน
คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ	6	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านชานเป่า ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีซอน

ขั้นตอนของการวิจัย

1. รวบรวมและเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการรวมตัวทางอุตสาหกรรม ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมและศิลปะ ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมชุมชน ทฤษฎีการย้ายถิ่นของประชากร ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม แนวคิดและลักษณะของการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม และแนวคิดและลักษณะของการรวมตัวของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
2. รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและชุมชนผู้อพยพในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง คัดแยกดัชนีนิพนธ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องของชุมชนจิ้งเหี้ยว ศึกษาสาเหตุของการปรากฏตัวของชุมชนจิ้งเหี้ยวและเนื้อหาของการพัฒนาที่เกี่ยวข้องของชุมชนจิ้งเหี้ยวจากนักวิชาการในอดีต
3. ดำเนินการสำรวจภาคสนามชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เยี่ยมชมชุมชนจิ้งเหี้ยว และทำการรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ ทำการสำรวจภาคสนามในพื้นที่ที่สมาชิกชุมชนจิ้งเหี้ยวอาศัยและทำงาน เพื่อรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่และการทำงานของสมาชิกในชุมชนจิ้งเหี้ยว
4. ดำเนินการวิเคราะห์เอกสารที่รวบรวมไว้ คัดเลือกข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและชุมชนจิ้งเหี้ยว วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่รวบรวมโดยการสำรวจภาคสนาม จนได้รับสถานะที่แท้จริงของชุมชนจิ้งเหี้ยวผ่านข้อมูลเชิงปริมาณ

5. วิเคราะห์ผลการวิจัยที่ได้รับเพื่อสร้างความเข้าใจที่ครอบคลุมเกี่ยวกับชุมชนจิ้งเพี้ยวและปฏิสัมพันธ์ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น สุดท้ายจึงสังเคราะห์รูปแบบกระบวนการจัดการพื้นที่ศิลปะเคลือบของชุมชนจิ้งเพี้ยว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับชุมชนจิ้งเพี้ยวและมูลเหตุการณเคลื่อนย้าย ตลอดจนความหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบาทการจัดการบริหารพื้นที่ศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น
2. เครือข่ายและเวทีเชื่อมต่อชุมชนจิ้งเพี้ยวในการการพัฒนางานศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น
3. รูปแบบและแนวทางการจัดการความร่วมมือของชุมชนท้องถิ่นกับเครือข่ายชุมชนจิ้งเพี้ยวในงานพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

จิ้งเพี้ยว: หมายถึงชุมชนจิ้งเพี้ยวเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้อพยพใหม่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น พวกเขาเป็นของยีนทางวัฒนธรรมพิเศษ ซึ่งช่วยส่งเสริมการผสมผสานและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ วัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมโลก วัฒนธรรมเครื่องเคลือบกับวัฒนธรรมอื่นๆ ของวัฒนธรรมจิ้งเต๋อเจิ้น

วัฒนธรรมจิ้งเพี้ยว: วัฒนธรรม "จิ้งเพี้ยว" เป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งปรากฏขึ้นในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นที่ซึ่งเป็นแหล่งผลิตเครื่องเคลือบหลักในประเทศจีน คำว่า "จิ้งเพี้ยว" มาจากคำที่ผู้อพยพเรียกตนเอง กลุ่มผู้อพยพเกิดใหม่กลุ่มนี้ประกอบด้วยผู้อพยพจากทั่วประเทศจีนและต่างประเทศ พวกเขาเลือกที่จะมายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเนื่องจากชื่นชอบในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ วัฒนธรรมจิ้งเพี้ยวไม่เพียงสะท้อนถึงผลงาน วิถีชีวิต และค่านิยมของผู้คนเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนจิ้งเพี้ยวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอีกด้วย ซึ่งลักษณะทางศิลปะของวัฒนธรรม "จิ้งเพี้ยว" ได้ผสมผสานระหว่างทักษะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและการนวัตกรรมสมัยใหม่ ก่อให้เกิดชุมชนวัฒนธรรมที่มีลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ร่วมกัน

บทบาท: วัฒนธรรมจิ้งเพี้ยวเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนจิ้งเพี้ยวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น ผลกระทบนี้แสดงออกในหลายระดับและเป็นไปในเชิงบวกซึ่งสามารถส่งเสริมการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ: ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเป็นเวทีที่ผสมผสานระหว่างการสร้างสรรค์ นิทรรศการ การศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม โดยจัดให้มีพื้นที่สร้างสรรค์และสถานที่จัดแสดงนิทรรศการสำหรับชุมชนจึงเพียง

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า: ชุมชนแห่งนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ประเทศจีน เป็นชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่พัฒนาขึ้นในพื้นที่ชนบท ชุมชนนี้ถือกำเนิดขึ้นในปีพ.ศ. 2539 และก่อตั้งโดยศิลปินเครื่องเคลือบชื่อดัง หลี่ เจียนเซิน โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนและการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบระดับนานาชาติ

ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ: ชุมชนแห่งนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเดิมเป็นโรงงานเครื่องเคลือบเก่าด้วยทักษะดั้งเดิมของงานเครื่องเคลือบ ประติมากรรมจึงสามารถดึงดูดศิลปินและองค์กรทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้มารวมตัวกันที่ชุมชนแห่งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการและทางเทคนิคได้

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน: ชุมชนแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ทิศทางตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ประเทศจีน ครั้งหนึ่งเคยเป็นที่ตั้งของโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์ส โรงงานเครื่องเคลือบแห่งนี้ปิดตัวลง ในปีพ.ศ.2539 และได้รับการปรับปรุงใหม่โดยรัฐบาลเทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในปีพ.ศ.2555 และได้เปิดดำเนินการใหม่อีกครั้งตั้งแต่ปีพ.ศ. 2559 ปัจจุบันกลายเป็นอุทยานวัฒนธรรมครบวงจรที่ผสมผสานระหว่างธุรกิจ การท่องเที่ยว และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน

ความสัมพันธ์ทางสายเลือดของผู้ย้ายถิ่นฐาน: ความสัมพันธ์ทางสายเลือดของผู้ย้ายถิ่นฐานหมายถึงความสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างผู้ย้ายถิ่นฐานกับสมาชิกในครอบครัว ความสัมพันธ์นี้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการย้ายถิ่นฐาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่ครอบครัวกลับมารวมตัวกันอีกครั้ง การสนับสนุนทางสังคม และความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ทางสายเลือดไม่เพียงเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ทางอารมณ์และครอบครัวเท่านั้น แต่ยังให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในสภาพแวดล้อมใหม่ ช่วยในการปรับตัว และมีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์จากถิ่นที่เกิดของผู้ย้ายถิ่นฐาน: ความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่นฐานหมายถึงความเชื่อมโยงและเครือข่ายการช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่จัดตั้งขึ้นโดยผู้ย้ายถิ่นฐานจากภูมิภาคหรือประเทศเดียวกันในสภาพแวดล้อมใหม่ ด้วยความสัมพันธ์นี้ ผู้ย้ายถิ่นฐานจะสามารถแบ่งปันข้อมูล ทรัพยากร และประสบการณ์ เพื่อสร้างเครือข่ายทางสังคมที่แน่นแฟ้นซึ่งสร้างความคุ้นเคยและความรู้สึกปลอดภัยสำหรับพวกเขาในสภาพแวดล้อมใหม่ได้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุมชนจึงเพื่อยุติปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดการผู้อพยพในจังหวัดเต๋อเจิ้น
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและชุมชนผู้อพยพเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น (ตั้งแต่
สมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงจนถึงช่วงการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม พ.ศ. 2539)
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนสร้างสรรค์
บทสรุปของบทนี้

ชุมชนจึงเพื่อยุติปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดการผู้อพยพในจังหวัดเต๋อเจิ้น

1. องค์กรบริการและการจัดการเฉพาะทาง

ในปีพ.ศ. 2555 เมืองจังหวัดเต๋อเจิ้นได้ดำเนินการปฏิรูปพรรคและหน่วยงานราชการเทศบาล
การปฏิรูปนี้ดำเนินการตาม "แผนการดำเนินการปฏิรูปพรรคและหน่วยงานราชการเทศบาลเมืองจังหวัด
เต๋อเจิ้น" (เทศบาลกำหนด (ประจำปีพ.ศ. 2555) ฉบับที่ 38) และ "ประกาศของคณะกรรมการ
พรรคเทศบาลและรัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวกับการออกแผนปฏิบัติการเพื่อการปฏิรูปพรรคและหน่วยงาน
ราชการในเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น" (ประกาศจากรัฐบาลเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น (ประจำปีพ.ศ. 2555) ฉบับที่ 24) ที่
ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพรรคประจำมณฑลเจียงซีและรัฐบาลเพื่อประชาชนมณฑลเจียงซี โดย
ในการปฏิรูปดังกล่าว รัฐบาลเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้นได้จัดตั้งสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมือง
จังหวัดเต๋อเจิ้น เพื่อรับผิดชอบในการวางแผน จัดตั้งองค์กร ให้คำแนะนำ ประสานงาน และจัดการแบบ
ครบวงจรสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น

ในเดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2560 สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเคลือบเมืองจังหวัดเต๋อ
เจิ้น (Jingdezhen Ceramics Manufacturing Development Bureau) ได้ปฏิบัติตามคำตัดสินของ
"การอนุมัติของคณะกรรมการองค์กรและสถานประกอบการเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้นเกี่ยวกับการเปลี่ยนชื่อ
สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น" (ประกาศจากรัฐบาลเมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น
(ประจำปีพ.ศ. 2560) ฉบับที่ 1) และได้เปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจ
ึงเต๋อเจิ้น (Jingdezhen Ceramics Industry Development Bureau) ปัจจุบันสำนักงานพัฒนาดังกล่าว
มีผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด 30 คน แบ่งออกเป็น 6 ฝ่ายเฉพาะด้าน ได้แก่

1. สำนักงานพรรคและรัฐบาล (คณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยของ
หน่วยงานและสำนักงานที่ครอบคลุมด้านการบริหารงานของสำนักพัฒนา)

2. ฝ่ายเศรษฐศาสตร์และการค้า
3. ฝ่ายจัดการอุตสาหกรรม
4. ฝ่ายทรัพยากรบุคคลด้านเทคนิค
5. สำนักงานส่งเสริมการลงทุน
6. ฝ่ายกฎหมาย

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบหลัก ดังนี้

1) กำหนดแผนความสามารถสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น มีส่วน
ร่วมในการดำเนินการพัฒนาและการจัดการทรัพยากรผู้มีความสามารถด้านเครื่องเคลือบ และมีส่วน
ร่วมในการจัดสรรทรัพยากรผู้มีความสามารถด้านการศึกษาทางเทคโนโลยี

2) ชี้แนะและกำกับดูแลงานทางธุรกิจขององค์กรและสถาบันพลเรือนเครื่องเคลือบของ
เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

3) เข้าร่วมในการรับรอง การอนุมัติ และการจัดการชื่อเรียกเฉพาะทางและเทคนิคของ
เครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

4) ดำเนินความร่วมมือจากต่างประเทศและการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเครื่องเคลือบ จัด
ระเบียบและประสานงานด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจและการค้า การแลกเปลี่ยน กิจกรรมนิทรรศการ
 ฯลฯ ของเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ"

เป้าหมายของสำนักพัฒนานี้คือการบูรณาการทรัพยากรบุคคล นโยบาย กองทุน และ
โครงการของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพื่อสร้างเวทีสำหรับการให้บริการใหม่ โดยเวทีดังกล่าวจะเป็นเวทีสำหรับ
ให้การสนับสนุนผู้มีความสามารถด้านนวัตกรรมและผู้ประกอบการทุกประเภทในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นซึ่ง
รวมถึงชุมชนจิ้งเพี้ยว เพื่อช่วยให้พวกเขาเอาชนะอุปสรรคและพัฒนาความสามารถของตนเอง สำนัก
พัฒนาที่มีความคาดหวังที่ต้องการจะดึงดูดผู้มีความสามารถให้เข้ามายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นมากขึ้นผ่านการ
มอบโอกาสในการพัฒนาอาชีพที่ดี การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยและมีกลไกการสร้างแรงจูงใจ
และทำให้กลายเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจและเป็นศูนย์กลางของศิลปะและ
วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นได้ก่อตั้งสำนักงานจัดหาผู้มีความสามารถ
(Recruit talents) และสำนักงานบริการผู้มีความสามารถของชุมชนจิ้งเพี้ยวและจิ้งกุย (จิ้งกุย
หมายถึง ผู้คนที่เคยอาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและกลับมาใช้ชีวิตที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอีกครั้ง) โดย
วัตถุประสงค์ของทั้งสองสำนักงานนี้คือการจัดการภาระงานของผู้มีความสามารถในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นให้
เป็นระเบียบมากขึ้น ซึ่งรวมถึงการบูรณาการนโยบาย หน้าที่ โครงการ และเงินทุน เพื่อพัฒนา

ทรัพยากรของผู้มีความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หน้าที่ความรับผิดชอบของทั้งสองสำนักงานคือการสร้างเวทีสำหรับการให้บริการผู้มีความสามารถขนาดใหญ่และปรับสภาพแวดล้อมนโยบายให้เหมาะสมเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้มีความสามารถมากขึ้น โดยสำนักงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ทั้งสองแห่งนี้จะมุ่งเน้นไปที่ชุมชนทุกประเภท ซึ่งรวมถึง "จิ้งเหี้ยว" และ "จิ้งกุก" เพื่อมุ่งมั่นที่จะดึงดูดอนุรักษ์ และปลูกฝังชุมชนเหล่านี้ด้วยการให้บริการที่มีคุณภาพและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในด้านการทำงานและการใช้ชีวิต ทั้งสองสำนักงานมีเป้าหมายที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้มีความสามารถมากขึ้นในด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีวัตถุประสงค์คือการทำให้เมืองจิ้งเต๋อเงินกลายเป็นเมืองที่สามารถสื่อสารกับโลกได้และสร้างเมืองจิ้งเต๋อเงินให้ร่ำรวย สวยงาม และมีความสุข ซึ่งสิ่งนี้ไม่เพียงแต่ให้การสนับสนุนผู้มีความสามารถที่แข็งแกร่งให้กับเมืองจิ้งเต๋อเงินเท่านั้น แต่ยังถือเป็นการรับประกันถึงการมีทรัพยากรทางปัญญาที่เพียงพออีกด้วย

2. นโยบายและกลไกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเงินได้มีการใช้มาตรการต่างๆ ซึ่งทำให้ประสบความสำเร็จในการดึงดูดผู้คนชุมชนจิ้งเหี้ยวจำนวนมากให้เข้ามาแสวงหาโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ โดยความสำเร็จเหล่านี้เกิดจากการวางแผนของรัฐบาลเทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเงินใน 3 ทิศทางหลัก ได้แก่:

- 1) การใช้โอกาสในการพัฒนาอาชีพเพื่อรวบรวมผู้มีความสามารถ
- 2) การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ได้รับการปรับปรุงเพื่อดึงดูดผู้มีความสามารถ

ความสามารถ

- 3) การใช้กลไกการให้รางวัลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นศักยภาพของผู้มีความสามารถ
- เทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเงินได้มีการกำหนดและดำเนินการชุดนโยบายและกลไกการ

ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องตามทิศทางหลัก 3 ประการสำหรับการจัดการและการบริการของชุมชนจิ้งเหี้ยว โดยวัตถุประสงค์หลักของการกำหนดนโยบายและกลไกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเหล่านี้คือการให้การสนับสนุนและการบริการที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพแก่ชุมชนจิ้งเหี้ยว และช่วยเสริมสร้างความเป็นผู้นำและการจัดการขององค์กรในชุมชนเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการตามนโยบายมีประสิทธิผลและก่อให้เกิดการพัฒนาที่ดีกับชุมชนจิ้งเหี้ยว

นโยบายและกลไกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

- 1) ความสนใจและการสนับสนุนเป็นพิเศษจากผู้นำพรรคและรัฐบาลของเมืองจิ้งเต๋อเงิน: กลุ่มผู้ดำเนินงานผู้มีความสามารถของคณะกรรมการพรรคเทศบาลซึ่งนำโดยเลขาธิการคณะกรรมการพรรคเทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเงิน ได้กำหนดความคิดเห็นในการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิรูประบบและกลไกการพัฒนาผู้มีความสามารถให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อชี้นำทิศทางและให้การวางแผนที่ชัดเจนสำหรับนโยบายผู้มีความสามารถ

2) การสนับสนุนนโยบายในระดับเทศบาล: เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีความสามารถ รัฐบาลเทศบาลเมืองจึงได้จัดทำและดำเนินการเอกสารนโยบายหลายชุด อาทิ "มาตรการดำเนินการในเมืองจึงต่อเงินเพื่อสนับสนุนการนวัตกรรมและการพัฒนาผู้ประกอบการของผู้มีความสามารถ" และ "นโยบายสิทธิประโยชน์ของเมืองจึงต่อเงินเพื่อสนับสนุนการนวัตกรรมและการพัฒนาผู้ประกอบการของผู้มีความสามารถ" ซึ่งนโยบายต่างๆ เหล่านี้ได้ให้การสนับสนุนด้านนโยบาย รัฐบาลและให้บริการคุณภาพสูงแก่การรวมตัวกันของชุมชนจึงเพียงในการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนพิเศษสำหรับการเป็นผู้ประกอบการ การให้การสนับสนุนทางการเงินหลายช่องทาง การสร้างเวทีสำหรับการปลูกฝัง และการปรับปรุงกลไกที่สร้างแรงจูงใจให้กับผู้มีความสามารถ นอกจากนี้ นโยบายดังกล่าวยังครอบคลุมถึงด้านการปรับปรุงคุณภาพสำหรับผู้มีความสามารถ การจัดตั้งกลไกการให้รางวัลตอบแทน และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการอยู่อาศัย ซึ่งถือเป็นการให้การสนับสนุนอย่างครอบคลุม และยังได้สร้างระบบนโยบายการพัฒนาผู้มีความสามารถ "3+1+X" อีกด้วย ("3+1" หมายถึง เครื่องเคลือบ การบิน รถยนต์ + การท่องเที่ยว และ "X" หมายถึง อุตสาหกรรมดั้งเดิมที่ได้เปรียบซึ่งเน้นด้านการแพทย์ อุตสาหกรรมเคมี ฯลฯ)

3) ระบบการติดต่อสื่อสารสำหรับผู้มีความสามารถ: เทศบาลเมืองจึงต่อเงินได้จัดตั้งระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้นำเมือง ผู้เชี่ยวชาญในด้านอุตสาหกรรม และชุมชนจึงเพียง เพื่อดำเนินการพบปะและพูดคุยกับผู้คนในชุมชนเป็นประจำ ซึ่งจะช่วยยกระดับความรู้สึกถึงการเป็นส่วนหนึ่งและความมีอัตลักษณ์ของชุมชน โดยจัดให้มีการพบปะและพูดคุยกับผู้คนในชุมชนทุกปี เพื่อรักษาความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับชุมชน และในปี พ.ศ. 2565 รัฐบาลเมืองจึงต่อเงินได้มีการพบปะกับสมาชิกในชุมชนไปมากกว่า 300 คน

4) การสนับสนุนจากฐานปลูกฝังผู้ประกอบการ: ยกตัวอย่างฐานปลูกฝังผู้ประกอบการเครื่องเคลือบเมืองจึงต่อเงิน ศูนย์แนะแนวผู้ประกอบการเมืองจึงต่อเงินได้ให้การสนับสนุนอย่างรอบด้านแก่บริษัทต่างๆ ที่จะเข้ามาลงทุนในฐานแห่งนี้ผ่านการส่งผู้ปฏิบัติงานผู้เชี่ยวชาญไปจัดตั้งสถานบริการสำหรับผู้ประกอบการในฐานปลูกฝังผู้ประกอบการ การสนับสนุนรอบด้านเหล่านี้ประกอบด้วย การให้คำปรึกษาด้านนโยบาย ตัวแทนจัดการงานธุรการ การให้คำแนะนำสำหรับผู้ประกอบการ การฝึกอบรมด้านทักษะและการเป็นผู้ประกอบการ ตลอดจนสินเชื่อค้ำประกันและเงินอุดหนุนตามนโยบาย เป็นต้น นอกจากนี้ เพื่อลดภาระให้กับผู้ประกอบการ ฐานปลูกฝังผู้ประกอบการยังมีการให้เงินอุดหนุนตามนโยบายสำหรับบริษัทที่เข้ามาลงทุนในด้านค่าเช่าที่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ทรัพย์สิน และด้านอื่นๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเติบโตและการพัฒนาของบริษัทที่เข้ามาลงทุนในเมืองจึงต่อเงิน

5) การพัฒนาทักษะและการฝึกอบรม: สำหรับผู้ประกอบการที่ขาดทักษะ ทางศูนย์แนะแนวผู้ประกอบการเมืองจึงต่อเงินได้มีการจัดให้ผู้ที่สนใจเข้าร่วมการฝึกอบรมทักษะก่อนการทำงาน และฝึกอบรมการเป็นผู้ประกอบการโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อช่วยพัฒนาทักษะของผู้ที่เข้าร่วมและช่วย

ส่งเสริมการเติบโตของชุมชนจึงเพียงพอ ซึ่งนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานที่ถูกเลิกจ้างก็สามารถสมัครเข้าร่วมได้ด้วยเช่นกัน ส่วนเงื่อนไขสำหรับผู้มีความสามารถที่โดดเด่นจะสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสม

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ปรากฏการณ์การย้ายถิ่นฐานแบบย้อนกลับของชุมชนจึงเพียงพอมีเอกลักษณ์เฉพาะในรูปแบบการย้ายถิ่นฐานของประชากรจีน ตามประวัติศาสตร์ แนวโน้มการย้ายถิ่นของประชากรมักจะอพยพจากเมืองเล็กไปยังเมืองใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางทางการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ชุมชนจึงเพียงพอแสดงรูปแบบการย้ายถิ่นฐานแบบย้อนกลับ กล่าวคือ เป็นการย้ายถิ่นจากเมืองใหญ่ที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจไปยังเมืองเล็กๆ ภายในประเทศจีน การเลือกศึกษาพฤติกรรมของ “ชุมชนจึงเพียงพอ” มีความสำคัญในเชิงบวกต่อการพัฒนาเมือง โดยมุ่งเน้นที่แนวคิดและลักษณะของทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมและศิลปะ การจัดการวัฒนธรรมชุมชน ทฤษฎีการย้ายถิ่นของประชากร ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และการรวมตัวของอุตสาหกรรมจัดการผลการวิจัยทฤษฎีของนักวิชาการที่ศึกษาก่อนหน้านี้ ได้วางรากฐานสำหรับการศึกษา “ชุมชนจึงเพียงพอ” ในบทที่ 2 นี้ได้ ทบทวนทฤษฎีแนวคิด บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการจัดการศิลปะ

การจัดการศิลปะเป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากศิลปะ โดยอาศัยวิชาการจัดการ และการผสมผสานสาขาวิชาต่างๆ คุณลักษณะการจัดการแบบดั้งเดิมประกอบด้วย 5 ด้านต่อไปนี้ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดตำแหน่งพนักงาน การกำกับดูแลและให้คำแนะนำ และการควบคุม การใช้คุณลักษณะเหล่านี้เพื่อส่งเสริมการแสดงผลและผลิตภัณฑ์ทางทัศนศิลป์ และนำเสนอผลงานของศิลปินต่อผู้ชม คือการจัดการศิลปะ (Yu, 2008)

คำจำกัดความของการจัดการศิลปะในประเทศจีนนั้นโดยทั่วไปแล้วจะเหมือนกับคำกล่าวข้างต้น ใน "การจัดการศิลปะเบื้องต้น" มีเถียนชวนหลิวเป็นบรรณาธิการหนังสือชื่อ “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการศิลปะ (Introduction to Art Management)” ซึ่งให้เห็นว่า “การจัดการศิลปะคือพฤติกรรมของมนุษย์ในการจัดการกิจกรรมศิลปะ เป็นการใช้ความเฉลียวฉลาดของผู้คนอย่างเต็มที่ตลอดจนทฤษฎีศิลปะและวิชาการจัดการ โดยมีเป้าหมายทางศิลปะที่ชัดเจน และมีการวางแผน จัดระเบียบ นำไปใช้ ควบคุมพฤติกรรมและกระบวนการของมัน (Tian, 2011)” เชี่ยวต้าจึงเป็นบรรณาธิการหนังสือชื่อ “การจัดการศิลปะ (Arts Management)” ซึ่งให้เห็นว่า “เมื่อศิลปะก่อตัวเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อการดำรงอยู่ ความจำเป็นในการจัดการจึงเกิดขึ้น การจัดการ ในที่นี้หมายถึงการวางแผน การจัดระเบียบ การกำกับ การประสานงานและการควบคุมกิจกรรมการสร้างสรรค์และการ

ผลิตทางศิลปะโดยรวม นั่นคือ การสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ดีสำหรับศิลปินในการสร้างสรรค์ และสำหรับมวลชนเพื่อแสวงหาความสุขทางศิลปะ (Xie, 2016)

แม้ว่าการจัดการศิลปะจะมีคำจำกัดความที่แตกต่างกัน แต่การจัดการศิลปะล้วนหมายถึง การดำเนินการจัดการสถาบันศิลปะและกิจกรรมศิลปะ ซึ่งในขณะเดียวกันยังแสดงให้เห็นว่าการจัดการศิลปะมีทั้งคุณลักษณะของวิทยาการจัดการสมัยใหม่และลักษณะเฉพาะของการสร้างงานศิลปะ และกิจกรรมศิลปะ ตลาดศิลปะและอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมมีสัดส่วนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในเศรษฐกิจของประเทศ และการจัดการศิลปะก็มีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้นใน "การวางแผนและการผลิต โครงการศิลปะ การตลาดศิลปะและการจัดจำหน่าย การเงินและการสนับสนุนด้านศิลปะ นโยบาย และข้อบังคับด้านศิลปะ ผู้ชมและการขยายตัวของงานศิลปะ การสร้างตราสินค้าศิลปะ ฯลฯ เป็นการวางแผนโดยรวมและการควบคุมปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปะกับปัจจัยภายนอกทางสังคม" ขอบเขตของการวิจัยการจัดการศิลปะร่วมสมัยส่วนใหญ่ประกอบด้วย การจัดการศิลปะและการจัดการองค์กร การวางแผนกิจกรรมศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ ทุนศิลปะและกลไกการดำเนินงาน องค์กรศิลปะและกลไกการเผยแพร่กิจกรรม (Zhao et al., 2006) ด้วยการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการศิลปะและการบูรณาการในเชิงลึกอย่างต่อเนื่องของวิชาวศศึกษาการนี้และอาศัยความรู้จากสาขาวิชาอื่นๆ การจัดการศิลปะจึงมีความหลากหลาย เนื้อหาและขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศิลปะก็มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ศิลปะคือสาขาวิชาและการจัดการคือเครื่องมือ การจัดการศิลปะจึงเป็นวิชาเอกที่มีทฤษฎี การประยุกต์เป็นจุดประสงค์หลัก โดยมีเนื้อหาของศิลปะเป็นแกนหลักในการศึกษากลไกของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยองค์ประกอบต่างๆ เช่น กิจกรรมขององค์กร และกฎระเบียบการจัดการ จากการวิเคราะห์ในระดับมหภาค การจัดการศิลปะสร้างนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาทางสังคม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล การตลาด และมวลชนในด้านวัฒนธรรมอย่าง สมเหตุสมผลและมีประสิทธิภาพ เป็นการกระตุ้นทรัพยากรทางสังคมและวัฒนธรรม สร้างความพึงพอใจในวัฒนธรรมให้กับผู้คน จากการวิเคราะห์ระดับกลาง การจัดการศิลปะยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมศิลปะและตลาดศิลปะที่เจริญรุ่งเรืองในสังคมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มองจากระดับจุลภาค การจัดการศิลปะมีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับผู้ผลิตทั่วไป ผู้บริโภค และนายหน้าด้านศิลปะ การจัดการศิลปะควรใช้แรงผลักดันทางวัฒนธรรมและหน้าที่ทางสังคม สร้างสะพานเชื่อม การสื่อสารและแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐบาล ตลาด ศิลปิน และผู้บริโภค ส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันของผลประโยชน์ทางสังคม ผลประโยชน์ทางการค้า และคุณค่าทางสุนทรียะ (Tian, C. L. 2011)

2. การจัดการวัฒนธรรมชุมชน

นักสังคมวิทยาหลายคนศึกษาชุมชนจากมุมมองที่ต่างกันและเสนอคำจำกัดความที่แตกต่างกัน บางคนอธิบายว่าชุมชนเป็นกลุ่มและกระบวนการ ในขณะที่บางคนอธิบายว่าชุมชนเป็นระบบสังคม การแบ่งแยกทางภูมิศาสตร์ และการเป็นเจ้าของ การเชื่อมต่อกัน และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กลายเป็นปัจจัยร่วมในการศึกษาทั้งหมด (Robert, 1995) นักวิชาการชาวจีนเพียงคนเดียวที่เชื่อว่า “ชุมชนคือกลุ่มของหลายกลุ่มสังคมหรือองค์กรทางสังคมที่รวมตัวกันในภูมิภาคหนึ่ง ก่อตัวเป็นกลุ่มใหญ่ที่เชื่อมโยงถึงกันในชีวิตกันและกัน เขาเชื่อว่าตราบไคที่ยังคงความเป็นชุมชนจะมีลักษณะพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) “องค์ประกอบของพื้นที่ (2) ประชากร (3) โครงสร้าง และ (4) ความรู้สึกร่วมทางใจของคนในสังคม”

เมื่อมีชุมชนก็จะมีวัฒนธรรมชุมชน สำหรับคำจำกัดความของวัฒนธรรมชุมชนนั้นไม่มีคำกล่าวที่ค่อนข้างสอดคล้องกันในแวดวงวิชาการ โดยในปัจจุบันมีคำจำกัดความของนักวิชาการหลายท่านดังต่อไปนี้

2.1 ในด้านรูปแบบการใช้ชีวิต กล่าวได้ว่า “วัฒนธรรมชุมชนสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นวิถีชีวิตทางจิตวิญญาณและทางวัตถุของมนุษย์ วิถีชีวิตทางจิตวิญญาณส่วนใหญ่ประกอบด้วยโครงสร้างทางค่านิยมของผู้คน (การแสวงหา ความคาดหวัง กาลเวลา ค่านิยม ฯลฯ) โครงสร้างทางความเชื่อ (ความเชื่อทางศาสนา ฯลฯ) และโครงสร้างเชิงบรรทัดฐาน (จารีตประเพณี คุณธรรม กฎหมาย ฯลฯ) และด้านอื่นๆ วิถีชีวิตทางวัตถุส่วนใหญ่หมายถึงวิถีชีวิตการกินอยู่ การทำงาน และความบรรเทิงของผู้คน” นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันแซนเดอร์สเชื่อว่าวัฒนธรรมชุมชนรวมถึงภาษา ตัวอักษร สัญลักษณ์สาธารณะ ระบบค่านิยม และสิ่งที่เกี่ยวข้องระหว่างกฎ อนุสัญญา และวิธีการเฉพาะ (Xu, Z. 1994)

2.2 ลักษณะชุมชน กล่าวได้ว่า “วัฒนธรรมชุมชนหมายถึงวัฒนธรรมที่มีความเป็นหนึ่งเดียวสูงภายในชุมชน มีระบบพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากชุมชนอื่น รูปแบบการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ มีภาษาพิเศษ และแนวคิดทางเศรษฐกิจบางอย่าง เป็นต้น (Xu, Z. 1994)” วัฒนธรรมชุมชน หมายถึง "ปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมเฉพาะที่แพร่หลายภายในชุมชน ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานพฤติกรรม ประเพณีทางประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียม ความเคยชิน วิถีชีวิต ภาษาท้องถิ่นและสัญลักษณ์เฉพาะของคนในชุมชน”

2.3 ทั้งความหมายแบบวงกว้างและแคบ กล่าวได้ว่า “วัฒนธรรมชุมชนในความหมายวงกว้าง หมายถึง ผลรวมของวัฒนธรรมวัตถุที่สร้างขึ้นโดยผู้อยู่อาศัยในชุมชน โดยผ่านการปฏิบัติระยะยาวในพื้นที่เฉพาะ วัฒนธรรมชุมชนในความหมายแคบ หมายถึง การบูรณาการปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน กล่าวคือผู้คนในชุมชนค่อยๆ ก่อตัวและพัฒนาในกระบวนการปฏิบัติระยะ

ยาวในพื้นที่เฉพาะ มีปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม เช่น ค่านิยม วิถีชีวิต รูปแบบพฤติกรรม และจิตสำนึกกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะบางประการ (Xi, 1996)

2.4 ความหมายของกิจกรรมทางวัฒนธรรม นักวิชาการชาวอเมริกัน Kathy Booth แสดงความเห็นที่ว่าวัฒนธรรมชุมชนส่วนใหญ่หมายถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชน โดยเน้นว่าการพัฒนากิจกรรมทางวัฒนธรรมนั้นสามารถแยกออกจากสถาบันวัฒนธรรมในชุมชน เช่น ห้องสมุด โรงเรียน พิพิธภัณฑ์ศิลปะ สวนสาธารณะและสถานบันเทิง พื้นที่ตั้งถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อย ศูนย์ศิลปะชุมชน สวนพฤกษศาสตร์ สวนสัตว์ ฯลฯ (Booth et al., 2013)

2.5 วัฒนธรรมมวลชน กล่าวได้ว่า “วัฒนธรรมชุมชนเป็นภาพสะท้อนของวัฒนธรรมสังคมในชุมชนและเป็นวัฒนธรรมมวลชนระดับภูมิภาค วัฒนธรรมชุมชนสะท้อนถึงทิศทางของค่านิยม การประเมินคุณธรรม และสีเส้นทางอารมณ์ของผู้อยู่อาศัยในชุมชน เมื่อได้ผลออกมาและเป็นที่ยอมรับของผู้อยู่อาศัยในชุมชนแล้ว ก็จะทำให้ผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่มีผลผูกพันบางอย่าง บทบาทเชิงบรรทัดฐานนี้ยากที่จะบรรลุและไม่สามารถถูกแทนที่ด้วยข้อจำกัดทางกฎหมาย (Chen, 2008)

จากการรวบรวมทฤษฎีข้างต้น ผู้วิจัยสะท้อนให้ทราบว่า คำจำกัดความของวัฒนธรรมชุมชนต้องมีความครอบคลุม ถูกต้องและเข้ากับความเป็นจริง ความเข้าใจในความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของชุมชนจะต้องเชื่อมโยงกับชุมชนอย่างเต็มที่ หากวัฒนธรรมถูกแยกออกจากชุมชนก็จะไม่ใช่วัฒนธรรมของชุมชนที่แท้จริง และตราบดีที่เป็นวัฒนธรรมก็ต้องดำรงอยู่ภายในขอบเขตหนึ่งรวมทั้งขอบเขตของเวลาและพื้นที่รวมถึงทิศทางและระดับของเวลา วัฒนธรรมชุมชนเกิดขึ้นตามธรรมชาติภายในพื้นที่หนึ่งภายในชุมชน ดังนั้นวัฒนธรรมชุมชนจึงได้รับการพัฒนาและก่อตัวขึ้นในพื้นที่ของชุมชน ดำรงอยู่ในกิจกรรมทางสังคมและชีวิตการทำงานของชุมชน นั้นหมายถึงหมายถึง การสร้างสังคมที่มั่งคั่งอย่างรอบด้านภายในชุมชน ภายใต้เงื่อนไขประวัติศาสตร์ทางสังคมของการตระหนักถึงการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ของชาติจีน ผู้อยู่อาศัยและสมาชิกของชุมชนเฉพาะร่วมกันสร้างและก่อตัวขึ้นใน วิธีการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติด้านผลิตของชุมชน ซึ่งมีคุณลักษณะการพัฒนาเป็นของตนเองทั้งยังเป็นผลรวมของความมั่งคั่งทางวิญญาณที่ผู้คนยอมรับอย่างมีวิจารณญาณและรวบรวมผลลัพธ์ของรูปแบบวัตถุที่ก่อเกิดขึ้น

เมื่อมีชุมชนแล้วจึงจะมีวัฒนธรรมชุมชนตามมา และเมื่อมีวัฒนธรรมของชุมชนจึงจะเกิดการจัดการวัฒนธรรมของชุมชน ชุมชนก่อตัวขึ้นตามธรรมชาติ วัฒนธรรมของชุมชนก็ก่อตัวขึ้นเองตามธรรมชาติ ในตอนเริ่มแรกจะเป็นสถานะที่ไม่มีลำดับและวุ่นวาย มีวัฒนธรรมชุมชนในเชิงบวก มีสุขภาพดี มีการพัฒนาสูงขึ้นและมีวัฒนธรรมชุมชนเชิงลบและเลวร้าย (Chang & Huang, 2021) เราเห็นว่าชุมชนเป็นพื้นฐานทางวัตถุของการจัดการวัฒนธรรมชุมชนโดยธรรมชาติและวัฒนธรรมชุมชนที่มีอยู่เป็นเป้าหมายของการจัดการวัฒนธรรมของชุมชนในอีกแง่หนึ่ง การจัดการวัฒนธรรมชุมชนจะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขเบื้องต้นเหล่านี้ ด้วยรูปแบบของอุตสาหกรรมและการเร่งความเร็วของการทำให้

เกิดเมือง โครงสร้างทางสังคมค่อยๆ เปลี่ยนจากพื้นฐานระบบหมู่บ้านชนบทเป็นระบบการจัดการโดยชุมชน ชุมชนกำลังกลายเป็นโครงสร้างที่แท้จริงในการดำรงอยู่ของสังคมสมัยใหม่ในความหมายที่แท้จริง (Qiu et al., 2008) โดยเฉพาะการแสดงออกในชุมชน กล่าวคือ แต่ละชุมชนควรใช้วิธีการและมาตรการหลายอย่างตามเนื้อหาและลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรมของผู้อยู่อาศัยเป็นหลัก ปรับปรุงระดับอารยธรรม ส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาวัฒนธรรมชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบการจัดการวัฒนธรรมชุมชน

ความหมายแฝงของการจัดการวัฒนธรรมชุมชนมีการกำหนดไว้แตกต่างกันเสมอ หากจะวิเคราะห์สถานการณ์จริงของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นหลัก ชุมชนนั้นเกิดขึ้นมาควบคู่กับการทำให้เป็นเมือง ซึ่งแยกออกจากกันไม่ได้ ในฐานะที่เมืองเป็นผลผลิตที่จากความก้าวหน้าของอารยธรรมมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมืองต่างๆต่างก็มีประวัติศาสตร์การพัฒนาเป็นของตัวเอง ตั้งแต่ไม่มีจนถึงมีขึ้น จากเล็กไปใหญ่ ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ของการพัฒนาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ยุคปัจจุบัน กระบวนการของการทำให้เป็นเมืองมีความรวดเร็วขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเติบโตอย่างรวดเร็วของการทำให้เป็นเมืองจะนำมาซึ่งการพัฒนาชุมชนรอบใหม่ ชุมชนเป็นทั้งพื้นที่อยู่อาศัยพื้นฐานและเป็นเครื่องส่งสารของผู้คน และยังเป็นพื้นที่แห่งผลประโยชน์ที่ก่อตัวขึ้นโดยธรรมชาติของพลเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่หนึ่งๆ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและมีความเป็นอัตลักษณ์ (Fan, 2012) ความหมายแฝงของการจัดการวัฒนธรรมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นใน 4 ด้าน ได้แก่

1) คุณค่าทางวิชาการ (Zhu et al., 2017) : “คนจิ่งเต๋อเจิ้นกล่าวว่าแบรนด์ที่ใหญ่ที่สุดในจิ่งเต๋อเจิ้นคือ คือ “景德镇” (จิ่งเต๋อเจิ้น) 3 ตัวอักษรนี้เป็นเสมือนแบรนด์ของเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นซึ่งได้วางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจจิ่งเต๋อเจิ้น การพึ่งพาข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรของแบรนด์เมืองที่มีชื่อเสียงระดับโลกนี้ถือเป็นหนึ่งในข้อได้เปรียบที่สำคัญของการก่อสร้างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเมืองอย่างไม่ต้องสงสัย เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมีประวัติศาสตร์ในฐานะเมืองหลวงแห่งเครื่องเคลือบมายาวนานนับพันปี ซึ่งไม่เพียงแต่ยังคงรักษาซากปรักหักพังของโรงงานเครื่องเคลือบโบราณไว้เท่านั้น แต่ยังมีฐานการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบสมัยใหม่อีกด้วย ในขณะเดียวกัน และในฐานะที่เป็นเมืองผู้พวยพ จิ่งเต๋อเจิ้นยังคงรักษามรดกบางส่วนของสมาคมผู้มาจากมณฑลอื่นซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมผู้พวยพของจิ่งเต๋อเจิ้นในอดีต

2) คุณค่าทางสัญลักษณ์ (Zhang, 2007) : “เครื่องเคลือบคือความเข้าใจของทั่วโลกต่อประเทศจีน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศจีนไปทั่วโลก ในฐานะที่เป็นแหล่งสินค้าสำคัญบนเส้นทางสายไหมทางทะเล จิ่งเต๋อเจิ้นมีส่วนร่วมสนับสนุนในการรวมประเทศจีนเข้ากับโลกภายนอกอย่างไม่สามารถลบเลือนได้ ในบริบทของการเผยแพร่วัฒนธรรมจีนสู่โลกภายนอก จิ่งเต๋อเจิ้นดำเนินภารกิจของผู้ส่งสารทางวัฒนธรรมผ่านโครงการหนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง "One Belt, One Road"

อย่างมีวิจาร์ณญาณ เปิดใจต้อนรับรับโลกภายนอกด้วยความยินดี ในทุกปีเมืองจิ้งเต๋อเงินได้ดึงดูดศิลปินเครื่องเคลือบมากกว่า 30,000 คนมากกว่า 40 ประเทศและภูมิภาคทั่วโลกมาที่นี่เพื่อแลกเปลี่ยนในการสร้างสรรค์ โอกาสอันยิ่งใหญ่ของ “ช่างฝีมือมาจากทุกทิศทุกทางและเครื่องเคลือบส่งออกไปทั่วโลก” ปรากฏขึ้นอย่างเจียบๆอีกครั้ง

3) คุณค่าในทางปฏิบัติ (J. P. Liu, 2007) : “ด้วยการปรับโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจในทศวรรษ 1990 โรงงานเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเงินได้ลดลงอย่างรวดเร็วจนกระทั่งปิดตัวลง ความรุ่งโรจน์ของการออกแบบและงานฝีมือในอดีตหายไป พื้นที่โรงงานเก่าที่ถูกทิ้งร้างทำให้สถานที่หลายแห่งขาดการใช้สอยในเมือง โครงสร้างพื้นฐานทรุดโทรม แม้ว่าเมืองจิ้งเต๋อเงินเติบโตมาโดยอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ในอดีตมีหอพักหลายแห่งรอบบริเวณพื้นที่โรงงานเก่าให้คนงานได้อยู่อาศัยและใช้ชีวิต แต่หลังจากโรงงานปิด ที่อยู่อาศัยเหล่านี้ก็ถูกทิ้งร้าง โรงงานเครื่องเคลือบที่รัฐเป็นเจ้าของเหล่านี้ได้เห็นความเจริญและความเสื่อมถอยของอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเงิน โดยทิ้งมรดกอันล้ำค่าของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นความทรงจำในของเมืองจิ้งเต๋อเงินที่ลบล้างไม่ได้มาหลายชั่วอายุคน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาจิ้งเต๋อเงินยังคงภาคภูมิใจในวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและงานฝีมือมาโดยตลอด ซึ่งสอดคล้องกับความนิยมที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคในด้านงานฝีมือและความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบซึ่งเป็นกระแสการบริโภคที่ยกระดับขึ้นในตลาดจีน รัฐบาลท้องถิ่นยังตั้งใจที่จะรวมการปรับปรุงพื้นที่โรงงานเก่าไว้ในแผนพัฒนาของเมืองทั้งเมือง อนุรักษ์มรดกอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ สานต่อบริบททางวัฒนธรรมแห่งพื้นที่ รักษาความทรงจำและความคิดถึงของคนทำเครื่องเคลือบ ใช้ประโยชน์จากการฟื้นฟูของพื้นที่โรงงานเก่า พื้นที่มรดกอุตสาหกรรมของเมืองเก่าจิ้งเต๋อเงินตอนนี้ได้กลายเป็นสวนอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเถาซีชุน นานาชาติที่มีโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สเต็มเป็นพื้นที่หลัก โดยคงไว้ซึ่งคุณค่าเชิงสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของยุคอุตสาหกรรมในการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใหม่และความเก่า ประวัติศาสตร์และร่วมสมัย”

4) คุณค่าทางจิตวิญญาณ “คุณค่าทางมนุษยศาสตร์และจิตวิญญาณของจิ้งเต๋อเงินเป็นค่านิยมส่วนรวมที่ชาวจิ้งเต๋อเงินแสดงผ่านพฤติกรรม วิถีชีวิต และภูมิทัศน์ของเมือง มันมีรากฐานมาจากประวัติศาสตร์ของจิ้งเต๋อเงินและแสดงความเป็นตัวตนในความเป็นจริงของเมือง (Chen & Chen, 2023)” โดยสิ่งนี้สามารถถ่วงดุลจิตวิญญาณของผู้คน เปลี่ยนแปลงแนวคิดของผู้คน สร้างภาพลักษณ์ของผู้คน ควบคุมพฤติกรรมของผู้คน และสามารถกำหนดความสามัคคีและอิทธิพลของจิ้งเต๋อเงินได้ ซึ่งผู้วิจัยสามารถใช้คุณค่าทางวัฒนธรรมเหล่านี้เพื่อหล่อหลอมจิตวิญญาณแห่งมนุษยธรรมของชุมชนจิ้งเต๋อเงินให้ทันสมัยใหม่ได้

จากกระบวนการพัฒนาและวิวัฒนาการ ทำให้ทราบว่า การจัดการวัฒนธรรมชุมชนมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาวัฒนธรรมชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแบบไม่เป็นทางการในระยะเริ่มต้นของการพัฒนา หรือการจัดการแบบเป็นทางการในระยะการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะ

เป็นการจัดการภายนอกแบบมหภาคหรือการจัดการภายในแบบจุลภาค ทั้งหมดนี้ต้องปรับให้สอดคล้องกับลักษณะของการพัฒนาวัฒนธรรม

3. ทฤษฎีการย้ายถิ่นฐานของประชากร

การเปลี่ยนแปลงของประชากรมี 3 รูปแบบหลัก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงการย้ายถิ่น การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงการย้ายถิ่นฐานคือการย้ายถิ่นของประชากร ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในการกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ของประชากร กล่าวคือ การเคลื่อนที่ของประชากรเกินขอบเขตที่กำหนดในตำแหน่งเชิงพื้นที่ ดังนั้นมันจึงเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทั้งเวลาและพื้นที่ การย้ายถิ่นของประชากรในความหมายกว้าง รวมถึงการย้ายถิ่นฐานของประชากร การอพยพของประชากร และการเคลื่อนไหวของประชากร การเคลื่อนตัวของประชากรเป็นแนวคิดที่มีความหมายกว้างที่สุด ไม่ว่าจะจุดประสงค์ของผู้คนคืออะไร ไม่ว่าจะอยู่ไกลหรือใกล้ มีระยะเวลาตายตัวหรือไม่ตายตัว กลับหรือไม่กลับถิ่นฐานเดิม เปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานชั่วคราวหรือถาวร ฯลฯ ไม่ว่าจะ เป็น ในกรณีใดกรณีหนึ่งข้างต้น トラบไตที่มีการเคลื่อนไหวทางภูมิศาสตร์ก็ควรรวมไว้ในการเคลื่อนไหวของประชากร (Hu, 2005) การย้ายถิ่นฐานของประชากรส่วนใหญ่หมายถึงพฤติกรรมของการเคลื่อนไหวของประชากรข้ามพื้นที่หนึ่งเพื่อจุดประสงค์ในการเปลี่ยนที่อยู่อาศัย ในขณะที่การอพยพของประชากรหมายถึงพฤติกรรมของการเคลื่อนไหวของประชากรข้ามพื้นที่หนึ่งๆ แต่ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์ในการเปลี่ยนที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 2-1 "กฎการย้ายถิ่นฐานของประชากร" ของราเวนสไตน์ (Ravenstein)

ขอบเขตการวิจัย	เนื้อหาของกฎ
กลไกการโยกย้าย	การย้ายถิ่นฐานเพื่อยกระดับและปรับปรุงคุณภาพชีวิต คนในชนบทมีแนวโน้มที่จะอพยพมากกว่าคนในเมือง
โครงสร้างการย้ายถิ่นฐาน	การโยกย้ายถิ่นฐานของเพศหญิงมีระยะทางที่สั้นเป็นหลักและมีแนวโน้มที่จะย้ายถิ่นมากกว่าเพศชาย แนวโน้มการย้ายถิ่นของประชากรจะแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงอายุโดยมีคนรุ่นใหม่เป็นส่วนหลักของการย้ายถิ่นของประชากร
คุณสมบัติเชิงพื้นที่	การกระจายตัวของจำนวนผู้อพยพลดลงตามระยะทางจากศูนย์กลางการอพยพ

ขอบเขตการวิจัย	เนื้อหาของกฎ
	ความว่างเปล่าที่เกิดจากใจกลางเมืองดูดซับประชากรของเมืองจะถูกเติมเต็มโดยผู้อยู่อาศัยจากที่ไกลออกไปรอบเมืองจนกว่าความดึงดูดใจของเมืองใจกลางเมืองจะไปถึงมุมที่ห่างไกลที่สุด
	การไหลตัวของ การย้ายถิ่นไม่ใช่ทางทิศเดียว และกระแสหลักแต่ละกระแสจะมาพร้อมกับกระแสดตรงข้ามที่สอดคล้องกัน

มีการศึกษามากมายเกี่ยวกับทฤษฎีการย้ายถิ่นของประชากรในแวดวงวิชาการ "กฎการย้ายถิ่นของประชากร" ของ Ernst Georg Ravenstein ได้รับการยอมรับว่าเป็นทฤษฎีแรกสุดของการย้ายถิ่นของประชากร (ตารางที่ 2-1) ในปี พ.ศ. 2428 Ravenstein ได้ศึกษาข้อมูลสำมะโนประชากรของสหราชอาณาจักรระหว่างปี พ.ศ. 2414 ถึง พ.ศ. 2424 และวิเคราะห์รายละเอียดของข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของประชากรและข้อมูลการย้ายถิ่นของประชากรของประเทศอื่นๆ เป็นการเสนอกฎหมายการย้ายถิ่นของประชากรเป็นครั้งแรก ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีกับการย้ายถิ่นของประชากร (Ravenstein, 1885) กฎหมายนี้มีกฎอยู่ 7 ฉบับ กฎการย้ายถิ่นของ Ravenstein เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนตัว ทิศทางของการเคลื่อนตัว ทิศทางระยะทาง และการย้ายถิ่น ซึ่งนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่มีการสรุปการศึกษาเชิงประจักษ์อย่างครอบคลุมเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาถือว่ากิจกรรมการย้ายถิ่นเป็นทางเลือกที่สมเหตุสมผลของแรงงานข้ามชาติเพื่อปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจของพวกเขา และเป็นครั้งแรกที่เขาถือว่าผู้ย้ายถิ่นเป็นคนที่มิได้ขาดผล จากมุมมองดังกล่าว การย้ายถิ่นของผู้คนมักมาจากพื้นที่ที่ยากไร้ไปยังสถานที่ที่ดี จากพื้นที่ยากจนไปยังพื้นที่ร่ำรวย กระบวนการย้ายถิ่นทั้งหมดเป็นการเคลื่อนไหวแบบก้าวขึ้น กฎการย้ายถิ่นของประชากรของ Ravenstein จึงถือเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวิจัยและวิเคราะห์การอพยพของประชากรในภายหลัง

นักวิจัยหลังจากที่ Ravenstein ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการย้ายถิ่น จึงพบว่า การย้ายถิ่นของประชากรถูกกำหนดโดยปัจจัยหลายประการ ในปีพ.ศ. 2509 นักวิชาการชาวอเมริกันเอเวอเรต เอส ลี ได้เสนอทฤษฎีที่กว้างขึ้นของปัจจัยการย้ายถิ่นซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความแตกต่างทางสังคมในบางพื้นที่โดยละเอียดยิ่งขึ้น สมมติฐานเหล่านี้สามารถแบ่งออกเป็นความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่นหลักและการย้ายถิ่นย้อนกลับ ชีตความสามารถในการย้ายถิ่น และลักษณะการย้ายถิ่น ทั้งหมดมี 3 ด้าน แนวคิดหลักของสมมติฐานเหล่านี้คือ การย้ายถิ่นเป็นการปรับเปลี่ยนโดยผู้คนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ

อันเนื่องมาจากอิทธิพลทางสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ทฤษฎีนี้เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่เป็นสาเหตุของการย้ายถิ่นยังคงอยู่ในขั้นตอนทฤษฎีเท่านั้น และไม่สามารถหยั่งวัดความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยการย้ายถิ่นและพฤติกรรมการย้ายถิ่นได้ (Hu, J. Q. 2005)

ในช่วงต้นทศวรรษ 1960 นักวิชาการชาวอเมริกัน E.S. Lee ได้เสนอทฤษฎีการย้ายถิ่นของประชากรอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ "ทฤษฎีการผลักและการดึง" เป็นทฤษฎีการย้ายถิ่นฐานของประชากรที่อธิบายกระบวนการตัดสินใจในการย้ายถิ่นฐานของแต่ละบุคคลโดย Lansing, Lowry, Berger และ Muller ทฤษฎีการผลักและการดึงสันนิษฐานว่าการย้ายถิ่นของผู้คนเป็นกระบวนการของการเลือกที่มีเหตุผล และผู้ย้ายถิ่นทราบข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่เดิมและสถานที่ที่ต้องการย้ายถิ่น ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นจากการวิจัยและความคิดเห็นของนักวิชาการคนก่อนๆ ทฤษฎีการผลักและการดึงเชื่อได้ว่าพฤติกรรมการย้ายถิ่นของผู้คนเป็นผลมาจากผลกระทบร่วมกันของปัจจัยที่ผลักออกจากสถานที่และปัจจัยที่ดึงเข้าสู่สถานที่นั้น (Zhang et al., 1997)

การเลือกการย้ายถิ่นมักจะอธิบายโดยทฤษฎีต้นทุนและผลประโยชน์ การเลือกการย้ายถิ่นของประชากรหมายถึงปรากฏการณ์ที่ลักษณะเฉพาะของกลุ่มประชากรมีแนวโน้มที่จะอพยพมากกว่ากลุ่มประชากรอื่น เช่น ปรากฏการณ์ที่คนรุ่นใหม่อยู่ในตำแหน่งหลักในการย้ายถิ่น เป็นที่ทราบได้จากทฤษฎีต้นทุนและผลประโยชน์ที่ผู้คนและคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้สูงกว่ามีแนวโน้มที่จะตัดสินใจย้ายถิ่นได้ง่ายกว่า ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจากคนรุ่นใหม่ในชุมชนผู้ย้ายถิ่นฐานคาดว่าจะมีรายได้ที่จะได้รับการย้ายถิ่นฐานที่สูงขึ้น ขณะที่ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นฐานค่อนข้างต่ำ และพวกเขามีข้อได้เปรียบในการเอาชนะอุปสรรคในการย้ายถิ่นฐานมากกว่า เป็นต้น (Hu, J. Q. 2005)

4. ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมหมายถึงกระบวนการเชิงปริมาณที่เปลี่ยนแปลงอย่างเชื่องช้าของเนื้อหาและโครงสร้างทางวัฒนธรรม สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงตามการวางแผน (Zhang & Li, 2018)

ตัวขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ปัจจุบันในโลกวิชาการโดยทั่วไปเห็นพ้องกันว่าแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมส่วนใหญ่มาจาก 2 ด้าน คือ ปัจจัยภายนอก คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมจากภายนอกสังคม (เช่น การอพยพของประชากร การติดต่อกันทางวัฒนธรรม เป็นต้น) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น อีกประการหนึ่งคือปัจจัยภายใน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในสังคม (เช่น การเปลี่ยนแปลงระบบ การพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นต้น) ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงแต่จั้งเป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรม และได้รับผลกระทบจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในหลายประการ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Chen, 2003)

วิถีแห่งการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ นวัตกรรมทางวัฒนธรรม

วิวัฒนาการทางวัฒนธรรม และการถ่ายทอดวัฒนธรรม (Jiang, 2005) นวัตกรรมทางวัฒนธรรม หมายถึง ความคิด พฤติกรรม หรือสิ่งต่างๆ ที่ใหม่และแตกต่างจากรูปแบบที่มีอยู่จริงมาก ซึ่งเรียกว่า นวัตกรรม การแสดงนวัตกรรมบางอย่างมีความชัดเจนมากขึ้น ในขณะที่บางส่วนยังคงอยู่ที่ระดับ แนวคิดเท่านั้น นวัตกรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เจื้อนไขและปัจจัยที่สำคัญสำหรับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม คือ แรงขับเคลื่อนภายในของการพัฒนาวัฒนธรรม นวัตกรรมทางวัฒนธรรม หมายถึง การสร้างจิตวิญญาณวัฒนธรรมใหม่ ค่านิยมวัฒนธรรมใหม่ ระบบความรู้ใหม่ หรือโครงสร้างวัฒนธรรมใหม่ กล่าวโดยย่อคือ การสร้างวัฒนธรรมใหม่ประเภทหนึ่ง นวัตกรรมทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลและแรงผลักดันอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม กลุ่ม นวัตกรรมทางวัฒนธรรมใหม่ประกอบด้วยนวัตกรรมทางวัฒนธรรมจำนวนมาก รวมถึงนวัตกรรมทาง วัฒนธรรมในระดับต่างๆ และนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแรงผลักดันหลัก สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมแบบองค์รวมและ ครอบคลุม

นวัตกรรมทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย การค้นพบวัฒนธรรมและการประดิษฐ์ทาง วัฒนธรรม การค้นพบทางวัฒนธรรม หมายถึง การค้นพบสิ่งที่เคยมีอยู่ก่อนหน้านี้ ปรากฏการณ์ทาง วัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมที่ไม่มีใครรู้จักในปัจจุบันหลังจากที่ถูกลืมหรือถูกทอดทิ้ง การค้นพบทาง วัฒนธรรมตีความความหมายแฝงของวัฒนธรรมดั้งเดิมในปัจจุบันอย่างสร้างสรรค์และทำให้วัฒนธรรม ดั้งเดิมมีชีวิตชีวาขึ้นใหม่ การประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการของการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม ในเชิงลึกหรือทำให้เกิดวัฒนธรรมใหม่ตามวัฒนธรรมดั้งเดิม การประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมในทุกครั้งมี แนวโน้มที่จะทำให้เกิดกิจกรรมนวัตกรรมทางวัฒนธรรมแบบใหม่ วิวัฒนาการทางวัฒนธรรมหมายถึง การเพิ่มคุณค่าและการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการพัฒนาภายในของสังคม ที่มีความต่อเนื่องและการสะสมมายาวนาน วิวัฒนาการทางวัฒนธรรมโดยทั่วไปมีความก้าวหน้า แต่ใน กระบวนการวิวัฒนาการจากเรียบง่ายไปสู่ความซับซ้อน ภายใต้การขัดเกลาของเวลา การติดต่อ การบูรณาการ และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทำให้เกิดกระแสตามธรรมชาติใน กระบวนการขยายตัวและขยายแบบ 2 ทาง นั่นคือ วัฒนธรรมการสื่อสาร การถ่ายทอดวัฒนธรรมเป็น กระบวนการคัดเลือก ทักษะคติของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันที่มีต่อการคัดเลือกวัฒนธรรมและระบบ วัฒนธรรมที่ต่างกัน การตัดสินใจคุณค่าและการเปลี่ยนแปลงคือทำรับเอาและเลือกสรรตามค่านิยมของ ตนเอง รวมถึงยอมรับส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอื่น ๆ และปฏิเสธคุณลักษณะส่วนอื่น กระบวนการ เหล่านี้ก่อให้เกิดการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านการคัดเลือกและปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน (Wang & Liu, 2010) จากการปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกันทำให้เกิดการสื่อสารที่ตีระหว่าง วัฒนธรรม ซึ่งจะสามารถบรรลุฉันทามติทางวัฒนธรรมที่กลมกลืนกันได้

5. แนวคิดและลักษณะของการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม

ในปีพ.ศ. 2422 นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษอัลเฟรด มาร์แชล (Alfred Marshall) ได้เสนอแนวความคิดของเขตอุตสาหกรรมโดยทำการเปรียบเทียบกับเขตเกษตรกรรม เขาชี้ว่าหากวิสาหกิจขนาดใหญ่รวบรวมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมาก พื้นที่นี้เรียกว่า “เขตอุตสาหกรรม” (Li & Han, 2001) มักซ์ เวเบอร์ (A. Weber) เป็นนักวิชาการคนแรกที่เสนอแนวคิดเรื่องการรวมกลุ่มเศรษฐกิจทางอุตสาหกรรม การรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมหมายถึงกิจกรรมการผลิตและกิจกรรมที่ไม่ใช่การผลิตของอุตสาหกรรม ซึ่งมีแนวโน้มการรวมตัวที่ค่อนข้างชัดเจนในภูมิภาค และนำเสนอสถานะทางเศรษฐกิจของการรวมตัวทางภูมิศาสตร์ประเภทหนึ่ง (You & Liu, 2008)

ต่อมาโลกวิชาการได้พัฒนาแนวคิดเรื่องการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมตามแนวคิดของการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมกับพื้นที่ได้ดีขึ้น ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงการรวมตัวเชิงปริมาณของอุตสาหกรรมในพื้นที่ระดับภูมิภาคเท่านั้น นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการรวมตัวภายใต้การแบ่งงานและความร่วมมือทำให้เกิดการพื้นที่เศรษฐกิจภายนอก ไมเคิล ยูจีน พอร์เตอร์ (Michael E. Porter) นักวิชาการชาวอเมริกัน ให้คำจำกัดความการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมว่า เป็นกลุ่มบริษัทและสถาบันที่เชื่อมโยงถึงกันและกระจุกตัวกันในเชิงภูมิศาสตร์ในสาขาเฉพาะ และเชื่อว่าการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมนั้นรวมถึงกลุ่มของหน่วยงานที่เชื่อมโยงถึงกันและองค์กรอื่นๆ การจัดจำหน่ายต่อลูกค้า การส่งเสริมกันในด้านสร้างธุรกิจ รวมถึงให้การฝึกอบรมเฉพาะทาง การศึกษา การวิจัยข้อมูล และการสนับสนุนด้านเทคนิคของรัฐบาลและหน่วยงานอื่นๆ (Wei, 2003)

การรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม หมายถึง องค์กรเชิงพื้นที่รูปแบบใหม่ซึ่งมีองค์กรขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กจำนวนมากรวมตัวกันในภูมิภาคเพื่อสร้างขอบเขตเศรษฐกิจที่มหาศาลผ่านการผนึกกำลังอย่างมีประสิทธิภาพ ตามลักษณะของการรวมกลุ่มกันทางอุตสาหกรรม การรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1) การรวมตัวกันของอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิม ซึ่งถูกครอบงำโดยอุตสาหกรรมที่ทำด้วยมือแบบดั้งเดิมหรือที่ใช้แรงงานมาก เช่น สิ่งทอ ของเล่น เฟอร์นิเจอร์ เสื้อผ้า และอุตสาหกรรมอื่น ๆ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เพื่อสร้างเครือข่ายขององค์กร ตลาดที่เชื่อมโยงแบบรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน

2) การรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ เพื่อสร้างบรรยากาศของการนวัตกรรมที่แข็งแกร่ง

3) การรวมตัวของอุตสาหกรรมที่ผสมผสานระหว่างเงินทุนและเทคโนโลยีทั่วไป

4) การรวมตัวของอุตสาหกรรมที่ผสมผสานระหว่างตามทุนและวัฒนธรรม ซึ่งสามารถแสดงถึงการรวมตัวของอุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์ (Yin, 2013)

ในโลกของทฤษฎี ความเข้าใจเรื่องการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นผ่านการอภิปรายอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายร้อยปี แม้ว่าจะมีหลายแนวคิดเกิดขึ้นมาช้านานแล้ว ซึ่งก่อให้เกิดความเห็นพ้องต้องกันหลายอย่างในเรื่องการรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรม ความเห็นที่สอดคล้องกันนี้สามารถสรุปได้เป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1) ลักษณะการรวมกลุ่ม ในพื้นที่ภูมิภาคบางแห่ง สมาคมอุตสาหกรรมจำนวนมากและองค์กรและสถาบันสนับสนุนที่เกี่ยวข้องรวมตัวกันในพื้นที่เพื่อสร้างการรวมที่เป็นอิสระและรวมกันอย่างหลวมๆ (Bian, 2012) พื้นฐานของการรวมกลุ่มอาจเกิดจากปัจจัยทางภูมิศาสตร์ การส่งเสริมนโยบายของรัฐบาล ฐานอุตสาหกรรม เหตุบังเอิญและอื่นๆ

2) ลักษณะทางวิชาชีพ การรวมกลุ่มทางอุตสาหกรรมเป็นการรวมตัวกันขององค์กรตามแผนกเฉพาะด้านของแรงงาน องค์กรต่างๆ ในภูมิภาคมีการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดและพึ่งพาอาศัยกัน โดยการผลิตและกิจกรรมทางธุรกิจที่ยืดหยุ่นและเฉพาะทางเกิดขึ้นจากความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในแนวคิดของแรงงานและความร่วมมือทางเศรษฐกิจในแนวนอน ระดับความชำนาญในการผลิตและนวัตกรรมได้รับการปรับปรุงอย่างมาก และสามารถนำประสิทธิภาพการผลิตมาใช้ได้อย่างเต็มที่

3) ลักษณะการขยายตัว โดยทั่วไปมีอุตสาหกรรมหลักอย่างน้อย 1 อุตสาหกรรมหรือมากกว่าในคลัสเตอร์อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมหลักเป็นตัวนำพาหลักของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม ห่วงโซ่อุตสาหกรรมหลักคือแกนของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม (Hua, 2015) อุตสาหกรรมนี้ไม่เพียงแต่เป็นผู้นำในการพัฒนาอุตสาหกรรมทั้งหมดเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันยังดึงดูดองค์กรและสถาบันอื่นๆ จำนวนมากที่ให้บริการอุตสาหกรรมหลักเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการขยายขนาด ผลกระทบทางเศรษฐกิจภายนอกนี้ทำให้คลัสเตอร์อุตสาหกรรมส่งอิทธิพลที่รุนแรงขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยให้องค์กรแต่ละรายในคลัสเตอร์ปรับปรุงความสามารถในการแข่งขัน แต่ยังส่งเสริมและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและยกระดับอุตสาหกรรมในภูมิภาคทั้งหมดผ่านผลกระทบกลุ่ม พัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจทั้งหมด

4) ลักษณะเครือข่าย ระบบเครือข่ายเป็นลักษณะโครงสร้างของการรวมตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากประกอบด้วยซัพพลายเออร์ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ผู้ผลิต ตัวแทนขาย วิสาหกิจ และรัฐบาลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัย สถาบันการเงิน องค์กรบริการนายหน้า เป็นต้น ผ่านสร้างเครือข่ายความร่วมมือเฉพาะที่ผ่านการติดต่อระยะยาว (Yin, H. 2013) ไม่เพียงแต่เครือข่ายทางเทคนิคที่อิงตามแผนกเฉพาะด้านของแรงงานและการผสมผสานระหว่างเทคนิคเท่านั้น แต่ยังรวมถึงเครือข่ายสังคมที่เกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ซับซ้อนอีกด้วย ในระบบเครือข่ายนี้ ผู้ดำเนินการต่างๆ มักทำธุรกรรมของสินค้า บริการ ข้อมูล แรงงาน และการแลกเปลี่ยนอื่นๆ ด้วยความสัมพันธ์ที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

5) ลักษณะของนวัตกรรมใหม่ ภายในคลัสเตอร์อุตสาหกรรม องค์กรต้องเผชิญกับแรงกดดันการแข่งขันในแนวนอนของอุตสาหกรรมเดียวกัน ความต้องการที่สูงขึ้นของวิสาหกิจต้นน้ำและปลายน้ำในแนวตั้งสำหรับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ บังคับให้องค์กรต้องเสริมสร้างนวัตกรรมของเทคโนโลยีการผลิต รูปแบบการทำงานและระบบการจัดการอย่างต่อเนื่อง (Hua, Z. W. 2015) ในเวลาเดียวกันเนื่องจากความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ ความร่วมมืออย่างใกล้ชิด และการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวิสาหกิจภายในคลัสเตอร์อุตสาหกรรมบ่อยครั้ง ผลลัพธ์จากการกระจายความรู้จะช่วยเพิ่มความสามารถด้านนวัตกรรมขององค์กร นอกจากนี้สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์จำนวนมากในภูมิภาคสามารถให้การสนับสนุนทุกรูปแบบที่จำเป็นสำหรับการสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่องค์กรต่างๆ และยังคงมีส่วนสนับสนุนกระบวนการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีต่อไป

6. แนวคิดและลักษณะของการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

แนวคิดของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์มาจากคลัสเตอร์อุตสาหกรรมโดยตรง ตามคำจำกัดความและลักษณะของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม คำจำกัดความของกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สามารถอธิบายได้จาก 2 มิติ หนึ่ง คือมิติขององค์ประกอบ การเพิ่มขึ้นของระดับความคิดสร้างสรรค์ หัวใจหลักของระดับคือการว่าจ้างบุคลากรในสาขาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวิศวกรรม สถาปัตยกรรมและการออกแบบ การศึกษา ศิลปะ ดนตรี และความบันเทิง เพื่อสร้างแนวคิดใหม่ เทคโนโลยีใหม่ หรือเนื้อหาต้นฉบับใหม่ อีกมิติหนึ่ง คือมิติของพื้นที่ ตัวอย่างเช่น Kang Xiaoming และ Xiang Yong (Kang & Xiang, 2005) ชี้ให้เห็นว่า ในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มีองค์กรและสถาบันที่ให้การสนับสนุนที่เกี่ยวข้องด้านเนื้อหาเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นอิสระและเชื่อมโยงกันจำนวนมาก และได้รับการจัดตั้งขึ้นตามแผนเฉพาะด้านแรงงานและความสัมพันธ์เชิงความร่วมมือ เป็นองค์กรอุตสาหกรรมที่เกิดจากการรวมตัวกันในบางพื้นที่ กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ควรรวมองค์กรต้นน้ำและปลายน้ำทั้งหมดในห่วงโซ่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กล่าวคือ หน่วยงานหลักทั้ง 5 แห่งของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ได้แก่ (Zheng, 2016)

1. หน่วยงานสร้างสรรค์
2. หน่วยงานการผลิต
3. หน่วยงานการสื่อสาร
4. หน่วยงานบริการ
5. หน่วยงานขยาย

โดยพื้นฐานแล้ว อุตสาหกรรมสร้างสรรค์คือโมเดลเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ขององค์กรอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานระหว่างลักษณะทางอุตสาหกรรมและลักษณะเฉพาะของภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์จะมีลักษณะ

ทั่วไปของคลัสเตอร์อุตสาหกรรม แต่ในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ "ความคิดสร้างสรรค์" เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดและกลายเป็นจุดเชื่อมโยงที่เชื่อมโยงคลัสเตอร์ต่างๆ ในระบบอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง เครือข่ายที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างองค์กรและสถาบันหลายแห่งในสาขาสร้างสรรค์ที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน รูปแบบนี้จะมีข้อได้เปรียบจากการมีความสามารถในการแข่งขันของผู้คนในกลุ่มและอิทธิพลของขอบเขตกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งในเศรษฐกิจโลกและการแข่งขันในตลาดที่รุนแรง กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จะสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มในการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม

การรวมตัวกันทางอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมมักเลือกที่จะก่อตัวขึ้นในพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ทรัพยากรดินที่ค่อนข้างมาก มีค่าเช่าที่และค่าแรงงานที่ต่ำกว่า การรวมตัวดังกล่าวมักจะครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ แต่มีจำนวนวิสาหกิจน้อยและส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขตชานเมือง การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ส่วนใหญ่อาศัยทรัพยากรทางวัฒนธรรมและความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางเทคโนโลยี โดยมีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถพิเศษการเชิงสร้างสรรค์ระดับสูงเป็นอย่างมาก ซึ่งทำให้พื้นที่ที่มีประชากรที่มีความรู้ระดับสูงหนาแน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองใหญ่ที่มีประชากรที่มีความรู้ระดับสูงหนาแน่นได้กลายเป็นตัวเลือกแรกสำหรับการรวมตัวกันทางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Hua, Z. W. 2015) โครงสร้างพื้นฐานที่สะดวกสบาย มรดกทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและบรรยากาศที่หลากหลาย อีกทั้งบรรยากาศความเป็นสากลในเขตเมืองทำให้เกิดเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ส่วนใหญ่รวมตัวกันในสถานที่ที่มีบรรยากาศตอบสนองความต้องการทางศิลปะวัฒนธรรมและมีต้นทุนทางเศรษฐกิจต่ำ แหล่งอุตสาหกรรมบางแห่งได้กลายเป็นสถานที่รวบรวมสำหรับองค์กรสร้างสรรค์ระดับโลก เช่น Soho Street ในสหรัฐอเมริกา Tate Modern ในกรุงลอนดอนประเทศอังกฤษ Hackesche Höfe ในกรุงเบอร์ลิน 798 ArtDist ในกรุงปักกิ่ง และ Sihang Warehouse ในนครเซี่ยงไฮ้ ล้วนเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สมัยใหม่ที่เกิดขึ้นจากแหล่งมรดกอุตสาหกรรมในเมือง โรงงานและโกดังเก่าที่มีกลิ่นอายของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเหล่านี้ได้รับการรังสรรค์โดยศิลปินให้มีรูปแบบของความเป็นสมัยใหม่ และกลายเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และบรรยากาศที่เป็นเอกลักษณ์

กลุ่มอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมมักจะถูกครอบงำโดยองค์กรที่มุ่งเน้นการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มการผลิตซึ่งมีขนาดใหญ่ องค์กรที่มีความคิดสร้างสรรค์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเป็นปัจจัยการผลิตหลัก กิจกรรมการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์สามารถหลุดพ้นจากโรงงานผลิตขนาดใหญ่ได้โดยอิสระและทำให้เกิดขึ้นจริง ดังนั้นกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จึงประกอบด้วยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมีขอบเขตที่ค่อนข้างเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรสร้างสรรค์จำนวนมากก่อตั้งโดยศิลปินและผู้เชี่ยวชาญ หรือแม้กระทั่งนักศึกษาที่มีทุนน้อย ซึ่ง

มีโครงสร้างขนาดเล็ก บางองค์กรมีพนักงานเพียง 3-5 คน ซึ่งถูกเรียกว่าวิสาหกิจขนาดเล็ก (Ou, 2012)

การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นเพียงพฤติกรรมของบุคคลและองค์กรเดี่ยวเท่านั้น แต่ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันและการรวมตัวทางภูมิศาสตร์ขององค์กร ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมของคลัสเตอร์ องค์กรวัฒนธรรม องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร และศิลปินแต่ละคนได้รวมตัวกันและมีปฏิสัมพันธ์เพื่อสร้างการพัฒนาสภาพแวดล้อมเป็นคลัสเตอร์ที่มีเอกลักษณ์ จุดประกายความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินและนักสร้างสรรค์มักเป็นสถานที่ที่มีการแลกเปลี่ยนอย่างไม่เป็นทางการ ในสภาพแวดล้อมการทำงานที่ผ่อนคลายและน่ารื่นรมย์ ในประสบการณ์ชีวิตที่สดใหม่และน่าตื่นเต้น เพื่อสัมผัสองค์ประกอบทางวัฒนธรรมใหม่ๆ และสร้างแรงบันดาลใจอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์จึงเป็นความร่วมมือระดับภูมิภาคที่ผสมผสานชีวิต การทำงาน และนิทรรศการเข้าด้วยกัน มีลักษณะของกึ่งสถานที่ทำงาน โดยการรวมงานและชีวิตของบุคลากรเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน พวกเขาไม่เพียงแต่ทำงานที่นั่นแต่ยังใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นอีกด้วย การสร้างไม่ได้เป็นเพียงแค่งานของงาน แต่ยังเป็นวิถีชีวิตที่สำคัญอีกด้วย

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่อาศัยทรัพยากรทางวัฒนธรรม องค์ประกอบหลักคือผู้มีความสามารถพิเศษด้านความคิดสร้างสรรค์ ทั้งทรัพยากรทางวัฒนธรรมและผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์มีความเชื่อมโยงในระดับภูมิภาค ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคมเป็นต้น (Fu & Cao, 2013) การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมระดับภูมิภาคและสภาพแวดล้อมทางสังคมมนุษย์เป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับการก่อตัวและการพัฒนาของกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คุณลักษณะมนุษย์เป็นรากฐานที่สำคัญของการสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และเป็นสนามแม่เหล็กที่ดึงดูดกลุ่มนักสร้างสรรค์ให้เข้ามามีส่วนร่วม

7. แนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

7.1. การวางตำแหน่งและการกำหนดเป้าหมาย

จากพื้นฐานของการสืบค้นเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และคุณค่าของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น จึงได้นำประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่มีมานานนับพันปีผสมผสานเข้ากับการพัฒนาการท่องเที่ยวสมัยใหม่ผ่านการดำเนินการตามกลยุทธ์สี่ประการ: การฟื้นฟูเมืองโบราณ การปรับภาพลักษณ์ของเมืองหลวงเครื่องเคลือบ การปกป้องทางนิเวศวิทยาของที่อยู่อาศัย และสร้างเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เพื่อยกระดับการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกับทั่วโลก ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถเพิ่มอิทธิพลและความสามารถในการแข่งขันของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในระดับโลกได้

7.2. หลักในการพัฒนา

รัฐบาลเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นต้องการส่งเสริมการพัฒนาและความเป็นสากลของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจิ้งเต๋อเจิ้น จึงได้กำหนดมาตรการเชิงกลยุทธ์ 4 ประการ ซึ่งจากมาตรการเหล่านี้จะ

ส่งผลให้เศรษฐกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีเติบโตอย่างมีนัยสำคัญและเพิ่มสีสันเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

7.2.1 แสดงบทบาทผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงและโครงการท่องเที่ยวที่สำคัญอย่างเต็มศักยภาพ ใช้โครงการที่มีคุณภาพสูงสร้างความน่าดึงดูดใจและความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ สนับสนุนเมืองให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ใช้โครงการส่งเสริมการเงินด้านการท่องเที่ยวขนาดใหญ่บูรณาการเข้ากับแพลตฟอร์มทุน พัฒนาและสร้างตลาดที่มีศักยภาพ ทรัพยากรคุณภาพสูง และประสิทธิภาพของแรงขับเคลื่อนของโครงการท่องเที่ยวคุณภาพสูง จะช่วยเสริมความแข็งแกร่งของผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีและสร้างเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ (office, 2022)

7.2.2 ใช้ประโยชน์จากฐานอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ภาชนะและวัฒนธรรมและศิลปะของจังหวัดจันทบุรี นำการท่องเที่ยวมาเป็นปัจจัยหลัก พัฒนารูปแบบ "การท่องเที่ยว +" อย่างเข้มข้น และส่งเสริมการบูรณาการและการพัฒนาเครื่องเคลือบ วัฒนธรรมและศิลปะ ภาชนะ การศึกษาและการวิจัย สุขภาพ และอุตสาหกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว ขยายห่วงโซ่อุตสาหกรรมบริการภาค สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว 10 กลุ่ม และบ่มเพาะกลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ทรงอิทธิพล

7.2.3 ใช้นโยบายสวัสดิการการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมทั่วประเทศ เน้นรูปแบบการท่องเที่ยวทั่วโลกที่พัฒนาภูมิภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ใช้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลัก ในการดำเนินการวิจัยอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี สภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยา บริการสาธารณะ กลไกของสถาบัน ทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพและการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการพัฒนาประสานงานท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี

7.2.4 ผลักดันอิทธิพลของเครื่องเคลือบจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อโลกอย่างจริงจัง ตระหนักถึงกลยุทธ์คุณภาพระดับสากลผ่านการทำให้แบรนด์ ผลิตภัณฑ์ การตลาด และคุณภาพการบริการเป็นสากล และทำให้จังหวัดจันทบุรีกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวนานาชาติที่สื่อสารกับโลกได้อย่างแท้จริง

ภายในปี พ.ศ. 2568 จังหวัดจันทบุรีจะพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวโดยรวม คุณภาพการบริการด้านการท่องเที่ยว อิทธิพลของตลาด และความแข็งแกร่งด้านการท่องเที่ยวที่ครอบคลุมอย่างมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยรวมของการเป็นเมืองท่องเที่ยวสากล จากสถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองจังหวัดจันทบุรี ด้วยความก้าวหน้าของการก่อสร้างโครงการท่องเที่ยวในอนาคต การปรับปรุงการตลาด และการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการ รายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมดจะสูงถึง 83 พันล้านบาทในปี พ.ศ. 2563 และ 156 พันล้านบาทในปี พ.ศ. 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงถึง 56 ล้านคนในปี พ.ศ. 2563 และ 78 ล้านคนในปี พ.ศ. 2568 การบริโภคการท่องเที่ยวต่อหัวจะสูงถึง 1,500 หยวนในปี พ.ศ. 2563 และ 2,000 หยวนในปี พ.ศ. 2568

ตารางที่ 2-2

ตารางคำนวณรายได้จากการท่องเที่ยว			ตารางคำนวณจำนวนครั้งในการท่องเที่ยว			ตารางคำนวณค่าใช้จ่ายต่อคนในการท่องเที่ยว	
ปี	รายได้ (ร้อยล้านบาท)	อัตรา เพิ่ม	ปี	จำนวนคน (หมื่นคน)	อัตรา เพิ่ม	ปี	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน (หยวน)
2015	261	30%	2015	3100	20%	2015	842
2016	336	30%	2016	3751	21%	2016	905
2017	444	31%	2017	4239	13%	2017	1049
2018	556	25%	2018	4705	11%	2018	1181
2019	683	23%	2019	5175	10%	2019	1320
2020	827	21%	2020	5641	9%	2020	1466
2021	984	19%	2021	6092	8%	2021	1615
2022	1132	15%	2022	6580	8%	2022	1720
2023	1279	13%	2023	7040	7%	2023	1816
2024	1419	11%	2024	7463	6%	2024	1902
2025	1561	10%	2025	7836	5%	2025	1993

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและชุมชนผู้อพยพเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น (ตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงจนถึงช่วงการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม พ.ศ. 2539)

1. ลักษณะพิเศษและที่ตั้งของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

ภาพที่ 2-1 ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของจิ้งเต๋อเจิ้น

จิ่งเต๋อเจิ้นมีสภาพอากาศชื้นและอบอุ่น โดยมี 4 ฤดูที่แตกต่างกันในฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วงและฤดูหนาว มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่อปีที่ 19.2 องศา เป็นภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อน มีความร้อนสูง มีปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอ เต็มไปด้วยแสงแดดที่เพียงพอและไม่มีน้ำค้างแข็งเป็นเวลานาน สภาพอากาศมีเมฆมากและมีฝนตกเป็นเวลานานในช่วงผลัดเปลี่ยนฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน อากาศมีแดดจัดและร้อนจัดในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วง โดยมีลักษณะภูมิอากาศแบบเนินเขาและภูเขาที่ชัดเจน (Yang, 2012) สภาพภูมิอากาศนี้เป็นประโยชน์ต่อการผลิตทางการเกษตรและการผลิตเครื่องเคลือบ (ภาพที่ 2-1)

ภาพที่ 2-2 ตำแหน่งของตูซาง (DuChang) หูโซ่ว (HuKou) ตงจื่อ (DongZhi) และ ว่างเหนียน (WanNian) บนแผนที่

พื้นที่ภูเขาของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมีลักษณะที่เด่นชัด อาณาเขตส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เนินเขา ทิศตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับสูง ทิศตะวันตกเฉียงใต้ต่ำ และภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกมีภูเขาจำนวนมาก ในส่วนของทิศตะวันออกเฉียงใต้ส่วนใหญ่เป็นเนินเขา ที่ราบและพื้นที่ราบสลับเนินเขา พื้นที่ทั้งหมดอุดมไปด้วยทรัพยากรป่าไม้ (Ouyang, 2004) เคลือบที่ถูกเผาในจิ่งเต๋อเจิ้นตั้งแต่สมัยโบราณส่วนใหญ่ใช้ต้นสนเป็นเชื้อเพลิง ไม้สนมีน้ำมันจำนวนมาก ติดไฟได้นาน และสามารถเผาไหม้ได้ยาวนาน เป็นเชื้อเพลิงที่ดีในการเผาเครื่องเคลือบเตาเผาที่ใช้สำหรับเผาเครื่องเคลือบเรียกว่าเตาเผาฟืน เป็นเวลาหลายพันปีที่ต้นสนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการบริโภคในระยะยาว จนกระทั่งถึงราชวงศ์หมิงและชิง พื้นที่จำสำหรับการเผาเครื่องเคลือบได้ขยายจากอำเภอฝูเหลียน (浮梁县Fuliangxian) ไปตูซาง (都昌DuChang) หูโซ่ว (湖口HuKou) ตงจื่อ (东至DongZhi) ว่างเหนียน (万年WanNian) ซึ่งอยู่ค่อนข้างไกล (มี

ระยะห่างภายใน 100 กิโลเมตรจากจิ่งเต๋อเจิ้นและมีแม่น้ำที่เชื่อมต่อจนถึงตัวเมืองของจิ่งเต๋อเจิ้น) และสถานที่อื่น แล้วขนส่งไปยังจิ่งเต๋อเจิ้นด้วยทางน้ำ (ภาพที่ 2-2)

1. แหล่งกำเนิดดินเผาหลิ่ง (สีเหลือง) : เกาหลี (Gaolin) เอ๋อหู (Ehu) และต้าโจว (Dazhou)
2. แหล่งกำเนิดแร่หินพอร์ซเลน (สีเขียว) : หลิวเจียวาน (LiuJiaWan) เหยาหลี่ (YaoLi) และซานเป่าเฟิง (SanBaoPeng)
3. แหล่งกำเนิดดินเหนียวทนไฟ (สีม่วง) : ปี้เจียหลิ่ง (BiJiaLing) หม่าอันซาน (MaAnShan) และกวนจวง (GuanZhuang)

ภาพที่ 2-3

ในด้านของสภาพทางธรณีวิทยา ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของการพัฒนาทางธรณีวิทยา จิ่งเต๋อเจิ้นได้ก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและภูมิศาสตร์ที่โดดเด่น ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สะดวกต่อการดำรงชีวิตและการผลิตของผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งดินทำเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแหล่งเชื้อเพลิงที่อุดมสมบูรณ์ สภาพอากาศที่ดีและพื้นที่การไหลของแม่น้ำขางเจียงที่สะดวก ก่อให้เกิดระบบการจัดหาตามธรรมชาติสำหรับการผลิตเครื่องเคลือบ ซึ่งได้กลายเป็นข้อได้เปรียบที่ไม่เหมือนใครสำหรับการพัฒนาการผลิตเครื่องเคลือบ มีหินแกรนิตจำนวนมากในจิ่งเต๋อเจิ้น เหมือนหินแกรนิตที่ใหญ่ที่สุดเริ่มต้นจากจางวาน (臧湾ZangWan) ทางตะวันตก จนถึงตงฟู่

(东埠DongPu) หมู่บ้านเกาหลิน (高岭村Gaolincun) (ต้นกำเนิดของดินเกาหลิน) ทางตะวันออก และต้นเริ่มจากพื้นที่แถบจิงซี (锦溪JingXi) โจวเจียอู๋ (周家坞ZhouJiaWu) ทางตอนเหนือไปสู่เจิ้งซุนอู๋ (郑村坞ZhengCunWu) เหนิงหลงหลิน (横龙岭HengLongLing) ทางตอนใต้ โดยมีพื้นที่เปิดโล่งประมาณ 100 ตารางกิโลเมตร ดินขาวมักเกิดขึ้นหลังจากการผุกร่อนซึ่งได้กลายเป็นวัตถุดิบแร่ที่สำคัญสำหรับการทำเครื่องเคลือบ (Liu, 2005) แหล่งแร่ธาตือเป็นทรัพยากรหลักสำหรับการผลิตเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทรัพยากรแร่ธาตือเหล่านี้มีการกระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) แหล่งดินเครื่องเคลือบ: ดินขาวส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่บริเวณตั้งแต่เกาหลิน (高岭GaoLin) ถึงเอ้อทะเลสาบเอ้อหู (鹅湖EHu) และต้าโจว (大洲DaZhou) โดยมีเนื้อสัมผัสที่ดี และมีประวัติศาสตร์การพัฒนามายาวนาน (Liu, C. H. 2005)

(2) เหมืองหินเครื่องเคลือบ: ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในหลิวเจียวาน (柳家湾LiuJiaWan) เหยาหลี (瑶里YaoLi) ซานเป่าเฟิง (三宝蓬SanBaoPeng)

(3) ดินเหนียวทนไฟ: ดินเหนียวทนไฟสามารถใช้ทำเครื่องดินเผา ซึ่งมีกระจายตัวอยู่ในต้าหลิง (大岭DaLing) บี้เจียหลิง (毕家岭BiJiaLing) ภูเขาหม่าอันซาน (马鞍山MaAnShan) กวนจวง (官庄GuanZhuang) ดังนั้นกวนจวง (官庄GuanZhuang) จึงเป็นแหล่งกำเนิดของการผลิตเครื่องเคลือบในราชวงศ์ซิง (ภาพที่ 2-3)

ภาพที่ 2-4 เครื่องตำข้าวด้วยพลังน้ำของซานเป่าเฟิง

มณฑลเจียงซีมีระบบน้ำที่พัฒนาแล้วและการขนส่งทางน้ำที่สะดวก ในบรรดาส่งเหล่านี้ แม่น้ำซางเจียงเป็นแม่น้ำสายสำคัญที่รักษาการผลิตและการขนส่งของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งไหลไปยังทะเลสาบโป๋หยางและไหลลงสู่มแม่น้ำแยงซี แม่น้ำสายใหญ่และสายเล็กที่มีแม่น้ำซางเจียงเป็นแม่น้ำสายหลักได้นำความสะดวกสบายมาสู่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นอย่างมาก แม่น้ำทำให้แน่ใจว่ามีน้ำสำหรับการผลิตเครื่องเคลือบและช่วยให้เกิดการถลุงของดินพอร์ซเลน นอกจากนี้ระบบแม่น้ำซางเจียงยังมีบทบาทพิเศษในการขับเคลื่อน โดยในการทำเครื่องเคลือบในขั้นตอนแรกนั้นแร่จะต้องถูกบดให้ละเอียดก่อน ในสมัยโบราณแร่ถูกบดด้วยมือซึ่งใช้กำลังคนจำนวนมาก ชาวบ้านในพื้นที่จึงใช้พลังการไหลของน้ำตามธรรมชาติอย่างเต็มที่ในการบดหินพอร์ซเลนและทำดินเหนียวเครื่องเคลือบ ในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง กังหันน้ำถูกสร้างขึ้นตามภูมิประเทศริมแม่น้ำในเหยาหลี่ (瑶里 Yao Li) ซานเป่าผิง (三宝蓬 SanBaoPeng) (ภาพที่ 2-4) หูเถียน (湖田 HuTian) หลานเถียน (蓝田 LanTian) ตงหลิว (东流 DongLiu) ของผู้เหลียง จนกลายเป็นทิวทัศน์สายหนึ่งของริมแม่น้ำซางเจียง ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อนลือจะหมุน น้ำจะถูกพัดขึ้นมา ตอรับกันสลับไป เสียงดังก้อง วิธีการบดและทำวัตถุดิบพอร์ซเลนนี้จะช่วยประหยัดการใช้กำลังคน ลดความความวุ่นวาย และประหยัดค่าแรง ความสะดวกของระบบน้ำได้กลายเป็นหนึ่งในสาเหตุของความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในจิ่งเต๋อเจิ้น เครื่องเคลือบจะเสียหายได้ง่ายเมื่อขนส่งทางบกและไม่เหมาะสำหรับการขนส่งทางบกเนื่องจากน้ำหนัก ในช่วงต้นราชวงศ์หมิง เครื่องเคลือบของเตาเผาราชการในโรงงานเตาเผาของจักรวรรดิอาศัยการขนส่งทางน้ำ การจราจรหนาแน่นในแม่น้ำซางเจียง ลดอุปสรรคปัญหาเรื่องระยะทางที่ไกลของจิ่งเต๋อเจิ้น จนเรียกได้ว่าเป็นแม่น้ำแม่ของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น การขนส่งวัตถุดิบเครื่องเคลือบ เชื้อเพลิง และผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบส่วนใหญ่อาศัยเส้นทางน้ำของแม่น้ำซางเจียง แม่น้ำซางเจียงเป็นเส้นทางการค้าที่สำคัญ ตั้งแต่แม่น้ำซางเจียงไปถึงทะเลสาบโป๋หยางและสุดท้ายไหลไปสู่แม่น้ำแยงซี บนเส้นทางน้ำสายนี้ ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบได้จำหน่ายไปยังเมืองต่างๆในประเทศจีนและแม้แต่ในต่างประเทศ จนถึงปี 1970 สินค้านำเข้าและส่งออกส่วนใหญ่ของจิ่งเต๋อเจิ้นยังคงขนส่งทางน้ำผ่านทางแม่น้ำซางเจียง

2. การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและการก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง

2.1 การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและการก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในช่วงราชวงศ์หมิงและชิง

ภาพที่ 2-5 ภาพถ่ายปัจจุบันของโรงงานเตาเผาหลวงเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

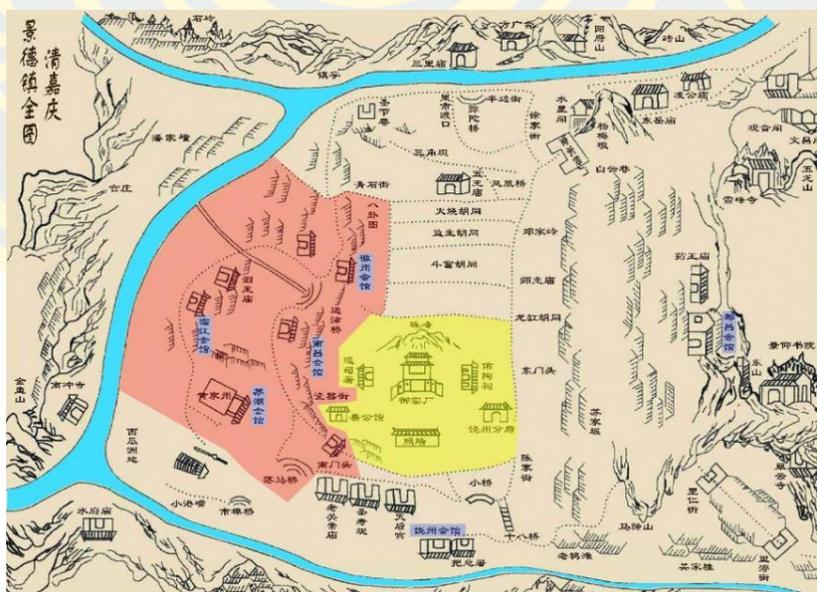
ก่อนราชวงศ์หมิง จิ่งเต๋อเจิ้นไม่ใช่เมืองที่เป็นแหล่งรวมของงานหัตถกรรมและการพาณิชย์ มีเตาเผากระจัดกระจายอยู่รอบเมือง โดยเฉพาะในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นทางตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นสถานที่ผลิตวัตถุดิบเครื่องเคลือบ แต่ในสมัยราชวงศ์หมิง ด้วยการพัฒนาการผลิตเครื่องเคลือบและการแบ่งงานด้านเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมในยุคแรกเริ่มปรากฏขึ้นในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ในปี พ.ศ. 1912 รัฐบาลราชวงศ์หมิงได้จัดตั้งโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิในจิ่งเต๋อเจิ้น ส่งเจ้าหน้าที่ไปดูแลการผลิตเครื่องเคลือบสำหรับราชวงศ์ การก่อตั้งโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิช่วยให้ช่วยยกระดับสถานะของจิ่งเต๋อเจิ้นได้อย่างมาก ส่งเสริมให้โรงงานแห่งนี้กลายเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบอย่างรวดเร็ว ช่วยส่งเสริมให้โรงผลิตเอกชนที่กระจายอยู่ทั่วจิ่งเต๋อเจิ้นมารวมกันอยู่ในเขตเมือง (ภาพที่ 2-5)

ภาพที่ 2-6 ชามเครื่องเคลือบอุ๋น "เซี่ยจู่" โดยด้านในมีลูกท้อที่สุกงอมอยู่ 9 ผลและด้านนอกถูก ตกแต่งด้วยลวดลายการใช้ชีวิตที่สุขสบาย

งานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี "Tiangong Kaiwu" ของราชวงศ์หมิงได้บันทึก รายละเอียดเกี่ยวกับการแบ่งงานของคนงานในกระบวนการผลิตเครื่องเคลือบ ณ เวลานั้น ซึ่งเฉพาะ การขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ต้องใช้ทั้งหมดเจ็ดกระบวนการ แสดงให้เห็นว่าองค์กรการผลิตเครื่องเคลือบไม่ใช่ โรงผลิตขนาดเล็กที่ประกอบด้วยอาจารย์ ผู้ช่วยและลูกศิษย์อีกต่อไป แต่เป็นองค์กรธุรกิจโรงงาน ผลิตขนาดใหญ่ที่ประกอบด้วยประชาชนที่มีขนาดใหญ่ในระดับหนึ่ง โรงผลิตขนาดใหญ่บางแห่งยังคงใช้ เครื่องหมายการค้าเป็นตัวแทนของโรงผลิตเครื่องเคลือบที่ผลิตออกมา ตัวอย่างเช่น ในเครื่องเคลือบ จิงฮั่วสือที่ผลิตในสมัยราชวงศ์หมิงตอนปลายและราชวงศ์ชิงตอนต้น เครื่องหมายการค้าจำนวนมาก คือ “嶰竹居” (Xiezhuju) (ภาพที่ 2-6) รูปแบบของผลิตภัณฑ์เหล่านี้เหมือนกัน การตกแต่งเครื่อง เคลือบเป็นการผสมผสานระหว่างภาพวาด การเขียนพู่กันจีนและบทกวี นอกจากนี้เครื่องเคลือบที่มี เครื่องหมายการค้าเหล่านี้ยังพบในซากเรือยุโรปในช่วงกลางศตวรรษที่ 17 ซึ่งบ่งชี้ถึงหลักฐานว่า เครื่องเคลือบของโรงผลิตเอกชนในเวลานั้นได้ส่งออกไปจำหน่ายยังยุโรป จะเห็นได้ว่า “嶰竹居” (Xiezhuju) เป็นโรงผลิตเอกชนที่สำคัญอย่างยิ่งของจิ้งเต๋อเจิ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 17

จากการวิเคราะห์และการประมาณการณ์ของ “เอกสารฉบับร่างประวัติศาสตร์เครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น” (Institute, 1959) ซึ่งจำนวนโรงผลิตเอกชนในระหว่างสมัยหลงซิงถึงสมัยว่านลี่ (พ.ศ. 2110 – พ.ศ. 2163) อยู่ที่ประมาณหลายร้อย การผลิตเครื่องเคลือบประจำปีอยู่ที่ 180,000 ตัน (216 ชามต่อตัน) ในเวลานั้นผู้คนจาก 7 อำเภอของจังหวัดห่าวโจว (饶州 Raozhou) และหนานชาง (南昌 Nanchang) ตูชาง (都昌 Duchang) และสถานที่อื่นๆล้วนมุ่งหน้ามายังจิ่งเต๋อเจิ้น ในช่วง 50 หรือ 60 ปีตั้งแต่สมัยเจียจิ้งถึงปลายสมัยว่านลี่ มีช่างเครื่องเคลือบจากต่างถิ่นหลายหมื่นคนจาก ประชากร 100,000 คนในจิ่งเต๋อเจิ้น ขนาดของโรงงานเครื่องเคลือบเอกชนในช่วงปลายราชวงศ์หมิงค่อนข้างใหญ่ เราสามารถเห็นได้จากซากเครื่องเคลือบที่เผยให้เห็นการขุดค้นทางโบราณคดีและการก่อสร้างเทศบาลในปัจจุบันว่า ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในปลายราชวงศ์หมิงและต้นราชวงศ์ชิงกระจุกตัวอยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันตกของโรงงานเครื่องเคลือบจักรพรรดิซึ่งเป็นตำแหน่งที่อยู่ใกล้แม่น้ำ มีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตรจากเหนือจรดใต้บนถนนจงชานในจิ่งเต๋อเจิ้น เนื่องจากการทิ้งขยะจากการผลิตเครื่องเคลือบลงในพื้นที่ต่ำ ทำให้มีขยะจากการผลิตเครื่องเคลือบหลายเมตรจนถึง 10 เมตรฝังอยู่ใต้ดินตามแม่น้ำชางเจียง จากการประมาณการเบื้องต้นพบว่ามีปริมาณใกล้เคียง 6 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในขณะนั้น (Jiangxi Provincial Department of Light Industry Ceramics Research Institute. 1959)

ภาพที่ 2-7 แผนที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในสมัยจักรพรรดิเจียซิงแห่งราชวงศ์ชิง (สีเหลือง: บริเวณโรงงานเตาเผาหลวง สีแดง: บริเวณการผลิตและที่ตั้งของเตาเผาพื้นบ้าน สีน้ำเงิน: ห้องโถงในสถานที่ต่างๆ)

ในฐานะที่เป็นเมืองหัตถกรรมเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจันทบุรีมีอิทธิพลอย่างมากต่อการก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ จากแผนที่ใน “พงศาวดารอำเภอฝูเหลียง” ในสมัยเจี๋ยจิ่งของราชวงศ์ชิง (พ.ศ. 2065-พ.ศ. 2109) (ภาพที่ 2-7) สามารถเห็นได้ชัดว่าชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในจังหวัดจันทบุรีพัฒนาขึ้นโดยมีโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิเป็นศูนย์กลาง ยกตัวอย่างแผนที่ทั้งหมดของจังหวัดจันทบุรีในสมัยเจี๋ยจิ่ง ทางตะวันตกของโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิคือที่ว่าการอำเภอ (ฝ่ายบริหารของราชวงศ์ชิง) ฝ่ายลาดตระเวน (เป็นฝ่ายทหารระดับล่างของราชวงศ์ชิง) ทางทิศตะวันออกเป็นจังหวัดที่ถูกแบ่งของหวราวโจว (ฝ่ายบริหารของราชวงศ์ชิง) วัดโย้วเถาสือ (วัดบูชาเทพเจ้าเตาเผา) สมาคมหวราวโจว (สมาคมจากต่างถิ่น) วัดเทียนโฮ่ววง (วัดบูชาแม่จู่ที่สร้างโดยชาวฝูเจี้ยน) สมาคมชู่หู (สมาคมจากต่างถิ่น) สมาคมมหนานซาง (สมาคมจากต่างถิ่น) สมาคมฮุยโจว (สมาคมจากต่างถิ่น) วัดอู่หวางเมี่ยว (วัดบูชาเทพเจ้าเตาเผา) และวัดซือจู่เมี่ยว (วัดบูชาเทพเจ้าเตาเผา) ล้วนล้อมรอบเตาเผาของจักรพรรดิ จนถึงทุกวันนี้พื้นที่รอบโรงงานเตาเผาจักรพรรดิยังคงเป็นย่านที่เจริญรุ่งเรืองที่สุดในใจกลางเมืองจังหวัดจันทบุรี

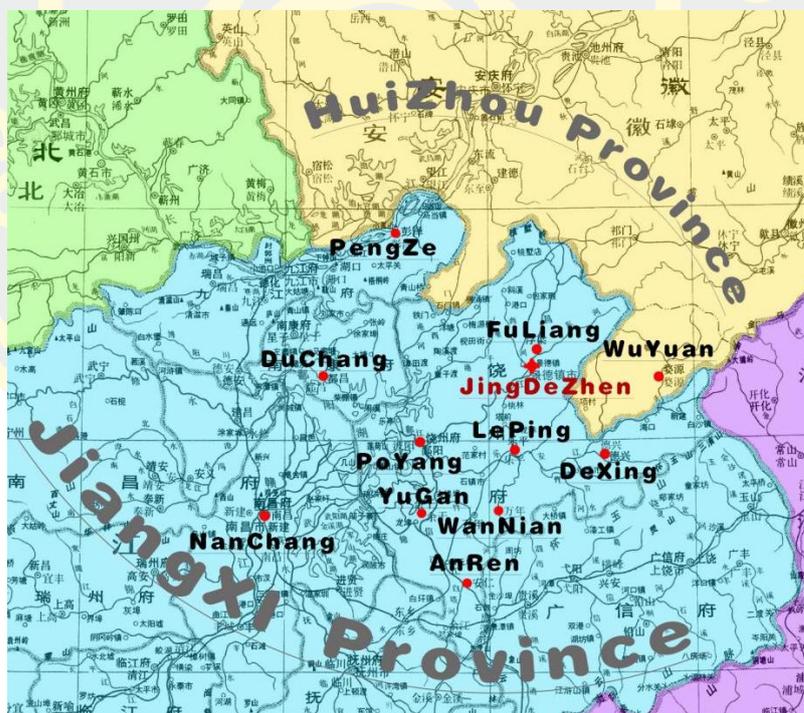
เนื่องจากจังหวัดจันทบุรีล้อมรอบด้วยพื้นที่ภูเขาทางทิศตะวันออกและมีแม่น้ำซางเจียงทางทิศตะวันตกจึงเป็นเรื่องยากที่จะขยายไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกทั้งสองนี้ ถนนสายสำคัญที่เทียบไปกับแม่น้ำซางเจียงจึงต้องขยายออกไปทางทิศใต้และทิศเหนือ ซึ่งเป็นถนนแนวขนานตั้งฉากกับแม่น้ำซางเจียงก่อตัวเป็นระบบถนนรูปทรงตารางและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในสมัยราชวงศ์ชิงก็เป็นหนึ่งในนั้น บ้านเตาเผา (สถานที่ที่ซึ่งเตาเผาถูกเผา) บ้านอิฐ (สถานที่ที่ใช้ทำและตากแห้งดินพอร์ซเลน) และหงเตี้ยน (สถานที่ที่ตกแต่งเครื่องเคลือบและทำการเคลือบ) เป็นอาคารแนวราบกระจายไปทั่วถนน ตามคำอธิบายของมิชชันนารีในสมัยคังซีอินหงซี (Père Francois Xavier d'Entrecolles พ.ศ. 2207-พ.ศ. 2284 มิชชันนารีชาวฝรั่งเศสคาทอลิก) ถนนแคบๆ ของจังหวัดจันทบุรีทอดยาวออกไปราวกับเชือกที่สลักกันไปมาแต่ไกล พื้นที่ของเมืองทั้งเมืองดูแออัด บ้านเรือนอยู่ติดกันและถนนแคบมาก

ในสมัยราชวงศ์ชิง ตลาดในจังหวัดจันทบุรีค่อยๆ ขยายตัวไปทางใต้ ในอดีตความเจริญรุ่งเรืองของถนนสายหลัก (ถนนหน้าโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิ) ถูกแทนที่ด้วยถนนเงินเจีย ถนนเงินเจียตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิ ในสมัยราชวงศ์ชิงได้มีการจัดตั้งศาลากลางขึ้นที่นี่ (ฝ่ายธุรการของราชวงศ์ชิง) และมีเจ้าหน้าที่ดูแลเครื่องเคลือบประจำอยู่จำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งร้านค้าต่างๆบนถนน มีความครึกครื้นมาก ทางทิศตะวันออกของถนนสะพาน 18 แห่ง (ในอดีตที่แห่งนี้มีสะพาน 18 แห่ง ดังนั้นชื่อสถานที่จึงกลายเป็นสะพาน 18 แห่ง) ซึ่งเป็นศูนย์กลางของเมือง ที่นี้มีความเจริญรุ่งเรืองด้านการค้า จนในปัจจุบันก็ยังคงเป็นใจกลางของเมืองจังหวัดจันทบุรี ขณะเดียวกันก็มีถนนเครื่องเคลือบพิเศษ 2 ข้างทางมีร้านขายเครื่องเคลือบหลากหลายประเภทและยังมีเครื่องเคลือบหลายระดับอีกด้วย นอกจากนี้วัตถุโบราณสำหรับทำเครื่อง

เคลือบในสมัยราชวงศ์ซิงยังถูกนำมาจากแม่น้ำซางเจียงตอนล่าง ดังนั้นจึงดูโช่ว (ความหมายในภาษาจีนหมายถึงเรือข้ามฟากที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของโรงงานเตาเผาของจักรพรรดิ เป็นสถานที่ที่ขุดพบเครื่องเคลือบเบญจรงค์ในต้นศตวรรษที่ 19) กลายเป็นท่าเทียบเรือใหม่ เป็นสถานที่ที่คนงานขนส่งอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

2.2 ผู้อพยพจากต่างถิ่นในจิ่งเต๋อเจิ้นสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ซิง

ด้วยการพัฒนาโรงงานเครื่องเคลือบเอกชนหลังช่วงกลางและปลายราชวงศ์หมิงเล่อผิง (乐平Leping) อวีกัน (余干Yugan) เต๋อซิง (德兴Dexing) อันเหริน (安仁Anren) ว่างเหนียน (万年Wannian) โป่หยาง (鄱阳Poyang) ตูซาง (都昌Duchang) และหนานซาง (南昌Nanchang) รอบจิ่งเต๋อเจิ้น (โดยทั่วไปมีระยะห่างภายใน 50-300 กิโลเมตรจากจิ่งเต๋อเจิ้นในมณฑลเจียงซี) ผู้คนจำนวนมากจากที่อื่นๆ ย้ายถิ่นเข้าสู่จิ่งเต๋อเจิ้นและกลายเป็นผู้ถูกว่าจ้างในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ในหมู่พวกเขามีชาวเล่อผิงและโป่หยางเป็นส่วนใหญ่ ในช่วงปลายยุคกว่านลี่ (พ.ศ. 2116-พ.ศ. 2163) ชาวตูซางค่อยๆขยายอิทธิพลในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้น (ภาพที่ 2-8)

ภาพที่ 2-8 แหล่งที่มาของผู้อพยพในสมัยราชวงศ์หมิงและซิง สีเหลืองคือมณฑลฮุ่ยโจว (HuiZhou Province) และสีน้ำเงินคือมณฑลเจียงซี (JiangXi Province)

ในรัชสมัยของคังซีในราชวงศ์ชิง (พ.ศ. 2205-พ.ศ. 2265) เนื่องจากการจลาจลของกบฏสามเจ้าศักดิ์นา (การก่อกบฏโดยขุนศึกทั้งสามในภาคใต้ของจีน พ.ศ. 2216-พ.ศ. 2224) ได้เกิดการโจมตีครั้งใหญ่ต่อโรงงานผลิตเครื่องเคลือบที่เปิดโดยคนในท้องถิ่นจิ่งเต๋อเจิ้น อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นได้รับผลกระทบและเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ หลังจากการจลาจลครั้งนี้ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในจิ่งเต๋อเจิ้นได้ถูกเผาบ้านเรือนเสียหายไปมากกว่าครึ่ง ประหยัดแรงงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบได้เพียง 20-30% ดึงแควริมถนนทั้งหมดถูกขายให้กับบุคคลภายนอก ในช่วงปลายยุคเฉียนหลง (พ.ศ. 2279-พ.ศ. 2339) คนต่างถิ่นเข้ามาแทนที่คนในท้องถิ่นในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ คนงานต่างถิ่นที่ย้ายถิ่นจากตูซาง โป๋หยางและคนงานจากที่อื่นๆกลายเป็นกำลังหลักของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้น ในช่วงรัชสมัยไต้กวง (พ.ศ. 2364-พ.ศ. 2393) คนท้องถิ่นในจิ่งเต๋อเจิ้นมีประชากรเพียง 2 หรือ 3 ในสิบของประชากรทั้งหมด มีคนในพื้นที่ไม่กี่คนในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ย้ายมาจากเมืองตูซาง (Jiangxi Provincial Department of Light Industry Ceramics Research Institute. 1959) ในสมัยราชวงศ์ชิง ผู้อพยพเหล่านั้นได้ก่อตั้งสมาคมต่างๆ ขึ้น เช่น สมาคมตูซาง สมาคมฮุ่ยโจวและสมาคมอื่นๆ เป็นต้น

ตูซาง (都昌 Duchang) ตั้งอยู่บนชายฝั่งของทะเลสาบโป๋หยาง มีผู้คนมากแต่ที่ดินน้อย และประชาชนค่อนข้างยากจน ดังนั้นจึงมีประเพณีการออกไปทำมาหากินต่างถิ่นอยู่เสมอ ในสมัยราชวงศ์หมิงผู้คนจากตูซางที่ทำธุรกิจต่างถิ่นคิดเป็น 60-70% ของประชากรทั้งหมด และมีเพียง 20-30% ที่อาศัยอยู่ในตูซางเพื่อประกอบอาชีพการผลิตทางการเกษตรกรรมเท่านั้น (Liang, 1983) ตูซางอยู่ใกล้กับจิ่งเต๋อเจิ้นมากซึ่งห่างออกไปเพียง 100 กิโลเมตร การคมนาคมสะดวก สามารถเข้าถึงจิ่งเต๋อเจิ้นได้ทั้งทางบกและทางน้ำ ดังนั้นชาวตูซางจะย้ายถิ่นมาที่จิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อหาเลี้ยงชีพมากที่สุด จิ่งเต๋อเจิ้นมีอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่ได้รับการพัฒนามาอย่างดี มีโอกาสในการจ้างงานค่อนข้างมาก ทั้งชายและหญิงทั้งคนแก่และเด็กสามารถหางานทำได้ ดังนั้นชาวตูซางจึงมาแสวงหาโอกาสในการทำมาหากินและสร้างรายได้มหาศาล ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้น ชาวตูซางมีข้อได้เปรียบและควบคุมอุตสาหกรรมเตาเผาและอุตสาหกรรมการผลิตภาชนะในจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งก่อให้เกิดกลุ่มตูซางที่ทรงพลัง

กลุ่มฮุ่ยโจวส่วนใหญ่มาจากฮุ่ยโจว (徽州 Huizhou) (ปัจจุบันอยู่ทางใต้ของมณฑลอันฮุย ซึ่งเป็นพื้นที่ปกครองของจีนในอดีต) ฮุ่ยโจวอยู่ติดกับจิ่งเต๋อเจิ้น จิ่งเต๋อเจิ้นตั้งอยู่ทางใต้ของฮุ่ยโจวและเชื่อมต่อกับแม่น้ำซางเจียง การแลกเปลี่ยนระหว่าง 2 สถานที่นั้นสะดวก วัตถุประสงค์และเชื้อเพลิงที่จำเป็นสำหรับการผลิตเครื่องเคลือบในจิ่งเต๋อเจิ้น เช่น ดินเผาและไม้สน ส่วนใหญ่จะมาจากฉีเหมิน (祁门 Qimen) และอู๋หยวน (婺源 Wuyuan) ดังนั้นทั้ง 2 แห่งจึงมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ชาวฮุ่ยโจวมีประเพณีการทำธุรกิจตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง พวกเขาไปที่จิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อทำธุรกิจ ด้วยจำนวน

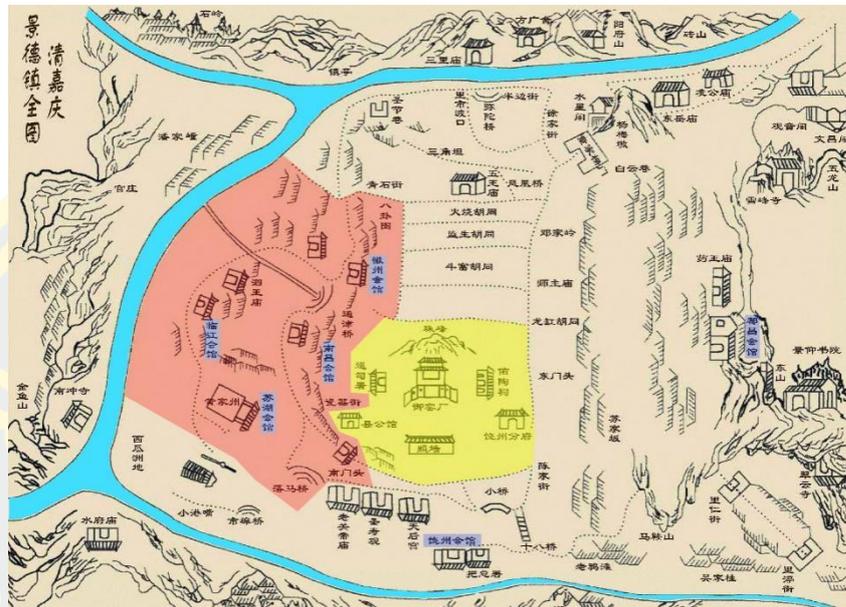
ผู้ที่ทำธุรกิจในจังหวัดเต๋อเจิ้นเพิ่มขึ้น ชาวฮุยโจวใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางสายเลือดและภูมิศาสตร์เพื่อสร้างกลุ่มฮุยโจว โดยในตอนแรกมีพ่อค้าชาวจังหวัดฮุยโจวจาก 6 อำเภอ ได้แก่อำเภอเชอ(歙She) ชิวหนิง(休宁Xiuning) อี้เซียน(黟县Yixian) ฉีเหมิน(祁门Qimen) อู่หยวน(婺源Wuyuan) และ จีซี(绩溪Jixi) และต่อมาพ่อค้าจากอีก 6 อำเภออื่นๆจากจังหวัดหนิงกัว(宁国府Ningguofu) เช่น อำเภอจิง(泾Jing) ไทผิง (太平Taiping) และอื่นๆก็เข้าร่วมกลุ่มฮุยโจวเพื่อสร้างพันธมิตรที่ใหญ่ขึ้น ในจังหวัดเต๋อเจิ้นกลุ่มฮุยโจวไม่เพียงแต่เชี่ยวชาญในธุรกิจ แต่ยังรวมถึงอุตสาหกรรมการเงินด้วย เนื่องจากพ่อค้าเครื่องเคลือบจากทั่วทุกสารทิศมาที่จังหวัดเต๋อเจิ้นเพื่อซื้อเครื่องเคลือบ หลังไหลมาไม่มีที่สิ้นสุด บางคนถึงกับตั้งหมู่บ้านเครื่องเคลือบเพื่อซื้อเครื่องเคลือบเป็นเวลาหลายปี ในสถานการณ์แบบนี้ แง่หนึ่ง ในการจัดหาเงินทุนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อขยายการค้าเงินงานและในอีกแง่หนึ่งเนื่องจากการชำระธุรกรรมบ่อยครั้ง จำเป็นต้องมีสถาบันการเงินมืออาชีพทำหน้าที่เป็นตัวแทนจัดการ พ่อค้าฮุยโจวที่มีประสบการณ์ทางการเงินได้ระดมทุนเพื่อจัดตั้งเฉียนจวง (องค์กรทางการเงินประเภทหนึ่งที่ปรากฏในราชวงศ์ซิง ธุรกิจหลักคือการแลกเปลี่ยนสกุลเงินในตอนแรก จากนั้นจึงค่อยเพิ่มเป็นการรับเงินฝากสินเชื่อ และธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตรา) เฉียนจวงยังจัดให้มีการปรับการหมุนเวียนของเงินทุนสำหรับโรงผลิต ครัวเรือนเตาเผา และร้านค้าเครื่องเคลือบต่างๆ ในตอนปลายของราชวงศ์ซิง มีเฉียนจวงและร้านเงินทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กมากกว่า 100 แห่งในจังหวัดเต๋อเจิ้นซึ่งทั้งหมดเปิดโดยชาวฮุยโจว

ตั้งแต่ราชวงศ์ซิงจนถึงสาธารณรัฐจีน อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดเต๋อเจิ้นและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องได้ก่อให้เกิดการผูกขาด การแบ่งงานที่สำคัญอย่างยิ่งในการเผาเครื่องเคลือบและเครื่องใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมนั้นถูกผูกขาดโดยผู้อพยพจากตู่ซาง อุตสาหกรรมการค้าและการเงินถูกผูกขาดโดยผู้อพยพจากฮุยโจว นอกจากนี้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ อุตสาหกรรมบริการ และการจำหน่ายเครื่องเคลือบ ฯลฯ ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตู่ซางและฮุยโจว ซึ่งเรียกว่า “กลุ่มอื่นๆ” กลุ่มอื่นๆ ส่วนใหญ่ประกอบด้วยกลุ่มผู้โจว กลุ่มหนานซาง กลุ่มเฟิงเฉิง กลุ่มจีอัน กลุ่มเฟิงซิน กลุ่มหราวโจว กลุ่มอันเหริน และพ่อค้าเครื่องเคลือบจากที่ต่างๆ ในหมู่บรรดาสิ่งเหล่านี้มีกลุ่มผู้โจว เฟิงเฉิง ซินเจียนและกลุ่มเตาเผาทรงเฉพาะและอื่นๆเป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด เครื่องเคลือบจังหวัดเต๋อเจิ้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ทรงกลมและทรงเฉพาะ (ในเครื่องเคลือบจังหวัดเต๋อเจิ้นแบบดั้งเดิม เครื่องเคลือบที่สามารถตั้งจนขึ้นรูปได้จะเรียกว่าทรงกลม ส่วนเครื่องเคลือบอื่นนอกจากนี้เรียกว่าทรงเฉพาะซึ่งมีรูปทรงที่ไม่ตายตัว) (H. Liu, 2007)

ในช่วงปีแรกของสาธารณรัฐจีน มีเตาเผาเครื่องเคลือบทรงเฉพาะมากกว่า 700 คริวเรือนในจังหวัดเต๋อเจิ้น ซึ่งมากกว่า 600 แห่งดำเนินการโดยกลุ่มผู้โจว ซึ่งครอบครองอยู่เป็นหลัก

เมื่อถึงในสมัยราชวงศ์ซิง อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดเต๋อเจิ้นได้พัฒนาไปสู่ความเจริญขีดสุด การพัฒนาที่สูงของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบได้นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่เมืองจังหวัดเต๋อเจิ้น

มีชาวต่างถิ่นจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆที่เดินทางมายังจิ้งเต๋อเจิ้น พวกเขาใช้ถิ่นที่เกิดเป็นจุดเชื่อมโยงเพื่อสร้างสมาคมของตนเอง

ภาพที่ 2-9 แผนที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในสมัยจักรพรรดิเจี๋ยซิงแห่งราชวงศ์ซิง(สีเหลือง: บริเวณโรงงานเตาเผาหลวง สีแดง: บริเวณการผลิตและที่ตั้งของเตาเผาพื้นบ้าน สีน้ำเงิน: ห้องโถงในสถานที่ต่างๆ)

ตามแผนที่ทั้งหมดของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในเจี๋ยซิงที่วาดจาก “พงศาวดารอำเภอฝูเหลียง” ของยุคจักรพรรดิเต๋ากวงในสมัยราชวงศ์ซิง (ปีพ.ศ. 2364-2393) ในสมัยการปกครองของจักรพรรดิเจี๋ยซิง (ปีพ.ศ.2338-2363) มีสถานศึกษาจิ้งหยาง 1 แห่ง และสมาคม 6 แห่งใน ฮูโจว (徽州Huizhou) นานชาง (南昌Nanchang) ซูหู (苏湖Suhu) หราวโจว(饶州Raozhou) ตูชาง (都昌Duchang) และหลินเจียง (临江Linjiang) ตั้งแต่ปีที่ 15 ถึง 19 ของสาธารณรัฐจีน (พ.ศ. 2469-พ.ศ. 2473) สมาคมฉีเหมิน (祁门Qimen) และเฟิงเฉิง (丰城fengcheng) ทั้ง 2 แห่งถูกเพิ่มเข้ามาจากการสำรวจเบื้องต้นในช่วงแรกของการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่ามีห้องโถงสมาคมและสถาบันการศึกษาทั้งหมด 27 แห่งในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นตอนปลายสมัยสาธารณรัฐจีน (Zhang, 1997) เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์เฉพาะของสังคมสมัยราชวงศ์หมิงและชิง เปรียบเสมือนเวทีในการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจึงไม่เพียงแต่เป็นวัตถุสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจสินค้าโภคภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังมาพร้อมกับการเคลื่อนย้ายของประชากรอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นเวทีสำหรับรวบรวมผู้อพยพและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยเอาชนะอุปสรรคที่เกิดจากความแตกต่างในระดับถิ่นที่เกิดและวัฒนธรรม ในพื้นที่ที่มีผู้อพยพรวมตัวกัน เวทีในการแลกเปลี่ยนของสมาคมได้กลายเป็น

สถานที่ประนีประนอมความขัดแย้งระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับชุมชนผู้อพยพและระหว่างชุมชนผู้อพยพกับชุมชนผู้อพยพ ส่วนสถาบันการศึกษาเป็นผลจากการสังเคราะห์และการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนรัฐและโรงเรียนเอกชนในประเทศจีนสมัยโบราณ ความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์การศึกษา สถาบันศึกษามีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดและพัฒนาวัฒนธรรม ปลูกฝังความสามารถ และส่งเสริมการพัฒนาทางสังคม มีนักวิชาการบางคนในศึกษาการกระจายที่ตั้งของสมาคมเชื่อว่า “ในจีนต่อเงินที่ซึ่งมีงานหัตถกรรมเป็นแกนหลัก สมาคมต่างๆกลับกระจายไปอยู่ทั่วเมือง สมาคมเหล่านี้ก็ไล่ตามความสะดวกในการขนส่งและความสะดวกในการผลิตของตนเอง” (Zhang, Y. 1997) สมาคมฮุยโจว สมาคมซู่หู สมาคมตู่ซาง สมาคมหราวโจว สมาคมหลินเจียง ฯลฯ ของจีนต่อเงินล้วนตั้งอยู่รอบจีนต่อเงิน สมาคมที่ระบุไว้ข้างต้นโดยทั่วไปแล้วสร้างขึ้นรอบๆ โรงงานเตาเผาของจักรพรรดิในจีนต่อเงิน ซึ่งค่อนข้างใกล้กับศูนย์กลางของเขตเมือง การเติบโตขององค์กรผู้อพยพไม่เพียงแต่ให้ที่พักพิงแก่ชีวิตการทำงานของผู้อพยพในท้องถิ่นเท่านั้น ในขณะเดียวกันยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดผู้อพยพย้ายถิ่นฐานให้มากขึ้นอีกด้วย ตลาดเครื่องเคลือบจีนต่อเงินมีกระแสผู้อพยพเข้ามาอย่างไม่สิ้นสุดในช่วงเวลาต่างๆ ของประวัติศาสตร์ ในสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์นี้ ทิศนคติของชาวพื้นเมืองจีนต่อเงินที่มีต่อผู้อพยพเริ่มมีความประนีประนอมมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งยังคงดำเนินต่อมาจนถึงทุกวันนี้ (ภาพที่ 2-9)

3. การเปลี่ยนแปลงของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน

วัฒนธรรมและศิลปะมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับพัฒนาการของยุคสมัยทางสังคม ยุคสมัยใดๆก็ตามล้วนได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมในยุคสมัยเดียวกัน วัฒนธรรมและศิลปะเองจึงสะท้อนถึงลักษณะของยุคสมัย ชุมชนศิลปะในฐานะที่เป็นสื่อกลางของกลุ่มผู้สร้างสรรค์งานศิลปะก็จะสะท้อนให้เห็นร่องรอยและลักษณะของยุคสมัยนี้ตามการพัฒนาของแต่ละยุคสมัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2492 จนถึงปัจจุบัน สังคมจีนได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่มากมาย สถานะของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจีนต่อเงินก็เปลี่ยนไปหลายครั้งตามการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นับตั้งแต่การก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจีนต่อเงินได้ผ่านขั้นตอนการพัฒนาในประวัติศาสตร์มาอย่างคร่าวๆ 3 ขั้นตอน ได้แก่

ช่วงเวลาในการฟื้นฟูและก่อสร้างอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนต่อเงิน

ช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนต่อเงิน

ช่วงเวลาของการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนต่อเงิน

ต่อไปนี้จะทำการแนะนำเหตุการณ์ตามลำดับช่วงเวลาโดยมุ่งเน้นที่ช่วงเวลาของการฟื้นฟูและก่อสร้างอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนต่อเงินและช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนต่อเงิน

3.1 ช่วงเวลาในการฟื้นฟูและก่อสร้างอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น

ตั้งแต่ทศวรรษ 1950 ถึง 1970 (พ.ศ. 2492-พ.ศ. 2521) ช่วงเวลานี้เรียกว่าช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูและการก่อสร้าง โดยผ่านการปรับชุดของระบบการจัดการระดับชาติและการนำนโยบายอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติ การผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้นได้รับการฟื้นฟูอย่างรวดเร็วและการจัดตั้งชุดกลไกการออกแบบและการผลิตแบบร่วมมือกันถือเป็นการรับประกันที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้น โดยแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

- 3.1.1 ช่วงการสลายตัวและการเปลี่ยนแปลงขององค์กรอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม
- 3.1.2 ช่วงก่อรูปอัตลักษณ์ส่วนรวมของการทำโรงงานเครื่องเคลือบดุจระบบ “บ้านหลังที่สอง”
- 3.1.3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของแรงงานในโรงงานเครื่องเคลือบ
- 3.1.4 ช่วงการสืบทอดทักษะและการแบ่งปันเทคโนโลยี

3.1.1 ช่วงการสลายตัวและการเปลี่ยนแปลงขององค์กรอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม

ภาพที่ 2-10 ที่ตั้งของโรงงานเครื่องเคลือบรัฐขนาดใหญ่กว่า 10 แห่งบนแผนที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2492 จิ่งเต๋อเจิ้นได้ต้อนรับการคืนอิสรภาพ ในขณะนั้น “ประชากรโดยรวมของจิ่งเต๋อเจิ้นมีประมาณ 110,000 คน ในจำนวนนี้รวมถึงคนงานอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบมากกว่า 10,000 คน ในขณะนั้นมีครัวเรือนอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบทั้งหมด 2,493

ครัวเรือนในเมือง และมีเพียง 7% ที่เปิดทำธุรกิจตามปกติ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในสถานะปิดหรือกึ่งปิดทำงาน มีคนงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบว่างงานและกึ่งว่างงานเกือบ 10,000 คน” (Ling & Zhang, 2019) ข้อมูลนี้สะท้อนถึงสถานการณ์ที่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจี้เต๋อเจิ้นเกือบจะพังทลายลงในขณะนั้น ในขณะที่ทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน การฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศที่เสียหายจากสงครามและการตระหนักถึงการปรับปรุงขั้นพื้นฐานของสถานการณ์ทางการเงินของประเทศเป็นภารกิจหลักในขณะนั้น ในช่วงระยะเวลาการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจี้เต๋อเจิ้นส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับปัญหาของแรงงานที่กลับมาทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ปัญหาการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ และปัญหาการจัดการวัตถุดิบ รัฐบาลจี้เต๋อเจิ้นได้จัดการประชุมปรึกษาหารือด้านการจัดการแรงงาน 3 ครั้งเพื่อประสานงานการกระจายผลประโยชน์ระหว่างคนงานและองค์กรต่างๆ เพื่อเร่งการเริ่มต้นการผลิตอีกครั้ง ช่วยให้ผู้ประกอบการเครื่องเคลือบกลับมาดำเนินธุรกิจอีกครั้งโดยให้เงินกู้และลดภาษี ระดมมวลชนเพื่อฟื้นฟูการจัดการวัตถุดิบและยกเลิกขนบธรรมเนียมแบบเก่าที่ขัดขวางการผลิต ผลลัพธ์ของมาตรการเหล่านี้ในการช่วยฟื้นฟูการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเริ่มปรากฏชัดเจนเมื่อปลายปี พ.ศ. 2492 ในเดือนพฤศจิกายนโรงงานเครื่องเคลือบ 1,375 แห่งได้กลับมาเปิดดำเนินการอีกครั้ง โดยมีคนงานทั้งหมดถึง 9,551 คน หลังจากนั้นความสัมพันธ์ด้านการจัดการแรงงานได้รับการปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ประสิทธิภาพการผลิตค่อยๆ ดีขึ้น ในกระบวนการผลิตเครื่องเคลือบและการดำเนินงานได้พยายามขยายขนาดการผลิต รวมการจัดสรรวัสดุการผลิต ส่งเสริมการใช้รูปแบบการผลิตของการดำเนินการร่วมกันระหว่างโรงผลิตเอกชน และในปี พ.ศ. 2493 ได้มีการก่อตั้งโรงงานเครื่องเคลือบเจียนกั่วของเมืองจี้เต๋อเจิ้นที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ หลังจาก 3 ปีของการพัฒนาในปี พ.ศ. 2495 อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจี้เต๋อเจิ้นได้เสร็จสิ้นภารกิจฟื้นฟูการผลิตในขั้นตอนนี้โดยได้สร้างเงื่อนไขพื้นฐานสำหรับขั้นตอนต่อไปของการพัฒนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 ถึง พ.ศ. 2500 ประเทศจีนเริ่มดำเนินการตามแผนพัฒนา 5 ปีแรก จากมุมมองของสถานการณ์โดยรวม เป้าหมายการพัฒนาหลักคือการสร้างรากฐานเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนิยมของการเกษตร ทัศนกรรม และอุตสาหกรรมทุนนิยมและพาณิชย์กรรม ในเวลาเดียวกันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 ได้มีการขยายกิจการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในลักษณะที่วางแผนไว้ (การดำเนินการร่วมกันระหว่างทุนของรัฐและทุนของเอกชน) จนถึงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2499 การร่วมทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบทั้งหมดได้เสร็จสมบูรณ์ (Tian, 2020) การผลิตเครื่องเคลือบจังหวัดจี้เต๋อเจิ้นค่อยๆ เปลี่ยนจากความเป็นเจ้าของส่วนบุคคลสู่ความเป็นกรรมสิทธิ์ระดับชาติและส่วนรวม เมื่อถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2502 สถานประกอบการผลิตเครื่องเคลือบของเอกชนทั้งหมดในเมืองก็เปลี่ยนเป็นรัฐวิสาหกิจอย่างเป็นทางการ ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ “โรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่ง” ซึ่งมีอิทธิพลกว้างขวางต่ออุตสาหกรรมเครื่อง

เคลื่อนของจิ้งเต๋อเจิ้นในภายหลังก็เกิดขึ้น หลังจากผ่านมาตรการการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในข้างต้น สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเจิ้นแล้ว รูปแบบการผลิตของโรงผลิตงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจิ้งเต๋อเจิ้นได้ถูกแทนที่ด้วยรูปแบบองค์กรการผลิตของโรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐ (ภาพที่ 2-10)

3.1.2 ช่วงก่อรูปอัตลักษณ์ใหม่ของโรงงานเครื่องเคลือบ

ก่อนปี พ.ศ. 2492 อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเจิ้นมักถูกระบุว่าเป็นการประกอบการแบบธุรกิจ “ครอบครัว” จากการยึดตามความสัมพันธ์สายเลือดและความสัมพันธ์ตามถิ่นที่เกิดมาโดยตลอด ซึ่งเป็นการดำเนินกิจการของสังคม กลุ่มคนงานเครื่องเคลือบทำงานและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับครอบครัวและตระกูลของพวกเขา ในขณะเดียวกันก็รักษาอาชีพของครอบครัวและตระกูลไว้อย่างแข็งขัน ในสังคมจีนดั้งเดิมมีความค่อนข้างชัดเจนระหว่างความสัมพันธ์ส่วนรวมและส่วนตัว ชีวิตปัจเจก และชีวิตส่วนรวม อย่างไรก็ตามหลังปี พ.ศ. 2492 สถานการณ์นี้เริ่มเปลี่ยนไป การเกิดขึ้นของโรงงานค่อยๆ สลายอาชีพของ “ครอบครัว” ที่ยึดตามสายเลือดเป็นหลักและเปลี่ยนไปสู่ระบบ “ครอบครัว” ชีวิตส่วนรวมเป็นอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนรวมและส่วนตัวค่อนข้างเลือนลาง ชีวิตส่วนตัวและส่วนรวมของช่างทำเครื่องเคลือบมักทับซ้อนกัน ในช่วงเวลานี้คนงานเครื่องเคลือบในจิ้งเต๋อเจิ้นทำงาน ใช้ชีวิต และแม้แต่ลูกๆ ของพวกเขาก็มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโรงงาน พวกเขามีทำงานการผลิตในช่วงกลางวันและจัดประชุมและการเรียนรู้ในเวลากลางคืน แม้แต่ในวันหยุดก็ยังคงเข้าร่วมเป็นแรงงานอาสาสมัครในโรงงานอย่างแข็งขันอีกด้วย พวกเขามีเวลาในบ้านของตัวเองไม่มากเท่าเวลาที่มีในโรงงาน โรงงานรับผิดชอบค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ทางองค์กรของโรงงานเป็นผู้อนุมัติให้แต่งงาน ลูกจะถูกไปโรงเรียนอนุบาล ประถม และมัธยมต้นในโรงงาน กลุ่มคนงานเริ่มผูกมัดตัวเองกับโรงงานที่ละน้อย ความรู้สึกในการยอมรับตัวตนของโรงงานก็ค่อยๆ ลึกซึ้งขึ้น การจ้างงานทำให้คนงานมีสถานะทางสังคมและให้สิทธิพวกเขาในการได้รับบำนาญและผลประโยชน์พิเศษที่รัฐจัดให้ อำนาจของธุรกิจที่มีต่อคนงานไม่ได้จำกัดอยู่แค่งานเท่านั้นแต่ยังขยายไปจนถึงตลอดชีวิตของคนงาน การก่อตั้งอัตลักษณ์ส่วนรวมได้ค่อยๆ ตอกย้ำคุณค่าอัตลักษณ์ของกลุ่มว่า “โรงงานคือครอบครัว” (ภาพที่ 2-11, 2-12)

ภาพที่ 2-11 ตัวอย่างอาหารปีพ.ศ. 2511 ของโรงอาหารในโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์ส(ปัจจุบันคือชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเกาซีชวน) ซึ่งคนงานสามารถนำตัวอย่างอาหารนี้ไปปรับข้าว 50 กรัมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (พิพิธภัณฑ์โรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่ง)

ภาพที่ 2-12 หอพักที่สร้างโดยโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งคนงานที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานตามเงื่อนไขต่างๆ จะได้รับสวัสดิการและให้บริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3.1.3 ช่วงการเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคนงานในโรงงานเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 2-13 ในปีพ.ศ. 2521 ช่างเทคนิคของสถาบันวิจัยเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและคนงานในโรงงานเครื่องเคลือบกำลังศึกษาเทคโนโลยีหัตถกรรมเครื่องเคลือบร่วมกัน

ในสังคมดั้งเดิมที่ถูกครอบงำด้วยระบบสายเลือดและกลุ่มคนที่อพยพมาจากถิ่นที่เกิดบริเวณเดียวกัน “伙计” (Huoji) เหล่านั้น (คำที่หัวหน้าใช้เรียกผู้ใต้บังคับบัญชา) “做头” (Zuotou) (ภาษาถิ่นของจิ้งเต๋อเจิ้น หัวหน้าคนงาน) “把桩” (Bazhuang) (คนงานที่ดูแลเตาเผา ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมเป็นตำแหน่งที่สำคัญที่สุดและมีตำแหน่งทางสถานะสูงสุด ต้องการให้เขาจัดตำแหน่งเตาเผาอย่างสมเหตุสมผลและปรับอัตราการให้ความร้อนระหว่างกระบวนการเผาตามอุณหภูมิและบรรยากาศการเผาที่เครื่องเคลือบต้องการรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของเตาเผาตามขนาดของผลิตภัณฑ์ผ่านประสบการณ์ความชำนาญการของตัวเอง) และคำเรียกชื่อดั้งเดิมอื่นๆ ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มช่างเครื่องเคลือบ (Zhu & Yu, 2006) ได้ถูกแทนที่โดย “工人” (Gongren) (ตำแหน่งประจำตัวของพวกเขา) “同志” (Tongzhi) (คำที่ใช้เรียกกันเองระหว่างคนงาน) “干部” (Ganbu) (คำที่ใช้เรียกผู้นำ แต่ต่างกันแค่การแบ่งงานเท่านั้น) และคำเรียกสถานะใหม่อื่นๆ นอกจากนี้ความสัมพันธ์แบบเก๋าระหว่างคนงานเครื่องเคลือบภายหลังการเปลี่ยนแปลงได้ค่อยๆ หายไป ซึ่งได้แทนที่ด้วย “同志关系” (Tongzhiguanxi) แบบใหม่ที่เป็นตัวแทนของสังคมสังคมนิยม ในฐานะที่กลุ่มคนงานหญิงเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมนิยามใหม่ ได้มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมโรงงาน ความสัมพันธ์รูปแบบใหม่นี้มักจะทำลายความสัมพันธ์

ของอัตลักษณ์เดิมที่แบ่งตามระบบเครือญาติและถิ่นที่เดิมและสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดซึ่งมีเป้าหมายร่วมกัน มีความเชื่อร่วมกัน และมีอุดมการณ์ร่วมกัน (ภาพที่ 2-13)

ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจิ่งเต๋อเจิ้น คนงานเครื่องเคลือบค่อนข้างเป็นอิสระ พวกเขาจะมีอิสระในการเลือกทำงานในโรงผลิตเครื่องเคลือบ แม้ว่าจะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับสัญญา กฎเกณฑ์และจริยธรรม พวกเขามักจะเลือกโรงผลิตที่แตกต่างกันตามผลประโยชน์ของตนเอง สถานที่ทำงานค่อนข้างไม่เข้มงวดและไม่มีรูปแบบตายตัว ดังที่เขียนไว้ในส่วนก่อนหน้า ด้วยการเปลี่ยนแปลงของระบบโรงงาน โรงผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเปลี่ยนไปสู่ความเป็นกรรมสิทธิ์ในระดับชาติและส่วนรวม มีการจัดตั้งโรงงานเครื่องเคลือบใหญ่ของรัฐ 10 แห่ง คนงานเครื่องเคลือบเข้ามาในโรงงานเพื่อทำงาน สถานที่ทำงานของพวกเขามีการกำหนดตายตัวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ไม่มีเหตุผลพิเศษใดๆ คนงานลี้วนเกิด แก่ ป่วยและตายในโรงงาน สถานะของคนงานได้รับการคุ้มครองโดยระบอบการปกครองใหม่ นโยบายสวัสดิการของรัฐคุ้มครองคนงานและครอบครัวซึ่งสามารถพึ่งพาได้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่พวกเขาอาจเผชิญ เมื่อเทียบกับโรงผลิตงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมแล้ว โรงงานเครื่องเคลือบของรัฐมีสวัสดิการการดำรงชีวิตและการประกันแรงงานที่ค่อนข้างครอบคลุม สถานะของหน่วยงานทำให้คนงานแน่ใจได้ว่าได้รับการประกันในการดำรงชีวิต พวกเขาค่อยๆ เกิดความรู้สึกยอมรับต่อโรงงาน ในหน่วยงาน หัวหน้าและคนงานรับประทานอาหารในโรงอาหารด้วยกัน ทำงานและประชุมร่วมกัน และเรียนรู้ที่จะเลือกตำแหน่งของตนเองในโรงงาน เรียนรู้ที่จะจัดการกับองค์กรต่างๆ จัดการกับผู้ปฏิบัติงาน จัดการกับคนงานอื่นๆ และหาผลประโยชน์ในทรัพยากรที่มีจำกัด ทำให้คนงานค่อยๆ ยอมรับระบบหน่วยงานใหม่ ทำความคุ้นเคยกับระบบต่างๆ ในสังคมของหน่วยงาน ซึ่งทั้งหมดนี้ไม่เคยเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม

3.1.4 ช่วงการสืบทอดทักษะและการแบ่งปันเทคโนโลยี

สำหรับคนงานเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้น ทักษะที่ดีเป็นพื้นฐานสำหรับพวกเขาในการปักหลัก ดังนั้นความเชี่ยวชาญและการสืบทอดทักษะจึงมีความสำคัญมาก ทักษะพิเศษหลายอย่างมักจะส่งต่ออย่างจำกัดเพียงคนในครอบครัวและเครือญาติเท่านั้น แม้แต่ทักษะบางอย่างในการรับรู้แบบดั้งเดิมก็สามารถส่งต่อให้เพียงแต่ลูกชายเท่านั้น ไม่ใช่กับลูกสาว เห็นได้ชัดว่าการแบ่งปันความรู้มีลักษณะของ “ความสัมพันธ์ทางสายเลือด” และ “ความสัมพันธ์ผ่านถิ่นที่เกิดเดียวกัน” หลังปี พ.ศ. 2492 ด้วยการจัดตั้งระเบียบสังคมใหม่ วิธีการสืบทอดแบบนี้ก็ค่อยๆ สลายไป ความไม่ชัดเจนของขอบเขตระหว่างส่วนรวมและส่วนตัวทำให้มีความเป็นไปได้ในการแบ่งปันทักษะได้ หลังจากที่ยิ่งเต๋อเจิ้นก่อตั้งโรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่ง อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบได้ค่อยๆ พัฒนาไปสู่ความเชี่ยวชาญ ผลิตภัณฑ์ของโรงงานเครื่องเคลือบแต่ละแห่งมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ตัวอย่างเช่น โรงงานเครื่องเคลือบเจี้ยนกั๋วผลิตเครื่องเคลือบสีเป็นหลัก โรงงานเครื่องเคลือบซินผิงผลิตเครื่องเคลือบชิงฮัวสีเป็นหลัก โรงงานกวางหมิงผลิตเครื่องเคลือบหลังหลงเป็นหลักและอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

เทคโนโลยีการผลิตการเคลื่อนที่ด้วยความลับในสังคมดั้งเดิม คนงานเก่าแก่บางคนมักจะเต็มใจที่จะส่งต่อเทคโนโลยีนี้ไปยังผู้สืบสกุลรุ่นต่อไปเท่านั้น ประสบปัญหาดังกล่าวโรงงานจะให้คนงานดังกล่าวและค่อยๆ ส่งมอบสูตรในขณะเดียวกันก็จะมีนโยบายพิเศษ เช่น สามารถพาลูกเข้ามาในโรงงานและทำงานร่วมกับพวกเขา นอกจากนี้โรงงานมักจัดกิจกรรมการแข่งขันทางเทคนิค กิจกรรมเหล่านี้ได้เพิ่มความกระตือรือร้นในการผลิตของคนงานและเป็นเวทีสำหรับการเรียนรู้ร่วมกัน และในขณะเดียวกันกิจกรรมเหล่านี้ยังได้ก้าวข้ามลัทธิอนุรักษนิยมทางเทคโนโลยีแบบดั้งเดิมอย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะที่ส่งเสริมการแบ่งปันเทคโนโลยีเครื่องเคลือบ โรงงานเครื่องเคลือบแต่ละแห่งยังดึงดูดการรับสมัครเด็กฝึกงานเพื่อใช้เสริมกำลังแรงงานที่หน่วยงานต้องการเพื่อการวิจัยและพัฒนาการแก้ปัญหาที่ยั่งยืนของการผลิต ในรูปแบบการฝึกอบรมผู้มีความสามารถพิเศษนี้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์จะขยายออกเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ อาจารย์ ลูกศิษย์ และหน่วยงาน การสอนทักษะของอาจารย์แก่ลูกศิษย์เป็นเพียงการทำภารกิจของโรงงานในแห่งหนึ่งให้สำเร็จเท่านั้น ในท้ายที่สุดความสัมพันธ์ประเภทเพื่อนร่วมงานแบบพิเศษจะเกิดขึ้นระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ แม้ว่าทักษะจะยังคงสอนผ่านรูปแบบดั้งเดิมของอาจารย์ส่งต่อให้ลูกศิษย์และรูปแบบนั้นได้รับการเข้าใจ บูรณาการ และปรับปรุงให้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง รากฐานของความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอาจารย์และลูกศิษย์เพียง 2 คนเท่านั้น แต่ยังมีเบื้องหลังเป็นโรงงานเครื่องเคลือบ

3.2 ช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 ถึง พ.ศ. 2539 ช่วงเวลานี้เรียกว่าช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม ในกระบวนการของการพัฒนาความทันสมัยทางสังคมในประเทศจีน การปฏิรูปเศรษฐกิจจีนถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญมากอย่างไม่ต้องสงสัย “ปลดปล่อยความคิดและแสวงหาความจริงจากข้อเท็จจริง” ได้แทนที่สโลแกน “ใช้การต่อสู้ทางชนชั้นเป็นหลัก” การประชุมเต็มคณะที่ 3 ของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนครั้งที่ 11 ประสบความสำเร็จเมื่อปลายปี 2521 เป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการตามนโยบายระดับชาติขั้นพื้นฐานของการปฏิรูปภายในและการเปิดสู่โลกภายนอกของประเทศจีน ภายใต้การแนะนำของอุดมการณ์ที่ชี้นำนี้ กิจกรรมต่างๆ ทั่วประเทศได้เริ่มฟื้นคืนชีพขึ้นมา อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในประเทศจีนได้เข้าสู่ช่วงใหม่ของการฟื้นฟูและการสร้างใหม่ ในบริบทนี้ การออกแบบระบบการผลิตและจัดจำหน่ายที่เน้นการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ก่อตั้งโดยอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นในช่วงความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมในทศวรรษ 1950 ได้เข้าสู่ขั้นตอนของการปฏิรูปและปรับโครงสร้างใหม่ ดังรายละเอียด 4 ด้านดังนี้

3.2.1 โรงงานเครื่องเคลือบที่รัฐเป็นเจ้าของในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

3.2.2 การเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคนงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ

3.2.3 การสืบทอดทักษะภายใต้ระบบเศรษฐกิจตลาด

3.2.4 การเคลื่อนไหวอีกครั้งของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ (ปีพ.ศ. 2521-2557)

3.2.1 โรงงานเครื่องเคลือบที่รัฐเป็นเจ้าของในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 “การปฏิรูปเศรษฐกิจ” ของจีนซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปีพ.ศ. 2521 และ “การปฏิวัติวัฒนธรรม” (เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2509 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2519) ได้ทำลายอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้นโดยเสมือนการกดปุ่มหยุดชั่วคราว ประเทศจีนเริ่มใช้นโยบายระดับชาติ “การปฏิรูปภายใน เปิดสู่โลกภายนอก” อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้นดำเนินการแก้ไขขั้นตอนการผลิตเบื้องต้นเพื่อฟื้นฟูการผลิต จากนั้นในระยะเวลา 3 ปีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2522 ถึงพ.ศ. 2524 จากนโยบาย “การปรับปรุง ปฏิรูป เรียงลำดับ แก้ไข” อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ่งเต๋อเจิ้นได้เผชิญกับการแสวงหาด้านเดียวของตัวบ่งชี้สูง ยอดขายลดลง คุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่ผ่านมาตรฐานและปัญหาอื่นๆ มีการการปรับปรุงของตัวบ่งชี้การผลิต โครงสร้างของประเภท โครงสร้างการผลิตและการจำหน่ายรวมถึงด้านอื่นๆ เพิ่มเติม มุ่งมั่นที่จะทำให้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบมีการจำหน่ายไปในทิศทางที่ดีโดยเร็วที่สุด ในช่วงเวลานี้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบยังคงดำเนินการภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเก่าที่วางแผนไว้ ขนาดการผลิตของธุรกิจเครื่องเคลือบ การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ และรับสมัครพนักงานขององค์กรล้วนได้รับการจัดการโดยรวมอยู่ที่รัฐบาลกลาง (Jiangxi Provincial Department of Light Industry Ceramics Research Institute. 1959) ภายใต้ระบบเศรษฐกิจที่วางแผนไว้ การผลิตและการจำหน่ายเครื่องเคลือบถูกแยกออกจากกัน สถานประกอบการมีหน้าที่รับผิดชอบในการผลิตผลิตภัณฑ์ตามตัวชี้วัดที่ออกโดยรัฐบาลกลางเท่านั้น ส่วนในด้านการจำหน่าย บริษัทจำหน่ายเครื่องเคลือบและบริษัทส่งออกเครื่องเคลือบมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมโดยรัฐบาล ข้อเสียของระบบดังกล่าวมองเห็นได้อย่างชัดเจน กลไกการแข่งขันที่ไม่รวมสินค้าโภคภัณฑ์และกฎหมายของเศรษฐกิจตลาดย่อมขัดขวางการพัฒนาผลผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นการปฏิรูปเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและมีสภาพที่ดีขึ้น

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2527 เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนผ่านจากระบบเศรษฐกิจที่วางแผนไว้เป็นระบบเศรษฐกิจแบบตลาดในประวัติศาสตร์ ประเทศไทยเริ่มปฏิรูประบบอย่างครอบคลุม ในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ ผู้อยู่อาศัยในเมืองโดยรอบของจิ่งเต๋อเจิ้นได้กลับมาที่จิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อหาโอกาสในการทำงานในการผลิตเครื่องเคลือบ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่คล้ายคลึงกับสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง เพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการของเศรษฐกิจตลาด รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรการผลิตเครื่องเคลือบในจิ่งเต๋อเจิ้นได้เริ่มพยายามที่จะปฏิรูปและสำรวจการจัดตั้งองค์กรเครื่องเคลือบที่ทันสมัยที่สุดคล้อยกับกลไกตลาดตั้งแต่การขยายตัวขององค์กรอิสระ

การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมขององค์กร การปฏิรูประบบความเป็นผู้นำขององค์กร การดำเนินการตามระบบความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจต่างๆ ตลอดจนระบบการจ้างงานขององค์กร ระบบการแบ่งค่าจ้างและด้านอื่นๆ ในยุคเศรษฐกิจที่วางแผนไว้ก่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจของจีน โดยทั่วไปค่าจ้างและสวัสดิการประจำปีของคนงานในโรงงานเครื่องเคลือบได้รับการแก้ไขโดยพื้นฐานแล้ว คนงานแต่ละคนผลิตเครื่องเคลือบมากขึ้นหรือน้อยลงทุกเดือนแต่จะได้ค่าจ้างเท่าเดิม ในทำนองเดียวกัน คุณภาพของเครื่องเคลือบที่ผลิตโดยคนงานมีทั้งคุณภาพดีและไม่ดี แต่ก็ยังได้รับค่าจ้างเท่าเดิม สถานการณ์นี้ส่งผลกระทบต่อความกระตือรือร้นของคนงานอย่างจริงจังและยังส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อรายได้และรายจ่ายทางเศรษฐกิจของโรงงานเครื่องเคลือบ (Jiangxi Provincial Department of Light Industry Ceramics Research Institute. 1959) ในกรณีนี้โรงงานเครื่องเคลือบจึงต้องเงินได้เสนอหลักการให้รางวัลและการลงโทษ 3 ประการ ได้แก่

ประการที่หนึ่ง การกำหนดราคาที่แตกต่างกันสำหรับคุณภาพของเครื่องเคลือบ
 ประการที่สอง จะมีโบนัสสำหรับค่าคอมมิชชั่นที่เกินปริมาณงานพื้นฐาน
 ประการที่สาม การหักเงินบางส่วนเมื่อไม่สามารถทำงานในปริมาณพื้นฐานให้สำเร็จ
 หรือในรูปแบบของโควตามูลค่าผลผลิตตามสัญญาของแต่ละบุคคล โดยใช้วิธีการค้า
 สินค้าเพื่อเป็นการหมุนเวียนภายใน ซึ่งสามารถค้นหาช่องทางการขายและซื้อวัตถุดิบได้ด้วยตนเอง ทำให้ต้นทุนการผลิตของพนักงานแต่ละคนสัมพันธ์กับรายได้ค่าจ้างอย่างใกล้ชิด การปฏิรูปดังกล่าวมีบทบาทในการส่งเสริมการผลิตและการดำเนินงานของโรงงานเครื่องเคลือบในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในการปฏิรูประบบเศรษฐกิจตลาด รัฐวิสาหกิจด้านเครื่องเคลือบยังคงเผชิญกับความท้าทายในการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ แม้ว่าการปฏิรูปจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้ แต่การปรับตัวให้เข้ากับการแข่งขันในตลาดที่รุนแรงอย่างรวดเร็วและการตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นภาระงานที่น่าหวาดหวั่น

ก่อนปี พ.ศ. 2522 การค้าต่างประเทศของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบทั้งหมดในจังหวัดจิ่งเต๋อเจิ้นได้รับการจัดการโดย China Arts & Crafts Import and Export Corporation โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายได้จากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้กับประเทศ เพื่อแนะนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ขั้นสูงจากประเทศที่พัฒนาแล้วรวมทั้งการขาดแคลนวัตถุดิบของประเทศจีน หลังการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน สิทธิในการจัดการตลาดของจังหวัดจิ่งเต๋อเจิ้นสำหรับการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบได้รับการเปิดเสรีอย่างสมบูรณ์ พ่อค้าจากฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแม้แต่ยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่ลี้ภัยไหลเข้าสู่ตลาดเครื่องเคลือบของจังหวัดจิ่งเต๋อเจิ้น ความต้องการของตลาดที่มหาศาลเช่นนี้ทำให้เกิดแรงดึงดูดทางเศรษฐกิจมหาศาล ส่งผลให้บางเขตหมู่บ้านและธุรกิจของเอกชนบางแห่งได้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่พ่อค้าต่างชาติต้องการ โดยใช้ประโยชน์จากการจัดการที่ยืดหยุ่นในการจ้างพนักงานทางเทคนิคและช่างฝีมือในโรงงานเครื่องเคลือบด้วยเงินเดือนที่สูง

พนักงานบางคนก็มุ่งตรงมาอย่างไม่ขาดสาย พวกเขาทำงานในธุรกิจของเอกชนในเวลาว่างคืนและทำงานในโรงงานเครื่องเคลือบของรัฐในตอนกลางวันเพื่อพักผ่อนและแอบนอนหลับ บางคนเพียงแค่ลาป่วยหรือขอลาไม่ทำงาน และแม้แต่บางคนขโมยสูตรวัตถุดิบ สี และแบบพิมพ์เขียวจากโรงงานเพื่อการผลิตในเขตหมู่บ้านและโรงผลิตของเอกชน ด้วยเหตุนี้ไม่เพียงแต่การผลิตในองค์กรจะเกิดความโกลาหล แต่ยังรวมถึงทำให้คุณภาพของผลิตภัณฑ์ลดลง ตลาดการขายหดตัว และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจลดลงอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าในกระบวนการเปลี่ยนแปลงของตลาด ในขณะที่รัฐวิสาหกิจเครื่องเคลือบกำลังเผชิญกับการแข่งขันจากองค์กรต่างๆ ในตลาดภายนอก แรงกดดันของการจัดการองค์กรภายในก็เพิ่มขึ้นทุกวันเช่นกัน คนส่วนใหญ่ในโรงงานเครื่องเคลือบยังคงมีความคิดอยู่ในช่วงสมัยเศรษฐกิจแบบวางแผนจากส่วนกลาง โดยทั่วไปแล้วระบบดังกล่าวจะขาดจิตสำนึกกังวลและขาดการวางแผนระยะยาว ภายใต้เงื่อนไขที่ไม่เอื้ออำนวยของการรุกรานจากภายในและภายนอก โรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐในจีนต้องเผชิญกับปัญหาในการดำเนินงานในช่วงกลางถึงปลายทศวรรษ 1990 แม้ว่าเครื่องเคลือบขั้นยอดแบบดั้งเดิมแต่ละชนิดจะยังคงครองส่วนแบ่งการตลาดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่สามารถสนับสนุนการดำเนินงานที่ยั่งยืนของวิสาหกิจเครื่องเคลือบของรัฐที่มากเกินไปได้อีกต่อไป ราวปี พ.ศ. 2539 โรงงานผลิตเครื่องเคลือบดั้งเดิมของรัฐในจีนต้องเผชิญกับปัญหาในสภาพหยุดชะงักลง จากนั้นจึงทยอยปิดตัวลงและล้มละลาย

3.2.2 การเปลี่ยนแปลงอัตลักษณ์ของคณงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ

ก่อนการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน ผู้ปฏิบัติงานเครื่องเคลือบส่วนใหญ่ในจีนต้องเป็นพนักงานของโรงงาน สถาบัน หรือบริษัทเครื่องเคลือบของรัฐบาล ในยุคนี้โครงสร้างของหน่วยงานเป็นรากฐานที่มีอยู่ในสังคมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของยุคนี้ หลังจากการปฏิรูปเศรษฐกิจจีนในปี พ.ศ. 2521 อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจีนต้องเปลี่ยนแปลงจากการรวมกลุ่มเป็นการกระจายอำนาจ ผู้ประกอบการเครื่องเคลือบได้เข้าไปมีบทบาททางเศรษฐกิจ ซึ่งเดิมมีรัฐบาลเป็นเจ้าของอย่างสมบูรณ์และค่อยๆ ก่อตั้งบริษัทเครื่องเคลือบแบบร่วมหุ้น (โดยพนักงานทุกคนเป็นผู้ถือหุ้น) การร่วมทุนระหว่างจีนกับต่างประเทศ วิสาหกิจแบบเอกชน โรงผลิตงานหัตถกรรมของเอกชนและรูปแบบอื่นๆ (Jiangxi Provincial Department of Light Industry Ceramics Research Institute. 1959) ซึ่งสถานะของผู้ปฏิบัติงานเครื่องเคลือบก็ได้รับการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ด้วยเช่นกัน “การเปลี่ยนแปลง” ในชื่อของหัวข้อส่วนนี้หมายถึงปรากฏการณ์ความแตกต่างและความเป็นปัจเจกของกลุ่มสังคมภายหลังจากการปฏิรูปสังคม การรวมกลุ่มซึ่งเดิมจัดตั้งโดยรัฐบาลด้วยวิธีการทางการบริหารได้พังทลายลงหลังจากการปฏิรูปและมีแนวโน้มที่เป็ดกว้างขึ้น ความคล่องตัวของบุคคลในสังคมค่อยๆ เพิ่มขึ้น บุคคลที่เข้าสู่การทำงานและสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันแสดงถึงการแสวงหาผลประโยชน์ที่หลากหลาย หากมองจากมุมมองของปัจเจกบุคคล ดูเหมือนว่าผู้ปฏิบัติงานเครื่องเคลือบแต่ละคนมีวิธีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกัน บางคนมีความคิดริเริ่มที่จะออก

จากโรงงานเครื่องเคลือบของรัฐเพื่อแสวงหาโอกาสในตลาดเสรี บางคนสูญเสียงานที่มีอยู่แต่เดิม เนื่องจากการปิดตัวของโรงงานเครื่องเคลือบของรัฐและถูกบังคับให้หาทางออกใหม่ บางคนก็ประสบความสำเร็จในสังคมระดับหนึ่งและเข้าสู่โรงเรียนเพื่อรับตำแหน่งอาจารย์ โดยทั่วไปผู้ปฏิบัติงานด้านเครื่องเคลือบกับเทคโนโลยีมักมีลักษณะ 2 ลักษณะคือ 1. ผู้ปฏิบัติงานเครื่องเคลือบได้รับอิสรภาพและสิทธิในการตัดสินใจในหลายๆ ด้าน 2. สถานะทางสังคมของผู้ประกอบวิชาชีพเครื่องเคลือบได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

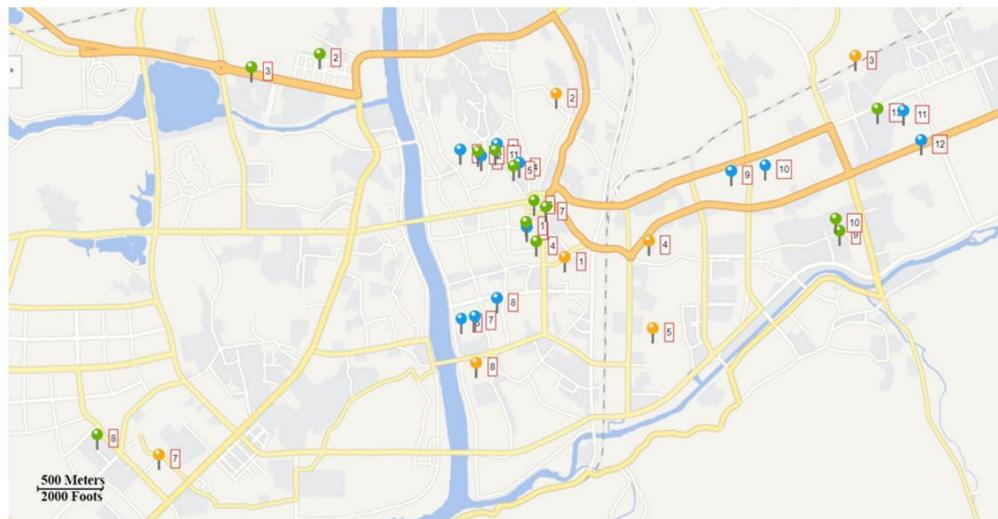
3.2.3 การสืบทอดทักษะภายใต้ระบบเศรษฐกิจตลาด

หลังจากทศวรรษ 1980 และ 1990 ระบบเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่วางแผนไว้เป็นเศรษฐกิจแบบตลาด ระบบนิเวศอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจังหวัดจันทบุรีก็ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามกระแสการปฏิรูประบบเศรษฐกิจ โรงงานเครื่องเคลือบดั้งเดิมของรัฐทยอยหยุดการผลิต ศิลปินเครื่องเคลือบที่มีเทคโนโลยีผลิตเครื่องเคลือบและวัสดุการผลิตในระดับหนึ่งยังคงมีส่วนร่วมในการออกแบบและการผลิตเครื่องเคลือบผ่านการทำงานร่วมกันในครอบครัวหรือการดำเนินกิจการด้วยตนเองจากโรงผลิตงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบ รูปแบบการผลิตของโรงผลิตของครอบครัวและโรงผลิตเอกชนยึดครองกระแสหลักของการผลิตเครื่องเคลือบในจังหวัดจันทบุรีอีกครั้ง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและการเปลี่ยนแปลงในแนวคิดของสังคมสมัยใหม่ทำให้การสืบทอดเทคโนโลยีการผลิตเครื่องเคลือบของจังหวัดจันทบุรี เปลี่ยนไปด้วย ในจังหวัดจันทบุรีและพื้นที่โดยรอบ หลังการปฏิรูประบบเศรษฐกิจ คนรุ่นใหม่ที่ได้วางแผนจะเข้าสู่โรงงานเครื่องเคลือบเพื่อเรียนรู้ศิลปะและฝึกฝนทักษะในการหาเลี้ยงชีพมักจะเลือกเข้าร่วมโรงผลิตเอกชนผ่านการแนะนำจากคนรู้จักและติดตามศิลปินเครื่องเคลือบในโรงผลิตเพื่อเรียนรู้ศิลปะ ในอีกแง่หนึ่ง ศิลปินเครื่องเคลือบที่เชี่ยวชาญด้านทักษะการทำเครื่องเคลือบก็เต็มใจที่จะรับเด็กฝึกงานจำนวนหนึ่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในโรงผลิตหรือขยายอิทธิพลในอุตสาหกรรม ดังนั้น การสืบทอดแบบระบบจากอาจารย์สู่ลูกศิษย์ของจังหวัดจันทบุรีจึงเปลี่ยนจากระบบอาจารย์สู่ลูกศิษย์ในโรงงานยุคเศรษฐกิจที่วางแผนไว้เป็นระบบอาจารย์สู่ลูกศิษย์ในโรงผลิตยุคเศรษฐกิจการตลาด และมีลักษณะที่แตกต่างจากก่อนปี พ.ศ. 2492 โดยแตกต่างจากระบบสืบทอดจากอาจารย์สู่ลูกศิษย์ในโรงงานครั้งก่อนในข้อจำกัดทั้ง 3 ฝ่ายคืออาจารย์ ลูกศิษย์ และโรงงานที่แตกต่างกัน ในการฝึกอบรมของระบบอาจารย์สู่ลูกศิษย์ในโรงผลิตระบบเศรษฐกิจการตลาดเกิดขึ้นโดยสมัครใจโดยทั้งอาจารย์และลูกศิษย์ โดยทั่วไปแล้วหลังจากลูกศิษย์เข้าสู่โรงผลิตของอาจารย์แล้วจะจัดให้มีการฝึกทักษะตามลักษณะของทักษะที่อาจารย์เชี่ยวชาญ โดยรายละเอียดกระบวนการเรียนรู้ก็ไม่ต่างจากวิธีการสอนด้วยคำพูด ใช้ตาหูฟังแบบดั้งเดิม หลังจากเสร็จสิ้นการฝึกฝนทักษะที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของอาจารย์แล้ว นอกเหนือจากการฝึกอบรมแล้วยังต้องช่วยอาจารย์ทำกิจกรรมประจำวันบางอย่างในโรงผลิต ในทำนองที่ลูกศิษย์จะได้เรียนรู้บางสิ่งหรือไม่นั้น นอกเหนือจากคำพูดและการกระทำของอาจารย์แล้วขึ้นอยู่กับความพากเพียร

ของลูกศิษย์เอง ส่วนเรื่องจะต้องจ่ายค่าเล่าเรียนหรือไม่หรือค่าจ้างและระยะเวลาฝึกงานนั้นไม่มีระเบียบที่เคร่งครัด ขึ้นอยู่กับทั้งสองฝ่ายเจรจาตกลงกัน หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้แล้วก็ไม่มีการบังคับให้อยู่ต่อเป็นระยะเวลานานเพื่อช่วยเหลืออาจารย์ ลูกศิษย์สามารถเลือกอาชีพได้อย่างอิสระ ระบบการอบรมแบบอาจารย์สู่ลูกศิษย์ที่ทันสมัยดังกล่าวยังคงดำเนินต่อมาจนถึงทุกวันนี้และได้กลายเป็นหนึ่งในรูปแบบหลักของการสืบทอดเทคโนโลยีเครื่องเคลือบในจังหวัดจี้เต๋อจิ้นในปัจจุบัน

3.2.4 การเคลื่อนไหวอีกครั้งของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ (ปีพ.ศ. 2521-2557)

หลังจากการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน พ่อค้าจากฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือแม้แต่ยุโรปและสหรัฐอเมริกายังคงหลั่งไหลเข้าสู่ตลาดเครื่องเคลือบจังหวัดจี้เต๋อจิ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการของตลาดขนาดใหญ่ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดแรงดึงดูดทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่ โรงผลิตเครื่องเคลือบเอกชนในจังหวัดจี้เต๋อจิ้นได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง โรงผลิตเครื่องเคลือบเอกชนดังกล่าวโดยทั่วไปจะกระจายอยู่ในพื้นที่ชนบทบางแห่งในเขตชานเมืองของจังหวัดจี้เต๋อจิ้น อาศัยการเช่าบ้านจากเกษตรกรทำเป็นโรงงาน การแบ่งงานได้เริ่มเกิดขึ้นในหมู่บ้านอย่างค่อยเป็นค่อยไป เช่น ผางเจียจิ่ง (樊家井Fangjiajing) เซาจีอู๋ (笱箕坞Shaojiwu) หลี่เจียอ้าว(李家坳Lijia ao) หลี่ซุ่น (里村Licun) ซึ่งอยู่ใกล้กับเขตเมือง เป็นชุมชนที่ผลิตเครื่องเคลือบเลียนแบบโบราณเป็นหลัก ชุมชนต่างๆ เช่น หงหยวน (洪源Hongyuan) กวนจวง (官庄Guanzhuang) และซีกั๋วโจว (西瓜洲Xiguazhou) ซึ่งอยู่ห่างจากเขตเมือง 5-10 กิโลเมตร เน้นการผลิตเครื่องเคลือบสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก การก่อตั้งและการพัฒนาเบื้องต้นของโรงผลิตเครื่องเคลือบเอกชนในชนบทเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากคนในท้องถิ่นจังหวัดจี้เต๋อจิ้นหรือคนงานจากโรงงานเครื่องเคลือบใหญ่ 10 แห่งของรัฐในจังหวัดจี้เต๋อจิ้น แต่ผู้อพยพจากชนบทโดยรอบของจังหวัดจี้เต๋อจิ้นได้ทยอยกลับมาที่จังหวัดจี้เต๋อจิ้นเพื่อเข้าร่วมในการผลิตเครื่องเคลือบ โดยรวมแล้ว การพัฒนาเบื้องต้นของศูนย์กระจายสินค้าเครื่องเคลือบเหล่านี้ยังคงสะท้อนให้เห็นในความจริงที่ว่าเมืองหัตถกรรมเครื่องเคลือบจังหวัดจี้เต๋อจิ้นกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและภาวะของตลาดยังคงเป็น “เป็นตัวของตัวเองและผลิตเพื่อตัวเอง” ภายใต้ระบบเศรษฐกิจตลาดในช่วงเวลานี้การใช้ประโยชน์และความเชี่ยวชาญในงานฝีมือเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจังหวัดจี้เต๋อจิ้นเป็นพื้นฐานสำหรับ “เอาตัวรอด” เพื่อ “ให้มีชีวิตกิน” ดังนั้นผลงานที่พวกเขาสร้างจึงถูกกำหนดโดยพื้นฐานว่าเป็น “ผลงานหัตถกรรม” แต่ยังไม่สูงถึงขั้นเป็น “ผลงานศิลปะ” (ภาพที่ 2-14)

ภาพที่ 2-14 หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศจีน การเปลี่ยนแปลงของสถานที่ผลิตเครื่องเคลือบส่วนตัวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ตารางที่ 2-3 หลังจากการปฏิรูปและเปิดประเทศจีน การเปลี่ยนแปลงของสถานที่ผลิตเครื่องเคลือบส่วนตัวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ช่วงเวลา	สถานที่/ชุมชน	คุณสมบัติ/ อุตสาหกรรมหลัก
ยุคแรกเริ่ม ของการ สถาปนา สาธารณรัฐ ประชาชนจีน (พ.ศ. 2492- พ.ศ. 2499) (สีฟ้า)	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงงานเครื่องเคลือบเหรินหมิน (RenMin Porcelain factory) 2. โรงงานเครื่องเคลือบเจี้ยนกั๋ว (JianGuo Porcelain factory) 3. โรงงานเครื่องเคลือบซินหัว (XinHua Porcelain factory) 4. โรงงานเครื่องเคลือบยี่ชู่ (YiShu Porcelain factory) 5. โรงงานเครื่องเคลือบตงเฟิง (DongFeng Porcelain factory) 6. โรงงานเครื่องเคลือบหงฉี (HongQi Porcelain factory) 7. โรงงานเครื่องเคลือบกวางหมิง (GuangMing Porcelain factory) 8. โรงงานเครื่องเคลือบหงซิง (HongXing Porcelain factory) 9. โรงงานเครื่องเคลือบยูโจว (YuZhou Porcelain factory) 10. โรงงานเครื่องเคลือบเว่ยหมิน (WeiMin Porcelain factory) 11. โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ (DiaoSu Porcelain factory) 	เครื่องเคลือบที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ทำด้วยมือหรือเครื่องจักร เครื่องเคลือบสี เครื่องเคลือบตั้งโชว์ และเครื่องเคลือบสำหรับเป็นของขวัญที่วาดด้วยมือ

ช่วงเวลา	สถานที่/ชุมชน	คุณสมบัติ/ อุตสาหกรรมหลัก
	12. โรงงานเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (JingDeZhen Porcelain factory)	
ระยะเริ่มต้น ของการ ปฏิรูปและ เปิดประเทศ (พ.ศ. 2521- พ.ศ. 2531) (สีเขียว)	1. ฟานเจียจิง (FanJiaJing) 2. ชาวจีอู๋ (ShaoJiWu) 3. หลี่เจียอ้าว (LiJia'ao) 4. หลี่ซุน (LiCun) 5. เหล่ายาตัน (LaoYaTan)	ผลิตเครื่องเคลือบ ศิลปะโบราณเป็น หลัก
	6. หงหยวน (HongYuan) 7. กวนจวง (GuanZhuang) 8. ซีกวาโจว (XiGuaZhou)	ผลิตเครื่องเคลือบใน ชีวิตประจำวันเป็น หลัก
หลังปีพ.ศ. 2543 (สีเหลือง)	1. ศูนย์การค้านานาชาติเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (Jingdezhen Guomao Square) 2. จัดรัสเครื่องเคลือบแห่งประเทศไทย (China Ceramics Square) 3. จินซิวชางหนาน (JinXiuChangNan) 4. โลกแห่งเครื่องเคลือบจิ่งฮั่น (Jinghan Ceramics World) 5. ถนนเหลียนเซ่อเหนื่อ (Lianshe North Road) 6. จินชางลี่ (JinChangLi) 7. หัวหยาง (HuaYang) 8. ซินตู (XinDu) 9. เถาหยางซินซุน (TaoYang XinCun) 10. ถนนเครื่องเคลือบ (Ceramics Street) 11. โลกแห่งเครื่องเคลือบ (Ceramics World) 12. โครงการฟื้นฟูโรงงานเครื่องเคลือบเจี้ยนกั๋ว (Jianguo Ceramics Porcelain reconstruction project) 13. ศูนย์กลางฉางหงจินยู่ว์ (ChangHong JinYu Central)	อุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และ เครื่องเคลือบบูรณา การ

เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ด้วยการปฏิรูปเศรษฐกิจจีนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เศรษฐกิจของจีนได้เริ่มฟื้นตัว กระบวนการของการขยายตัวของเมืองได้เร่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์มีความเฟื่องฟู ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ จั๋งเต๋อเจิ้นได้สร้างรูปแบบการพัฒนาเมืองแบบ “สามในหนึ่งเดียว” โดยอาศัยข้อดีของตัวเองซึ่งเป็นส่วนผสมที่ลงตัวของรัฐบาล อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และเครื่องเคลือบ รูปแบบการพัฒนานี้กระตุ้นการพัฒนาอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจั๋งเต๋อเจิ้น ดึงดูดชาวต่างถิ่นจำนวนมากให้เข้ามามีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในจั๋งเต๋อเจิ้น จึงเป็นการวางรากฐานสำหรับการพัฒนางานศิลปะเครื่องเคลือบของจั๋งเต๋อเจิ้น ในช่วงเวลานี้มีการก่อตั้งศูนย์กระจายสินค้าเครื่องเคลือบแห่งใหม่และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบแห่งใหม่ เช่น กั๋วเม่าในปี พ.ศ. 2545 เมืองเครื่องเคลือบจีนและจีนชีวซางในปีพ.ศ. 2546 เครื่องเคลือบจั๋งฮั่นระดับโลกในปีพ.ศ. 2547 เครื่องเคลือบแห่งใหญ่ระดับโลกและถนนเหลียนเซ่อเป่ย์ในปีพ.ศ. 2548 อาคารตี๋หวังจินซางลี่และหัวหยางในปีพ.ศ. 2548 ซินตูในปีพ.ศ. 2550 หมู่บ้านเครื่องเคลือบใหม่เถาหยางและถนนศิลปะเครื่องเคลือบในปีพ.ศ. 2551 เครื่องเคลือบแห่งใหญ่ระดับโลกและถนนเหลียนเซ่อเป่ย์ในปีพ.ศ. 2554 การสร้างโรงงานเครื่องเคลือบกั๋วเจี้ยนในปีพ.ศ. 2555 ศูนย์ฉางหงจินอวี่ของส่วนกลางในปีพ.ศ. 2556 เถาซีชวนในปีพ.ศ. 2558 และอื่นๆ ในเวลาเดียวกัน ศูนย์จำหน่ายเครื่องเคลือบที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปลายศตวรรษที่แล้ว เช่น โรงงานเก๋า โรงงานเครื่องเคลือบประติมากรรม ผางเจียจิง เหล่ายาทานและซานเป่าเผิงก็มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศศิลปะร่วมสมัย การก่อตั้งและการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเครื่องเคลือบ การก่อตั้งและการพัฒนาของย่านศิลปะเหล่านี้ล้วนเชื่อมโยงกับธุรกิจและตลาดอย่างใกล้ชิด

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของชุมชนสร้างสรรค์

ในด้านการวิจัยเกี่ยวกับชุมชนสร้างสรรค์นั้น เนื้อหาการวิจัยในประเทศจีนส่วนใหญ่มักรวบรวมกรณีศึกษาเฉพาะที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นที่องค์ประกอบและกฎเกณฑ์ เช่น กลุ่มผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ การสร้างพื้นที่ และกลไกการพัฒนา รายละเอียดดังตารางด้านล่าง (ตารางที่ 2-3)

ตารางที่ 2-4

การวิจัย กรณีศึกษา	หัวข้อในการวิจัย	เนื้อหาในการวิจัย	แหล่งที่มา ในการวิจัย
ชุมชนเมืองโบราณ หนานโถวในเมือง เซินเจิ้นมณฑล กวางตุ้ง	ความดึงดูดของพื้นที่สาธารณะใน ชุมชนและบรรยากาศทาง วัฒนธรรมต่อผู้มีความสามารถ เชิงสร้างสรรค์และการส่งเสริม นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ของผู้ประกอบการ	พื้นที่สาธารณะของชุมชนและบรรยากาศ ทางวัฒนธรรมมีความสำคัญในการดึงดูด ผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ และ รูปแบบปฏิสัมพันธ์มีความสำคัญสำหรับ การสืบทอดทางวัฒนธรรมและการสร้าง ชุมชน	(Hu, W. H. 2012)
ชุมชนสร้างสรรค์ สี่ซีโซ่วในเมืองฉง ชิ่ง	ผลกระทบของการออกแบบพื้นที่ สาธารณะต่อการพัฒนาชุมชน สร้างสรรค์	จิตวิญญาณแห่งเมืองเป็นแรงผลักดันใน การส่งเสริมพัฒนาชุมชนสร้างสรรค์ และ การเปิดพื้นที่สาธารณะของชุมชนอย่าง ต่อเนื่องช่วยเพิ่มโอกาสในการพัฒนาและ บรรยากาศที่กลมกลืนกัน	(Li, H. P. & Yan, A. Q. 2000)
ถนนสายฝาง เมือง เฉาโจว มณฑล กวางตุ้ง	รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์	รัฐบาลส่งเสริมและลงทุนโดยมุ่งเน้นการ รวบรวมความรู้และการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี เพิ่มความหมายแฝงทาง วัฒนธรรมใหม่ให้กับเมืองโบราณ	(Guo, H. H., Wang, X. M., & Li, Q. 2013)

การวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่ศิลปวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่สวนสาธารณะสร้างสรรค์ในจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งมีมิติทั้งความเจริญรุ่งเรืองและการเสื่อมสลายในประวัติศาสตร์ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หมู่บ้านที่มีพลังและค่อนข้างโดดเด่น ได้แก่ หมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่า พื้นที่ถนนวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เถาซีชว่น และชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียน ทั้งสามกรณีนี้สอดคล้องกับลักษณะของชุมชนสร้างสรรค์เป็นอย่างมาก หัวข้อดังกล่าวปรากฏดังตารางด้านล่างต่อไปนี้ (ตารางที่ 2-5)

ตารางที่ 2-5

การวิจัย กรณีศึกษา	หัวข้อในการวิจัย	เนื้อหาในการวิจัย	แหล่งที่มา ในการวิจัย
หมู่บ้านเครื่อง เคลือบนาโนชาติ ซานเป่า	สัมภาษณ์ข่าวรายงานเรื่องราวของ ผู้ก่อตั้งหลี่เจี้ยนเซิน ตลอดจนการ วิจัยเกี่ยวกับการวางแผน การ ออกแบบ และการก่อสร้างที่ เกี่ยวข้องกับซานเป่าฉือกู่	มุ่งเน้นบทบาทของเรื่องราวส่วนตัวในการ พัฒนาชุมชน ทฤษฎีนิเวศวิทยา อุตสาหกรรม วิเคราะห์วิวัฒนาการร่วม และเครือข่ายของคุณค่า	(Liu, Q. Y. 2017)
เขตถนน วัฒนธรรมและ ความคิด สร้างสรรค์เถาซี ชวน	การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และการออกแบบภูมิทัศน์ทาง สถาปัตยกรรม	ผลกระทบของการฟื้นฟูมรดกทาง อุตสาหกรรมต่อการฟื้นฟูวัฒนธรรมและ การปฏิบัติทางเทคโนโลยี	(Wang, S. S. 2017)
	การอนุรักษ์และฟื้นฟูการออกแบบ พิพิธภัณฑ์และหอศิลป์เถาซีชวน	อภิปรายกลยุทธ์ในการฟื้นฟูวัฒนธรรม ของเมืองหัตถกรรมแบบดั้งเดิม	(Li, G. Z. 2018)
	การวิเคราะห์เทคนิคการปรับปรุง อาคารเก่าในเมืองเถาซีชวน	วิเคราะห์ผลกระทบของเทคนิคการ เปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาชุมชน	(Zhang, H. 2019)
	การวิจัยการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดสาธารณะในเถาซีชวน	วิจัยบทบาทของการออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวก ความสะอาดสาธารณะต่อการพัฒนา ชุมชนอย่างเป็นระบบ	(Meng, J. J. 2018)
	การวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่วัฒนธรรม เครื่องเคลือบเถาซีชวน	วิเคราะห์พื้นที่ทางวัฒนธรรมตามทฤษฎี การผลิตทางพื้นที่	(Cao, Y. X. 2018)
ชมรมเครื่อง เคลือบเล่อเทียน	การวิจัยนวัตกรรมรูปแบบการ กำกับดูแลชุมชน	นำชุมชนสร้างสรรค์โรงงานเครื่องเคลือบ ประติมากรรมเป็นตัวอย่งในการสำรวจ รูปแบบการกำกับดูแล	(Cao, Y. X. 2018)
	การวิจัยเกี่ยวกับเครื่องเคลือบร่วม สมัยจิ้งเพียวและจิ้งเต๋อเจิ้น	วิเคราะห์ผลกระทบของตลาดสร้างสรรค์ ที่มีต่อเครื่องเคลือบร่วมสมัย	(Li, L. 2016)
	การพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ ด้าน มนุษยศาสตร์และด้านเศรษฐกิจใน กระบวนการรวบรวมผู้มีความคิด สร้างสรรค์	วิเคราะห์ผลกระทบของตลาดสร้างสรรค์ ต่อการพัฒนาภูมิภาค	(Li, S. J. 2014)

สรุป

ในด้านของทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมและศิลปะ ชุมชนสร้างสรรค์ถือเป็นรูปแบบนวัตกรรมขององค์กรอุตสาหกรรม โดยเน้นถึงความสำคัญของปัจจัยสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน การจัดการทางวัฒนธรรมของชุมชนมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบของการสร้างพื้นที่และบรรยากาศทางวัฒนธรรมของชุมชนสร้างสรรค์ต่อการดึงดูดผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์และการเป็นผู้ประกอบการ ทฤษฎีการย้ายถิ่นของประชากรได้มีการสำรวจบทบาทของผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการก่อตัวและการพัฒนาชุมชน โดยมุ่งเน้นไปที่การดึงดูดทรัพยากรระดับภูมิภาคและวัฒนธรรมต่อการย้ายถิ่นของประชากร ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมุ่งเน้นไปที่การนวัตกรรมและการสืบทอดของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีการรวมตัวของอุตสาหกรรมชี้ให้เห็นว่าการรวมตัวของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์คือการรวมตัวกันของวิสาหกิจขนาดต่างๆ ภายในพื้นที่เฉพาะ ซึ่งมีลักษณะของการรวมตัว ความเป็นมืออาชีพ การขยายตัว และความเป็นเครือข่ายและการนวัตกรรม

ในด้านของวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารโบราณและวัสดุทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนผลการวิจัยของผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการสมัยใหม่ โดยเริ่มตั้งแต่การพัฒนาอย่างรวดเร็วในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง จนถึงช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูและการก่อตั้งหลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ไปจนถึงช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรมหลังการปฏิรูปและการเปิดประเทศจีน ซึ่งอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและชุมชนผู้อพยพของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นได้แสดงให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม นอกจากนี้ กระบวนการก่อตั้งโรงงานเตาเผาหลวงในสมัยราชวงศ์หมิง การก่อตั้งชุมชนผู้อพยพในสมัยราชวงศ์ชิง การเกิดขึ้นของกลุ่มอุตสาหกรรมมากกว่า 400 กลุ่ม รวมถึงการก่อตั้ง "โรงงานเครื่องเคลือบสีอันดับแรก" และการเปลี่ยนแปลงภายใต้ระบบเศรษฐกิจตลาดยังถือเป็นการพัฒนาวิวัฒนาการของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอีกด้วย

จากเนื้อหาข้างต้น ผู้วิจัยจะอ้างอิงจากผลการวิจัยของนักวิชาการรุ่นก่อน เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับการวิจัยในบทต่อไป

บทที่ 3

การศึกษาบทบาทชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ (ปีพ.ศ. 2538-2566)

ในฐานะรูปแบบศิลปะโบราณและวิถีตรงตาม เครื่องเคลือบไม่เพียงแต่สื่อถึงประวัติศาสตร์ของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย ตั้งแต่การสำรวจอารยธรรมโบราณในยุคเริ่มแรกไปจนถึงแนวทางปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมของสังคมยุคใหม่ ชุมชนที่อยู่เบื้องหลังอารยธรรมนี้ยังได้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงจากการคงอยู่ของงานฝีมือแบบดั้งเดิมไปสู่การสำรวจศิลปะสมัยใหม่ ชุมชนเหล่านี้จึงเป็นทั้งแหล่งกำเนิดของการสืบทอดทักษะและเป็นทั้งชุมชนแถวหน้าของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและนวัตกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิจัยชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ 3 แห่ง โดยใช้เกณฑ์เรื่องเวลา ทำเลที่ตั้ง ภูมิหลังทางสังคมจากเวลาและแรงจูงใจในการพัฒนา สำหรับการก่อตัวของชุมชนเหล่านี้มีภูมิหลังแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจประวัติศาสตร์และสถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่แตกต่างกันของทั้งสามชุมชนนี้ เพื่อสำรวจกระบวนการพัฒนาและแรงจูงใจในการย้ายถิ่น รวมถึงวิธีการรักษาเอกลักษณ์และนวัตกรรมของชุมชนดังกล่าว การวิจัยเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มจังหวัดในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบทั้ง 3 แห่ง

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า

ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน

จังหวัดและเส้นทางในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านซานเป่า

ชื่อเดิมของหมู่บ้านซานเป่ามีชื่อว่าซานเป่าผิง ซึ่งคนท้องถิ่นคุ้นชินในการเรียกว่าซานเป่า ซึ่งยังคงเรียกชื่อนี้อยู่ในปัจจุบัน หมู่บ้านซานเป่าตั้งอยู่ห่างจากเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นไปทางตะวันออกเฉียงใต้ 6 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 640,000 ตารางเมตร และมีความยาวทั้งหมดประมาณ 10 กิโลเมตร (ภาพที่ 3-1) หมู่บ้านซานเป่าประกอบด้วยชุมชนที่อยู่อาศัย 6 หมู่บ้าน โดยมีประชากรท้องถิ่นประมาณ 1,200 คน (Jiang, 2023) หมู่บ้านซานเป่าตั้งอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมกึ่งเขตร้อน มีฝนตกชุก อากาศชื้นและอบอุ่น มี 4 ฤดูกาลที่แตกต่างกัน ไม่เพียงแต่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังมีอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบอีกด้วย จากผลการวิจัยด้าน

เครื่องเคลือบสามารถยืนยันได้ว่า ในฐานะที่เป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิน ในอดีตซานเป่าเคยเป็นศูนย์กระจายสินค้าสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการขุดดินเครื่องเคลือบและการผลิตดินเครื่องเคลือบ ในประวัติศาสตร์ หมู่บ้านซานเป่ามีเหมืองดินใช้ทำเครื่องเคลือบคุณภาพสูง ทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ และมีการพัฒนาระบบน้ำเป็นทรัพยากรพื้นฐาน ทำให้เกิดเตาเผาหยางเหม่ยถิง (ราชวงศ์ซ่ง) และเตาเผาหูเถียน (ราชวงศ์ซ่ง) ในตอนล่างของแม่น้ำที่ถูกใช้งานต่อเนื่องมากกว่า 600 ปี จนกระทั่งทรัพยากรเหมืองเครื่องเคลือบเริ่มหมดลงในสมัยราชวงศ์ชิง การผลิตเครื่องเคลือบก็ค่อยๆ ลดน้อยลง และหมู่บ้านซานเป่าก็เริ่มกลับสู่ภาคการเกษตรกรรม (Dong, 2023) หลังจากการปฏิรูปและการเปิดประเทศจีน หมู่บ้านซานเป่ายังคงเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่ห่างไกลจากเขตเมืองมาก ซึ่งขณะนั้นแทบไม่มีประชากรนอกท้องถิ่นเลย จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2543 รายได้หลักของชาวบ้านส่วนใหญ่ยังมาจากการขายพืชผักที่ปลูกเอง พื้นนาของแต่ละครัวเรือนถูกกั้นล้อมด้วยรั้ว จากหมู่บ้านซานเป่าไปยังสถานีขนส่งที่ไกลที่สุดใช้เวลาเดินทางอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง

ภาพที่ 3-1 ภาพถ่ายทางอากาศและภาพถ่ายดาวเทียมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า (Baidu Maps)

การพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของหมู่บ้านซานเป่าในสถานการณ์ปัจจุบันสามารถสรุปรูปแบบการแสดงผลออกเป็นสองกระบวนการ ได้แก่ พื้นที่รวบรวมศิลปินจึงเที่ยวและพื้นที่รวบรวมผู้ผลิตเครื่องเคลือบ ซึ่งเป็นตัวแทนของการวางรากฐานพื้นที่การรวมตัวของระบบนิเวศทาง

ศิลปะและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทางเศรษฐกิจในระบบอุตสาหกรรม ชุมชนซานเป่าได้ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมภายนอกของพื้นที่การรวมตัว และการเปลี่ยนแปลงใน สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกิดจากการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในหมู่บ้านซานเป่า รวมถึง ข้อเสนอแนะเชิงบวกที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนี้ต่อระบบนิเวศของพื้นที่การรวมตัวกันดังกล่าว ได้ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันและได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

2. ประวัติการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า

2.1 ช่วงแรกเริ่ม: การรวมตัวกันของศิลปินชุมชนจิ้งเพียว

ภาพที่ 3-2 ทางเข้าหลักของสถาบันฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่า

เมื่อทำการวิจัยถึงการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ไม่อาจ หลีกเลี่ยงการทำความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปินเครื่องเคลือบ หลี่ เจี้ยนเซิน ได้ หลี่ เจี้ยนเซิน ได้มายังเมือง จิ้งเต๋อเจิ้นตั้งแต่ช่วงก่อนที่จะก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ในทศวรรษ 1990 แนวคิดเกี่ยวกับศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ได้เผยแพร่เข้าสู่ประเทศจีน แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้าน เวลา ส่งผลให้การแลกเปลี่ยนระหว่างแวดวงศิลปะเครื่องเคลือบในประเทศจีนกับประเทศอื่นๆ ยังมี จำกัดมาก หลี่ เจี้ยนเซิน กล่าวถึงความคิดของเขาในขณะการให้สัมภาษณ์ว่า วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ของประเทศจีนได้แพร่กระจายไปทั่วทุกมุมโลกตั้งแต่ช่วงต้นศตวรรษที่ 17 แต่ช่วงประมาณ 100 ปีถัด มาเครื่องเคลือบในโลกตะวันตกได้เข้าสู่เวทีศิลปะสมัยใหม่และสร้างแนวคิดของเครื่องเคลือบสมัยใหม่ ในขณะที่ศิลปะเครื่องเคลือบของประเทศจีนยังคงเลียนแบบผลงานทางประวัติศาสตร์อยู่ ดังนั้นหาก

ต้องการเปลี่ยนสถานะนี้ ประเทศจีนจำเป็นต้องสื่อสารและเรียนรู้จากโลกภายนอกให้มากขึ้น และสร้างเวทีแห่งการสื่อสารใหม่ โครงการฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่า (Jingdezhen Sanbao Ceramic Art Institute) เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2533 (ภาพที่ 2-2) หลี่ เจี้ยนเซิน และ เวิน ฮิกบี (Wayne Higby) อาจารย์ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยอัลเฟรดประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีความฝันที่จะก่อตั้งศูนย์ศิลปะเครื่องเคลือบระดับนานาชาติในประเทศจีน เพื่อหวังว่าจะช่วยให้ชุมชนศิลปะนานาชาติมีโอกาสสำรวจวัฒนธรรม ศิลปะ และงานฝีมือของประเทศจีน

ในปี พ.ศ. 2538 หลี่ เจี้ยนเซิน ได้กลับมายังเมืองจิ่งเต๋อเจินหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอัลเฟรดประเทศสหรัฐอเมริกาและมาที่หมู่บ้านศิลปะซานเป่าโดยบังเอิญ ด้วยทิวทัศน์ที่สวยงามและร่องรอยการผลิตเครื่องเคลือบที่ยังคงหลงเหลืออยู่ เขาจึงได้ตัดสินใจที่จะก่อตั้งสถาบันฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่าขึ้นที่นี่ โดยเปิดโอกาสให้ศิลปินเครื่องเคลือบได้ร่วมกันสร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน และจัดแสดงผลงาน ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาเครื่องเคลือบในประเทศจีน และส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมเครื่องเคลือบของประเทศจีนให้อยู่ในระดับสากล แต่ในอุดมคติอันสูงส่งนี้มีปัจจัยเพียงแค่ทุ่งนาและบ้านไร่ 2 หลัง เมื่อเทียบกับห้องปฏิบัติการศิลปะนานาชาติที่เคยพบเห็นในช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงเห็นได้ชัดว่าหมู่บ้านแห่งนี้ไม่สามารถดึงดูดศิลปินต่างชาติได้ ปัจจัยในสภาพความเป็นจริงที่ไม่สามารถแก้ไขและปรับปรุงสิ่งใดได้ ทำให้ หลี่ เจี้ยนเซิน จำเป็นต้องค้นหาเส้นทางพัฒนาใหม่ ในช่วงแรกของสถาบันฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่า หลี่ เจี้ยนเซิน ได้ทำการเปลี่ยนจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเป็นการส่งเสริมสถาบันฝึกอบรม และมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมสถาบันฝึกอบรมเป็นหลัก หลี่ เจี้ยนเซิน มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการประชุมเครื่องเคลือบนานาชาติ และกลับมายังเมืองจิ่งเต๋อเจินในทุกฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงเพื่อจัดการและพัฒนาโครงการที่พักอาศัย เพื่อดึงดูดศิลปินต่างชาติให้เข้าร่วมในโครงการนี้มากขึ้น โดย หลี่ เจี้ยนเซิน ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัย สถาบัน มูลนิธิ และหอศิลป์ด้านศิลปะตะวันตก แนะนำเมืองจิ่งเต๋อเจินและสถาบันฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่าของเขา และทำงานอย่างหนักเพื่อโน้มน้าวให้ส่งศิลปินไปยังเมืองจิ่งเต๋อเจินเพื่อร่วมสัมผัสประสบการณ์การอยู่อาศัยและสัมผัสเสน่ห์ของแหล่งกำเนิดเครื่องเคลือบ

ในขณะนั้น เขายังได้ถ่ายทำภาพยนตร์ อาทิ "Jingdezhen, My Home" "The King of Pens" "Reincarnation of Mud" และ "Pottery Kiln" เพื่อบันทึกกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ โดยภาพยนตร์เรื่อง "Jingdezhen, My Home" ได้รับรางวัล Silver Award จากเทศกาลภาพยนตร์เครื่องเคลือบระดับโลก "The Reincarnation of Mud" ได้กลายเป็นภาพยนตร์สารคดีสำหรับอุทยานแห่งชาติหลุยส์เบิร์กในประเทศแคนาดาและได้รับรางวัลมรดกทางวัฒนธรรมและรางวัลยูเนสโกในเทศกาลภาพยนตร์ศิลปะเครื่องเคลือบนานาชาติแห่งประเทศฝรั่งเศส รางวัลเหล่านี้ได้เพิ่มชื่อเสียงของสถาบันฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่า และได้ดึงดูดศิลปินเครื่องเคลือบให้

เข้ามาเยี่ยมชมและพักอาศัยมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน เขาได้กลายเป็นศิลปินเครื่องเคลือบและ
ผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นผู้มีชื่อเสียงและทรงอิทธิพลอย่างมากใน
แวดวงเครื่องเคลือบในระดับนานาชาติ

ภาพที่ 3-3 สถาบันฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่า

ในปี พ.ศ. 2544 ด้วยความนิยมในการใช้อีเมลที่เพิ่มขึ้น ความสะดวกในการสื่อสารทำ
ให้ช่วยขจัดความกังวลของศิลปินต่างชาติ ส่งผลให้การจัดการโครงการที่พักอาศัยของศิลปินระดับ
นานาชาตินั้นราบรื่นยิ่งขึ้น ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2544 ประเทศจีนได้เข้าร่วม WTO ส่งผลให้การ
แลกเปลี่ยนระหว่างประเทศจีนกับต่างประเทศมีความเข้มข้นมากขึ้น ประเทศจีนยังได้เปิดโอกาสให้
ศิลปินต่างชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับประเทศจีนอีกด้วย หลี่ เจี้ยนเฉิน สัมผัสได้ถึงโอกาสของยุคสมัยที่
เปลี่ยนแปลงจึงเริ่มเตรียมตัวที่จะก่อตั้งหมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่า หมู่บ้านเครื่องเคลือบ
นานาชาติซานเป่าประกอบด้วย สถาบันฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่า พิพิธภัณฑ์หมู่บ้านเครื่อง
เคลือบนานาชาติซานเป่า ที่พักอาศัยศิลปิน และร้านอาหารเครื่องเคลือบ (ภาพที่ 2-3)สถาบัน
ฝึกอบรมเครื่องเคลือบซานเป่า มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการแลกเปลี่ยนผลงานศิลปะและโครงการ
ที่อยู่อาศัยระดับโลก พิพิธภัณฑ์หมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่ามุ่งเน้นที่จะสร้างพิพิธภัณฑ์ที่มี
ชีวิตชีวาภายใต้แนวคิดในเรื่องของพื้นที่อยู่อาศัย ได้แก่ “ทานได้ (คัดเลือกอาหารและวัฒนธรรม
อาหารที่หลากหลาย) อยู่ได้ (มีสภาพแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานของความเป็นอยู่ที่ดี) เยี่ยมชมได้
(แวดล้อมด้วยภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมและทิวทัศน์ที่สวยงาม) ท่องเที่ยวได้ (เหมาะสำหรับให้ผู้คนได้มา
ท่องเที่ยวและพักผ่อน)” ที่พักอาศัยศิลปินและร้านอาหารเครื่องเคลือบมีไว้เพื่อให้บริการจัดเลี้ยงและ

ที่פקแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านศิลปะในท้องถิ่น ศิลปิน และผู้มาเยือน หมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่าเป็นผลงานจากความคิดของ หลี่ เจี้ยนเซิน เกี่ยวกับเครื่องเคลือบสมัยใหม่ และยังเป็นหมู่บ้านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่เขาเป็นเจ้าของภาพเป็นการส่วนตัวอีกด้วย ในปี พ.ศ. 2004 เป็นวันครบรอบ 1,000 ปีของการสถาปนาเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (ในปีพ.ศ. 1547 จักรพรรดิองค์ที่ 3 แห่งราชวงศ์ซ่ง จ้าวเหิง ได้มอบชื่อแห่งรัชสมัย “จิ่งเต๋อ” ให้แก่เมืองเล็กๆ แห่งนี้ เพื่อยกย่องเครื่องเคลือบชิงฮวาที่ผลิตขึ้นในท้องถิ่น) หลี่ เจี้ยนเซิน ได้เสนอต่อรัฐบาลเทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นให้เชื้อเชิญศิลปินจากทั่วโลกมาร่วมเฉลิมฉลองและสร้างสรรค์ผลงานในหมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่า เทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้รับข้อเสนอนี้และมอบหมายให้ หลี่ เจี้ยนเซิน ทำหน้าที่เป็นผู้วางแผน "การเฉลิมฉลองสหัสวรรษของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น" หลี่ เจี้ยนเซิน ได้เชิญเครือข่ายศิลปินต่างชาติด้านศิลปะเครื่องเคลือบที่ได้พบเจอกันที่การประชุมเครื่องเคลือบประจำปีของประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวน 150 คนให้เข้าร่วมในการเฉลิมฉลอง และใช้ช่องทางการโฆษณาของรัฐบาลเพื่อขยายบทบาทของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น หมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่าได้รับชื่อเสียงมากมายจากการเฉลิมฉลองในครั้งนี้ ส่งผลให้สามารถดึงดูดศิลปินเครื่องเคลือบให้มีความสนใจในประเทศจีนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้ยกระดับความสามารถในการต้อนรับของหมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่า โดยสามารถรองรับศิลปินสร้างสรรค์ผลงานได้พร้อมกันมากกว่า 20 คน และค่าธรรมเนียมที่อยู่อาศัยยังช่วยในการขยายและปรับปรุงหมู่บ้านให้ดียิ่งขึ้น ความสามารถในการต้อนรับของทีมปฏิบัติการได้รับการปรับปรุง ทำให้สมาชิกมีความสามัคคีกันมากขึ้น

จากการเผยแพร่หมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่าในสาขาศิลปะผ่านศิลปินจากสาขาอื่นที่นอกเหนือจากสาขาเครื่องเคลือบเริ่มให้ความสนใจกับหมู่บ้านเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่ามากขึ้นเรื่อยๆ ชุมชนศิลปะจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถคงอยู่ได้ต่อไป ศิลปินในประเทศจีนเริ่มมารวมตัวกันที่หมู่บ้านดังกล่าวและเกิดเป็นศิลปินจิ่งเพียวยุคแรกเริ่ม โดยส่วนใหญ่เป็นศิลปินรุ่นเยาว์ที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2513 และ 2523 ซึ่งมีภูมิหลังที่ครอบคลุมสาขาศิลปะที่หลากหลาย

ภาพที่ 3-4 คอลเลกชันผลงานของสมาคมปีงหลานปีพ.ศ. 2547-2555

ในปี พ.ศ. 2547 ศิลปินชาวปักกิ่ง โจว เฉียง ศิลปินจีนชาวอิตาลี จูดี สถาปนิกเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ก้าน เต้าฝู และคนอื่นๆ ได้ร่วมกันก่อตั้งกลุ่มเครื่องเคลือบร่วมสมัยที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศจีน “ชุมชนน้ำแข็งสีฟ้า (Ice Blue Commune)” ในหมู่บ้านศิลปะซานเป่า (ภาพที่ 2-4) จูดี ก้าน เต้าฝู และ อัน รุ่ยหย่ง ได้เข้าบ้านในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าเป็นห้องปฏิบัติการ พวกเขาอาศัยอยู่ติดกันและมักจะมาเยี่ยมเยียนกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน อยู่บ่อยครั้ง ปัจจุบัน ก้าน เต้าฝู ได้ก่อตั้งหมู่บ้านภูเขาชิงฮวาในหมู่บ้านศิลปะซานเป่า โดยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบชิงฮวา จูดี ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ประเทศอิตาลีแต่ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์ผลงานในหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ซึ่งผลงานเครื่องเคลือบของเขาได้รับการยอมรับในระดับสากล ท้าว เหล่ย ได้ก่อตั้งผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบเหล่ยถิงของตัวเองขึ้นในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าในปี พ.ศ. 2555 นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบหุ่กซุนซานในบริเวณใกล้เคียงยังได้ก่อตั้งขึ้นภายใต้การฝึกอบรมของชุมชนน้ำแข็งสีฟ้า

ภาพที่ 3-5 เต๋อลาและซานเป่า – นิทรรศการศิลปะนานาชาติ

ในปี พ.ศ. 2555 “นิทรรศการศิลปะนานาชาติเต๋อลาและซานเป่า” ประสบความสำเร็จในการจัดขึ้นที่หมู่บ้านศิลปะนานาชาติซานเป่า โดยจัดแสดงผลงานของศิลปินจากประเทศจีนที่ไม่ใช่ชาวเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น (ภาพที่ 4-5) ศิลปินเหล่านี้ล้วนมีภาษาสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานประติมากรรม ภาพวาดสีน้ำมัน ภาพวาดจีนสมัยใหม่ และรูปแบบศิลปะอื่นๆ การรวมตัวกันของศิลปินประเภทต่างๆ เหล่านี้ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทำให้เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกลายเป็นสถานที่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบและจัดแสดงผลงานศิลปะที่มีรูปแบบที่หลากหลาย รูปแบบของผลงานศิลปะเหล่านี้จะช่วยเพิ่มความหลากหลายทางความคิดด้านอุดมการณ์ของศิลปิน และยังได้เปลี่ยนแปลงแนวคิดการสร้างสรรคผลงานศิลปะในท้องถิ่นอีกด้วย การที่มีศิลปินจำนวนมากมารวมตัวกันในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทำให้เมืองโบราณแห่งนี้เริ่มเปล่งประกายด้วยพลังทางวัฒนธรรมใหม่ๆ และกลายเป็นสถานที่ยอดนิยมสำหรับศิลปินทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศในการสื่อสาร การเรียนรู้ และการสร้างสรรค์

2.2 ช่วงแห่งการพัฒนา: การรวมตัวกันของผู้ประกอบการผลิตเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 3-6 ถนนเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

จากการรวมตัวกันของศิลปินชุมชนจึงเกี่ยว ส่งผลให้ช่างฝีมือเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของท้องถิ่นเริ่มทยอยมาที่ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเปา และผูกสัมพันธ์กับสถาบันต่างๆ เพื่อรักษาการแบ่งภาระงานในห่วงโซ่อุตสาหกรรมท้องถิ่น สถาบันที่พักอาศัยของศิลปินมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มแยกตัวออกเป็นสถาบันศิลปะต่างๆ อาทิ หอศิลป์และพื้นที่ทางศิลปะ เพื่อทำหน้าที่ให้กับการจัดแสดง การเผยแพร่ และการหมุนเวียนโดยเฉพาะ ธุรกิจเสริม อาทิ โรงแรมและร้านอาหารก็ได้รับการพัฒนาเช่นกัน จากการรวมตัวของประชากรภายนอกและอุตสาหกรรมชาวบ้านดั้งเดิมได้ปล่อยเช่าที่อยู่อาศัยของตนและย้ายไปใช้ชีวิตในเมือง ทำให้หมู่บ้านศิลปะซานเปาเริ่มแปรสภาพเป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองและชนบท สาเหตุที่ผู้คนในชุมชนจึงเกี่ยวเลือกที่จะก่อตั้งธุรกิจในพื้นที่หมู่บ้านศิลปะซานเปา เกิดจากการคำนึงถึงราคาเช่าที่ถูกและห่วงโซ่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่ครบวงจรเป็นหลักเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ด้วยการยอมรับของตลาดและฐานลูกค้าที่มีเสถียรภาพ พวกเขาจึงพิจารณาถึงการขยายขนาดห้องปฏิบัติการและมองหาเขตโรงงานที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ห้องปฏิบัติการขนาดใหญ่บางแห่งยังเลือกที่จะย้ายไปยังหมู่บ้านศิลปะซานเปาเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผลิตภัณฑ์ถูกกลืนแบบ การรวมตัวกันของผลิตภัณฑ์จากห้องปฏิบัติการและห้องปฏิบัติการของศิลปินในหมู่บ้านศิลปะซานเปานั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างถนนศิลปะเครื่องเคลือบและสถาบันศิลปะเครื่องเคลือบ โดยถนนศิลปะเครื่องเคลือบตั้งอยู่ตรงข้ามสถานศึกษาจึงมีอาจารย์มหาวิทยาลัยจำนวนมากอาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ใกล้เคียง (ภาพที่ 2-6) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 พวกเขาได้เช่าหรือซื้อหน้าร้านเพื่อสร้างห้องปฏิบัติการ การขยายตัวของถนนศิลปะเครื่องเคลือบได้ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพาณิชย์และการรวมตัวของห้องปฏิบัติการเครื่องเคลือบที่หมู่บ้านศิลปะซานเปา ปัจจุบัน หมู่บ้านศิลปะซานเปาและถนนศิลปะเครื่องเคลือบมีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการซื้อขายเครื่องเคลือบของเมืองจึงต่อเนื่อง การรวมตัวของผลิตภัณฑ์จากห้องปฏิบัติการทำให้หมู่บ้านศิลปะซานเปากลายเป็นตลาดการค้าผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ ส่งผลให้สามารถดึงดูดผลิตภัณฑ์จากห้องปฏิบัติการอื่นๆ และช่วยลดต้นทุนในการทำธุรกรรม

ภาพที่ 3-7 บริษัทเงินรุ้ง เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ภาพที่ 3-8 โรงงานเครื่องเคลือบฮั่นกวาง เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่ามีองค์กรการผลิตประเภทห้องปฏิบัติการขนาดเล็กและองค์กรการผลิตเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ รวมถึงโรงงานแบบดั้งเดิมและวิสาหกิจสมัยใหม่ ในปี พ.ศ. 2551 บริษัท Zhenrutang Ceramics Co., Ltd. ได้ก่อตั้งในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าและพัฒนาเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมที่มีพื้นที่ประมาณ 4,000 ตารางเมตร ซึ่งบริษัทนี้ได้รวมการวิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การผลิต การจำหน่ายและการสร้างศิลปินไว้เป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อให้บรรลุถึงความหลากหลายทางธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2554 บริษัท Hanguang Ceramics

Enterprise ได้ลงทุนมากกว่า 100 ล้านหยวนและก่อตั้งขึ้นที่หมู่บ้านศิลปะซานเป่า แม้ว่าจะปิดตัวลง ในภายหลัง แม้ว่าช่วงเวลาหนึ่งก็ทำให้ชุมชนได้รับความนิยมมากขึ้น และมีบางบริษัท อาทิ บริษัท Hanguang Ceramics Enterprise จะประสบกับความล้มเหลวและปิดตัวลงในที่สุด แต่ยังคงมีบริษัท อีกจำนวนมากเลือกที่จะเข้าร่วมชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า หลังจากที่บริษัท Cui Diqi, Xianyunju, Beijing Rococo Design Company และบริษัทอื่นๆ มาเข้าร่วมที่หมู่บ้านแห่งนี้ก็เกิด การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและการจำหน่ายแบบดั้งเดิมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้าน ซานเป่า ซึ่งองค์กรเหล่านี้ได้ดึงดูดนักออกแบบและศิลปินรุ่นใหม่ ทำให้เกิดแรงผลักดันใหม่ในการบูร ณาการวิถีชีวิตและการขยายตลาดของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ นอกจากนี้ องค์กรเหล่านี้ยังได้ ยกกระดับภาพลักษณ์ของหมู่บ้านศิลปะซานเป่าผ่านนิทรรศการ การแลกเปลี่ยนทางวิชาการ และ กิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการยกระดับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ พร้อมอัดฉีดพลังใหม่ ให้กับเศรษฐกิจท้องถิ่นและเปิดพื้นที่ที่กว้างสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในอนาคต (ภาพที่ 2-7) (ภาพที่ 2-8)

ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 3-9 ซ้าย: ภาพถ่ายดาวเทียมของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ขวา: ทางเข้าหลักของ โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ (Baidu Maps)

จากเนื้อหากรณีศึกษาส่วนที่ 1 สามารถทราบได้ว่าชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะ ซานเป่าถูกสร้างขึ้นในเขตชนบทตั้งแต่ต้น แต่ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบตั้งอยู่ใน ย่านอุตสาหกรรมเชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของโบราณวัตถุทางอุตสาหกรรม

ดั้งเดิม (ภาพที่ 2-9) ซึ่งมีความแตกต่างจากย่านศิลปะที่สร้างขึ้นใหม่ กล่าวคือ ชุมชนศิลปะโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบใช้อุปกรณ์และพื้นที่โรงงานของโรงงานร้าง โดยผสมผสานกับอุตสาหกรรม สนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องเคลือบ เพื่อให้บรรลุสถานการณ์ที่ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่ายใน ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมและการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม ชุมชนแห่งนี้มีหน้าที่หลายอย่าง อาทิ ส่วนบริการสาธารณะ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ การฝึกอบรมผู้มีความสามารถเชิง สร้างสรรค์ และพื้นที่พักผ่อนเชิงวัฒนธรรม โดยมีบทบาทสำคัญในการดึงดูดผู้มีความสามารถด้าน ความคิดสร้างสรรค์ ปลูกฝังระบบนิเวศของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมเชิงความคิดสร้างสรรค์ สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนมีบทบาทสำคัญใน การสร้างสรรค์ชุมชน และได้ส่งเสริมผลงานศิลปะเครื่องเคลือบจำนวนมากที่มีลักษณะเฉพาะของ เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ชุมชนยังได้ดึงดูดผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์มากมาย อาทิ ศิลปินและนัก ออกแบบ ซึ่งพวกเขาจะสร้างเครือข่ายทางสังคมของตนเองผ่านการทำงานและการสื่อสาร เพื่อ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและความหลากหลายของความคิดสร้างสรรค์ เครือข่ายทาง สังคมเหล่านี้ไม่เพียงแต่นำมาซึ่งการนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังได้มอบ โอกาสของความร่วมมือและทรัพยากรทางธุรกิจสำหรับองค์กรที่มีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการ พัฒนาของอุตสาหกรรมอีกด้วย

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชุมชนศิลปะโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบ

ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของใจกลางเมือง อาคารในบริเวณของโรงงานถูกสร้างขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 1960 โดยมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ เรียบง่าย ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบเบาสบาย กล่าวคือ ตกแต่งด้วยอิฐสีแดงและกระเบื้องสีดำ มีการ ออกแบบหลังคาให้ซ้อนกันแบบใบเลื่อยและมีปล่องไฟเตาเผาสูงโดดเด่นเป็นสัญลักษณ์ รูปร่างของ พื้นที่โรงงานเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือถึงทิศตะวันออกเฉียงเหนือ โดยด้าน สั้นของสี่เหลี่ยมผืนผ้าคือประตูหน้าและหลังของพื้นที่โรงงาน ในช่วงแห่งการวางแผนทางเศรษฐกิจ พื้นที่โรงงานแบ่งออกเป็นพื้นที่ตะวันออกและตะวันตก ซึ่งพื้นที่ทางตะวันตกเป็นพื้นที่ทำงานสำหรับ การผลิตวัตถุดิบเครื่องเคลือบ การปั้นเครื่องเคลือบ เตาเผา และหม้อไอน้ำ ส่วนทางทิศตะวันออกเป็น พื้นที่ทำงานสำหรับการลงสี บรรจุภัณฑ์ คลังสินค้า การขนส่ง และธุรการ โดยมีถนนเส้นตรงตัด ระหว่างประตูหน้าและประตูหลังแยกพื้นที่ฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก (ภาพที่ 2-10)

หมายเลข 1 ห้างสรรพสินค้าสร้างสรรค์ของนักศึกษาวิทยาลัย

หมายเลข 2 ถนนสายหลักในชุมชน

หมายเลข 3 ร้านค้าในชุมชน

หมายเลข 4 ร้านผลิตอุปกรณ์สำหรับขี้ตู่เซรามิก

ภาพที่ 3-10 ภาพถ่ายชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2499 โดยก่อนหน้านี้เป็นโรงงานเครื่องเคลือบด้านศิลปะและหัตถกรรมเมืองจิ้งเต๋อเงินที่รวมสหกรณ์หัตถกรรม 3 แห่งไว้ด้วยกัน ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็นโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงิน ในช่วงแห่งการวางแผนทางเศรษฐกิจของประเทศจีน โรงงานแห่งนี้เชี่ยวชาญในด้านการผลิตประติมากรรมเครื่องเคลือบ และได้เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำในอุตสาหกรรมประติมากรรมเครื่องเคลือบของประเทศจีน โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบผลิตอุปกรณ์ที่ทันสมัย อาทิ Shuttle Kiln ทำให้เกิดความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาดินและวัสดุเคลือบ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะส่งออกไปยังประเทศในทวีปเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้นำรายได้จากอัตราการแลกเปลี่ยนเข้าสู่ประเทศจีนจำนวนมาก ประวัติศาสตร์การพัฒนา 64 ปีของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบสามารถแบ่งออกเป็นสามระยะหลัก ได้แก่

ระยะที่ 1 ระยะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมนิยมของอุตสาหกรรมหัตถกรรม (พ.ศ. 2499-2508)

ระยะที่ 2 ระยะการก่อสร้างระบบอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบสมัยใหม่ (พ.ศ. 2509-2527)

ระยะที่ 3 ระยะการเสื่อมโทรมของโรงงานเครื่องเคลือบรัฐ (พ.ศ. 2528-2538)

ในประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการเน้นย้ำถึงระยะที่โรงงานเครื่องเคลือบรัฐกำลังถดถอยลง ซึ่งระยะนี้ไม่เพียงแต่เป็นจุดสิ้นสุดของยุคสมัยเท่านั้น แต่ยังได้วางรากฐานที่ชัดเจนสำหรับการรวมตัวของชุมชนจิ่งเต๋อเจิ้นและการก่อตัวของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ในช่วงเวลาวิกฤตินี้ บริษัทเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้เผชิญกับความท้าทายสำคัญที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจแบบวางแผนไปสู่เศรษฐกิจแบบตลาด ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงได้แพร่กระจายไปยังทุกระดับ ส่งผลให้ประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจลดลงอย่างมาก ซึ่งรวมถึงโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบด้วยเช่นกัน เช่น ยอดขายผลิตภัณฑ์น้อยลง รายได้ทางเศรษฐกิจลดลงทุกปี องค์กรต่างประสบกับปัญหาต่างๆ เป็นต้น จากภูมิหลังดังกล่าว ฝ่ายบริหารของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบจึงเริ่มประเมินสถานการณ์อย่างรอบคอบและสำรวจความเป็นไปได้ในการปฏิรูปตามสถานการณ์จริงของตนเองอย่างแข็งขัน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการช่วยเหลือตนเองให้รอดพ้นจากวิกฤตการณ์

แผนการปฏิรูปที่ A: การสร้างเส้นทางการท่องเที่ยว

ภาพที่ 3-11 ภาพถ่าย "สวนหมิงและชิง" ของชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

การวางแผนทางเศรษฐกิจของประเทศจีนเริ่มเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาด ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของวิสาหกิจเครื่องเคลือบรัฐในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเริ่มลดลง ซึ่งโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน ยอดขายผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่ไม่เสถียร ส่งผลให้รายได้ทางเศรษฐกิจของบริษัทลดลงทุกปี เพื่อที่จะฝ่าฟันภาวะที่ยากลำบากนี้ ในปี พ.ศ. 2535 ผู้บริหารของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้เสนอแนวคิดใหม่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเครื่องเคลือบเพื่อส่งเสริมการพัฒนาองค์กรโดยผสมผสานวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ

และวัฒนธรรมการท่องเที่ยวอย่างใกล้ชิดบนพื้นฐานของโรงงานเครื่องเคลือบดั้งเดิม พวกเขาได้สร้างกลุ่มอาคารในรูปแบบสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง “สวนหมิงและชิง” ซึ่งได้ผสมผสานการสร้างสรรคทางศิลปะ จัดแสดงการผลิตเครื่องเคลือบ การต้อนรับการท่องเที่ยว การเยี่ยมชม นิทรรศการศิลปะ การซื้อขาย การพักผ่อน และการจัดเลี้ยงด้วยเงินลงทุนทั้งหมด 3 ล้านบาท (ภาพที่ 2-11) โครงการนี้ได้เปิดเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ เพื่อนำเสนอคุณลักษณะทางวัฒนธรรมของเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจินจากการดำเนินการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์อย่างเต็มรูปแบบ

แผนการปฏิรูปที่ B: การเก็บรักษาคนและเทคนิค

ในปี พ.ศ. 2538 เมืองจิ่งเต๋อเจินได้ดำเนินการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ ส่งผลให้โรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่งจากในอดีตปิดตัวลงอย่างสิ้นเชิง ปรากฏการณ์นี้นำมาซึ่งการเปลี่ยนครั้งใหญ่ของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิน คนงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ อุปกรณ์ทำเครื่องเคลือบ โรงงานเก่า และที่ดินส่วนรวมบางส่วนยังคงหลงเหลืออยู่ในนั้น เนื่องจากขาดการดำรงชีวิต ส่งผลให้ศิลปินเครื่องเคลือบจำนวนมากตัดสินใจเดินออกจากเมืองจิ่งเต๋อเจิน ทำให้เมืองจิ่งเต๋อเจินเข้าสู่ช่วงวิกฤตและขาดความมีชีวิตชีวา ช่วงเวลาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจินอย่างมาก ด้วยการเสื่อมสลายของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิน ฝ่ายบริหารของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้แบ่งโรงงานขนาดใหญ่เดิมออกเป็นส่วนๆ และแบ่งออกเป็นห้องปฏิบัติการต้นแบบมากกว่าร้อยแห่ง โดยห้องปฏิบัติการเหล่านี้ใช้ระบบ “นำโดยผู้เชี่ยวชาญ” กล่าวคือ การสร้างสรรค์ผลงานด้วยคนงานจำนวนหนึ่งที่นำโดยผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีนี้ โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบจึงสามารถรักษารูปแบบหลัก อาทิ งานฝีมือ เทคโนโลยี บุคลากร ผลิตภัณฑ์ และกระบวนการทางอุตสาหกรรมไว้ได้

แผนการปฏิรูปที่ C: การเก็บรักษาพื้นที่การผลิต

ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2538 โรงงานเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจินตงเฟิงเป็นผู้นำแผนการ “การแบ่งความเป็นเจ้าของและสิทธิ์การจัดการของโรงงานเครื่องเคลือบ และอนุญาตให้เข้าโรงงานและอุปกรณ์ส่วนตัว” ซึ่งหมายถึงการที่ผู้คนสามารถเข้าโรงงานและอุปกรณ์ในโรงงาน จ้างคนงานของตนเอง และผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของตนเองได้ ต่อมาโรงงานรัฐอื่นๆ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว (ปรากฏการณ์การเข้าโรงงานและอุปกรณ์ของเอกชนปรากฏมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ครั้งนี้ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นเรื่องถูกกฎหมาย) ผู้รับเหมาทางเศรษฐกิจหลายรายของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้เริ่มแบ่งหน่วยงานให้เข้าส่วนบุคคลเพื่อให้มีสถานะทางเศรษฐกิจ มีการผลิตและการดำเนินงานที่เป็นอิสระอย่างสมบูรณ์ ในขณะนั้น หน้าที่การจัดการของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้เริ่มพัฒนาเป็นหน้าที่การทำงานในรูปแบบการบริการ

เนื่องจากมณฑลต่างๆ อาทิ มณฑลกวางตุ้งและมณฑลฝูเจี้ยนพัฒนาการผลิตเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นจึงเริ่มตกต่ำลงในด้านของมูลค่าผลผลิตและผลกำไร แนวโน้มนี้ทำให้เกิดความท้าทายต่อสถานะทางการตลาดของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบวางแผน "โรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่ง" ต่างได้ประสบกับปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจตลาด รูปแบบธุรกิจเครื่องเคลือบประเภทเดียวกันและระบบการจัดการที่ล้าหลัง ส่งผลให้องค์กรต่างๆ เกิดความล่าช้าในกระบวนการผลิตและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้ ในปีพ.ศ. 2538 "โรงงานเครื่องเคลือบชั้นนำ 10 แห่ง" ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นถูกปิดตัวลงเนื่องจากปัจจัยด้านนโยบายในท้องถิ่น ส่งผลให้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นตกอยู่ในภาวะตกต่ำ อย่างไรก็ตาม การสำรวจช่วงระหว่างการปรับโครงสร้างรัฐวิสาหกิจได้วางรากฐานสำหรับการก่อตัวของชุมชนศิลปะโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบ จึงจำเป็นต้องเกิดการปฏิรูปอดีตพลังใหม่ เพื่อส่งเสริมให้เกิดพลังใหม่ และนำโอกาสใหม่มาสู่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

2. บทบาทของจิ้งเพียว และเครือข่าย

ภาพที่ 3-12 เจิ้ง อี้ ประธานสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน

ในปี พ.ศ. 2548 ผู้อำนวยการโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบหวังที่จะนำการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเครื่องเคลือบที่หลากหลาย เมื่อเจิ้ง อี้ เดินทางมาเยี่ยมชมโรงงาน (เจิ้ง อี้ เป็นผู้นำสมาคมในจีนฮ่งกง นครเซี่ยงไฮ้ เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น และเมืองต้าหลี่ ซึ่งเป็นศิลปินและภัณฑารักษ์ที่มีชื่อเสียงเครื่องเคลือบเล่อเทียน เธอมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของจีน และได้รับการยกย่องอย่างสูงในประเทศจีนและต่างประเทศมานานหลายทศวรรษ ผลงานของเธอถูกเก็บสะสมอยู่ในพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ได้แก่ พิพิธภัณฑ์บริติช พิพิธภัณฑ์พิตซ์วิลเลียมในเมืองเคมบริดจ์ประเทศอังกฤษ พิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชียซานฟรานซิสโก และพิพิธภัณฑ์จิตรศิลป์บอสตัน) เธอได้เสนอแนวคิดให้สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนย้ายเข้ามา โดยเจิ้ง อี้ เป็นผู้ที่คุ้นเคยกับเครื่องเคลือบ มีเงินทุนมหาศาล และยังคงไปที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอยู่บ่อยครั้ง (ภาพที่ 2-12)สุดท้าย ผู้อำนวยการโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบและเจิ้ง อี้ ก็ร่วมมือกันก่อตั้งสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนที่โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพื่อให้บริการในด้านต่างๆ อาทิ ห้องปฏิบัติงานนานาชาติ ห้องนิทรรศการ และห้องสมุด เป็นต้น โดยโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบให้ความสะดวกสบายในการเช่าที่ดินและโรงงาน ตลอดจนแรงงานที่มีทักษะและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วน เจิ้ง อี้ ได้เชิญ ทาคาโอะ ยาสุดะ (Takao Yasuda) ให้เข้ามารับตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์และก่อตั้งสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนแห่งที่สามขึ้น สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนเป็นองค์กรที่นำโดยศิลปินและผู้ประกอบการ ซึ่ง ม่าย ฉีเฟิน เป็นผู้ก่อตั้งสมาคมขึ้นครั้งแรกที่ประเทศจีนฮ่งกงตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2528 โดยก่อนหน้านี้เป็นเพียงสถาบันฝึกอบรมด้านเครื่องเคลือบระดับชุมชน ปี พ.ศ. 2540 เจิ้ง อี้ เข้ามาดำรงตำแหน่งประธาน เธอเป็นศิลปินและภัณฑารักษ์เครื่องเคลือบที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ผลงานของเธอได้รับการเก็บรวบรวมโดยนักสะสมและพิพิธภัณฑ์ต่างๆทั่วโลก รวมถึง พิพิธภัณฑ์บริติช และ พิพิธภัณฑ์พิตซ์วิลเลียมในเมืองเคมบริดจ์ประเทศอังกฤษ ด้วยความสะดวกในด้านการสื่อสารระหว่างประเทศจีนแผ่นดินใหญ่และประเทศจีนฮ่งกง เจิ้ง อี้ จึงได้นำสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนเข้าสู่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ และก่อตั้งสาขาในนครเซี่ยงไฮ้ กรุงปักกิ่ง และเมืองต้าหลี่ เพื่อขยายอิทธิพลของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ

ภาพที่ 3-13 พื้นที่กว้างของสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน

ภาพบน: การผลิตขวดโหล

ภาพกลาง: การแบ่งปันผลงานและ
แนวคิดสร้างสรรค์ของ SAPIENCE

ภาพล่าง: เรื่องราวของเตาพิซซ่า

ภาพที่ 3-14 รายการบรรยายประจำวันศุกร์ในสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน

การเติบโตของสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน (สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนสาขาเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน) ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบนั้นเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป สิ่งอำนวยความสะดวกและหน้าที่การทำงานหลักแต่ละแห่งกำลังเริ่มเป็นรูปเป็นร่าง ซึ่งก่อให้เกิดทิศทางการพัฒนาอย่างรอบด้าน

สมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนสาขาเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นได้เปิดตัวโครงการนานาชาติสำหรับศิลปินที่พักอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นครั้งแรก โดยโครงการนี้เปิดโอกาสให้ผู้ที่ชื่นชอบเครื่องเคลือบทั่วโลกได้ค้นหาและสำรวจผลงานศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอย่างลึกซึ้ง สมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนได้จัดเตรียมอุปกรณ์ระดับมืออาชีพ ที่พักที่สะดวกสบาย บริการจัดเลี้ยง และบริการแปลเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมสำหรับการสร้างสรรค์ที่ดี นอกจากนี้ยังรวบรวมช่างฝีมือท้องถิ่นระดับสูงเพื่อเติมพลังความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้กับศิลปินประจำถิ่น ศูนย์การศึกษาสมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนมีบทบาทสำคัญในการได้รับความนิยมในช่วงแรก โดยศูนย์การศึกษาสมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนตั้งอยู่ที่ทางเข้าด้านหลังของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เป็นอาคารที่กว้างขวางและสว่างสดใส หรือที่เรียกว่า “Big Space” (ภาพที่ 2-13) ศูนย์การศึกษาได้จัดให้มีสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้และการศึกษาเครื่องเคลือบที่มีอุปกรณ์ครบครันผ่านการแบ่งเขตพื้นที่ในการใช้งาน อาทิ เขตห้องเรียน เขตที่พักอาศัย เขตสำหรับการขึ้นรูป และเขตสำหรับอาสาสมัคร เป็นต้น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ที่เริ่มเปิดให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าเยี่ยมชม ศูนย์การศึกษาจึงกลายเป็นเวทีทางการศึกษาศิลปะเครื่องเคลือบที่สำคัญในโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งศูนย์การศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปะเครื่องเคลือบ สร้างพื้นที่สร้างสรรค์และแลกเปลี่ยนอย่างมีอาชีพระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและนวัตกรรมวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของประเทศจีน ศูนย์การศึกษาสมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนได้สร้างระบบการศึกษาเครื่องเคลือบที่สมบูรณ์แบบ โดยมีการฝึกอบรมนักศึกษาจำนวนมากในทุกปีและจัดให้มีหลักสูตรที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่แตกต่างกัน ศูนย์การศึกษาสมาคมเครื่องเคลือบเคลือบเทียนยังได้จัดการบรรยายในด้านสวัสดิการสาธารณสุขในช่วงเวลาตอนเย็นของวันศุกร์ ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนธันวาคมของทุกปี โดยจะมีการเชิญศิลปินจากทั่วโลกและช่างฝีมือท้องถิ่นในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นให้เข้ามาแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว แนวคิดสร้างสรรค์ และเทคนิคการผลิต การบรรยายเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมเครื่องเคลือบเท่านั้น แต่ยังเป็นเวทีในการเรียนรู้เชิงโต้ตอบสำหรับผู้ชื่นชอบเครื่องเคลือบ และยังได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถโต้ตอบกับศิลปินเครื่องเคลือบที่โดดเด่นทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศในการแบ่งปันแรงบันดาลใจทางศิลปะและทักษะการสร้างสรรค์ (ภาพที่ 3-14)

ภาพที่ 3-15 ตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน

จากการพัฒนาในหลายด้านของสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน หนึ่งในนั้นมีโครงการที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ ตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน (ภาพที่ 3-15) ต้นกำเนิดของตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนมีประวัติย้อนกลับไปในเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามตลาดนัดสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนวันเสาร์ ซึ่งเริ่มต้นจาก เจิ้ง อี้ ได้สนับสนุนคนรุ่นใหม่ให้ตั้งแผงขายของที่หน้าร้านกาแฟเครื่องเคลือบเล่อเทียนและกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามเป็นเวลาอย่างน้อย 8 สัปดาห์ ซึ่งในครั้งแรกมีเจ้าของแผงขายของเพียง 7 รายเท่านั้นและเป็นนักศึกษาทั้งหมด แม้ว่าพวกเขาจะทำเงินได้ถึง 1,000 หยวนในครั้งแรก แต่ในครั้งที่สองกลับได้กำไรเพียง 30 หยวนเท่านั้น สิ่งนี้ได้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขามีความมั่นใจและกระตือรือร้นที่จะดำเนินต่อไป หลังจากผ่านไป 8 สัปดาห์ กิจกรรมแผงขายของยังคงดำเนินต่อและเริ่มมีผู้ชื่นชอบในเครื่องเคลือบจากที่อื่นเข้าร่วมตั้งแผงด้วย แผงขายของแห่งนี้เริ่มขยายไปสู่กิจกรรมระยะยาวและได้ดึงดูดผู้ชื่นชอบในเครื่องเคลือบจากนอกเมืองให้มาเข้าร่วมมากขึ้น ตลาดสร้างสรรค์ในช่วงแรกไม่มีกลไกการตรวจสอบในการเข้าถึงและไม่มี การเช่าแผงขายของ และเนื่องจากตลาดยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นจึงทำให้มีลูกค้าไม่มากนัก เจ้าของแผงขายของส่วนใหญ่ล้วนเป็นนักศึกษาทั้งสิ้น ทำให้ผลงานมีราคาค่อนข้างถูก เนื่องจากช่วงนั้นการแข่งขันยังไม่ดุเดือด ทำให้นักศึกษาที่ตั้งแผงขายของสามารถผลิตสินค้าได้ตามความต้องการของตนเอง ผลงานเหล่านี้จึงมีการพัฒนาจากงานที่มอบหมายภายในห้องเรียนของมหาวิทยาลัยไปสู่การออกแบบและผลิตสินค้าเครื่องเคลือบอุปโภคบริโภคเชิงสร้างสรรค์อย่างพิถีพิถัน เมื่อเวลาผ่านไปตลาดสร้างสรรค์เริ่มมีชื่อเสียงมากขึ้นทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาที่นี่มากขึ้น ตลาดสร้างสรรค์จึงเริ่มขยายตัวจนครอบคลุมแผงขายของหลายร้อยราย อย่างไรก็ตาม ในการขยายตัวของตลาดก็มีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นเช่นกัน การแข่งขันในตลาดเริ่มรุนแรงขึ้นและมีการลอกเลียนที่แพร่หลายมากขึ้น ผลงานแผงขายของริมถนนมักลอกเลียนแบบผลงานจากออนไลน์หรือผลิตตามกระแสนิยมและเกิดการลอกเลียนผลงานของเจ้าของแผงที่มียอดขายโดดเด่น นอกจากนี้ ระเบียบของ

ตลาดยังเกิดความวุ่นวาย ผู้คนต่างปะทะกันเพื่อแย่งชิงตำแหน่งแผงขายของที่ดีกว่า โดยบางคนยอมนอนที่แผงในช่วงเวลากลางคืนเพื่อจองพื้นที่ที่ดี

อย่างไรก็ตาม ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้ขัดขวางการพัฒนาและการเติบโตของตลาดสร้างสรรค์ สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนแต่อย่างใด โดยหลังจากหลายปีของการสำรวจและการพัฒนา ตลาดจึงได้เริ่มสร้างกลไกการตรวจสอบในการเข้าถึงที่เป็นมาตรฐานและระบบการจัดการแผงขายของ และยังได้เสริมสร้างการคุ้มครองลิขสิทธิ์และการกำกับดูแลตลาดอีกด้วยเพื่อให้สภาพแวดล้อมการแข่งขันมีความยุติธรรมมากขึ้นสำหรับผู้ประกอบการแผงขายของและทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกอย่างมีสีสันมากขึ้น จากปัจจัยที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาของตลาดสร้างสรรค์ สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนจึงมีการบริหารจัดการ และตลาดสร้างสรรค์ก็ได้ทำการคัดเลือกผู้คนประมาณ 80-120 คนจากผู้สมัครหลายร้อยคนโดยประธาน เจิ้ง อี้ ในทุกเดือน ซึ่งตลาดสร้างสรรค์สามารถรองรับผู้คนได้ 3 ประเภท ได้แก่

ประเภทแรก คือ ผู้ที่มีความสามารถในการทดลองและผลิตผลงานต้นฉบับ แม้ว่าผลงานจะยังไม่สมบูรณ์แบบแต่ก็สามารถคาดหวังได้

ประเภทที่สอง คือ ผู้ที่สร้างสรรค์เครื่องเคลือบที่มีความประณีตอย่างจริงจัง ผลงานของผู้คนประเภทนี้สามารถให้ความรู้สึกร่วมสมัยได้

ประเภทที่สาม คือ ผู้ที่สามารถช่วยสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนในด้านการประชาสัมพันธ์ได้

สำหรับผู้คนทั้งสามประเภทนี้ ประธาน เจิ้ง อี้ ได้อธิบายอย่างตรงไปตรงมาว่าเธอรู้สึกว้าวิ่งที่เธอต้องการทำอะไร "ช่วยเหลือคนยากจน" แต่สิ่งที่คุณต้องการทำคือเผยแพร่การศึกษาเกี่ยวกับเครื่องเคลือบให้ทั่วถึงทุกคนและส่งอิทธิพลต่อแนวคิดของคนรุ่นใหม่ หลังจากทีสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนได้ก้าวเข้าสู่การบริหารตลาด ทำให้ตลาดเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่มีการสร้างเพิงเล็กๆ จัดวางโต๊ะ และได้แบ่งผลงานออกเป็น 4 เขต ได้แก่ A, B, C และ D ตามประเภทผลงาน นอกจากนี้ยังได้มีการสื่อสารอย่างแข็งขันกับเจ้าของแผงขายของในกลุ่ม WeChat เพื่อแก้ไขปัญหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะเครื่องเคลือบ และจัดงานเทศกาล จึงทำให้เริ่มก่อตัวเป็นชุมชนที่หลงใหลในวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเครื่องเคลือบขึ้น ในปี พ.ศ. 2553 ด้วยอิทธิพลที่ขยายใหญ่ออกไปอย่างต่อเนื่อง ตลาดนัดสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนวันเสาร์จึงเปลี่ยนชื่ออย่างเป็นทางการเป็นตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียน โดยตลาดขนาดเล็กจะจัดขึ้นทุกเช้าวันเสาร์และตลาดขนาดใหญ่จะจัดขึ้นในช่วงวันหยุด 7 วันในช่วงเดือนพฤษภาคมและตุลาคมของทุกปี ตลาดสร้างสรรค์แห่งนี้จึงได้กลายเป็นสถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งวัฒนธรรมใหม่ของชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 3-16 ตลาดสร้างสรรค์วันอาทิตย์ที่สวนหมิงและชิง

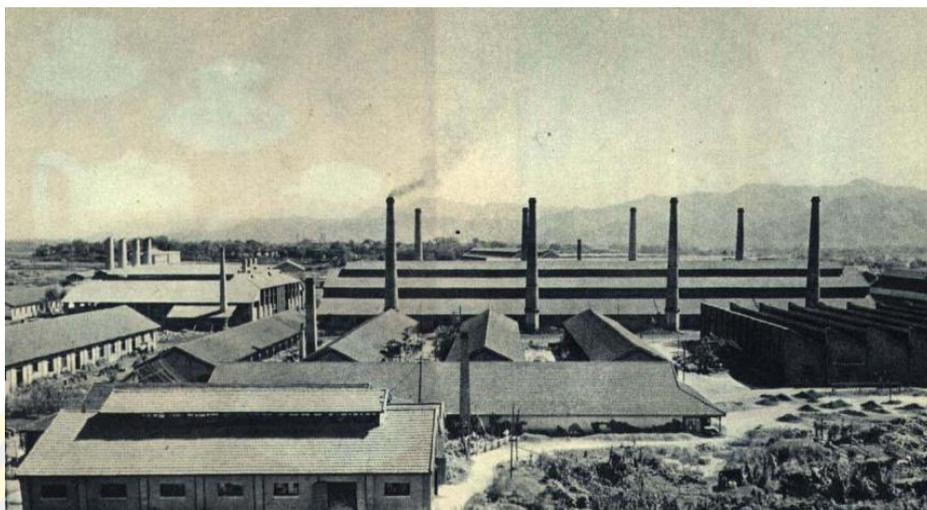
หลังจากตลาดสร้างสรรค์สมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนประสบความสำเร็จ ผู้บริหารของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้เรียนรู้จากต้นแบบของตลาดนัดสมาคมเครื่องเคลือบเล่อเทียนวันเสาร์และได้ก่อตั้งตลาดนัดสร้างสรรค์สวนหมิงชิงวันอาทิตย์ที่สวนหมิงชิงขึ้นในปี พ.ศ. 2553 (ภาพที่ 3-16) โดยตลาดนัดแห่งนี้จะจัดขึ้นทุกวันอาทิตย์ ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสายหลักในสวนหมิงชิงและในสวนทางด้านขวา ในทำนองเดียวกัน สวนหมิงชิงก็ได้ให้เฟิงและโต๊ะกับเจ้าของแผงขายของ ทุกเดือนจะมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ตัดสินใจในการคัดเลือกเจ้าของแผงขายของ แต่แผงขายของที่ตลาดแห่งนี้ไม่สามารถโยกย้ายสถานที่ได้ นอกจากนี้ ค่าธรรมเนียมแผงขายของได้มีการปรับขึ้นจากเดิม 5 หยวน เป็น 50 หยวนในปัจจุบัน และรัฐบาลก็ได้มอบเงินอุดหนุนผู้ประกอบการ 20 หยวนสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัย แผงขายของที่ตลาดนัดสร้างสรรค์สวนหมิงชิงวันอาทิตย์นั้นมีความกว้างเล็ก โดยมีขนาดเพียงประมาณสองตารางเมตรเท่านั้น เมื่อพิจารณาจากจำนวนแผงขายของทั้งหมดในปี พ.ศ. 2553 อยู่ที่ประมาณ 240 แผง แต่ในปัจจุบันจำนวนแผงขายของมีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยแผง และตอนนี้มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 350 แผง ระยะห่างระหว่างแผงขายของจากเดิมที่ค่อนข้างเหมาะสม กลายเป็นมีความแน่นหนาเป็นอย่างมาก ในส่วนของประเภทผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นชุดน้ำชา ถ้วย เครื่องประดับและของตกแต่งขนาดเล็ก รวมถึงภาพวาดงานเครื่องเคลือบบางส่วน ซึ่งหากมองในด้านของคุณภาพผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ตลาดนัดสร้างสรรค์สวนหมิงชิงวันอาทิตย์นี้แทบจะไม่มีผลงานสร้างสรรค์เลย มีเพียงเครื่องใช้แบบดั้งเดิมในท้องถิ่นเท่านั้น ผลิตภัณฑ์ยังขาดความคิดสร้างสรรค์และมีความใกล้เคียงกับผลงานในตลาดขายเครื่องเคลือบทั่วไป

ตลาดสร้างสรรค์ได้เติมเต็มความมีชีวิตชีวาให้กับโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และยังสามารถทำให้เกิดสายเลือดเส้นใหม่ ซึ่งไม่เพียงสามารถกระตุ้นวัฒนธรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังคงกลายเป็นแหล่งรวมความคิดสร้างสรรค์ของเมืองจิ้งเต๋อเงินเนื่องจากมีศิลปินจากต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องด้วย เมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ. 2565) ได้มีตลาดสร้างสรรค์เครื่องเคลือบอีกแห่งหนึ่ง “กลับคืนสู่ธรรมชาติ” โรงงานเครื่องเคลือบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาและผู้ประกอบการ ซึ่งพลังใหม่ที่แข็งแกร่งนี้ได้ผลักดันให้เมืองจิ้งเต๋อเงินก้าวไปข้างหน้าภายใต้การเปลี่ยนแปลงของระบบ เทคโนโลยี และแนวคิด โดยในปัจจุบัน เมืองจิ้งเต๋อเงินกำลังอยู่ในกระบวนการสลับกันระหว่างระเบียบใหม่และเก่า ซึ่งการมาถึงของสิ่งใหม่จะมาพร้อมกับการจากไปของสิ่งเก่าเสมอ

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของเถาซีชวน

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนเดิมคือโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์สในเมืองจิ้งเต๋อเงิน (ภาพที่ 3-17) โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์สเดิมเป็นสาขาแรกของโรงงานเครื่องเคลือบเจี้ยนกั๋วในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2497 และในปี พ.ศ. 2501 สมาคมหัตถกรรมเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงินได้รวมตัวกับโรงงานและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์ส ในช่วงแรกของการก่อตั้งโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์สสามารถผลิตได้เฉพาะเครื่องเคลือบอุตสาหกรรมและเครื่องเคลือบหยาบที่จำหน่ายได้ภายในประเทศจีนเท่านั้น แต่หลังจากการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งมานานกว่า 20 ปี โรงงานแห่งนี้ได้ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนจากการผลิตผลิตภัณฑ์ระดับล่างและระดับกลาง กลายมาเป็นผู้ผลิตเครื่องเคลือบระดับสูง และเป็นผู้นำในการเข้าสู่ตลาดในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกา คุณภาพของผลิตภัณฑ์จำนวนมากของเครื่องเคลือบยูนิเวอร์แซล (Universal Porcelain Factory) อยู่ในอันดับที่ดีที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของประเทศจีน โดยมีอัตราการผลิตภัณฑ์ชั้น 1 อยู่ในอันดับต้นๆ ของโรงงานเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงิน คุณภาพผลิตภัณฑ์ของโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์แซลได้รับการยอมรับจากกระทรวงอุตสาหกรรมเบาของประเทศจีนและมณฑลเจียงซีในฐานะหน่วยงานขั้นสูง จึงได้กลายเป็นผู้ส่งออกเครื่องเคลือบสีใหม่รายใหญ่ในประเทศจีน (ภาพที่ 3-18)

ภาพที่ 3-17 โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์ส พ.ศ. 2505 ("หนังสือพิมพ์ประชาชน" ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2505)

ภาพที่ 3-18 งานเครื่องเคลือบ "红楼梦十二金钗" ที่ผลิตโดยโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวอร์ส (12 female characters in the story of "A Dream of Red Mansions")

ภาพที่ 3-19 โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สหลังปิดกิจการ

ในยุคของแผนทางเศรษฐกิจของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งเป็นพื้นที่หลักในการผลิตเครื่องเคลือบของประเทศจีน มีโรงงานเครื่องเคลือบที่รัฐเป็นเจ้าของมากกว่า 10 แห่ง อาทิ “Dongfeng Porcelain Factory” “Hongqi Porcelain Factory” “Sculpture Porcelain Factory” และ “Universe Porcelain Factory” ในขณะนั้น ประชากรทั้งหมดของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นคิดเป็นเพียง 3% ของมณฑลเจียงซี แต่รายได้จากการคลังและภาษีคิดเป็น 20% ของรายได้ทั้งหมดของมณฑลเจียงซี ทำให้เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกลายเป็นฐานอุตสาหกรรมที่สำคัญของมณฑลเจียงซี อย่างไรก็ตาม จากการปฏิรูปและการเปิดประเทศของประเทศจีนที่มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้นและการพัฒนาเศรษฐกิจตลาด ส่งผลให้ในช่วงกลางถึงปลายทศวรรษ 1990 อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเผชิญกับความเจ็บปวดจากการปฏิรูป อุตสาหกรรมทั้งหมดกำลังประสบกับปัญหา โรงงานเครื่องเคลือบของรัฐกว่า 10 แห่งเริ่มถดถอยลง โรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สได้รับการปรับโครงสร้างภายในองค์กรในปี พ.ศ. 2538 และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา โรงงานจำนวนมากของโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สตกอยู่ในสภาพที่ถูกทะเลาะ โรงงานบางแห่งกลายเป็นที่อยู่อาศัยชั่วคราวสำหรับผู้คน บางแห่งถูกเช่าเป็นอาคารโรงงาน และบางแห่งสกปรกและไม่ได้รับการดูแลตัวอาคาร ส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างหนักและสูญเสียพลังแห่งชีวิตในอดีตไป (ภาพที่ 3-19)

2. ประวัติการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2555 รัฐบาลได้ตัดสินใจปรับปรุงโรงงานเก่ากว่า 10 แห่งในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น หลังจากการสำรวจเบื้องต้น ทางกลุ่มนักออกแบบและนักวางแผนได้ปฏิเสธโครงการวางแผนโรงงานเก่าทั้ง 10 แห่ง และตัดสินใจที่จะทำการจัดพื้นที่อันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นแทน โดยมุ่งความสนใจไปที่การสร้างสถานที่ที่สามารถเพิ่มภาพลักษณ์และรักษาความทรงจำให้กับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น โดยมุ่งความสนใจไปที่การสร้างสถานที่ที่สามารถเพิ่มภาพลักษณ์และรักษาความทรงจำให้กับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งการ "ทำให้ชาวจิ้งเต๋อเจิ้นชอบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น" คือเป้าหมายเดียวของการก่อสร้าง หลังจากการสาธิตเบื้องต้น พื้นที่โรงงานของโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สได้รับเลือกให้เป็นพื้นที่สำหรับโครงการนำร่อง เทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นจึงได้เริ่มปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมและส่งเสริมการฟื้นฟูเมืองด้วยการเปลี่ยนแปลงแหล่งมรดกทางอุตสาหกรรม ทีมงานโครงการเถาซีชวนเสนอให้

ผสมผสานระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมและการยกระดับให้เข้ากับการขยายตัวของเมืองใหม่บนพื้นฐานการปกป้องและการใช้ประโยชน์จากมรดกทางอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ และยังได้เสนอแนวคิดที่ว่าเถาซีชวนเป็นทั้งชื่อของภูมิภาคและชื่อของผลิตภัณฑ์ โดยมีแนวคิดในการวางแผน คือ สร้างฉากอุตสาหกรรมของโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สเพิ่มเติมเนื้อหาที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ และใช้งานในรูปแบบธุรกิจ เพื่อดึงดูดชุมชนจึงเพื่อยาวอย่างต่อเนื่อง สร้างผลิตภัณฑ์เถาซีชวน และก้าวไปสู่ระดับโลกด้วยผลิตภัณฑ์เหล่านี้ หลังจากการใช้เวลาในการปรับปรุงประมาณ 4 ปี โครงการเถาซีชวนระยะแรกก็ได้สำเร็จขึ้น และเพื่อที่จะบรรลุผลประโยชน์ในระยะยาว ทางทีมงานของโครงการจึงได้ปฏิบัติตามหลักการอนุรักษ์มรดกเก่าและสำรวจคุณค่าของมรดกทางอุตสาหกรรมที่มีอยู่อย่างลึกซึ้ง โดยรักษาสุนทรียศาสตร์ทางอุตสาหกรรมดั้งเดิมและองค์ประกอบมรดกทางวัฒนธรรมระดับสูงสุด และผสมผสานอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยอย่างชาญฉลาดเพื่อนำสุนทรียศาสตร์ทางอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ซึ่งวิธีการออกแบบนี้สามารถสร้างบทสนทนาใหม่ให้กับโรงงานเครื่องเคลือบในยุคอุตสาหกรรม ชาน จี้เสียง อดีตผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์พระราชวังกู้กงเชื่อว่า เมืองประวัติศาสตร์แห่งนี้มีหน้าที่ 2 ประการ ได้แก่ “การปกป้อง” และ “การพัฒนา” ซึ่งในกระบวนการปรับปรุงเมืองให้ทันสมัยจำเป็นต้องสืบทอดและพัฒนาประเพณีทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ยอดเยียม กล่าวคือ การคุ้มครองพื้นที่เมืองประวัติศาสตร์นั้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการปรับปรุงเมืองให้ทันสมัย และการปรับปรุงเมืองให้ทันสมัยเป็นหลักประกันในการปกป้องพื้นที่เมืองประวัติศาสตร์ (Shan, 2019)

การปรับปรุงโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สมิวตุดุประสงค์เพื่อคำนึงถึงการปกป้องและการฟื้นฟูมรดก ปรับปรุงการใช้งานมรดกทางอุตสาหกรรม ในขณะเดียวกันก็เป็นการสำรวจคุณค่าทางวัฒนธรรมเพื่อให้บรรลุคุณค่าประโยชน์เชิงบวกต่อสังคม ในระหว่างกระบวนการปรับปรุงทั้งหมด รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเพื่อให้แน่ใจว่ามรดกทางอุตสาหกรรมจะได้รับการอนุรักษ์และเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้รูปแบบการพัฒนาสังหาริมทรัพย์ ซึ่งสามารถเห็นได้ในชื่อและลวดลายสัญลักษณ์ของเถาซีชวน โดยสัญลักษณ์นั้นมีการผสมผสานกับโครงร่างของอาคารโรงงานเครื่องเคลือบและปล่องไฟทรงสูงอย่างชาญฉลาด

ชื่อ “เถาซีชวน” มีความหมาย 3 ประการ กล่าวคือ ประวัติศาสตร์ ความเป็นจริง และอนาคตของเมืองจึงต่อเงินโดย “เถา” หมายถึงเครื่องเคลือบซึ่งเป็นแหล่งที่มาของการพึ่งพาและการพัฒนาของเมืองจึงต่อเงิน “ซี” หมายถึงลำธารเล็กๆ ในภูเขาเฟิงหวงซึ่งอยู่ถัดจากโรงงานเครื่องเคลือบยูนิเวิร์สคนจีนชอบน้ำที่กำลังไหลผ่านเพราะน้ำที่ไหลผ่านจะไม่เสื่อมสภาพ เช่นเดียวกับที่ผู้คนสามารถเติมพลังใหม่ให้กับชีวิตได้โดยการเรียนรู้ความรู้ใหม่ๆ และยอมรับความคิดใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจำกัดและเกิดความเสียหาย “ชวน” หมายถึงการพัฒนาของลำธารเล็กสู่แม่น้ำสายใหญ่และไหลลงสู่มหาสมุทร ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความช่วยเหลือของเมืองจึงต่อเงินใน

โครงการเกาซีชวน ทำให้สามารถดึงดูดผู้มีความสามารถจากทุกสาขาอาชีพเพื่อให้เข้ามาร่วมกัน ส่งเสริมมรดกและพัฒนาวัฒนธรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (Liu, 2023)

นับตั้งแต่เปิดตัวในปี พ.ศ. 2559 ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเกาซีชวนได้ส่งมอบประสบการณ์ และทำงานหนักมาเป็นระยะเวลา 7 ปี โดยเริ่มสร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ด้วยลักษณะเฉพาะ ต่างๆ อาทิ นิทรรศการศิลปะ การแลกเปลี่ยนนานาชาติ ตลาดสร้างสรรค์ การศึกษาและการวิจัย การฝึกอบรมผู้ประกอบการ และการถ่ายทอดสดการชื้อขายออนไลน์เป็นหลัก ทำให้ประสบความสำเร็จ ในการสร้างเส้นทางการพัฒนาที่เป็นเอกลักษณ์สำหรับความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ เกาซีชวนได้สร้างพิพิธภัณฑ์มรดกอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ หอศิลป์ เวทีสำหรับการวิจัยและ การศึกษาของสถาบันเครื่องเคลือบ ฐานผู้ประกอบการ Eco Space ศูนย์ศิลปะ และโรงละครขนาดใหญ่ผ่านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การปรับสภาพแวดล้อม และการฟื้นฟูพลังชีวิต รวมถึงโรงแรม ทางวัฒนธรรม อพาร์ทเมนท์ การฝึกอบรมเกี่ยวกับเครื่องเคลือบ การวิจัยด้านดนตรี ร้านค้าผลิตภัณฑ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในอุตสาหกรรมบริการอื่นๆ โดยฝังรูปแบบทางธุรกิจที่หลากหลาย เน้นย้ำ ที่แก่นแท้ของวัฒนธรรม และกลายเป็นตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จของมรดก ทางอุตสาหกรรม และเป็นตัวอย่างของการพัฒนาและการยกระดับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและ ความคิดสร้างสรรค์ ในขณะเดียวกัน จากการส่งเสริมการลงทุนที่แข็งแกร่ง จึงได้นำผลิตภัณฑ์ทั้งใน ประเทศจีนและต่างประเทศจากสถาบันชื่อดังจำนวน 174 แห่ง ประกอบด้วย สถาบันวิจิตรศิลป์กลาง สถาบันวิจิตรศิลป์จีน ประชาชนออนไลน์รายวัน ศูนย์กลางเครื่องเคลือบยุโรป ตลอดจนร้านหนังสือ การพิมพ์เครื่องเคลือบ 3 มิติ ร้านกาแฟ โรงแรมโซนาเวลด์ ฯลฯ ทำให้เกิดการสร้างรูปแบบธุรกิจที่ หลากหลายและขอบเขตพื้นที่หลายมิติ พื้นที่เกาซีชวน Eco Space ได้สร้างศูนย์ฝึกอบรมความคิด สร้างสรรค์สำหรับเยาวชน “จิ่งเพียว” และสร้างพื้นที่สร้างฝัน ผสมผสานกับตลาดสร้างสรรค์ ห้างสรรพสินค้าออฟไลน์ ร้านค้าทางการ ห้องบรรยายให้เป็นหนึ่งเดียวกัน มีการรวบรวมคนรุ่นใหม่ ของชุมชนจิ่งเพียวทั้งหมด 18,000 คน ฝึกอบรมองค์กรผู้ประกอบการ 2,902 แห่ง มีตำแหน่งงาน มากกว่า 70,000 ตำแหน่งในภาคต้นน้ำและปลายน้ำ และได้จดทะเบียนวิสาหกิจขนาดย่อมกว่า 1,049 แห่ง (Zhan, 2022) โดยได้รับรางวัลเกียรติยศในระดับประเทศ ระดับมณฑล และระดับ เทศบาลมากกว่า 50 รางวัล ได้แก่ รางวัลเหรียญทองลิขสิทธิ์ของจีน อุทยานสาธิตลิขสิทธิ์แห่งชาติ ฐานฝึกอบรมผู้ประกอบการมวลชนแห่งชาติ ฐานการจ้างงานเยาวชนและผู้ประกอบการข้ามช่องแคบ ฐานสาธิตผู้ประกอบการและนวัตกรรมชุดแรกในมณฑลเจียงซี สวนอุตสาหกรรมวัฒนธรรมชุดแรก ของมณฑล องค์กรลิขสิทธิ์ที่มีอิทธิพลมากที่สุดในประเทศจีนในปี 2561 เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการ จัดนิทรรศการศิลปะคุณภาพสูงมากกว่า 180 รายการ และได้มีการเชิญศิลปินนานาชาติมากกว่า 50 ท่านเพื่อมาสร้างสรรค์ผลงานในที่พักอาศัยทุกปี พร้อมทั้งจัดการบรรยายด้านสวัสดิการสาธารณะ สัมมนาทางวิชาการ และนิทรรศการเดี่ยวเพื่อแบ่งปันวิสัยทัศน์ระดับนานาชาติและแนวความคิดแบบ

มองการณ์ไกล ทำให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสถานศึกษาสำหรับคนรุ่นใหม่ในด้านศิลปะทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ (Sang, 2015)

จึงเที่ยวและเส้นทางในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

กระบวนการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจินสะท้อนถึงการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศจีนในระดับจุลภาค ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ 3 แห่ง ได้แก่ หมู่บ้านศิลปะซานเป่า โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และเถาซีชวน ได้รวมตัวกันเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูอุตสาหกรรมงานฝีมือและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ต่อไปนี้จะกล่าวถึงสี่ประเด็น ได้แก่

1. แรงจูงใจในการริเริ่มและการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ
2. ปฏิสัมพันธ์ของผู้มีความสามารถกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ
3. การบูรณาการความต้องการทางวัฒนธรรมและแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต
4. ความหลากหลายและความครอบคลุมของสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์

1. แรงจูงใจในการริเริ่มและการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

จากการพิจารณาถึงกระบวนการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ 3 พื้นที่คือ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนซึ่งปรากฏรูปแบบที่สำคัญในการพัฒนาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3-1

ชื่อชุมชน	ช่วงเวลาก่อตั้ง	เหตุผลในการก่อตั้ง	รูปแบบการพัฒนา	พื้นฐานการพัฒนา
ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า	พ.ศ. 2539	1. การเปิดกว้างและการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ 2. ศิลปินแสวงหาพื้นที่สำหรับสร้างสรรค์ใหม่ๆ 3. หมู่บ้านซานเป่า	รูปแบบที่ขับเคลื่อนโดยชุมชนและรูปแบบที่มุ่งเน้นที่การตลาด	จากพื้นที่ชนบทบริเวณชายขอบของเมืองจิ่งเต๋อเจินได้พัฒนาไปสู่กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีเครื่องเคลือบเป็นแกนหลักซึ่งประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงเป็นชุมชน

ชื่อชุมชน	ช่วงเวลา ก่อตั้ง	เหตุผลในการก่อตั้ง	รูปแบบการ พัฒนา	พื้นฐานการพัฒนา
		รอบเมืองกลายเป็น สถานที่สำหรับการ สร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะ		วัฒนธรรมและความคิด สร้างสรรค์ที่ครอบคลุมผ่าน ความร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและภาคเอกชน
ชุมชนศิลปะ โรงงาน ประติมากรรม เครื่อง เคลือบ	พ.ศ.2548	1. ความสมดุลระหว่าง อุปสงค์และอุปทาน ของตลาด 2. สภาพแวดล้อมของ ชุมชนที่เปิดกว้างและ ครอบคลุม 3. การดึงดูดทรัพยากร โดยรอบ	รูปแบบที่มุ่งเน้นที่ การตลาดและ รูปแบบความ ร่วมมือระหว่าง ภาครัฐและเอกชน	การก่อสร้างชุมชนอาศัย มรดกทางอุตสาหกรรมและ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม ของโรงงานประติมากรรม เครื่องเคลือบ รัฐบาลและ องค์กรพัฒนาเอกชนให้ทุน สนับสนุนการวางแผน การ ก่อสร้าง และการจัดการสิ่ง อำนวยความสะดวก สาธารณะอย่างครอบคลุม องค์กรพัฒนาเอกชนให้ทุน สนับสนุนการวางแผนและ ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ในการดำรงชีวิต
ชุมชนศิลปะ เครื่อง เคลือบเผาซี ขาว	พ.ศ. 2559	1. ยุทธศาสตร์ของ รัฐบาลในการฟื้นฟู แหล่งมรดกทาง อุตสาหกรรม 2. ความจำเป็นในการ ฟื้นฟูเมือง 3. นวัตกรรมที่เป็น อิสระจากชุมชนและ การสนับสนุนจาก ภาครัฐ	รูปแบบการพัฒนา ตามแนวทางของ รัฐบาล (ภายใต้ทุนของรัฐ)	การก่อสร้างชุมชนอาศัย มรดกทางอุตสาหกรรมและ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม ของโรงงานเครื่องเคลือบยู นิเวิร์ส รัฐบาลให้ทุนเชิงรุก ในการวางแผน การ ก่อสร้าง และการจัดการสิ่ง อำนวยความสะดวก สาธารณะและที่อยู่อาศัย อย่างครอบคลุม

การก่อตั้งและการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นถือเป็นเพียงพื้นที่เล็กๆ ของการปฏิรูปเศรษฐกิจและการฟื้นฟูวัฒนธรรมของประเทศจีนเท่านั้น เมื่อปีพ.ศ. 2538 ด้วยการเปิดกว้างทางความคิดและการปฏิรูปเศรษฐกิจ ศิลปินจึงเริ่มมองหาพื้นที่สร้างสรรค์ใหม่ๆ ซึ่งนำไปสู่การก่อตั้งชุมชนศิลปะในช่วงแรกตามสถานที่ต่างๆ ดังเช่น หมู่บ้านศิลปะซานเป่า เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ชุมชนเหล่านี้จึงสามารถดึงดูดศิลปิน นักออกแบบ และนักวิจัยให้หลั่งไหลเข้ามารวมตัวกันเป็นกลุ่มศิลปะที่มีชีวิตชีวา ระหว่างปีพ.ศ. 2544 ถึง 2553 ชุมชนเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟูและมีความเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ก่อให้เกิดระบบนิเวศที่เป็นมิตรและเป็นประโยชน์ร่วมกัน โดยหลังจากเข้าสู่ปีพ.ศ. 2554 รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมมากขึ้น ส่งผลให้ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นมีความลึกซึ้งและเกิดการเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้นเช่นกัน การสนับสนุนจากรัฐบาลและนวัตกรรมที่เป็นอิสระจากชุมชนได้ร่วมกันส่งเสริมการก่อตั้งของระบบนิเวศทางวัฒนธรรมและศิลปะให้เติบโตและหลากหลายยิ่งขึ้น กระบวนการนี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงมรดกและนวัตกรรมของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์และนวัตกรรมของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัยอีกด้วย

2. ปฏิสัมพันธ์ของผู้มีความสามารถกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

การวางแผนทรัพยากรเป็นแรงผลักดันภายในสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ซึ่งส่วนใหญ่รวมถึงทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรวัฒนธรรม กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ที่เสริมสร้างซึ่งกันและกันระหว่างอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะพัฒนาเชิงโต้ตอบ การพัฒนาอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมไม่สามารถแยกออกจากการสนับสนุนของผู้มีความสามารถคุณภาพสูงได้ การฝึกอบรม การดึงดูด และการไหลเวียนของผู้มีความสามารถนั้นยังคงขึ้นอยู่กับความต้องการและความดึงดูดของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมด้วย (Zou, 2022)

ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผู้มีความสามารถคุณภาพสูงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม และเสน่ห์ของอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรมก็ดึงดูดการฝึกฝนและการหลั่งไหลของผู้มีความสามารถให้ย้ายถิ่นมายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทิวทัศน์ทางธรรมชาติที่สวยงามของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและงานฝีมือเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดีได้ดึงดูดผู้คนจำนวนมากที่แสวงหาชีวิตทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นก่อตั้งขึ้นจากความพยายามร่วมกันของศิลปินผู้หลงใหลในวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของประเทศจีนและรัฐบาลจีน พวกเขา

เขาลงทุนในการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เหล่านี้ สร้างเวทีสำหรับศิลปินชาวจีนและชาวต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนและสร้างสรรค์ ขณะเดียวกันก็สร้างแรงบันดาลใจให้กับนวัตกรรมและจิตวิญญาณของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ซึ่งกระบวนการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมภายในชุมชนเท่านั้น แต่ยังสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นอีกด้วย

3. การบูรณาการความต้องการทางวัฒนธรรมและแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิต

เมืองต่างๆ ในยุคหลังอุตสาหกรรม มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกการย้ายถิ่นฐานของผู้ย้ายถิ่นฐานใหม่ ได้แก่ "การผลึก" และ "การดึง" โดยปัจจัย "การดึง" ของเมืองสำหรับพวกเขาเริ่มเปลี่ยนจากความสำเร็จในการผลิตไปสู่มิติทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความหมายเชิงสัญลักษณ์ เครื่องหมาย คุณค่าที่ได้จากประสบการณ์ และการแสดงออกทางอารมณ์ ฯลฯ (Xu, 2010) มีผู้คนจำนวนมากขึ้นให้ความสนใจกับคุณภาพของสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตและการเลือกวิถีชีวิต ด้วยการพัฒนาของสื่อและการคมนาคม ทำให้ผู้คนมีความเข้าใจในสถานที่อันห่างไกลอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ส่งผลให้ความฝันในการใช้ชีวิตในเมืองเชิงอุดมคติสามารถเป็นจริงได้โดยไม่ต้องมีเพียงการกลับสู่บ้านเกิดของตนเท่านั้น ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบประสบความสำเร็จในการสร้างสภาพแวดล้อมด้วยการบริโภควัฒนธรรมเครื่องเคลือบอันเป็นเอกลักษณ์ โดยนำเสนอรูปแบบอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมแบบผสมผสาน เพื่อตอบสนองชีวิตที่สร้างสรรค์ มิติดีของความงาม และความต้องการในการเรียนรู้ขั้นสูงของผู้ที่ชื่นชอบศิลปะเครื่องเคลือบ ชุมชนดังกล่าวมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านกาแฟ พื้นที่สร้างสรรค์ในที่อยู่อาศัย การบรรยาย หลักสูตรเครื่องเคลือบ นิทรรศการ และตลาดสร้างสรรค์ ระบบนิเวศวัฒนธรรมเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ช่วยสร้างประสบการณ์การบริโภคทางวัฒนธรรมคุณภาพสูงและช่วยสร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับชุมชนเหล่านี้ การดึงดูดผู้คนให้หลงใหลเข้ามาอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดแรงดึงดูดสำหรับการพัฒนาชุมชนวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ก่อให้เกิดพลวัตทางความคิดสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบในอนาคต ชุมชนเหล่านี้เป็นตัวเลือกที่สำคัญที่มีรูปแบบการใช้ชีวิตในอุดมคติสำหรับผู้คน ในยุคสมัยที่มีมิติทางวัฒนธรรมของเมืองมีความสำคัญมากขึ้น เสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรมเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทำให้ผู้คนเต็มใจที่จะลงทุนในชุมชนดังกล่าวและร่วมกันสร้างชีวิตที่ดีมากขึ้น

4. ความหลากหลายและความครอบคลุมของสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์

ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น มีหลักสูตรสร้างสรรค์ซึ่งกลายเป็นส่วนสำคัญของการสร้างนวัตกรรม ชุมชนแห่งนี้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลายของความหลากหลายและการยอมรับ มีกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมข้ามวัฒนธรรม ซึ่งได้มอบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการกระตุ้นแรงบันดาลใจและความกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์ ชุมชนจิ้งเต๋อเจิ้นได้กลายเป็นศูนย์กลางของพลังในการขับเคลื่อนการนวัตกรรมในชุมชนดังกล่าว โดยพวกเขาได้

สร้างสรรค์และสำรวจศักยภาพของศิลปะเครื่องเคลือบอย่างต่อเนื่องในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย หลากหลาย และครอบคลุมนี้ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมวรรณกรรมและศิลปะต่างๆ และการแลกเปลี่ยนทางสังคมข้ามวัฒนธรรม

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ 3 แห่ง ได้แก่ หมู่บ้านศิลปะซานเป่า ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน แสดงให้เห็นถึงการ พัฒนาที่หลากหลายของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 จนถึงปัจจุบัน การก่อตัวและการพัฒนาของชุมชนเหล่านี้มาจากทิศทางธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์และ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่อุดมสมบูรณ์ของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งทำให้สามารถดึงดูดชุมชน จิ้งเพียวได้จำนวนมาก สำหรับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า การพึ่งพาความ ต้องการของศิลปินจิ้งเพียวสำหรับพื้นที่สร้างสรรค์ใหม่ๆ นำไปสู่การก่อตั้งชุมชนในช่วงแรก สำหรับ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้อาศัยวัฒนธรรมมรดกทาง อุตสาหกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อสร้างชุมชนศิลปะที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของตลาด และ สำหรับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนนั้นได้รับการเปลี่ยนแปลงภายใต้การแนะนำของรัฐบาลให้ กลายเป็นชุมชนวัฒนธรรมที่มีทุนของรัฐบาลเป็นพื้นฐาน

ทรัพยากรของผู้มีความสามารถและวัฒนธรรมของชุมชนเหล่านี้มีบทบาทในการพัฒนาด้าน การสนับสนุนซึ่งกันและกัน การรวมตัวกันของชุมชนจิ้งเพียวได้นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งทรัพยากรที่ชุมชนมอบให้ยังคงสามารถดึงดูดผู้มีความสามารถใหม่ๆ ได้ อย่างต่อเนื่อง การบูรณาการความต้องการทางวัฒนธรรมและแรงบันดาลใจในการดำรงชีวิตเป็นสิ่ง ที่เห็นได้ในชุมชนอย่างชัดเจน โดยแสดงให้เห็นจากการแสวงหาสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตที่มี คุณภาพสูง ซึ่งในทางกลับกันจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของชุมชน

สภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์ของชุมชนทั้ง 3 แห่งสะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายและ การเปิดกว้าง หมู่บ้านศิลปะซานเป่า ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนต่างได้สร้างสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์สำหรับชุมชนจิ้งเพียว ในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง และส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะข้ามวัฒนธรรมและ ข้ามสาขาวิชา ซึ่งการพัฒนาของชุมชนเหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงมรดกอันลึกซึ้งของวัฒนธรรม เครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการ ผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัยด้วยเช่นกัน

บทที่ 4

รูปแบบการจัดการของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

จากการวิจัยทางด้านสังคมวิทยาเชิงประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่า การจัดสรรทรัพยากรมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ จากมุมมองของการผลิตเชิงพื้นที่ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ตามธรรมชาติจะทำให้เกิดพื้นที่เชิงพาณิชย์ใหม่ และการย้ายถิ่นฐานของประชากรเป็นผลมาจากการซ้อนทับกันของพื้นที่หลายมิติ (Committee, 2018) ตั้งแต่มีการผลิตเครื่องเคลือบในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นจึงกลายเป็นเมืองแห่งการอพยพและยังคงเป็นเช่นนี้มาจนถึงทุกวันนี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อพยพดั้งเดิมแล้ว ผู้อพยพใหม่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น หรือที่เรียกว่าชุมชน "จิ่งเพี้ยว" มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากเดิม

จิ่งเพี้ยว ตามชื่อหมายถึงชาวต่างชาติที่มายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อดำรงชีวิต สิ่งที่ดึงดูดชุมชนจิ่งเพี้ยวเหล่านี้ให้มายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นไม่เพียงแค่มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้และทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นชุดของระบบเทคโนโลยีการผลิตแบบดั้งเดิม

ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ว่า ในช่วงสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นนั้นมีความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งไม่เพียงแต่ดึงดูดผู้คนงานจากพื้นที่โดยรอบให้เข้ามาหาเลี้ยงชีพเท่านั้น แต่ยังดึงดูดนักธุรกิจจากทั่วประเทศจีนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการค้าขายเครื่องเคลือบและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ตั้งแต่ปลายสมัยราชวงศ์ชิงไปจนถึงสมัยสาธารณรัฐจีน อุตสาหกรรมหัตถกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเริ่มถดถอยลงเนื่องจากการแข่งขันในต่างประเทศและผลกระทบจากสงครามอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การอพยพจากชนบทสู่เมืองยังคงไม่หยุดลง ตั้งแต่การก่อตั้งประเทศจีนใหม่ไปจนถึงการปฏิรูปและการเปิดประเทศ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องเคลือบของรัฐในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นส่วนใหญ่เป็นผู้อพยพมาจากเมืองอื่น หลังจากการปฏิรูปและการเปิดประเทศจีน ด้วยความทันสมัยและกระบวนการทำให้เป็นเมืองของประเทศจีน อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นจึงฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้ง ในช่วงศตวรรษที่ 21 อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นก็กลับมาเจริญรุ่งเรืองอีกครั้ง วัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่ลึกซึ้งของอุตสาหกรรมได้ดึงดูดศิลปินและนักศึกษาจากทั่วโลกมายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อเจาะลึกเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบ

ยกตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในชุมชนจิ่งเพี้ยว พวกเขาได้ก่อตั้งห้องปฏิบัติงานเพื่อทำการออกแบบเครื่องใช้ประจำวันและผลงานศิลปะที่ทำจากเครื่องเคลือบ

ทำมีรูปแบบใหม่ ในหมู่บ้านใกล้กับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบโรงงาน ประติมากรรมมีห้องปฏิบัติงานมากกว่า 50 แห่งที่ก่อตั้งโดยนักศึกษาต่างชาติ และห้องปฏิบัติงานของช่างฝีมือท้องถิ่นมากกว่า 100 แห่ง เงินทุนในการดำเนินงานของห้องปฏิบัติงานเหล่านี้มีไม่มาก ตั้งแต่ 100,000 ถึง 150,000 หยวน หรือเพียงไม่กี่พันหยวนเท่านั้น ห้องปฏิบัติงานของนักศึกษามุ่งเน้นไปที่การออกแบบเป็นหลัก ในขณะที่ห้องปฏิบัติงานของช่างฝีมือแบบดั้งเดิมจะแบ่งงานตามภาระงาน ประกอบไปด้วยห้องเตาเผาสำหรับการเผาโดยเฉพาะ ห้องขึ้นรูปสำหรับขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ และห้องปฏิบัติงานสำหรับการวาดภาพโดยเฉพาะ (Fang, 2010) ซึ่งห้องปฏิบัติงานแบบดั้งเดิมเหล่านี้สามารถให้บริการนักเรียนต่างชาติในการสร้างสรรค์ผลงานออกแบบให้เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปได้

จากการสำรวจภาคสนามเบื้องต้น ผู้วิจัยได้แบ่งชุมชนจิ่งเฟี้ยวในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบออกเป็นสองประเภท

1. ชุมชนจิ่งเฟี้ยว "ประเภทประจำถิ่น" หมายถึง ชุมชนจิ่งเฟี้ยวที่อาศัยอยู่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมาเป็นเวลานานและมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเคลือบในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ หรือผู้อพยพที่อาศัยอยู่ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเคลือบในชุมชนนั้น

2. ชุมชนจิ่งเฟี้ยว "ประเภทนอกพวย" หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น แต่เนื่องมาจากการทำงานหรือเหตุผลทางวิชาชีพต่างๆ จึงเดินทางมายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นระยะๆ เพื่อการทำงาน สร้างสรรค์ หรือศึกษาในระยะสั้นหรือประจำ ผู้อาศัยที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบมีส่วนร่วมในศิลปะหลากหลายสาขา โดยเฉพาะการผลิตเครื่องเคลือบ การออกแบบ การวิจัย และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ไม่ว่าจะเป็นชุมชนจิ่งเฟี้ยว “ประเภทประจำถิ่น” หรือ ชุมชนจิ่งเฟี้ยว “ประเภทนอกพวย” ชุมชนจิ่งเฟี้ยวเหล่านี้ล้วนมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน กล่าวคือ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นไม่ใช่สถานที่ที่พวกเขาเติบโตมาและไม่ใช่อารมณ์ของพวกเขา ดังนั้น ในทุกๆ เทศกาลตรุษจีน ผู้อพยพนอกพื้นที่เหล่านี้จะเดินทางกลับบ้านเกิดเพื่อเฉลิมฉลองวันปีใหม่และใช้เวลาช่วงวันหยุดในเทศกาลตรุษจีน จากนั้นจึงเดินทางกลับมายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อปฏิบัติภารกิจต่อ ชุมชนจิ่งเฟี้ยวในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเหล่านี้ ถึงแม้จะไม่ใช่คนพื้นเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นแต่ก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ในด้านหนึ่ง พวกเขาจัดหาพลังใหม่ๆ สำหรับการผลิตในอุตสาหกรรมหัตถกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นจำนวนมากและได้ส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตเครื่องเคลือบที่มีชื่อเสียงระดับโลก ในทางกลับกัน พวกเขาปฏิบัติสัมพันธ์กับวัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น และสร้างสรรค์วัฒนธรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นขึ้นมาใหม่ ต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติสัมพันธ์ ความขัดแย้ง และบูรณาการของชุมชนจิ่งเฟี้ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นพร้อมกับการแสวงหา "การเติบโต" ของแต่ละ

บุคคล เพื่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานศิลปะและพื้นที่อยู่อาศัยที่มีสีสัน เชื่อมโยงกัน และมีความกลมกลืนมากขึ้น

รูปแบบวิถีจึงเพียวกับบทบาทในงานศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น
การสัมภาษณ์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนจึงเพียว
วิถีจึงเพียวกับบทบาทในการจัดการชุมชนเครื่องเคลือบ
จึงเพียวและเรื่องเล่า: ชีวิต งานและความคิดสร้างสรรค์
สรุป

การสัมภาษณ์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนจึงเพียว

1. การออกแบบการสัมภาษณ์

ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ประเภทใด หัวใจสำคัญของการวิจัยจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญหลายประการเสมอ ชุมชนจึงเพียวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นจุดมุ่งเน้นของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นตัวแทนของกลุ่มคนเฉพาะกลุ่มที่เชื่อมโยงถึงกันด้วยภูมิหลังชีวิต ประสบการณ์ และโชคชะตาที่เหมือนกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้อพยพใหม่ไปที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเฟื่องฟูขึ้นของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น และมีบทบาทเฉพาะในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยไม่เพียงแต่สามารถเข้าใจถึงสถานะการรวมตัวทางสังคมและปัจจัยที่มีอิทธิพลเท่านั้น แต่ยังสามารถพบกลไกการจัดการและการทำงานของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอีกด้วย

การวิจัยนี้ใช้ "แบบสัมภาษณ์ชุมชนจึงเพียว" "แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สมาคมชุมชนจึงเพียว" "แบบสอบถามสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ" และโครงสร้างการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อรวบรวมข้อมูล ซึ่งการออกแบบแบบสอบถามได้อ้างอิงถึงการวิจัยของนักวิชาการเกี่ยวกับผู้อพยพใหม่ในเมือง และได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมหลังจากได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเนื้อหาของแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็นสองส่วน: 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ 2) คำถามในการสัมภาษณ์ ด้วยโครงสร้างนี้ผู้วิจัยมุ่งหวังที่จะสำรวจความอยู่รอดและการปรับตัวทางสังคมของชุมชนจึงเพียวในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอย่างลึกซึ้ง

2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ให้สัมภาษณ์

การวิจัยนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

- 1) การคัดเลือกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยคัดเลือกผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเป็นกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และข้อมูลเชิงลึกที่หลากหลาย
- 2) คัดเลือกตามอาชีพการงาน อาทิ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ศิลปิน ฯลฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น
- 3) คัดเลือกตามจำนวนปีที่ทำงานและอาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น โดยคัดเลือกผู้อพยพประเภทประจำถิ่นและผู้อพยพประเภทนกอพยพในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม
- 4) จากเงื่อนไขข้างต้น ให้พิจารณาเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่เข้าถึงและติดต่อได้ง่ายเพื่อให้การสัมภาษณ์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น
- 5) ในดัชนีนิพจน์ของผู้วิจัย "I" หมายถึงชุมชนจิ้งเพียงที่ถูกสัมภาษณ์ "M" หมายถึงเจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ และ "A" หมายถึงเจ้าหน้าที่สมาคมชุมชนจิ้งเพียง

หลังจากกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ได้แล้ว จึงอธิบายวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบ เจาะเรื่องเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งใช้เวลาประมาณ 30 ถึง 60 นาที เนื้อหาการสัมภาษณ์มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์และแรงจูงใจในการย้ายถิ่นฐาน การทำงานและชีวิตประจำวัน เป็นต้น หลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงทำการจัดระเบียบข้อมูลเบื้องต้นและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ขาดหายไป

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ที่ให้สัมภาษณ์ในชุมชนจิ้งเพียง

หมายเลขผู้ให้สัมภาษณ์	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	ถิ่นกำเนิด	สถานภาพการสมรส	วิชาชีพ
I01	ชาย	42	ปริญญาตรี	มณฑลหูหนาน	สมรส	ศิลปินมืออาชีพ
I02	ชาย	35	ปริญญาโท	เมืองเทียนจิน	สมรส	ศิลปินมืออาชีพ
I03	หญิง	27	ปริญญาโท	มณฑลเจ้อเจียง เมืองตงเซียง	โสด	นักออกแบบ
I04	หญิง	31	ปริญญาเอก	ประเทศรัสเซีย เซนต์ปีเตอส์เบิร์ก	สมรส	อาจารย์
I05	ชาย	43	ปริญญาตรี	มณฑลอันฮุย	สมรส	นายหน้าด้านศิลปะ

หมายเลขผู้ ให้สัมภาษณ์	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ถิ่นกำเนิด	สถาน ภาพ การสม รส	วิชาชีพ
106	ชาย	24	ปริญญาโท	มณฑลเสฉวน	โสด	นักศึกษา
107	ชาย	25	ปริญญาตรี	มณฑลหูหนาน เมืองฉางซา	โสด	เจ้าของโรงงานเครื่องเคลือบ
108	หญิง	38	ปริญญาโท	มณฑลหูเป่ย์ เมืองอู่ฮั่น	สมรส	เจ้าของโรงงานเครื่องเคลือบ
109	ชาย	40	ปริญญาตรี	มณฑลหูเป่ย์ เมืองเซียวกั๊ง	สมรส	เจ้าของโรงงานเครื่องเคลือบ
110	หญิง	35	ปริญญาโท	มณฑลเจียงซี เมืองจี้เจียง	สมรส	เจ้าของโรงงานเครื่องเคลือบ
111	ชาย	26	ปริญญาตรี	มณฑลซานซี เมืองฉางจื่อ	โสด	ผู้ฝึกอบรมด้านการสอน
112	ชาย	25	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซี เมืองก้านโจว	โสด	ผู้ฝึกอบรมด้านการสอน
113	ชาย	25	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซู เมืองซูโจว	โสด	ผู้ฝึกอบรมด้านการสอน
114	ชาย	36	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซี เมืองจี้ฮั่น	สมรส	นักออกแบบโฆษณา
115	ชาย	33	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซี เมืองหนานชาง	โสด	นักออกแบบงานเลี้ยงน้ำชา
116	หญิง	31	ปริญญาตรี	มณฑลกานซู เมืองฉางเย่	โสด	ช่างฝีมือแบบดั้งเดิม
117	ชาย	37	ปริญญาโท	มณฑลอานฮุย คนเมืองอันซิง	สมรส	เจ้าของโรงแรมที่พัก
118	หญิง	29	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซี เมืองจี้ฮั่น	สมรส	เจ้าของโรงแรมที่พัก
119	หญิง	20	ปริญญาตรี	มณฑลหูหนาน เมืองเหิงหยาง	โสด	เจ้าของแผงตลาดนัด สร้างสรรค์และนักศึกษา
120	ชาย	41	ปวส.	มณฑลเจียงซี เมืองหนานชาง	สมรส	ช่างฝีมือแบบดั้งเดิม

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่สมาคมชุมชนจังหวัดพะเยา

หมายเลข ผู้ให้สัมภาษณ์	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ถิ่นกำเนิด	สถานภาพ การสมรส	วิชาชีพ
A01	ชาย	37	ปริญญาตรี	มณฑลเจียงซี เมืองซางเหรา	สมรส	ผู้สอนด้านศิลปะ
A02	ชาย	30	ปริญญาตรี	มณฑลเจ้อเจียง เมืองจินหัว	สมรส	นักออกแบบ

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะ
เครื่องเคลือบ

หมายเลข ผู้ให้สัมภาษณ์	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ถิ่นกำเนิด	สถานภาพ การสมรส	วิชาชีพ
M01	หญิง	48	ปริญญาตรี	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	สมรส	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า
M02	ชาย	25	ปริญญาตรี	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	โสด	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า
M03	ชาย	43	ปวส.	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	สมรส	ชุมชนศิลปะโรงงานประดิษฐานเครื่องเคลือบ
M04	ชาย	24	ปริญญาตรี	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	สมรส	ชุมชนศิลปะโรงงานประดิษฐานเครื่องเคลือบ
M05	ชาย	45	ปริญญาตรี	มณฑลหูหนาน เมืองฉางซา	โสด	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เกาซีชวน
M06	หญิง	26	ปริญญาตรี	เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น	ไม่ระบุ	ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เกาซีชวน

3. การวิเคราะห์บทสัมภาษณ์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนจิ้งเต๋อ

ชุมชนจิ้งเต๋อในความหมายโดยกว้าง หมายถึง บุคคลที่ทำงานและอาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อ เจิ้นแต่ไม่ได้เป็นคนท้องถิ่นโดยกำเนิด จากการวิจัยพบว่า จากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ 65% เป็นผู้ชายและ 35% เป็นผู้หญิง ซึ่งมีผู้ชายมากกว่าผู้หญิงถึงสองเท่า ผู้หญิงส่วนใหญ่ในชุมชนจิ้งเต๋อเลือกที่จะมาที่เมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อการศึกษา ตัวอย่างเช่น ตามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ 108 กล่าวไว้ เธอมาyingเมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อศึกษาปริญญาโทสาขาศิลปะเครื่องเคลือบเป็นหลัก ในขณะที่เดียวกัน ความชื่นชอบที่เธอมีต่อเครื่องเคลือบก็กลายเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้เธอเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงินต่อ ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบกันแล้ว ผู้ชายมักถูกดึงดูดด้วยโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการมากกว่า ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ 117 เริ่มย้ายครอบครัวมายังเมืองจิ้งเต๋อเงินหลังจากที่เริ่มต้นธุรกิจได้สำเร็จ อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของการเป็นผู้ประกอบการทำให้ผู้หญิงบางคนเลือกกลยุทธ์แบบอนุรักษ์นิยม เนื่องจากในแนวคิดวัฒนธรรมจีน ความมั่นคงมักเป็นความคาดหวังสำหรับผู้หญิง ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ 105 กล่าวว่า แม้ว่าเขาจะกระตือรือร้นที่จะเริ่มต้นธุรกิจ แต่ภรรยาของเขาก็มีที่ที่จะหางานที่มั่นคงในเมืองอย่างเมืองหางโจวมากกว่า

จากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้ที่มีอายุ 35 ปีและต่ำกว่าอยู่ในอัตราส่วนที่มากที่สุด เมืองจิ้งเต๋อเงินสนับสนุนผู้ประกอบการรุ่นเยาว์เป็นอย่างยิ่ง โดยมีพื้นที่ผู้ประกอบการมากมายสำหรับนักศึกษาวิทยาลัย อาทิ ตลาดสร้างสรรค์เถาซีชวนและตลาดสร้างสรรค์เล่อเทียน การเริ่มต้นธุรกิจด้วยต้นทุนต่ำของเมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นพลังในการดึงดูดนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวนมากให้มาเริ่มต้นธุรกิจของตนเองอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม การแข่งขันในตลาดเครื่องเคลือบนั้นรุนแรงมาก ทำให้การเริ่มต้นธุรกิจมีอัตราความล้มเหลวอยู่ประมาณหนึ่ง ช่วงเวลาสำคัญในการที่จะตั้งหลักในเมืองจิ้งเต๋อเงินได้สำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับช่วงสองถึงสามปีแรกของการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งในช่วงนี้จะมีอัตราการสูญเสียประชากรสูงสุด ในขณะที่เดียวกัน พฤติกรรมการอพยพของชุมชนจิ้งเต๋อเงินก็ได้รับอิทธิพลจากครอบครัวของพวกเขาด้วย "คนรุ่นใหม่จำนวนมากเดินทางมายังเมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อเริ่มต้นธุรกิจในทุกปี และมีอีกผู้คนจำนวนมากที่เดินทางออกจากเมืองจิ้งเต๋อเงิน ในช่วงสองถึงสามปีแรกของการเริ่มต้นธุรกิจ เป็นช่วงเวลาที่สำคัญมากสำหรับพวกเขา หากพวกเขาได้เริ่มต้นทำงานมาระยะหนึ่งแต่ยังไม่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวได้ แม้ว่าเขาจะยังยืนหยัดด้วยตัวเอง แต่ครอบครัวของเขาก็จะเร่งรัดให้เขาออกจากที่นี่" (ผู้ให้สัมภาษณ์ M03)

จากกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ 75% สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยท้องถิ่นในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ในขณะที่มีเพียง 25% เท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเมืองอื่น ในระหว่างการสื่อสารกับผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่ามหาวิทยาลัยในเมืองจิ้งเต๋อเงินค่อนข้างให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุนนักศึกษามาก บรรยากาศวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของพวกเขาแข็งแกร่งขึ้น ส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นเลือกที่จะอยู่ที่นั่นมากขึ้น มีนักศึกษาจำนวนมากเริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง

ขณะที่ยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งความสัมพันธ์ทางสังคมที่พวกเขาพัฒนาระหว่างการศึกษาสามารถให้การสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการหลังจากสำเร็จการศึกษาได้เป็นอย่างมาก (ผู้ให้สัมภาษณ์ I19) “สาเหตุหลักที่ผมตัดสินใจอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงินคือนโยบายที่เป็นมิตรกับผู้สำเร็จการศึกษา ผมเริ่มต้นธุรกิจตั้งแต่ยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และทำงานที่นี้มาเป็นเวลานาน เส้นสายของฉันทิ้งอยู่ที่จิ้งเต๋อเงิน ซึ่งหากไม่มีเหตุการณ์ที่เกินความคาดหมายก็จะยังคงอยู่ที่นี้ต่อไป” (ผู้ให้สัมภาษณ์ I11)

จากการสำรวจของผู้วิจัย ชุมชนจิ้งเต๋อเงินเพียงส่วนใหญ่อประกอบด้วยกลุ่มคนห้าประเภท (ดังแสดงในตารางด้านล่าง)

ตารางที่ 4-4

ประเภทกลุ่มคน	คำชี้แจง
นักศึกษา	นักศึกษาที่เมืองจิ้งเต๋อเงินถูกดึงดูดให้เข้ามาศึกษาและฝึกฝน โดยมีชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเป็นผู้มอบโอกาสในการเริ่มต้นธุรกิจและมีมาตรการกักกันของภาครัฐสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการ
นักธุรกิจ	มูลค่าทางการค้าของเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นพลังในการดึงดูดนักธุรกิจ การผสมผสานระหว่างงานฝีมือแบบดั้งเดิมและความต้องการของตลาดนำมาซึ่งการแข่งขันในตลาด
ศิลปินจีนและต่างประเทศ	กระบวนการผลิตเครื่องเคลือบที่เข้มงวด การแบ่งงานและความร่วมมือแบบสายน้ำเป็นพลังในการดึงดูดศิลปิน ทักษะการผลิตเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยศิลปินจะใช้ดินเครื่องเคลือบเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบใหม่
บุคลากรในห่วงโซ่อุตสาหกรรมอนุพันธ์	อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบได้ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอื่นๆ อาทิ ห้องนิทรรศการ อาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ ซึ่งได้มอบพื้นที่ให้แก่ผู้มีความสามารถเชิงสร้างสรรค์ในการสื่อสารและเรียนรู้
คนงานและช่างฝีมือที่ลี้ภัยเข้ามาจากบริเวณโดยรอบ	ในช่วงทศวรรษ 1990 ผู้คนได้อพยพเข้ามาเพื่อเรียนรู้ทักษะด้านเครื่องเคลือบ พวกเขาคือบุคคลสำคัญในการสืบทอดทักษะ แต่มีถูกกลະเลยอยู่เสมอ

จากการสำรวจจำแนกผู้คนที่ทั้ง 5 ประเภทข้างต้น ชุมชนจึงเพียงสามารถสรุปได้เป็น 3 กลุ่มคน ได้แก่ กลุ่มผู้อพยพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ กลุ่มนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และกลุ่มที่สนใจและชื่นชอบวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ

1) กลุ่มผู้อพยพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยผู้ที่แสวงหาโอกาสทางธุรกิจหรือการจ้างงานเป็นหลัก พวกเขาเลือกเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นโดยพิจารณาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและโอกาสในชีวิต

2) กลุ่มนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยท้องถิ่นในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น และสำเร็จการศึกษาจากสถาบันศิลปะทั่วประเทศจีนแล้วย้ายมายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น โดยพวกเขาเชี่ยวชาญในด้านแนวคิดและเทคนิคเชิงสร้างสรรค์ใหม่ๆ

3) กลุ่มที่สนใจและชื่นชอบวัฒนธรรมเครื่องเคลือบเลือกมาที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพราะความรักและการแสวงหาวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์อิทธิพลและปฏิสัมพันธ์อันลึกซึ้งของชุมชน "จิ้งเพียง" กับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพิ่มเติม โดยวิเคราะห์จาก 4 มิติหลัก ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม มิติทั้งสี่นี้จะมอบมุมมองที่ครอบคลุมสำหรับการวิจัยชุมชนจิ้งเพียง เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทและคุณค่าที่หลากหลายของชุมชนจิ้งเพียงในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

3.1 มิติทางเศรษฐกิจ

รากฐานทางเศรษฐกิจมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล จึงกลายเป็นเกณฑ์สำคัญในการวัดมาตรฐานการครองชีพ สำหรับชุมชนจิ้งเพียงที่อาศัยอยู่ตามสถานที่ที่แตกต่างกัน สถานะทางเศรษฐกิจของพวกเขาได้ส่งผลต่อการแสวงหาทางศิลปะโดยตรง ภายใต้สภาพแวดล้อมของตลาดและพื้นฐานทางนโยบายของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น การเริ่มต้นธุรกิจจึงถือเป็นทางเลือกอาชีพในอุดมคติ ในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ห้องปฏิบัติการขนาดเล็กมักจะไม่สามารถเปิดรับคำสั่งซื้อจำนวนมากได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านขนาด ดังนั้นทรัพยากรส่วนบุคคลจึงเป็นสิ่งที่กำหนดรายได้ที่สำคัญ จากที่ผู้ให้สัมภาษณ์ 103 กล่าวไว้ว่า ห้องปฏิบัติการในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและร้านค้าในเขตเถาซีชว่นของเธอส่วนใหญ่เปิดรับคำสั่งซื้อแบบกำหนดเองเป็นหลัก รูปแบบการขายนี้ทำให้รายได้ของเธอขึ้นอยู่กับทุนทางสังคมส่วนบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งยากต่อการรับประกันความมั่นคง อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้สร้างสรรค์ที่มีชื่อเสียงในด้านศิลปะเครื่องเคลือบ พวกเขาสามารถรักษารายได้ที่มั่นคงผ่านการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ แม้ว่าเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นจะมีชื่อเสียงในด้านหัตถกรรมแบบดั้งเดิมและสามารถคำนวณต้นทุนทางวัสดุได้ แต่ต้นทุนแรงงานและทักษะเป็นเรื่องยากที่จะระบุ ดังนั้นชื่อเสียงและเกียรติยศของผู้สร้างสรรค์บางรายจึงรวมเข้ากับระบบตลาดซึ่งส่งผลต่อราคาเครื่องเคลือบ กลไกการกำหนดราคาตามชื่อเสียงนี้นำไปสู่ปรากฏการณ์ฟองสบู่ของราคาในตลาดและจำเป็นต้องมีการควบคุมระดับมหภาคของรัฐบาลเพื่อรักษาความเสถียรภาพของตลาด ซึ่ง

หลังจากที่รัฐทำการจัดระเบียบตลาดแล้ว จะส่งผลให้ตลาดประสบกับภาวะตกต่ำและรายได้ทางธุรกิจก็ประสบกับความผันผวนเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ราคาสินค้าในพื้นที่เถาชีชวนต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามต้องการ (ผู้ให้สัมภาษณ์ M05)

นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อตลาดเศรษฐกิจของประเทศจีน ซึ่งอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบก็ได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น จำนวนผู้คนในตลาดสร้างสรรค์เถาชีชวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกสุดสัปดาห์ก่อนที่การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 จะเริ่มต้นขึ้น แต่การแพร่ระบาดนั้นส่งผลให้เจ้าของแผงลอยในตลาดประสบกับปัญหาในการดำเนินงาน (ผู้ให้สัมภาษณ์ M06) ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์ I16 กล่าวไว้ เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคไวรัส เป็นผลให้เธอต้องใช้จ่ายเงินที่รัฐบาลให้มาเพื่อรักษาการทำงานของห้องปฏิบัติการของเธอให้สามารถดำเนินงานได้ตามปกติ ในขณะที่เดียวกัน อุตสาหกรรมอื่นๆ ก็ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดเช่นกัน ส่งผลให้รายได้ไม่แน่นอน และหวังโชเงินทุนขาดหายไป ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ I15 กล่าวว่า การแพร่ระบาดของโรคไวรัสส่งผลให้ไม่สามารถจัดการโครงการบางโครงการของเขาได้ และวางแผนที่จะยื่นขอสินเชื่อเพื่อลดแรงกดดันทางการเงิน เงินกู้ประเภทนี้เป็นการใช้สัมปทานเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำที่รัฐบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมอบให้กับชุมชนจิ่งเพียว

3.2 มิติทางการเมือง

ผู้อพยพใหม่มักประสบปัญหาทางสังคมมากมายในเมืองที่อยู่อาศัย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากขาดช่องทางการออกเสียงจากสถาบันและการสนับสนุนจากองค์กร จึงมักเสียเปรียบในด้านการเมือง โดยเฉพาะในกลุ่มชุมชนจิ่งเพียว ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งสาเหตุมาจากสองประการหลัก ได้แก่ ประการแรก ชุมชนจิ่งเพียวส่วนใหญ่ไม่สนใจด้านการเมืองตามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ I02 กล่าวไว้ว่าเหตุผลที่เขาเลือกเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นนั้นมาจากความชื่นชอบที่เขาชื่นชอบต่อเครื่องเคลือบมากกว่าความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในด้านสังคมหรือสมาคม “ผมมาที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพราะผมชื่นชอบเครื่องเคลือบและระบบการผลิตแบบหัตถกรรมของที่นี่ แต่สมาคมและสังคม ไม่ใช่สิ่งที่ผมสนใจ” ซึ่งทัศนคตินี้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่สนใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของชุมชนจิ่งเพียว ประการที่สอง แม้ว่ามีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในทางการเมือง แต่ชุมชนจิ่งเพียวมักจะไม่เผชิญกับการขาดช่องทางข้อมูลและกลไกการมีส่วนร่วม จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาลเทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น และยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายสวัสดิการสำหรับกลุ่มของพวกเขา ผู้ให้สัมภาษณ์ I02 ชี้ให้เห็นถึงปัญหาหลักของสถานการณ์นี้ในระหว่างการสัมภาษณ์: “ผมไม่รู้อะไรมากนักเกี่ยวกับนโยบายพิเศษของรัฐบาล ไม่ใช่เพราะผมไม่สนใจ แต่เพราะผมไม่รู้ว่าจะหาข้อมูลได้จากที่ไหน” อย่างไรก็ตาม สำหรับชุมชนจิ่งเพียวในชุมชนศิลปะ

เครื่องเคลือบเผาซีวานนั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องได้ง่ายกว่า ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สถานะทางสังคม และวิธีการประชาสัมพันธ์

ชุมชนจึงเพียงแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่สม่ำเสมอ แม้ว่าสมาชิกบางคนไม่สนใจในทางการเมือง แต่ยังมีกลุ่มคนบางส่วนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและเข้าใจในนโยบาย เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เพื่อตอบสนองและส่งเสริมการใช้ชีวิตอย่างสงบสุขและน่าพึงพอใจของผู้คนเหล่านี้ เทศบาลเมืองจึงต่อเงินจึงได้จัดตั้งสมาคมจึงต่อเงินขึ้นเป็นพิเศษ จากการเคลื่อนไหวในครั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงการที่รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้มีความสามารถในชุมชนจึงเพียง ต่อมาในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 รัฐบาลเทศบาลเมืองจึงต่อเงินได้เสริมสร้างความแข็งแกร่งในการดึงดูดผู้ที่มีความสามารถและก่อตั้งสำนักงานบริการผู้มีความสามารถพิเศษเทศบาลเมืองจึงต่อเงิน นอกจากนี้ ยังได้มีการเปิดตัววิธีดำเนินการพัฒนาผู้มีความสามารถทางอุตสาหกรรม "3+1+X" โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้มีความสามารถได้รับการสนับสนุนที่หลากหลาย รวมถึงสิ่งจูงใจทางการเงินและภาษี ความมั่นคงในชีวิต และการสนับสนุนทางการเงิน (ผู้ให้สัมภาษณ์ A01) ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ I10 ซึ่งเป็นตัวแทนบุคคลที่ได้รับประโยชน์จากนโยบายดังกล่าว เธอได้ศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในเมืองจึงต่อเงิน และเริ่มต้นธุรกิจของเธอในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เธอกล่าวว่า: “มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนอย่างมากในระหว่างกระบวนการเริ่มต้นธุรกิจ และแจ้งให้ฉันทราบถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ และช่วยฉันสมัครเพื่อเข้ารับสิทธิประโยชน์เหล่านั้น” แม้ว่าเธอจะไม่ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับนโยบายเหล่านี้มาก่อนเนื่องจากการดำเนินงานที่มั่นคงของห้องปฏิบัติการ แต่หลังจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ห้องปฏิบัติการประสบปัญหาจากการขาดแคลนเงินทุน เธอจึงพิจารณาถึงการสมัครสินเชื่อที่เกี่ยวข้องเพื่อรับมือกับปัญหา (ผู้ให้สัมภาษณ์ I10) เหตุผลส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ I10 มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับนโยบายนี้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเธอมักจะเปิดแผงขายของในงานแสดงสินค้าสร้างสรรค์ต่างๆ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาแจกใบปลิวประชาสัมพันธ์และอธิบายนโยบายที่ตลาด และเจ้าของแผงขายของก็มักจะแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน

3.3 มิติทางสังคม

เครือข่ายทางสังคมของชุมชนจึงเพียงนั้นส่วนใหญ่ประกอบด้วยญาติและเพื่อนฝูง รวมถึงการติดต่อกับผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นจากความสนใจที่มีร่วมกัน การดื่มชาถือเป็นกิจกรรมทางสังคมที่สำคัญในชุมชนนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ I04 กล่าวว่าเธอชอบที่จะใช้เวลาในห้องปฏิบัติการของชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบและเพลิดเพลินกับการดื่มชาพร้อมกับเพื่อนๆ ในช่วงที่เธอมีเวลาว่าง ซึ่งมันทำให้เธอรู้สึกผ่อนคลายมาก เธอสามารถฝึกฝนภาษาจีนและเรียนรู้ไปพร้อมกับการสนทนากับเพื่อนชาวจีนได้ (ผู้ให้สัมภาษณ์ I04) ผู้ให้สัมภาษณ์ I03 กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า กิจกรรมยามว่างในแต่ละวันของเธอคือ “การดื่มชาทุกวัน” ซึ่งทำให้เพื่อนต่างเมืองมากมายอีก (ผู้ให้สัมภาษณ์ I03) ความจริงแล้ว การดื่มชาได้กลายเป็นปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมทั่วไปในชุมชน

ศิลปะเครื่องเคลือบ ไม่ว่าจะเป็นร้านค้าหรือที่อยู่อาศัย ล้วนมีโต๊ะน้ำชาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งเป็นพื้นที่ทางสังคมและการสื่อสารที่สำคัญสำหรับชุมชนจิ้งเพียว

นอกเหนือจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแล้ว ชุมชนจิ้งเพียวยังมีองค์กรหรือสังคมอีกมากมายที่ขับเคลื่อนจากความสนใจ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ หรือภูมิหลังทางวิชาชีพพร้อมกัน ซึ่งสมาคมจิ้งเพียวเป็นองค์กรตัวแทนของชุมชนจิ้งเพียว โดยจัดให้มีเวทีสำหรับสมาชิกเพื่อใช้ในการสื่อสารและจัดแสดงผลงานของตน อาทิ การประชุมแลกเปลี่ยน นิทรรศการ และการบรรยายเป็นประจำ อย่างไรก็ตาม มาตรฐานของสมาชิกนั้นค่อนข้างเข้มงวด ส่งผลให้ผู้คนในชุมชนจิ้งเพียวบางคนเกิดความไม่คุ้นเคย ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ 102 กล่าวว่า เขาไม่เคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับสมาคมจิ้งเพียว แต่เขาไม่ต่อต้านที่จะเข้าร่วม (ผู้ให้สัมภาษณ์ 102) สำหรับคนรุ่นเก่าที่อาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นระยะเวลานาน อาทิ ผู้ให้สัมภาษณ์ 120 พวกเขาไม่แน่ใจว่าจะเข้าร่วมกลุ่มเล็กๆ ตามความสนใจหรือกิจกรรมที่มีร่วมกัน มากกว่าองค์กรขนาดใหญ่ที่ไม่เป็นทางการ ผู้ให้สัมภาษณ์ 120 กล่าวว่า เขาอาศัยอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงินมานานหลายสิบปี และได้ก่อตั้งกลุ่มสมาคมอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับพันธมิตรที่สร้างสรรค์ร่วมกัน และมีการจัดกิจกรรมเป็นครั้งคราว (ผู้ให้สัมภาษณ์ 120)

ด้วยการพัฒนาของสื่อทางสังคม ความถี่ของการโต้ตอบระหว่างชุมชนจิ้งเพียวบนอินเทอร์เน็ตจึงเริ่มเพิ่มขึ้น อาทิ การสื่อสารผ่านกลุ่ม WeChat แต่เนื่องจากภูมิหลังที่ซับซ้อนของคนในกลุ่มและข้อจำกัดด้านเวลาและพื้นที่ในการสื่อสารออนไลน์ การโต้ตอบทางกายภาพแบบออฟไลน์จึงเอื้อต่อการบูรณาการทางสังคมสำหรับผู้คนในชุมชนจิ้งเพียวมากกว่า ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ชุมชนจิ้งเพียวมักจะไม่ใช้สถานที่ถิ่นกำเนิดของกันและกันเป็นพื้นฐานในการสื่อสาร แต่จะให้ความสำคัญกับลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล

3.4 มิติทางวัฒนธรรม

ประเด็นเรื่องอัตลักษณ์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้คนในชุมชนจิ้งเพียว กล่าวคือ พวกเขา มองว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของเมืองจิ้งเต๋อเงินหรือไม่ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์อัตลักษณ์ไม่เพียงสะท้อนถึงตัวตนของแต่ละบุคคลตามวิถีชีวิต วัฒนธรรม และประเพณีของเมืองจิ้งเต๋อเงินเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของการอพยพย้ายถิ่นฐาน ตัวอย่างเช่น การตั้งถิ่นฐานหรือการย้ายออก ขนาดเมืองอาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้อพยพใหม่ กล่าวโดยสังเขปคือ สำหรับชุมชนจิ้งเพียวแล้วนั้น มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับการยอมรับของเมืองจิ้งเต๋อเงิน

จากการสัมภาษณ์พบว่า ในด้านของการรับรู้ตัวตน มีผู้ให้สัมภาษณ์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ถือว่าตนเองเป็นชาวเมืองจิ้งเต๋อเงินอย่างชัดเจน ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ที่เหลือยังคงรักษาอัตลักษณ์ของตนในฐานะชาวต่างถิ่น การรับรู้ไม่เพียงแต่ได้รับผลกระทบจากระยะเวลาในการอยู่อาศัยเท่านั้น แต่ยังมีความสัมพันธ์บางอย่างอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์ 120 ซึ่งเป็นผู้อพยพจากเมืองหนานชาง

และเข้าทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบมานานกว่า 15 ปี เขาเชื่อว่าตัวเขาได้รวมเข้ากับเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นแล้ว “ไม่ว่าผมจะเป็นคนท้องถิ่นหรือไม่มันขึ้นอยู่กับว่าคุณให้คำนิยามอย่างไร ผมตั้งรกรากที่นี่มานานหลายปีแล้วและผมถือว่าที่นี่เป็นบ้านของผม” แต่สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ 103 ซึ่งเพิ่งอพยพย้ายมายังเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของชาวต่างถิ่นแม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่กับครอบครัวของเธอก็ตาม เธอกล่าวว่า “แม้ว่าครอบครัวทั้งหมดของฉันจะอยู่ที่นี้ แต่ฉันยังไม่ถือว่าเป็นคนเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น” ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ 111 มีทัศนคติเป็นกลาง เขากล่าวว่า: “แม้ว่าผมจะซื้อบ้านที่นี่และคิดจะลงหลักปักฐานอยู่ยาวนาน แต่ผมก็ยังเป็นคนฉางจื่ออยู่และจะกลับไปบ้านเกิดบ่อยๆ” การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าอัตลักษณ์ของภูมิภาคเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ อาทิ ระยะเวลาในการอยู่อาศัย ความสัมพันธ์ทางครอบครัวและทางอาชีพ เป็นต้น ภาษาเป็นภาพสะท้อนของวัฒนธรรมท้องถิ่น ความแตกต่างของภาษาถิ่นส่งผลต่อการตัดสินใจในการอพยพย้ายถิ่นฐานของผู้อพยพใหม่ในระดับหนึ่ง การใช้ภาษายังสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของความเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนจึงเพียงพอได้อีกด้วย ผู้ให้สัมภาษณ์ 112 อาศัยอยู่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นระยะเวลา 6 ปีหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย เขายิ้มและกล่าวกับผู้วิจัยว่า “ผมมาจากเมืองก้านโจวและอาศัยอยู่ที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมาตั้งแต่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ผมคิดว่าผมมีความสามารถในด้านภาษาและคิดว่าสามารถพูดภาษาถิ่นของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้ แต่เพื่อนๆ ทุกคนในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นแนะนำให้ผมพูดภาษาจีนกลาง เพราะทุกคนคิดว่าสำเนียงของผมแปลก” (ผู้ให้สัมภาษณ์ 112) การสำรวจพบว่าภาพรวมของชุมชนจึงเพียงนั้นมีอัตราการใช้ภาษาจีนกลางที่สูง แม้ว่าผู้คนในชุมชนจึงเพียงบางแห่งจะรู้ภาษาท้องถิ่น แต่โดยปกตินั้นไม่ได้ใช้ภาษาท้องถิ่นของตนเอง

ด้วยการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีการขนส่งและสื่อทางสังคมที่ทันสมัย วิธีการทางเทคนิคเหล่านี้ได้รับการและเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางสังคมระหว่างชุมชนจึงเพียงและบ้านเกิดของพวกเขาได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดผลกระทบต่ออัตลักษณ์ของเมืองในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นลดลง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระยะเวลาในการอยู่อาศัยในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นที่เพิ่มขึ้น จะช่วยส่งผลให้ชุมชนจึงเพียงมีความรู้สึกที่ดียิ่งขึ้นกับวัฒนธรรมท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน

วิธีจึ่งเพียวกับบทบาทในการจัดการชุมชนเครื่องเคลือบ

1. การจัดตั้งองค์กรบริการและการจัดการเฉพาะทาง

ภาพที่ 4-1 Jing Piao Association

ภาพที่ 4-2 The Jing Piao Association is holding a meeting

ในกระบวนการให้บริการแก่ชุมชนจังหวัดเพียง เทศบาลเมืองจันทบุรีได้ให้ความสนใจในรายละเอียดเชิงลึกและการจัดการบริการที่ครอบคลุม ผู้ให้สัมภาษณ์ A02 กล่าวว่า “ในปี พ.ศ. 2560 เรา (เทศบาลเมืองจันทบุรี) ได้ก่อตั้งองค์กรที่เรียกว่าสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ หน่วยงานดังกล่าวถือเป็นการดำเนินการเชิงกลยุทธ์เพื่อบูรณาการและเพิ่มประสิทธิภาพความสามารถ ทรัพยากร และนโยบายของ อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจันทบุรีอย่างครอบคลุม โดยมีเป้าหมายในการสร้างเวทีใหม่เพื่อปลุกกระตุ้นคนรุ่นใหม่และผู้คนที่มีความรู้ด้านนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ ในปีพ.ศ. 2562 เป็นปีเริ่มต้นของเขตนวัตกรรมเครื่องเคลือบแห่งชาติและนวัตกรรมแห่งเมืองจันทบุรี ซึ่งในขณะนั้นก็ได้ถือกำเนิดสมาคมจังหวัดเพียงขึ้น (ภาพที่ 5-25)สมาชิกของสมาคมจังหวัดเพียงส่วนใหญ่มาจาก 3 ขอบเขต (จังหวัดเพียง จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี โดยจังหวัดเพียงหมายถึง ผู้ที่ไม่ใช่คนพื้นเมืองของเมืองจันทบุรี และมาจกเมืองจันทบุรีเป็นเวลานานหรือเป็นระยะๆ เพื่อมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประกอบการ การสร้างสรรค์ และผลงานที่โดดเด่นในด้านเครื่องเคลือบ ศิลปะ วิถีชีวิต วัฒนธรรม การศึกษา การบริการ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 2. จังหวัดหมายถึง เป็นชาวเมืองจันทบุรีซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนในสาขาที่เกี่ยวข้องตามที่กล่าวข้างต้น 3. จังหวัดหมายถึง ผู้ที่รักในเมืองจันทบุรี มีทรัพยากรทางสังคมที่กว้างขวาง และให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาของจังหวัดเพียง) สมาคมจังหวัดเพียงก่อตั้งขึ้นภายใต้พื้นหลังของเขตทดลองนวัตกรรมเครื่องเคลือบแห่งชาติและนวัตกรรมเมืองจันทบุรี สมาคมของเราให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันกับสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแห่งเมืองจันทบุรีและเป็นผู้ช่วยที่ดีสำหรับรัฐบาลเทศบาล คุณทราบดีว่าสมาคมต้องการช่วยเหลือเมือง เพื่อให้ค้นพบผู้มีความสามารถ และให้ผู้คนเข้าใจและหลงรักวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของเมืองจันทบุรีมากขึ้น สำหรับศิลปินต่างถิ่นเหล่านั้น สมาคมนี้ยังให้ความช่วยเหลือมากมาย โดยได้ให้คำแนะนำในการสร้างสรรค์และการเป็นผู้ประกอบการ โดยรวมแล้ว พวกเราได้สนับสนุนแผนการของรัฐบาลเมืองอย่างเต็มที่ และต้องการสร้างเมืองจันทบุรีให้เป็นสถานที่ที่ดีขึ้น ชุมชนจังหวัดเพียงได้เติมพลังและความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้กับเมืองจันทบุรี และเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเมืองในอนาคต สมาคมหวังที่จะจัดให้มีเวทีสำหรับการจัดแสดงและการสื่อสารที่กว้างขึ้น เพื่อส่งเสริมการสื่อสารและการขัดแย้งกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลาด และโลก (ภาพที่ 4-2)” สมาคมจังหวัดเพียงให้บริการและสนับสนุนชุมชนจังหวัดเพียงมากมาย แม้ว่าจะเผชิญกับความยากลำบากและความท้าทายต่างๆ ในระยะเริ่มแรก แต่ด้วยความพยายามของสมาคม ส่งผลให้ชุมชนจังหวัดเพียงได้เข้าร่วมสมาคมมากขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้สมาคมยังได้แก้ไขข้อเรียกร้องของชุมชนจังหวัดเพียงในด้านความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ การพัฒนาทักษะ และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์

อย่างไรก็ตาม A02 ยังชี้ให้เห็นว่า ในการปฏิบัติการจริง การดำเนินการตามนโยบายมักจะเผชิญกับข้อจำกัดและความท้าทายบางประการ อาทิ วิธีการให้บริการและการจัดการอย่างถูกต้อง สำหรับบุคลากรที่มีความสามารถทุกประเภทในทุกๆระดับ ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้สัมภาษณ์ A01

กล่าวว่า แม้ว่ารัฐบาลจะออกนโยบายสำหรับผู้มีความสามารถและหน่วยงานบริการแล้ว แต่ความครอบคลุมด้านบริการติดต่อสำหรับชุมชนจึงเพียงในปัจจุบันนั้นยังไม่กว้างขวางพอ นโยบายและการบริการเหล่านี้มุ่งเน้นไปที่ผู้มีความสามารถระดับสูงในชุมชนจึงเพียงเป็นหลัก แต่สำหรับผู้คนในชุมชนจึงเพียงส่วนใหญ่ที่นั่นไม่รู้ถึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่เกิดจากนโยบายเหล่านี้ โดยสาเหตุหลักมาจากการที่ไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งเบี่ยงเบนไปจากเจตนารมณ์เดิมของรัฐบาล ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ายังคงมีปัญหาและความท้าทายอยู่เล็กน้อย ตัวอย่างเช่น ความไม่สมบูรณ์ขององค์กรอุตสาหกรรม อาทิ สมาคมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ปฏิสัมพันธ์ไม่เพียงพอกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ ฯลฯ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความสนใจและการแก้ไขเพิ่มเติมในการพัฒนาในอนาคต

2. การกำหนดกลไกนโยบายที่เกี่ยวข้อง

ผู้ให้สัมภาษณ์ M05 แนะนำกลไกนโยบายให้กับผู้วิจัยว่า “ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาชิชวนใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายสำหรับชุมชนจึงเพียงในการรวบรวมผู้มีความสามารถผ่านสภาพแวดล้อมคุณภาพสูง เพื่อกระตุ้นความมีชีวิตชีวาและความคิดสร้างสรรค์ของผู้มีความสามารถโดยการกำหนดและดำเนินการตามกลไกอันทรงพลัง สิ่งนี้คือการดำเนินการตามกลยุทธ์ที่ครอบคลุมและหลากหลายของเรา” ซึ่งจะเห็นได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นได้ในชุดนโยบายนวัตกรรมและความเป็นผู้ประกอบการและมาตรการสนับสนุนเชิงปฏิบัติ ผู้ให้สัมภาษณ์ I08 กล่าวว่า “เผาชิชวนไม่เพียงแต่ให้พื้นที่และทรัพยากรแก่เราในการเริ่มต้นธุรกิจ แต่ยังช่วยให้เราค้นพบความเป็นไปได้ในการเป็นเจ้าของและการเติบโตที่นี่” เธอเน้นย้ำว่าในระหว่างกระบวนการเป็นผู้ประกอบการ รัฐบาลไม่เพียงแต่ให้การสนับสนุนด้านวัตถุเท่านั้น แต่ยังทำให้เรารู้สึกว่ารัฐบาลเคารพและเห็นคุณค่าของผู้มีความสามารถอีกด้วย ซึ่งในระหว่างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการจัดการชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ผู้วิจัยได้รับความเข้าใจในเชิงลึกถึงวิธีการจัดการสภาพแวดล้อมทางนิเวศน์ให้แก่ผู้ประกอบการที่ค่อนข้างสมบูรณ์สำหรับองค์กรของผู้ประกอบการเพื่อประสานงานทรัพยากรจากทุกฝ่ายทั้งในและนอกเมือง โดยพวกเขาไม่เพียงให้การสนับสนุนในแง่ของทรัพยากรวัสดุเท่านั้น แต่ยังให้ความช่วยเหลืออย่างมากในการพัฒนาทักษะและคำแนะนำในด้านนโยบาย ฯลฯ อีกด้วย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ของ M05 และ I08 นั้น ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นเส้นทางที่เป็นไปได้ในการเพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงนโยบาย บริการ และมาตรการสนับสนุน จากการรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยและการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ กลไกนโยบายที่เกี่ยวข้องมีทั้งหมด 4 ประการ ดังนี้:

1) การก่อตั้งองค์กร จากข้อมูลการสัมภาษณ์ รัฐบาลเทศบาลเมืองจึงเต๋อเงินได้จัดตั้งกลุ่มผู้นำที่มีความสามารถ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการทำงานของผู้มีความสามารถ นอกจากนี้ เมืองจึงเต๋อเงินยังได้จัดทำเอกสารชุดหนึ่งเพื่อชี้แจงทิศทางและแผนงาน อาทิ “ความ

คิดเห็นในการดำเนินการของคณะกรรมการพรรคเทศบาลว่าด้วยการปฏิรูประบบและกลไกการพัฒนา ผู้มีความสามารถพิเศษ”

2) การสนับสนุนนโยบาย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการผู้มีความสามารถ เมืองจึง เต็มใจได้ออกนโยบายสนับสนุนชุดหนึ่งเพื่อครอบคลุมหลายสาขาตั้งแต่กองทุนผู้ประกอบการไป จนถึงการฝึกอบรมทักษะ และสิ่งที่ควรกล่าวถึงเป็นพิเศษคือฐานบ่มเพาะผู้ประกอบการชุมชนศิลปะ เครื่องเคลือบที่รวบรวมแผนกต่างๆ เพื่อให้บริการอย่างครบวงจรแก่ผู้ประกอบการ และยังให้เงินอุดหนุนตามนโยบายและการฝึกอบรมทักษะอีกด้วย

ตารางที่ 4-5

เนื้อหาโยบาย	มาตรการหลัก
เสริมสร้างการสร้างเวทีสำหรับการนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงของความสำเร็จ	สนับสนุนการสร้างเวทีสำหรับการนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การให้ทุนสนับสนุนโครงการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และรางวัลสำหรับความสำเร็จด้านนวัตกรรม
การสนับสนุนทางการเงินสำหรับการนวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ	สนับสนุนสินเชื่อ ส่วนลดดอกเบี้ยเงินกู้ในโครงการ
การสนับสนุนสิ่งจูงใจทางการเงินและภาษีพิเศษ	สิทธิประโยชน์ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากการสนับสนุนทางการเงิน
กลไกการให้รางวัลแก่ผู้มีความสามารถ	กำหนดรางวัลผลงานดีเด่นด้านการพัฒนาแก่ผู้มีความสามารถ
รับประกันการสนับสนุนการดำรงชีวิต	การก่อสร้างที่อยู่อาศัยของผู้มีความสามารถ การเช่าที่อยู่อาศัยแบบพิเศษ เงินอุดหนุนการซื้อบ้าน การย้ายถิ่นฐานของคู่สมรส กระบวนการตั้งถิ่นฐาน การศึกษาของบุตร ความปลอดภัยทางการแพทย์ การสนับสนุนการซื้อรถยนต์

3) การสร้างเวทีสำหรับการบริการด้านการสื่อสารและการจัดแสดงที่เกี่ยวข้อง

ในการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้วิจัยกับผู้จัดการของสมาคมจังหวัดเพียวและเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ได้มุ่งเน้นไปที่ประเด็นด้านการลงทุนหลายครั้งของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในนโยบายของผู้มีความสามารถ ผู้สัมภาษณ์ A01 กล่าวว่า “เมืองจึงเต็มใจให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างเวทีสำหรับการสื่อสารและการจัดแสดงสำหรับชุมชนจังหวัดเพียว คุณจะ

เห็นได้ว่าในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เช่น หมู่บ้านศิลปะเถาซีชวนและหมู่บ้านศิลปะซานเป่ามีผู้คนจากชุมชนจึงเพียงจำนวนมากเข้ามาดำเนินงานสร้างสรรค์และเป็นผู้ประกอบการ ในอดีตเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นไม่มีนักวิชาการของสถาบันวิทยาศาสตร์จีน แต่ในปัจจุบัน ด้วยการเข้ามาของนักวิชาการ 8 คน และการจัดตั้งห้องปฏิบัติการ 6 แห่ง รวมถึง Hongbai Chemical ส่งผลให้สถานการณ์นี้เปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ”

ความสำเร็จของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในการก่อสร้างฮาร์ดแวร์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้วิจัยอีกด้วย ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงศูนย์วิจัยระดับชาติและระดับมณฑล ฐานบ่มเพาะห้องปฏิบัติการ ฯลฯ หลายแห่งในประเทศจีน ซึ่งมีทรัพยากรและพื้นที่การพัฒนามากมายสำหรับผู้คนในชุมชนจึงเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ผู้ให้สัมภาษณ์ M01 กล่าวว่า “มีบริษัทเกือบ 200 แห่งและมีสมาชิกชุมชนจึงเพียงมากกว่า 2,000 รายมารวมตัวกันที่นี่ หลายคนเป็นผู้มีความสามารถระดับสูงในด้านการออกแบบผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ รัฐบาลเทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเลือกลงทุน 500 ล้านหยวนในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าในปี พ.ศ. 2560 เพื่อสร้างฐานผลิตภัณฑ์ “การออกแบบจิ่งเต๋อเจิ้น” ศูนย์ออกแบบล็อกเกอร์เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (Locker Jingdezhen Design Center) ก็ได้มองเห็นถึงบรรยากาศของผู้ประกอบการที่แข็งแกร่งและแหล่งรวมผู้มีความสามารถมากมายที่นี่”

อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์ยังเผยให้เห็นถึงปัญหาเร่งด่วนบางประการที่ต้องแก้ไข ผู้ให้สัมภาษณ์ A02 กล่าวว่า “แม้ว่าปัจจุบันชุมชนจึงเพียงจะมีทรัพยากรและโอกาสมากกว่า แต่ก็ยังมีการจัดแสดง การบ่มเพาะ การฝึกอบรม การสื่อสาร การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และเวทีอื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อชุมชนจึงเพียงโดยเฉพาะที่น้อยเกินไป” และเมื่อถามถึงเหตุผล เขาได้วิเคราะห์ว่า “อาจเป็นไปได้ว่าเราไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชนจึงเพียงและไม่ได้ใส่ใจมากพอกับการสร้างเวทีเหล่านี้”

3. การสร้างเวทีสำหรับการบริการด้านการสื่อสารและการจัดแสดงที่เกี่ยวข้อง

ในการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้วิจัยกับผู้จัดการของสมาคมจึงเพียงและเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ได้มุ่งเน้นไปที่ประเด็นด้านการลงทุนหลายครั้งของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในนโยบายของผู้มีความสามารถ ผู้สัมภาษณ์ A01 กล่าวว่า “เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างเวทีสำหรับการสื่อสารและการจัดแสดงสำหรับชุมชนจึงเพียง คุณจะเห็นได้ว่าในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เช่น หมู่บ้านศิลปะเถาซีชวนและหมู่บ้านศิลปะซานเป่ามีผู้คนจากชุมชนจึงเพียงจำนวนมากเข้ามาดำเนินงานสร้างสรรค์และเป็นผู้ประกอบการ ในอดีตเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นไม่มีนักวิชาการของสถาบันวิทยาศาสตร์จีน แต่ในปัจจุบัน ด้วยการเข้ามาของนักวิชาการ 8 คน และการจัดตั้งห้องปฏิบัติการ 6 แห่ง รวมถึง Hongbai Chemical ส่งผลให้สถานการณ์นี้เปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ”

ความสำเร็จของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในการก่อสร้างฮาร์ดแวร์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้วิจัยอีกด้วย ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงศูนย์วิจัยระดับชาติและระดับมณฑล ฐานบ่มเพาะห้องปฏิบัติการ ฯลฯ หลายแห่งในประเทศจีน ซึ่งมีทรัพยากรและพื้นที่การพัฒนามากมายสำหรับผู้คนในชุมชนจิ่งเฟี้ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเป่า ผู้ให้สัมภาษณ์ M01 กล่าวว่า “มีบริษัทเกือบ 200 แห่งและมีสมาชิกชุมชนจิ่งเฟี้ยวมากกว่า 2,000 รายมารวมตัวกันที่นี่ หลายคนเป็นผู้มีความสามารถระดับสูงในด้านการออกแบบผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ รัฐบาลเทศบาลเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเลือกลงทุน 500 ล้านหยวนในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าในปี พ.ศ. 2560 เพื่อสร้างฐานผลิตภัณฑ์ “การออกแบบจิ่งเต๋อเจิ้น” ศูนย์ออกแบบล็อกเกอร์เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น (Locker Jingdezhen Design Center) ก็ได้มองเห็นถึงบรรยากาศของผู้ประกอบการที่แข็งแกร่งและแหล่งรวมผู้มีความสามารถมากมายที่นี่”

อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์ยังเผยให้เห็นถึงปัญหาเร่งด่วนบางประการที่ต้องแก้ไข ผู้ให้สัมภาษณ์ A02 กล่าวว่า “แม้ว่าปัจจุบันชุมชนจิ่งเฟี้ยวจะมีทรัพยากรและโอกาสมากกว่า แต่ก็ยังมีการจัดแสดง การบ่มเพาะ การฝึกอบรม การสื่อสาร การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และเวทีอื่นๆ ที่ออกแบบมาเพื่อชุมชนจิ่งเฟี้ยวโดยเฉพาะที่น้อยเกินไป” และเมื่อถามถึงเหตุผล เขาได้วิเคราะห์ว่า “อาจเป็นไปได้ว่าเราไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความต้องการที่แท้จริงของชุมชนจิ่งเฟี้ยวและไม่ได้ใส่ใจมากพอกับการสร้างเวทีเหล่านี้”

จิ่งเฟี้ยวและเรื่องเล่า: ชีวิต งานและความคิดสร้างสรรค์

A. จิ่งเฟี้ยว "ประเภทประจำถิ่น" I01 จากมณฑลหูหนานและเพื่อนของเขา I02

ภาพที่ 4-3 นิทรรศการเครื่องเคลือบร่วมสมัย “การเดินทางแห่งสีสัน”

ภาพที่ 4-4 นิทรรศการเครื่องเคลือบร่วมสมัย “การเดินทางแห่งสีสัน”

ในช่วงการสำรวจ ผู้วิจัยได้เดินทางไปเยี่ยมชมนิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย "Journey of Colour" ซึ่งจัดขึ้นที่หมู่บ้านศิลปะชานเป่าเผิงในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2565 (ภาพที่ 4-1) โดยมีศิลปินทั้งหมด 36 คนเข้าร่วมในนิทรรศการ ผลงานที่จัดแสดงได้ครอบคลุมผลงานศิลปะเครื่องเคลือบหลากหลายประเภท(ภาพที่ 4-2)ส่วนใหญ่เป็นศิลปินต่างถิ่นที่อาศัยอยู่ในเซียงไฮ้ กวางตุ้ง ผู้เจี้ยน กุ้ยโจว เจียงซู และสถานที่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีศิลปินจีนและศิลปินต่างชาติที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ

ภาพที่ 4-5 ห้องปฏิบัติงานและผลงานศิลปะของ I01

จากการแนะนำของเพื่อนผู้วิจัย ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ I01 ศิลปินที่เข้าร่วมนิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย "Journey of Colour" ซึ่งเป็นศิลปินวาดภาพชาวจีนจากมณฑลหูหนาน และได้ตั้งห้องปฏิบัติงานในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านชานเป่า เขาไปเยือนจึงต่อเงินเป็นครั้งแรก

ในปีพ.ศ. 2551 และใช้เวลาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอยู่ระยะหนึ่ง จนกระทั่งปีพ.ศ. 2554 เขาตัดสินใจตั้งห้องปฏิบัติการงานศิลปะในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านซานเป่า (ภาพที่ 4-3) ในระหว่างการสนทนา I01 กล่าวว่า: "แม้ว่าจิ่งเต๋อเจิ้นจะมีประวัติศาสตร์การผลิตเครื่องเคลือบมากกว่าพันปี แต่ความสามารถในการแข่งขันหลักนั้นสะท้อนให้เห็นในงานฝีมือของช่างฝีมือมากกว่าความลึกซึ้งของ 'ความคิดทางศิลปะ' จนกระทั่งศิลปินต่างชาติและสถาบันเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นได้มาเผยแพร่แนวคิดของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่นี่ แนวคิดของ "ศิลปะเครื่องเคลือบ" ในจิ่งเต๋อเจิ้นจึงเริ่มปรากฏขึ้น" ความตั้งใจเดิมของ I01 ในการมาyingเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นคือการนำเสนอเส้นทางศิลปะของภาพวาดเงินบนเครื่องเคลือบ ดังนั้น ในด้านหนึ่ง เขาได้เรียนรู้จากศิลปินอาวุโสที่มีทักษะการวาดภาพเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจิ่งเต๋อเจิ้น และในทางกลับกัน เขาร่ำเรียนที่สถาบันเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้น โดยซึมซับแนวคิดและความคิดทางศิลปะของอาจารย์ "สำนักวิชาการ" ภาพวาดบนเครื่องเคลือบแบ่งได้เป็นแบบเขียนสีบนเครื่องเคลือบ (overglaze decoration) แบบเขียนสีในเคลือบ (in-glaze decoration) และแบบเขียนสีใต้เคลือบ (underglaze decoration) โดยเขาจะเชี่ยวชาญด้านเทคนิคการเคลือบสีเป็นหลัก นั่นคือ การวาดภาพบนเครื่องเคลือบและนำไปเผาที่อุณหภูมิสูง 1320° C จึงได้ผลงานศิลปะที่หลากหลาย ในตอนแรก ความเชี่ยวชาญด้านสีเคลือบและเทคนิคการเคลือบของเขายังไม่เข้าที่ เขาล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่หลังจากศึกษาและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ในที่สุดเขาก็ค้นพบวิธีการแสดงศิลปะเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขาเอง

I01 ได้รู้จักกับเพื่อนมากมายจากหมู่บ้านซานเป่าในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของภาพวาดบนเครื่องเคลือบ อาทิ I02 พวกเขาล้วนเป็นศิลปินรุ่นใหม่ที่มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ และแน่นอนว่ายังมีศิลปินรุ่นใหม่ในท้องถิ่นและช่างฝีมือเครื่องเคลือบท้องถิ่นในจิ่งเต๋อเจิ้นด้วย การได้พูดคุยกับเพื่อนเหล่านี้และได้แบ่งปันทักษะต่อกัน I01 กล่าวว่านี่คือสิ่งที่เขาชื่นชอบมากที่สุด

ภาพที่ 4-6 ห้องปฏิบัติงานของ I02

ภาพที่ 4-7 ผลงานศิลปะของ I02 (I02)

ในระหว่างการสัมภาษณ์ I01 พาผู้วิจัยไปเยี่ยม I02 ศิลปินชาวเทียนจิน ซึ่งมีห้องปฏิบัติงานตั้งอยู่ด้านหลังห้องปฏิบัติงานของ I01 (ภาพที่ 4-4) เนื่องจากพวกเขาอาศัยอยู่ใกล้กัน ศิลปินทั้งสองจึงกลายเป็นเพื่อนที่ติดต่อกัน I02 จบการศึกษาจากสถาบันจิตรศิลป์เทียนจินเอกประติมากรรม ผลงานศิลปะส่วนใหญ่ของเขาสร้างเสร็จในห้องปฏิบัติงานแห่งนี้แต่ในทรรศการจัดขึ้นที่เทียนจิน I02 คิดว่าฮวงจู่ในหมู่บ้านซานเป่า นั้นดีมาก ห้องปฏิบัติงานของเขาอยู่ติดกับแม่น้ำสายเล็กและด้านหลังมีแถบภูเขาสูงซึ่งสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เขาได้ เมื่อ I02 ประสบความสำเร็จในการสร้างสรรค์ประติมากรรมเคลือบหลากสีสูง 2 เมตรที่มีสีค่อนข้างสมบูรณ์แบบ เขาก็เชื่อมั่นในสิ่งนี้มากขึ้น ผลงาน

ของ หลี่ เฉียง มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ หลายคนที่ได้ชมผลงานของเขามักรู้สึกว่าคุณค่าอันล้ำค่ากับตัวละครในงานวัฒนธรรมฝรั่งเศส "Le Petit Prince" (ภาพที่ 4-5) ซึ่งหลังจากเสร็จสิ้นการสร้างสรรค์ 102 จึงส่งมอบผลงานให้กับผู้เชี่ยวชาญเตาเผามืออาชีพในเมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อดำเนินการเผา แม้ว่าเขาจะสามารถเผาเทคโนโลยีเตาเผาได้เองแต่เขาเชื่อว่าสิ่งที่เป็นมืออาชีพควรทำโดยคนที่ เป็นมืออาชีพมากกว่า กระบวนการเผาใช้เวลาสองหรือสามวัน จากนั้นจึงถึงเวลาที่นำต้นเต้าในการเปิดเตาเผา เนื่องจากกระบวนการเผาของผลงานเครื่องเคลือบนั้นเต็มไปด้วยความท้าทาย โดยเฉพาะงานประติมากรรมเคลือบสีที่อุณหภูมิสูง วัสดุเคลือบค่อนข้างเป็นของเหลว ซึ่งทำให้ผลงานเสียหายได้ง่ายระหว่างกระบวนการเผา ประติมากรรมขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเสียรูปในระหว่างกระบวนการเผา และมีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่แน่นอน ดังนั้นเมื่อชิ้นผลงานสำเร็จและยังคงสภาพเดิม จึงถือเป็นช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลอง 102 กล่าวว่าหากปราศจากความช่วยเหลือจากช่างฝีมือเครื่องเคลือบในจิ้งเต๋อเงินแล้ว การสร้างสรรค์ผลงานสูง 2 เมตรให้เสร็จคงเป็นไปได้ไม่ได้ การที่ 102 ได้สร้างสรรค์ประติมากรรมเคลือบหลากสีในเมืองจิ้งเต๋อเงิน เขาได้ทำลายกฎการสร้างประติมากรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของจิ้งเต๋อเงิน และผลงานของเขาแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของความพยายามทางศิลปะที่ยอดเยี่ยม ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผลงานประติมากรรมของเขาได้รับความนิยมอย่างมากในตลาดและได้รับรางวัลมากมายจากการจัดนิทรรศการในประเทศจีน ผลงานของเขายังเข้าไปสู่งานประมูล Guardian และ Poly และจัดจำหน่ายได้ในราคาสูง 102 กล่าวว่าในด้านของงานฝีมือประติมากรรมของเขามักจะใช้พื้นผิวที่มีข้อบกพร่องต่อต้านแบบดั้งเดิมโดยเจตนา ในด้านการผลิตของตกแต่ง มีการแสวงหาตามความนุ่มและความไม่แน่นอนของผลิตภัณฑ์พื้นผิว และรักษาร่องรอยของการผลิตแบบงานฝีมือ ซึ่งสิ่งนี้ไม่เคยปรากฏในผลงานประติมากรรมเครื่องเคลือบดั้งเดิมของจิ้งเต๋อเงินเลย

B. 103 ผู้ที่ทั้งครอบครัวเป็น “ประเภทประจำถิ่น” ในชุมชนจิ้งเพียว

103 จากเมืองฉงชิ่งมณฑลเจ้อเจียง เธอกล่าวว่าครอบครัวของเธอมีรากฐานที่ลึกซึ้งในด้านศิลปะ ดังนั้นทั้ง 103 และพี่สาวของเธอจึงสืบทอดพรสวรรค์ทางศิลปะจากครอบครัว พี่สาวของเธอเชี่ยวชาญด้านการวาดภาพสีน้ำมัน ขณะที่ 103 เชี่ยวชาญด้านการวาดภาพจีนมากเนื่องจากอิทธิพลของพ่อ ความสัมพันธ์ในครอบครัวของพวกเขาเกี่ยวกับเมืองจิ้งเต๋อเงินเริ่มต้นจากพ่อของ 103 ผู้เป็นศิลปินมืออาชีพที่ค่อนข้างมีอิทธิพลในแวดวงศิลปะของเมืองฉงชิ่ง เนื่องจากความจำเป็นด้านภาระหน้าที่ พ่อของเธอจึงเดินทางไปยังเมืองจิ้งเต๋อเงินอยู่บ่อยครั้งเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะและพัฒนาความสนใจในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ หลังจากเกษียณ พ่อและแม่ของเธอตัดสินใจใช้เวลาเกษียณในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ต่อมา เธอและพี่สาวของเธอก็ย้ายครอบครัวไปที่เมืองจิ้งเต๋อเงินด้วยเช่นกัน 103 กล่าวว่า “ในขณะนั้น ครอบครัวของเราได้กลายเป็นสิ่งที่ทุกคนเรียกว่าครอบครัวจิ้งเพียวอย่างเป็นทางการ”

ภาพที่ 4-8 งานฝีมือของ 103 ที่ผสมผสานองค์ประกอบไม้และเครื่องเคลือบ (103)

103 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในสาขาวิชาการออกแบบอุตสาหกรรม หลังจากสำเร็จการศึกษา เธอเลือกที่จะกลับไปยังโรงงานหัตถกรรมในบ้านเกิดของเธอและอุทิศตนให้กับการออกแบบหัตถกรรมไม้ แม้ว่าเธอจะมีความพยายามและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก แต่ผลกำไรทางการเงินในช่วงหลายปีที่ผ่านมาั้นยังไม่เพียงพอนัก เธอจึงพยายามหาโอกาสในการพัฒนาที่ดีขึ้นในบริษัทอื่นแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ หลังจากประสบกับความล้มเหลวเหล่านี้ ทำให้ 103 ตัดสินใจเดินตามทางของตนเอง โดยกลับไปสู่สิ่งที่เธอมีความถนัดมากที่สุดและได้ก้าวเข้าสู่การออกแบบงานหัตถกรรมไม้อีกครั้ง ต่อมาเธอได้รับอิทธิพลจากการที่พ่อแม่ของเธอมาเมืองจิ้งเต๋อเงิน เธอจึงพยายามผสมผสานองค์ประกอบของไม้และเครื่องเคลือบเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 4-6) และสร้างสรรค์ผลงานหัตถกรรมที่เรียบง่ายและล้ำสมัย เพื่อเติมพลังใหม่ให้กับงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม และสร้างทิศทางใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม

ตอนที่เธอมาเมืองจิ้งเต๋อเงินครั้งแรก เนื่องจากงานหัตถกรรมไม้และเครื่องเคลือบยังถือว่าอยู่ในช่วงขาดแคลน ธุรกิจของเธอจึงค่อนข้างไปได้ดี และเธอยังเปิดร้านค้าออนไลน์บนแอปพลิเคชันเถาเป่าอีกด้วย ในปีต่อมา 103 รู้สึกแปลกใจที่พบว่าผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกับการออกแบบของเธอปรากฏบนแอปพลิเคชันเถาเป่าในปริมาณมากและมีราคาต่ำ แม้ว่าจะไม่พอใจกับเหตุการณ์นี้ แต่ 103 ก็ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากต้องยอมรับการเลียนแบบของคู่แข่ง ผู้วิจัยถามเธอว่า: “103 ธุรกิจของคุณไปได้ดีในตอนนั้น ทำไมจึงไม่คิดจะขยายขอบเขตออกไป” 103 ถอนหายใจและกล่าวว่า: “ตอนนั้นฉันทำเพียงคนเดียว พลังงานของฉันถูกจำกัดอย่างมาก ฉันจึงไม่เคยคิดที่จะเพิ่มปริมาณการผลิต” เธอกล่าวด้วยความเสียใจว่า “ฉันพลาดโอกาสนั้นไปแล้วจริงๆ” ประมาณปี พ.ศ. 2555 เนื่องจากผลกระทบ

จากช่องทางต่างๆ มีร้านค้าออนไลน์เกิดขึ้นมาราวกับดอกเห็ดหลังฝนตก ส่งผลให้งานหัตถกรรมไม้ เครื่องเคลือบยากที่จะเดินหน้าต่อ ร้านค้าออนไลน์ของ 103 ยังคงดำเนินกิจการอย่างเจียบๆ ดังนั้นเธอ จึงไม่ค่อยได้สนใจมากนัก ในปี พ.ศ. 2560 พวกเขาตัดสินใจทดลองลงสีงานเครื่องเคลือบและเปิดร้าน ใหม่ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะชานเป่า แม้ว่าทั้งสองพี่น้องจะมีเอกลักษณ์ในการวาด ภาพ แต่สำหรับเมืองจันทบุรีที่อัดแน่นไปด้วยผู้มีพรสวรรค์แล้ว ทักษะของพวกเขายังไม่โดดเด่นใน ด้านความสามารถเท่าที่ควร อาชีพของ 103 กำลังเข้าสู่ช่วงเวลาที่เขาซึ่งขณะนั้นความมั่นใจและ ความภาคภูมิใจที่เธอเคยมีดูไม่เด่นชัดในเมืองจันทบุรีอีกต่อไป แต่ 103 ยังคงไม่ยอมแพ้ และก้าวไป ข้างหน้าอย่างแน่วแน่บนเส้นทางสู่เมืองจันทบุรี

แม้จะมีความท้าทายมากมาย 103 ก็ไม่เคยท้อถอย ด้วยความสัมพันธ์และทรัพยากรของพ่อ เธอในเมืองจันทบุรี เธอจึงขอคำแนะนำจากทุกช่องทางอย่างเต็มที่และฝึกฝนทักษะการวาดภาพ ของเธอต่อไป การฝึกฝนของเธอส่งผลดีต่อความพยายามของเธอ ทำให้ธุรกิจของเธอเริ่มมาถูกทาง ภาพวาดงานเครื่องเคลือบของ 103 ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางและมีลูกค้าสั่งซื้อเป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตาม โลกของธุรกิจนั้นเต็มไปด้วยความขึ้นและลง ในเมืองจันทบุรีมีการแข่งขันระหว่าง ผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันอย่างรุนแรงมาก นอกจากการเผชิญกับการแข่งขันจากคู่แข่งแล้ว 103 ยัง ประสบปัญหาด้านการขายและโอกาสทางการตลาดที่ไม่แน่นอนอีกด้วย เธอจึงมีความคิดเกี่ยวกับการ นวัตกรรมและหวังจะเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ที่นำตื่นตาตื่นใจ

ภาพที่ 4-9 ภาพวาดงานเครื่องเคลือบวาดลายดอกบัวและใบบัว (103)

ภาพที่ 4-10 กาน้ำชาชิงฮวา (I03)

จากนั้น I03 ได้แสดงผลงานของเธอให้ผู้วิจัยเห็นอย่างกระตือรือร้น เธอเปิดเผยว่า แหล่งที่มาของแรงบันดาลใจมาจากความรักอันลึกซึ้งต่อดอกไม้ของเธอ เมื่อได้ลองพิจารณาผลงานอื่นๆ ของเธอ จะทำให้รู้สึกได้ถึงความรักอันเป็นเอกลักษณ์ของดอกไม้ ไม่เพียงแต่มีภาพวาดเครื่องเคลือบเป็นรูปดอกบัวและใบบัวเท่านั้น (ภาพที่ 4-7) แต่ยังมีกาน้ำชาชิงฮวาขนาดเล็กที่มีดอกเหมยเป็นการออกแบบหลักอีกด้วย (ภาพที่ 4-8) ผู้วิจัยยังได้ชื่นชมผลงานศิลปะของพี่สาวของ I03 โดยเธอมีฝีแปรงที่เรียบง่ายและใช้สีอย่างเป็นธรรมชาติ เธอประสบความสำเร็จในการผสมผสานเทคนิคการวาดภาพสีน้ำมันแบบตะวันตกให้เข้ากับเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทักษะการวาดภาพที่ลึกซึ้งของเธอ ในตอนท้ายของการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เห็นงานหัตถกรรมไม้เครื่องเคลือบของ I03 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลองไม้ที่มีความประณีต มีการออกแบบอย่างเรียบง่ายและสง่างามแต่ก็ไม่ใช่สูญเสียความละเอียดอ่อนและมีรูปแบบที่เผยให้เห็นถึงรสนิยมทางสุนทรียศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์ของ I03 ได้อย่างชัดเจน

C. I04 “ประเภทประจำถิ่น” ในชุมชนจิ้งเต๋อเจิ้นจากต่างประเทศ

I04 จากประเทศรัสเซีย (ภาพที่ 4-11) เธอเป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเซนต์ปีเตอ์สเบิร์ก เมื่อผู้วิจัยถามเธอว่าทำไมเธอถึงมาที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เธอกล่าวว่าเนื่องจากความสัมพันธ์ในการทำงานของเธอ เธอจึงสามารถสมัครเพื่อแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นได้เป็นระยะเวลา 3 ปี เธอกล่าวว่าเธอมีความสุขมากเมื่อทราบถึงโอกาสนี้ เธอจึงรีบสมัครอย่างรวดเร็ว เพราะเธอรู้จากหนังสือตั้งแต่แรกว่าเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็นพื้นที่ผลิตเครื่องเคลือบที่มีชื่อเสียงในประเทศ

จิ้น ในขณะที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัย เธอได้สัมผัสกับการตกแต่งและการออกแบบเครื่องเคลือบ และหวังว่าจะได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แตกต่างออกไปหลังจากได้เดินทางมายังเมืองจิ้งเต๋อจิ้น

ภาพที่ 4-11 104 ทำงานในห้องปฏิบัติการของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ

เมื่อพูดถึงสาเหตุที่เธอเลือกที่ตั้งห้องปฏิบัติการของเธอในชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ 104 กล่าวถึงเหตุผลหลายประการ ประการแรกเธอชี้ให้เห็นว่าในชุมชนนี้มีชาวต่างชาติค่อนข้างเยอะ มีศิลปินต่างชาติที่ทำงานในชุมชนมายาวนานมากมายรวมทั้งศิลปินต่างประเทศระยะสั้น โดยทุกคนสามารถแบ่งปันข้อมูลและช่วยเหลือซึ่งกันและกันผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งก่อให้เกิดวงการสื่อสารที่ใกล้ชิด ประการที่สอง ในชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ เธอสามารถสื่อสารกับผู้คนจากประเทศต่างๆ เกี่ยวกับผลงานศิลปะเครื่องเคลือบได้ ทุกคนมีความสนใจในศิลปะอย่างมาก ดังนั้นจึงมีเรื่องราวในการสื่อสาร ผู้คนจากประเทศต่างๆ มีวัฒนธรรมและรูปแบบศิลปะที่แตกต่างกัน พวกเขาสามารถเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และมักจดประกายความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ การแลกเปลี่ยนผลงานศิลปะระหว่างประเทศทำให้เธอพบว่ามีที่น่าสนใจและมีความหมายอย่างมาก นอกจากนี้ 104 ยังกล่าวอีกว่า ในชุมชนแห่งนี้บางครั้งเธอเพียงแค่เสนอแนวความคิดของเธอเท่านั้น ช่างฝีมือในห้องปฏิบัติการก็สามารถช่วยให้เธอตระหนักถึงสิ่งที่เธอต้องการจะแสดงออกได้ การบริการที่นี่มีความสะดวกเป็นอย่างมาก เธอมักจะสื่อสารกับศิลปินจีน ศิลปินต่างประเทศ และนักศึกษาปริญญาโทในท้องถิ่น เธอยังพยายามเรียนรู้ทักษะจาก

อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ แม้ว่าจะไม่ใช่การฝึกงานอย่างเป็นทางการ แต่เธอก็ได้ศึกษากับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเป็นระยะเวลาประมาณหนึ่งหรือสองเดือน

เมื่อผู้วิจัยถามว่าเธอจะทำงานปัจจุบันต่อหรือไม่หลังจากกลับมาที่ประเทศรัสเซียแล้ว I04 ก็เปิดเผยการจัดเรียงงานปัจจุบันของเธอให้ผู้วิจัยทราบ โดยเธอกำลังจัดเรียงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการผลิตเครื่องเคลือบที่เธอได้ศึกษาในช่วงที่อยู่ประเทศจีน ภาพถ่ายและวิดีโอที่เธอถ่ายในประเทศจีน และหนังสือและนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเคลือบที่เธอได้เก็บรวบรวมไว้ เธอหวังที่จะจัดเรียงเนื้อหาเหล่านี้ให้เป็นหลักสูตรหลังจากกลับมายังประเทศรัสเซีย และสอนนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่เธอได้เรียนรู้ขณะที่อยู่ในประเทศจีน ขณะเดียวกันเธอยังวางแผนที่จะทำเครื่องเคลือบต่อหลังจากกลับมายังมหาวิทยาลัยที่เธอทำงานอยู่ แม้ว่าการซื้อวัสดุและอุปกรณ์ในประเทศรัสเซียจะไม่สะดวกเหมือนกับที่โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ แต่เธอก็เต็มใจที่จะควบคุมและคุ้นเคยกับกระบวนการทั้งหมดด้วยตนเอง ซึ่งเป็นเพราะความรักที่เธอมีต่อเครื่องเคลือบและความพากเพียรในงานศิลปะจึงทำให้เธอสามารถเอาชนะความยากลำบากและสามารถสร้างสรรค์ผลงานในสาขานี้ได้ต่อไป

D. I05 "ประเพณีทอพอพพ" ในชุมชนจิ่งเฟี้ยวที่เดินทางระหว่างเมืองหางโจวและเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ภาพที่ 1 พิพิธภัณฑสถานศิลปะส่วนตัวของ I05

ภาพที่ 2 บรรยายภาคการศึกษากิจกรรมในพิพิธภัณฑสถานศิลปะส่วนตัวของ I05 ในปี ค.ศ. 2022

ภาพที่ 3 ภาพถ่ายของ I05 กับคณบดีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาในปี ค.ศ. 2023

ภาพที่ 4-12 I05 บรรยายภาคในพิพิธภัณฑสถานศิลปะเมืองหางโจว

I05 ชาวมณฑลอันฮุยประเทศจีน ปัจจุบันเปิดพิพิธภัณฑสถานศิลปะส่วนตัวในเมืองหางโจวมณฑลเจ้อเจียง (ภาพที่ 4-10)ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเริ่มต้นขึ้นช่วงที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย เขาศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น อย่างไรก็ตาม เขา

ไม่ได้สัมผัสกับงานศิลปะเครื่องเคลือบในช่วงระหว่างที่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัย หลังจากสำเร็จการศึกษา เขาเลือกที่จะไปที่นครเซี่ยงไฮ้ประเทศจีน เพื่อทำงานด้านการตลาดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และหลังจากปี พ.ศ. 2551 ตลาดศิลปะร่วมสมัยของประเทศจีนเริ่มร้อนแรงขึ้น I05 ได้รับคำเชิญจากญาติคนหนึ่งทำให้เขามองเห็นโอกาส จึงได้ตัดสินใจที่จะลาออกจากงานเดิมอย่างเด็ดเดี่ยวและย้ายไปยังเมืองหางโจว ในขณะนั้น เขาเริ่มต้นในเส้นทางอาชีพใหม่และกลายเป็นพ่อค้าผลงานศิลปะที่เชี่ยวชาญด้านผลงานของศิลปิน ซึ่งสำหรับเขาแล้ว ในช่วง 2 ปีระหว่างปี พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ.2553 เป็นช่วงที่ต้องปรับตัว เนื่องจากไม่เคยจำหน่ายผลงานศิลปะมาก่อน จึงใช้ช่วงระยะเวลานี้เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ที่เกี่ยวข้องจากญาติและสะสมเครือข่ายต่างๆ

ในปี พ.ศ. 2553 ราคาผลงานศิลปะเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นพุ่งสูงขึ้นในการประมูลผลงานศิลปะร่วมสมัยหลายครั้ง ปรากฏการณ์นี้ได้นำไปสู่ช่วงที่ตลาดศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นพังทลายลงทั้งหมด แต่สำหรับ I05 เขาสัมผัสได้ถึงโอกาสจึงทำการตัดสินใจกลับไปเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อทำการสำรวจ ในขณะนั้น เขามีความรู้สึกประหลาดใจกับผลงานของศิลปินในแวดวงศิลปะระดับกลางถึงระดับสูงของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ผลงานศิลปะของศิลปินระดับสูงมักจะขายในราคามากกว่า 200,000 หยวน ในขณะที่ผลงานศิลปะของศิลปินระดับกลางมีราคาไม่ต่ำกว่า 30,000 หยวน I05 กล่าวว่า ผลงานศิลปะเหล่านี้ได้ดึงดูดความสนใจในแวดวงศิลปะเมืองหางโจว แม้ว่า จะเป็นโอกาสที่ดีสำหรับคนนอก แต่เขาไม่สามารถติดต่อและได้รับผลงานศิลปะเหล่านี้ได้เลย เนื่องจากผู้ค้าผลงานศิลปะในท้องถิ่นได้ผูกขาดผลงานของศิลปินที่โดดเด่นเหล่านี้เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาเข้าสู่ตลาดนี้ได้โดยตรง

ขณะที่อาศัยอยู่ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ในงานเลี้ยงอาหารมื้อค่ำเขาได้พบกับอาจารย์มหาวิทยาลัย เขาได้ยืนยันว่าตลาดสร้างสรรค์ของชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบนั้นแตกต่างจากเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นและสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ I05 จึงเดินทางมายังตลาดแห่งนี้และมีความรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมากกับผลงานเครื่องเคลือบในตลาด จากการเปรียบเทียบกับเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ผลงานเหล่านี้แสดงออกถึงองค์ประกอบที่สร้างสรรค์และทันสมัยมากกว่า โดยในตลาดสร้างสรรค์มีผลงานเครื่องเคลือบหลากหลายประเภทไม่เพียงแต่เครื่องประดับเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและชุดน้ำชาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผลงานเครื่องเคลือบสมัยใหม่ที่มีความโดดเด่นและล้ำสมัยอีกด้วย I05 มีความสนใจเป็นพิเศษจากผลงานของศิลปินรุ่นใหม่ที่ใช้งานฝีมือและแนวคิดการออกแบบที่แปลกใหม่ เพื่อผสมผสานเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมให้เข้ากับศิลปะร่วมสมัยและนำเสนอผลงานศิลปะที่มีเอกลักษณ์ I05 ได้พบกับช่างฝีมือเครื่องเคลือบและศิลปินที่ตลาด จากประสบการณ์นี้ I05 ตระหนักได้ว่า นอกเหนือจากผลงานศิลปะแบบดั้งเดิมแล้ว เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นยังมีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีชีวิตชีวาและมีความสร้างสรรค์ โดยสิ่งนี้อาจเป็นทิศทางที่เขาสามารถทดลองดำเนินการและส่งเสริมได้ หลังจากกลับมาถึงเมืองหางโจว I05 ได้เริ่ม

พิจารณาถึงวิธีการที่จะนำผลงานเครื่องเคลือบและผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่มีความแปลกใหม่เข้าสู่ตลาดเมืองหางโจว เขาได้ติดต่อกับศิลปินที่เขาพบที่ตลาดและร่วมทำงานกับพวกเขาเพื่อนำผลงานของพวกเขาเข้าสู่ตลาดเมืองหางโจว จากการตลาดเชิงรุกและการวางตำแหน่งที่แม่นยำ จึงทำให้เขาประสบความสำเร็จในการดึงดูดกลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการการบริโภคในผลงานศิลปะและเริ่มสร้างอิทธิพลในตลาดศิลปะเมืองหางโจวได้สำเร็จ

ภาพที่ 4-13 105 อยู่ที่ชั้นใต้ดินของพิพิธภัณฑ์ศิลปะในหางโจว (ห้องนิทรรศการเครื่องเคลือบ)

ภาพที่ 4-14 กิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปินที่จัดขึ้นโดย IO5 (IO5)

ภาพที่ 4-15 ทัศนศึกษาวัฒนธรรมที่วางแผนโดย IO5 (IO5)

ในปัจจุบัน นอกจากการซื้อขายผลงานศิลปะเครื่องเคลือบแล้ว IO5 ยังนำใบชาจากแหล่งผลิตชาหลายแห่งในประเทศจีนเข้ามายังพิพิธภัณฑ์ศิลปะของเขา เขากล่าวกับผู้วิจัยว่า ชาและเครื่องเคลือบล้วนเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีนและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด พิพิธภัณฑ์ศิลปะ

ในเมืองหางโจวของเขามีทั้งหมด 3 ชั้น โดยชั้นใต้ดินเป็นห้องนิทรรศการเครื่องเคลือบ (ภาพที่ 4-11) ชั้น 1 เป็นห้องน้ำชาเพื่อให้ลูกค้าได้ลิ้มลองและเพลิดเพลินกับชา (ภาพที่ 4-12) ชั้น 2 เป็นสำนักงาน และห้องประชุมหลายห้อง 105 กล่าวว่า เขาได้เชิญศิลปินจากเมืองจิ้งเจ๋อเงินไปยังเมืองหางโจวเป็นประจำเพื่อทำการประชาสัมพันธ์และแนะนำศิลปินที่โดดเด่นเหล่านี้ให้กับลูกค้าในท้องถิ่น (ภาพที่ 4-13) จากกิจกรรมดังกล่าวทำให้ศิลปินสามารถอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเจ๋อเงินและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเองให้กับลูกค้าเป็นการส่วนตัว การเคลื่อนไหวนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความเข้าใจของลูกค้าเกี่ยวกับศิลปะเครื่องเคลือบ แต่ยังช่วยส่งเสริมการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างศิลปินและลูกค้าอีกด้วย นอกจากนี้ 105 ได้มีการวางแผนเส้นทางในการศึกษาทางวัฒนธรรมโดยมีเป้าหมายเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมดั้งเดิมผ่านการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงวัฒนธรรมชาและวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ โดยเขาวางแผนที่จะนำลูกค้าจากเมืองหางโจวไปยังภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมโยงสถานที่เหล่านั้นเข้าด้วยกัน ซึ่งเมืองจิ้งเจ๋อเงินมีบทบาทสำคัญในเส้นทางการศึกษาทางวัฒนธรรมนี้เป็นอย่างยิ่ง

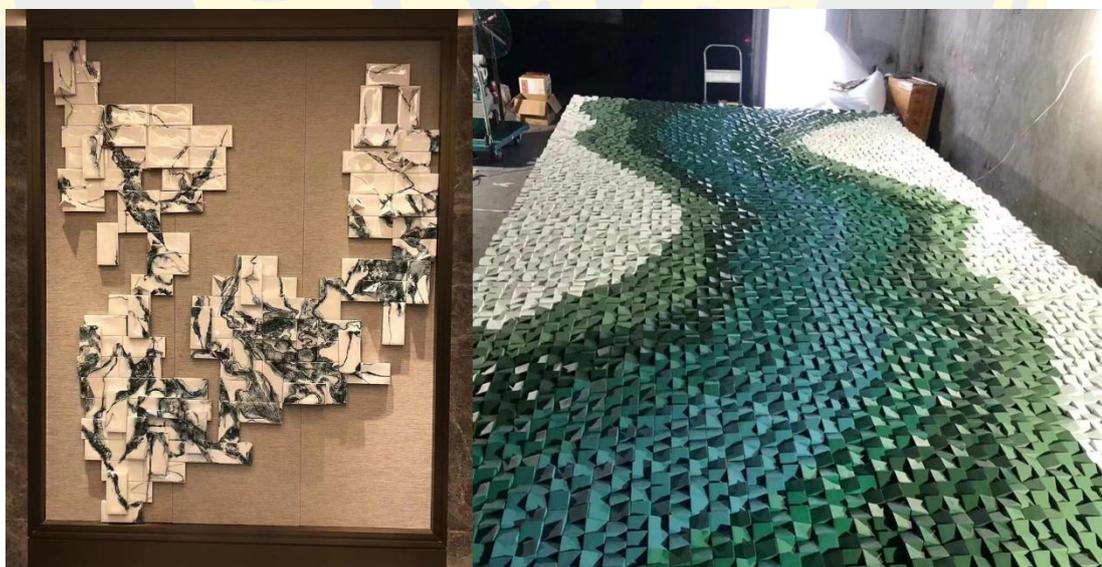
สำหรับ 105 พิพิธภัณฑ์ศิลปะส่วนตัวของเขาไม่ได้เป็นเพียงสถานที่สำหรับจัดแสดงและจำหน่ายผลงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นหน้าต่างในการถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม เขาได้ผสมผสานวัฒนธรรมชาและวัฒนธรรมเครื่องเคลือบให้เข้ากับความกระตือรือร้นและความเอาใจใส่ ทำให้ลูกค้าได้สัมผัสกับเสน่ห์ของวัฒนธรรมดั้งเดิม ในขณะเดียวกัน เขายังจัดให้มีเวทีสำหรับศิลปินเมืองจิ้งเจ๋อเงินในการจัดแสดงและส่งเสริมผลงานของพวกเขา ตลอดจนส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมประเทศจีนดั้งเดิมในสังคมสมัยใหม่

E. 106 "ประเภทนกอพยพ" ในชุมชนจิ้งเพียวที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยต่างเมือง

106 ชาวมณฑลเสฉวนประเทศจีนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองฉงชิ่ง ซึ่งเขาจะใช้เวลา 2 เดือนในเมืองจิ้งเจ๋อเงินทุกปี ในการศึกษาในระดับปริญญาตรีก่อนหน้านี้ เขาได้สัมผัสกับวัสดุเครื่องเคลือบในช่วงเวลาสั้นๆ 106 ได้กล่าวกับผู้วิจัยว่า เขาจะเป็นจิ้งเพียวในเมืองจิ้งเจ๋อเงินซึ่งเป็นประสบการณ์ระหว่างโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของเขา

106 แนะนำให้ผู้วิจัยทราบว่า ในปี พ.ศ. 2562 ช่วงที่เขาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาด้านการออกแบบได้มอบหมายให้เขาเข้าร่วมกลุ่มวัสดุเครื่องเคลือบ ดังนั้นเขาจึงได้เดินทางมายังเมืองจิ้งเจ๋อเงินเป็นครั้งแรก หลังจากที่ได้ที่ 106 ร่างโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยสำเร็จแล้ว เขาจึงได้กลับไปเมืองจิ้งเจ๋อเงิน โดยมีระยะเวลาเพียง 40 วันในการทำโครงการให้สำเร็จ ที่ปรึกษาโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาของเขามีห้องปฏิบัติงานเล็กๆ ในชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เขาเริ่มทำโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษา 106 กล่าวว่า ช่วงที่เขาไปยังเมืองจิ้งเจ๋อเงินเป็นครั้งแรก เขาไม่ได้มาด้วยความตั้งใจที่จะเรียนรู้วิธีการการวาดภาพเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเจ๋อเงิน เขาเพียงต้องการใช้เครื่องเคลือบเป็นวัสดุใหม่ใน

การสร้างสรรคผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ อย่างไรก็ตาม ความยากลำบากในทางปฏิบัติทำให้ โครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาของเขาล่าช้าออกไป โดยในระยะเวลาเพียง 40 วันนั้น เขาสามารถทำงานได้เพียงงานเดียวเท่านั้น สิ่งที่น่าจดจำที่สุดสำหรับเขาคือ มีบางสิ่งผิดพลาดในขั้นตอนสุดท้ายของโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาและมีรอยร้าวเป็นแนวยาวกลางแห่งปรากฏขึ้นในโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษา 106 ยอมรับว่าเมื่อเขาเห็นผลงานบนรถเข็นเตาเผา ทำให้เขาตกอยู่ในความสิ้นหวัง แต่เจ้าของเตาเผาสาธารณะได้ไปลอบใจ 106 โดยกล่าวว่า ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ด้วยการซ่อมเบื้องต้น ดังนั้นเขาจึงได้ทำการติดต่อช่างซ่อมเครื่องเคลือบอย่างรีบร้อนใจ ในวันต่อมา ช่างซ่อมเครื่องเคลือบที่ได้รับการติดต่อมาถึงเตาเผาสาธารณะอย่างตรงเวลา โดยขั้นแรก ช่างซ่อมเครื่องเคลือบได้ทำการสังเกตรอยแตกในโครงการวิจัยสำเร็จการศึกษาอย่างระมัดระวัง จากนั้นจึงนำสารตัวเติมและเม็ดสีพิเศษออกมา หลังจากนั้นเขาจึงได้ทำการซ่อมแซมเครื่องเคลือบอย่างเชี่ยวชาญ โดยฝังวัสดุอุดลงในรอยแตกกว้างอย่างชำนาญเพื่อให้เข้ากับพื้นผิวเครื่องเคลือบได้อย่างลงตัว จากนั้นเขาได้พันสืออย่างละเอียดอ่อนเพื่อฟื้นฟูลวดลายและสีรอบๆ รอยแตกกว้างจนแทบจะมองไม่เห็น 106 รู้จักประหลาดใจกับทักษะอันประณีตของช่างซ่อมเครื่องเคลือบเป็นอย่างมาก และด้วยความพยายามของเขา ผลงานสำเร็จการศึกษาของ 106 ได้รับการฟื้นฟูอย่างสมบูรณ์และกลับคืนสู่สภาพไร้ที่ติ

ภาพที่ 4-16 ภาพจิตรกรรมฝาผนังเครื่องเคลือบ สร้างสรรค์โดย 106

ประสบการณ์นี้ทำให้ 106 สัมผัสได้ถึงอนาคตของเมืองจึงต่อสู้กันอย่างลึกซึ้ง เขาศึกษาจิตรกรรมฝาผนังที่มหาวิทยาลัยโดยมีความเชื่อมาตลอดว่าหัวข้อของน้ำ ไฟ ดิน และจิตรกรรมฝาผนังเป็นการผสมผสานรูปแบบการแสดงออกทางศิลปะอย่างลงตัวในเมืองจึงต่อสู้ และมีพลัง

พิเศษที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับความหลงใหลในการสร้างสรรค์ผลงานของเขาได้ แม้ว่าเขาจะใช้เครื่องเคลือบเป็นเครื่องมือในผลงานศิลปะของเขา โดยเขามักจะระบุตัวเองว่าเป็นศิลปินและผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องเคลือบ เขามีความคิดว่าการศึกษาศิลปะออร์โธดอกซ์ที่เขาได้รับในมหาวิทยาลัยเป็นรากฐานสำหรับการสร้างสรรค์และเครื่องเคลือบนั้นเป็นเพียงสื่อกลางในการสร้างสรรค์ของเขา และเมื่อเขาถูกถามว่าเขาวางตำแหน่งของตัวเองอย่างไร เขาได้ทำการเน้นย้ำว่าการเรียนรู้ทักษะดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเงินนั้นเป็นสิ่งสำคัญ และทักษะดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมเป็นรากฐานสำคัญของนวัตกรรมสมัยใหม่ แม้ว่าศิลปินต่างชาติอาจมีข้อมูลเชิงลึกที่เป็นเอกลักษณ์ในแนวคิดและแนวความคิดทางศิลปะ แต่พวกเขายังคงต้องเรียนรู้อย่างลึกซึ้งเมื่อต้องจัดการกับ "งานฝีมือ" ของวัสดุเครื่องเคลือบ ในชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ เขาพบว่าการเรียนรู้ทักษะแบบดั้งเดิมนั้นมีความสะดวกมาก ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจที่จะอยู่เมืองจิ้งเต๋อเงินและไล่ตามความฝันทางศิลปะของเขาที่นี่ (ภาพที่ 4-16)

F. 107 ซึ่งอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อเริ่มต้นธุรกิจหลังจากสำเร็จการศึกษา

ภาพที่ 4-17 เตาศาธารณะที่ดำเนินการโดย IO7 (IO7)

IO7 จากเมืองฉางชามณฑลหูหนาน ในปี พ.ศ. 2553 IO7 ได้เข้าศึกษาที่คณะประติมากรรมของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองจิ้งเต๋อเงิน และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเขาก็ได้มาอาศัยอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงิน เมื่อพูดถึงธุรกิจเครื่องเคลือบของเขาในเมืองจิ้งเต๋อเงิน IO7 กล่าวว่าธุรกิจนี้มีพื้นฐานมาจากความหลงใหลส่วนตัว แม้ว่าแม่ของเขาคาดหวังให้เขากลับไปที่บ้านเกิดเพื่อรับมรดกและจัดการธุรกิจของพ่อเพื่อหลีกเลี่ยงแรงกดดันและความท้าทายต่างๆ จากโลกภายนอก แต่ IO7 ได้ทำการปฏิเสธ

ข้อตกลงดังกล่าวอย่างเด็ดเดี่ยว ช่วงเริ่มต้นธุรกิจครั้งแรก 107 ยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย เขาอาจสืบทอดความเชี่ยวชาญทางธุรกิจมาจากพ่อ โดยเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตามเส้นทางการผลิตและการจำหน่ายแบบเก่า ในขณะนั้น มีเตาเผาสาธารณะอยู่ไม่กี่แห่งรอบบริเวณมหาวิทยาลัย ซึ่งเตาเผาที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมไว้นั้นไม่เพียงพอ ส่งผลให้นักศึกษาหลายคนต้องเดินทางไปชุมชนศิลปะ โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเพื่อทำการเผาเพื่อแก้ไขปัญหาและคว้าโอกาสทางธุรกิจไว้ 107 จึงตัดสินใจสร้างเตาเผาสาธารณะของตัวเอง เขาได้พบกับผู้อาวุโสที่มีความสามารถในด้านเตาเผาและร่วมมือกันเพื่อที่จะไม่ทำให้การผลิตผลิตภัณฑ์ของเขาล่าช้า ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเผาเครื่องเคลือบ และยังสามารถสร้างรายได้จำนวนมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเขาสามารถเรียนรู้ทักษะการเผาได้ในระยะเวลาอันสั้นผ่านการติดตามผู้เชี่ยวชาญ และในด้านการส่งเสริมเตาเผา 107 และผู้อาวุโสได้ทำการแจกใบปลิวหลังอาหารเย็นทุกวันเพื่อส่งเสริมการบริการของพวกเขาและหลังจากผ่านไปไม่นาน การบริการนี้จึงเป็นที่รู้จักมากขึ้นทำให้ธุรกิจเตาเผาเริ่มมีลูกค้ามากขึ้น(ภาพที่ 4-17) จากการเผาหนึ่งเตาเผาต่อสัปดาห์ จนถึงการเผาหนึ่งเตาเผาทุกๆ 5 วันหรือ 2 วัน ในระหว่างกระบวนการความร่วมมือ 107 ได้เรียนรู้ความรู้และเทคโนโลยีของเตาเผาที่ใช้แก๊สและยังได้เรียนรู้เทคนิคต่างๆ อาทิ การขึ้นรูป การตัดแต่ง และการเคลือบจากทีมงานและผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น และได้เรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของดินเหนียวเครื่องเคลือบต่างๆ กล่าวโดยสรุปคือ ขั้นตอนแรกๆของ 107 ในการเริ่มต้นธุรกิจนั้นถือเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

เมื่อเวลาผ่านไป รอยแตกเริ่มปรากฏขึ้นในความสัมพันธ์ความร่วมมือระหว่าง 107 และผู้อาวุโส ถึงแม้ว่า 107 จะได้รับประโยชน์มากมายจากความร่วมมือนี้ แต่การผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทั้งหมดนั้นอยู่ในมือของผู้อาวุโสและทีมงานของพวกเขา ดังนั้นจึงส่งผลให้ 107 ไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเต็มที่ ซึ่งผลงานของทีมผู้อาวุโสขาดจุดเด่นและไม่สามารถขึ้นราคาจำหน่ายได้ ประกอบกับต้นทุนการผลิตเครื่องเคลือบในเมืองจึงต่อเงินที่มีต้นทุนสูงจึงทำให้รายได้ไม่เป็นที่น่าพอใจมาโดยตลอด 107 มีความปรารถนาที่จะสร้างสรรค์เครื่องเคลือบชิ้นดีซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนและเวลาที่มากขึ้น ดังนั้นหลังจากสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย 107 และผู้อาวุโสได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนและทำการตัดสินใจยุติความร่วมมือและเริ่มต้นการพัฒนาอย่างอิสระ

ครั้งนี้ 107 ต้องการหาสถานที่ที่ใหญ่กว่าเพื่อพัฒนาความฝันของเขา จากทำงานหนักในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาทำให้เขามีความชัดเจนเกี่ยวกับทิศทางและกลยุทธ์ของเขามากขึ้น ในเมืองจึงต่อเงิน มี 2 วิธีหลักในการจำหน่ายเครื่องเคลือบ ได้แก่ วิธีแรกคือการริเริ่มหาลูกค้าแต่มักจะพบกับลูกค้าที่มีความต้องการในหลายอย่างมากเกินไป และอีกวิธีคือรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าตามสถานที่จัดแสดงนิทรรศการ ซึ่งวิธีนี้มีประสิทธิภาพมากกว่าและไม่จำเป็นต้องใช้พื้นที่คลังสินค้ามาก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากห้องปฏิบัติงานของ 107 อยู่ห่างไกลมากจึงทำให้มีลูกค้าเพียงไม่กี่ราย ดังนั้นเขาจึงวางแผนที่จะใช้เงินทุนที่มีอยู่เพื่อย้ายห้องปฏิบัติงานไปยังชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะซานเปาซึ่งเป็น

สถานที่ที่มีโรงงานเครื่องเคลือบจำนวนมากรวมตัวกัน และพื้นที่นี้ยังเป็นที่ชื่นชอบของลูกค้าที่มีคำสั่งซื้อจำนวนมากอีกด้วย IO7 หวังว่าในการย้ายสถานที่และขยายขนาดจะไม่เพียงสามารถปรับปรุงภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ได้เท่านั้น แต่ยังสามารถเปิดตลาดผลิตภัณฑ์ให้กว้างขึ้นได้อีกด้วย แต่ทั้งหมดเหล่านี้จำเป็นต้องใช้เงินทุนเพิ่มเติม ดังนั้น เขาจึงได้ทำการยืมเงิน 500,000 หยวนจากครอบครัวของเขา และเพื่อพิสูจน์ความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบของเขา เขาจึงทำการเขียนใบคำขอร้องขึ้นมาโดยเฉพาะ และรวมเข้ากับเงินออมเดิม 400,000 หยวน IO7 ได้ใช้ทุนเริ่มต้นนี้ในการเริ่มต้นการเดินทางของผู้ประกอบการครั้งที่สอง

ภาพที่ 4-18 ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่สร้างสรรค์โดย IO7 (IO7)

ในระหว่างการสนทนากับ IO7 ผู้วิจัยได้พูดคุยอย่างเจาะลึกถึงความท้าทายที่เขาเผชิญเมื่อเริ่มต้นธุรกิจในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น IO7 กล่าวถึงปรากฏการณ์การลอกเลียนแบบที่แพร่หลายในตลาดในปัจจุบันโดยเฉพาะ จากการเผชิญกับสถานการณ์นี้ IO7 จึงได้พัฒนากลยุทธ์ที่เป็นเอกลักษณ์ เขาเชื่อมั่นว่าตราบิตที่เขาสร้างองค์กรขนาดใหญ่ขึ้นเขาจะสามารถต่อสู้กับปรากฏการณ์นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ IO7 ไม่กลัวว่าผลิตภัณฑ์ของเขาจะถูกลอกเลียนแบบ แต่ในทางกลับกันเขาเชื่อว่านี่คือการยืนยันถึงคุณภาพผลิตภัณฑ์ของเขาและสามารถกระตุ้นยอดขายให้เพิ่มขึ้นได้ โดยเขาเน้นย้ำว่าหากบริษัทต้องการโดดเด่นจากคู่แข่ง พวกเขาจะต้องรักษาการนวัตกรรมและอยู่ในแนวหน้าของตลาดอยู่เสมอ สำหรับห้องปฏิบัติการงานขนาดเล็กนั้นหลังจากเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ พวกเขามักจะเผชิญกับแรงกดดันของการลอกเลียนแบบและสงครามราคาเนื่องจากขาดสายการผลิตและความสามารถของ

ตนเอง และเมื่อลูกค้ารู้สึกว่าราคาส่งเกินไปหรือมีความต้องการสูงก็มักเลือกผู้จำหน่ายรายอื่นที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ดีกว่า ทำให้นวัตกรรมของห้องปฏิบัติการขนาดเล็กสามารถลอกเลียนแบบได้อย่างรวดเร็วและบีบอัตรากำไรของตนลง ในทางตรงกันข้าม องค์กรขนาดใหญ่ที่พึ่งพาอิทธิพลของผลิตภัณฑ์ ชื่อเสียงที่ดี และมีความสามารถในการวิจัยและพัฒนาและการผลิตที่แข็งแกร่งกว่า ถึงแม้ในสภาพแวดล้อมของตลาดที่มีการเลียนแบบอย่างแพร่หลาย ก็ยังคงสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องและรักษาตำแหน่งผู้นำได้อยู่เสมอ (ภาพที่ 4-19)

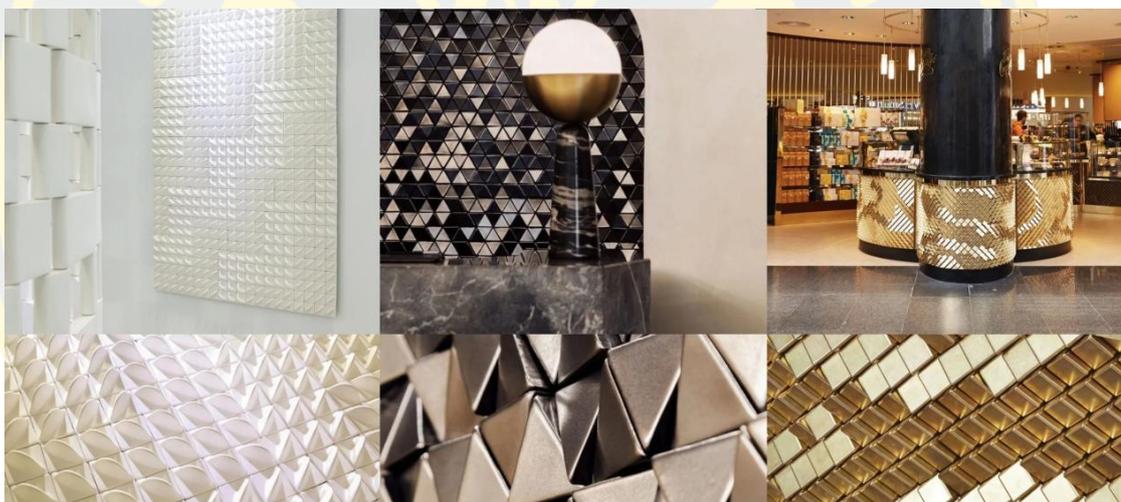
ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น การหาเลี้ยงชีพนั้นเป็นเรื่องง่าย แต่การไล่ตามความฝันไม่ใช่เรื่องง่าย การทำเครื่องประดับอาจทำเงินได้เพียงเล็กน้อย แต่การทำธุรกิจจริงๆ อาทิเช่น การตั้งโรงงานเครื่องเคลือบ เป็นเรื่องที่ยากและจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในแต่ละช่วงของการผลิตและการเตรียมการอย่างครบถ้วน แม้ว่า 107 จะศึกษาเรื่องประติมากรรมมาจากมหาวิทยาลัย แต่ความเข้าใจด้านการจัดการและกิจการนั้นมีความลึกซึ้งเป็นอย่างมาก เมื่อต้องเผชิญกับการลงทุนมหาศาลในผู้ประกอบการเครื่องเคลือบ เขาสามารถควบคุมอารมณ์และไม่หวั่นไหวไปกับผลประโยชน์ เส้นทาง การเป็นผู้ประกอบการของ 107 เต็มไปด้วยอุปสรรค จากประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้เขาได้รับประสบการณ์อันมีค่าและทำให้ธุรกิจของเขาเริ่มเติบโตขึ้น แม้ว่าเขาจะขาดทักษะในการวาดภาพเล็กน้อยแต่เขามีความคุ้นเคยกับแต่ละกระบวนการเป็นอย่างดี ซึ่งแต่ละกระบวนการนั้นต้องการคุณภาพสูงสุด ดังนั้น ในห้องปฏิบัติการของเขาจึงมักปกคลุมไปด้วยฝุ่น แต่สำหรับ 107 ที่ไล่ตามความฝัน สิ่งนี้จึงเป็นเพียงเส้นทางสู่ความสำเร็จเท่านั้นเพราะทุกอย่างก้าวทำให้เขาใกล้กับความฝันมากขึ้น

G. 108 ผู้ผลิตส่วนประกอบตกแต่งเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 4-19 ภาพถ่ายภายในของห้องปฏิบัติการ 108 (IO8)

108 ชาวหูเป่ย์เป็นผู้จัดการของห้องปฏิบัติงานเป่ายู่วู่ ในระหว่างการสัมภาษณ์ 108 ได้พาผู้วิจัยเยี่ยมชมห้องปฏิบัติงานของเธอ ห้องปฏิบัติงานตั้งอยู่ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของหมู่บ้านซานเป่า เป็นตึกอาคาร 3 ชั้นพร้อมพื้นที่อาคารโรงงานแบบกรอบปิด โดยชั้นแรกเป็นโถงนิทรรศการและสถานที่รับแขก ชั้นสองและสามเป็นโกดังเก็บของ อาคารโรงงานแบบกรอบปิดอยู่ถัดจากห้องปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการผลิตเครื่องเคลือบ ตั้งแต่เริ่มต้นการขึ้นรูปเครื่องเคลือบจนถึงการเผาขั้นต้นสุดท้าย ทั้งหมดเสร็จสมบูรณ์ที่นี่ ขณะที่ผู้วิจัยไปเยี่ยมชมพบว่า มีคนงานอยู่ประมาณ 7-8 คนที่ทำงานอยู่ในโรงงาน โดยมี 108 เข้าไปจัดการเป็นครั้งคราว แต่ในหอนิทรรศการมีการจัดแสดงผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบไม่มากนัก ซึ่ง 108 กล่าวว่าเธอจะจัดแสดงไว้ที่หน้าร้านในเขตวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เกาซีชว่น (ภาพที่ 4-20)

ภาพที่ 4-20 วัสดุตกแต่งเครื่องเคลือบที่ผลิตโดยห้องปฏิบัติงาน 108 (108)

เธอเริ่มต้นเส้นทางการเป็นผู้ประกอบการเมื่อยังเป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น 108 ชื่นชอบในเครื่องเคลือบเป็นอย่างมาก เธอเชื่อมั่นว่าการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยมือของเธอเองเป็นสิ่งที่มีความหมายมาก ผลงานของเธอมักดึงดูดความสนใจจากผู้คนมากมายซึ่งเธอได้สร้างฐานลูกค้าประจำจำนวนมากจากเหตุผลดังกล่าว ด้วยความพยายามของเธอ เธอได้เช่าตึกอาคารเพื่อทำเป็นห้องปฏิบัติงานของเธอในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบและเริ่มต้นธุรกิจของเธอเอง ในปี 2562 เธอตั้งบูธขายที่ตลาดสร้างสรรค์ของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ โดยเริ่มจากการขายผลงานหัตถกรรมเครื่องเคลือบที่ผลิตขึ้นเอง อย่างไรก็ตาม เส้นทางสู่การ

เป็นผู้ประกอบการนั้นไม่ได้ราบรื่นเสมอไป ในช่วง 2-3 เดือนแรก ห้องปฏิบัติงานของ I08 ไม่มีคำสั่งซื้อมากนัก และธุรกิจของห้องปฏิบัติงานก็ซบเซามาก I08 เริ่มรู้สึกผิดหวังเล็กน้อยและคิดว่าจะย้ายที่อยู่ไปยังสถานที่ที่มั่นคงกว่านี้อีกครั้งหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจอยู่ที่โรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบเพราะเธอมองเห็นศักยภาพของที่นี่ เธอเริ่มติดต่อกับพ่อค้าในท้องถิ่นอื่นๆ ในระหว่างขั้นตอนการสื่อสารนั้น เธอได้ใช้ห่วงโซ่การผลิตเครื่องเคลือบในท้องถิ่นเพื่อลดต้นทุนและผลผลิตลง และยังได้พบกับลูกค้าใหม่จำนวนมาก ห้องปฏิบัติงานของ I08 เริ่มยุ่งขึ้นเรื่อยๆ จากห้องปฏิบัติงานที่มีเธอเพียงคนเดียวไปจนถึงการจัดการพนักงาน 3-4 คน เธอและพนักงานของเธอเริ่มยุ่งในการผลิตเครื่องเคลือบขึ้นทุกวัน เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เมื่อความนิยมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบเพิ่มขึ้น ผู้ปฏิบัติงานจำนวนมากเริ่มทยอยกันเข้ามา ทำให้ค่าเช่าที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง I08 จึงตัดสินใจย้ายห้องปฏิบัติงานของเธอไปยังชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในหมู่บ้านซานเป่าเพื่อลดค่าใช้จ่าย หลังจากมาถึงหมู่บ้านซานเป่าแล้ว I08 ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ของเธอเอง ปัจจัยหนึ่งคือเมื่อมีผู้คนเข้าสู่ตลาดสินค้าเครื่องเคลือบมากขึ้น ต้นทุนการผลิตก็เพิ่มสูงขึ้นและอัตรากำไรขั้นต้นก็ลดลง ในทางกลับกัน ตลาดอสังหาริมทรัพย์ของจีนร้อนแรงมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 เป็นต้นมา ส่งผลให้ความต้องการในตลาดอุปกรณ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยและตลาดอุปกรณ์ตกแต่งสำนักงานก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย (อุปกรณ์ตกแต่งที่อยู่อาศัยหมายถึง การตกแต่งและประดับที่อยู่อาศัยภายในบ้าน อุปกรณ์ตกแต่งสำนักงาน หมายถึง การตกแต่งและประดับที่ดำเนินการในอุตสาหกรรม ธุรกิจ สำนักงานและสถานที่อื่นๆ) วัสดุตกแต่งเครื่องเคลือบที่มีการออกแบบอย่างประณีตเป็นที่นิยมอย่างมากในอุตสาหกรรมการตกแต่ง (ภาพที่ 4-18) และเหตุผลประการสุดท้ายคือ ไม่มีห้องปฏิบัติงานเครื่องเคลือบที่มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเงินในเวลานั้น ซึ่งทำให้เกิดโอกาสและตำแหน่งการว่างงานในตลาด หลังจากประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงห้องปฏิบัติงาน ทีมงานของห้องปฏิบัติงานประสบความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของตลาดใหม่ และในขณะเดียวกันก็เริ่มพยายามผสมผสานเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงที่ใช้ในด้านการผลิตเครื่องเคลือบเข้าด้วยกัน อาทิ การพิมพ์ 3 มิติ เป็นต้น นอกจากนี้ บทบาทของ I08 ก็เปลี่ยนไปเช่นกัน จากผู้อำนวยการโรงงานซึ่งรับผิดชอบการดำเนินงานของห้องปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ สู่บทบาทของผู้มีอำนาจตัดสินใจและส่งเสริมการจำหน่ายที่กำหนดทิศทางโดยรวมของห้องปฏิบัติงาน และประสบความสำเร็จในการเปิดช่องทางการจำหน่ายใหม่

ในการสัมภาษณ์ I08 ผู้วิจัยได้พูดถึงสถานการณ์โดยรวมของชุมชนจิ้งเต๋อเงินในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา “สำหรับจิ้งเต๋อเงินหลายคนเช่นเธอ สถานการณ์โดยรวมแย่งเรื่อยๆ” เธอกล่าว ในปัจจุบันชีวิตผู้คนในชุมชนจิ้งเต๋อเงินเมืองจิ้งเต๋อเงินนั้นไม่ดีเหมือนในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ตอนนี้เศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาลง ในขณะเดียวกัน เครื่องเคลือบก็ไม่ใช่สิ่งจำเป็น ซึ่งราคาวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นก็สร้างแรง

กดดันต่ออุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของ จิ่งเต๋อเจิ้น ตลาดมีความท้าทายมากขึ้นเนื่องจากมีคู่แข่งเพิ่มขึ้น ผู้คนจำนวนมากที่ไม่สามารถทำงานต่อไปได้ไม่ว่าจะมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมอื่นหรือการผสมผสานเข้ากับอุตสาหกรรมอื่น ตัวอย่างเช่น มีสถาบันวิจัยและฝึกอบรมด้านเครื่องเคลือบอยู่หลายแห่งที่ได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติไปพร้อมกับการผลิตเครื่องเคลือบ 99% ของเยาวชนจิ่งเพียวถูกล้างคมกดขี่ ยอดขายของพวกเขาที่บูธข้างนอกไม่สูงนักและมีคนไม่มากนักที่บริโภคสินค้าพวกเขา กลุ่มจิ่งเพียวมีอัตราการหมุนเวียนสูง หากอดทนก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้ แต่หากอดทนไม่ได้ ก็จะต้องออกจากเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นไป แน่แน่นอนว่าเมื่อตลาดไม่ดีก็ถือเป็นการคัดคนออก ซึ่งจะเหลือเพียงผู้ผลิตและห้องปฏิบัติการที่ทรงพลังเท่านั้นที่จะสามารถอยู่รอดต่อไปได้ ส่วนตลาดสำหรับเครื่องเคลือบที่ใช้ในชีวิตประจำวันนั้นเป็นของตลาดเฉพาะกลุ่ม หลังจากเลือกได้สองทางระหว่างตัวเองกับตลาดแล้ว ห้องปฏิบัติการส่วนใหญ่ก็มีช่องทางการจำหน่ายของตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะของกลไกการผลิตที่ยืดหยุ่นของผู้ผลิตเครื่องเคลือบในท้องถิ่น ดังนั้น ห้องปฏิบัติการบางแห่งจึงเชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในปัจจุบันและการเพิ่มขึ้นของเพื่อนร่วมสายงานไม่ได้สร้างแรงกดดันให้กับพวกเขามากนัก และพวกเขายังสามารถรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้าที่ดีได้

H. คู่สามีภรรยา 109 และ 110 ผู้ที่เริ่มต้นธุรกิจในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ภาพที่ 4-21 ห้องจัดนิทรรศการ ห้องเตาเผา และห้องวาดภาพของคู่สามีภรรยา 109 และ 110

ภาพที่ 4-22 ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบที่ผลิตโดยคู่สามีภรรยา I09 และ I10

คู่สามีภรรยา I09 และ I10 ซึ่งเปิดห้องปฏิบัติการงาน "Sandu Ceramics" ในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น เป็นเพื่อนกับผู้วิจัยมานานหลายปี ปัจจุบันมีการผลิตชุดเครื่องเคลือบชุดน้ำชาเป็นหลักและเริ่มเพิ่มการผลิตภาพวาดตกแต่งบนเครื่องเคลือบขึ้น สามีภรรยาคู่นี้เป็นคนในชุมชนจิ่งเพียว โดยผู้เป็นสามี I09 มาจากเมืองเซี่ยวก่านมณฑลหูเป่ย์ และภรรยา I10 มาจากเมืองจิวเจียงมณฑลเจียงซี ทั้งคู่อาศัยอยู่ที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อทำงานหลังจากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น สามีภรรยาคู่นี้ได้เริ่มตั้งบูธขายของที่ตลาดสร้างสรรค์วันเสาร์ของชมรมเครื่องเคลือบเล่อเทียนในโรงงาน ประติมากรรมเครื่องเคลือบ ระหว่างการสัมภาษณ์ สองสามีภรรยาบอกว่าด้วยรอยยิ้มว่าพวกเขาสามารถอยู่ในจิ่งเต๋อเจิ้นได้ด้วยตลาดสร้างสรรค์แห่งนี้ ในปี พ.ศ. 2553 สามีภรรยาทั้งสองจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและอาศัยอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่นเพราะรักในเครื่องเคลือบ จึงได้เช่าตึกอาคาร ส่วนตัวสูง 3 ชั้นเป็นห้องปฏิบัติการในชุมชนโรงงานเก่าซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากชุมชนประติมากรรมเครื่องเคลือบ ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะผลิตเครื่องเคลือบ วันเสาร์ออกไปตั้งบูธขาย และพักผ่อนตามอัธยาศัย ในวันอาทิตย์ ปัจจุบันแต่งงานและมีลูกและได้ลงหลักปักฐานในจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นเวลานาน ห้องปฏิบัติการของคู่สามีภรรยาตั้งอยู่ในบ้านของพวกเขาเอง ทั้งคู่ได้ลงทุนซื้อตึกอาคาร 3 ชั้นในปีพ.ศ. 2559 โดยชั้นแรกใช้เป็นห้องปฏิบัติการ ซึ่งมีหน้าที่การทำงานต่างๆ อาทิ โถงนิทรรศการ ห้องปฏิบัติการ และห้องเตาเผา (ภาพที่ 4-19) ส่วนชั้นสองและชั้นสามเป็นพื้นที่ใช้สอยของสามีภรรยา เนื่องจากขั้นตอนการผลิตชุดน้ำชาค่อนข้างซับซ้อน พวกเขาต้องตื่นนอนตั้งแต่ 7 โมงเช้าเพื่อเริ่ม

ปฏิบัติงานทุกวัน การขึ้นรูป การตัดแต่งชิ้นผลงาน การขัดเงา การเติมน้ำ การเป่าเคลือบ การติดตั้งเตาเผา และการเผา กระบวนการหลักในการผลิตเครื่องเคลือบนั้นทำโดยคนสองคนเพียงลำพัง และใช้เวลาทั้งสัปดาห์กว่าจะเสร็จสิ้นขั้นตอนทั้งหมด เมื่อผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ที่ห้องปฏิบัติงานของพวกเขาแล้ว นอกจากพวกเขาจะต้องทำงานของตัวเองให้แล้วเสร็จนั้น ยังต้องต้อนรับผู้คนที่หลากหลาย กลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือจิตรกรท้องถิ่นที่เชี่ยวชาญด้านการวาดภาพบนชุดชาชิงฮวาซึ่งจะมายังห้องปฏิบัติงานทุกวัน เนื่องจากการวาดภาพบนชุดชาชิงฮวาต้องใช้เวลาในการผลิต 2 ชั่วโมง และชุดชาชิงฮวานั้นไม่สะดวกต่อการขนส่ง จึงจำเป็นต้องเชิญจิตรกรมายังห้องปฏิบัติงาน (ภาพที่ 4-20) และอีกสาเหตุหนึ่งคือหลังจากจิตรกรได้วาดภาพลงบนชุดชาชิงฮวาแล้ว ยังต้องมีการเขียนสีบนเคลือบและทำการเผา ซึ่งหลังจากการวาดภาพในห้องปฏิบัติงานแล้วจะสามารถทำการเผาได้ทันที ทำให้สามารถลดต้นทุนด้านค่าขนส่งลงได้ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นลูกค้าทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศที่เข้ามาเจรจาทางธุรกิจ

ในปีพ.ศ. 2558 ลูกสาวของ I09 และ I10 ใกล้จะถึงกำหนดคลอด และชุมชนโรงงานเก่าซึ่งเป็นที่ตั้งของห้องปฏิบัติงานเดิมก็เผชิญกับการรื้อถอนครั้งใหญ่ จากสาเหตุข้างต้น สามิและภรรยาจึงได้ซื้อตึกอาคารในแถบชานเมืองด้วยเงินที่สะสมมา 6-7 ปี และเริ่มจับชีวิตที่ล่องลอยและหยิ่งรากลึกในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ในขณะนั้น คำสั่งซื้อประจำปีของกลุ่มลูกค้าที่สะสมมาหลายปีของการตั้งบูธนั้นเพียงพอต่อการผลิตในแต่ละวัน แต่สามิภรรายังคงยื่นกรานที่จะตั้งบูธในตลาดสร้างสรรค์ สามิภรรยาอธิบายว่า: แม้ว่าการขายของในตลาดสร้างสรรค์อาจไม่ได้เงิน แต่ก็เป็นหน้าต่างเสริมให้พวกเขาติดต่อกับลูกค้าได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์แบบ "ร่วมมือกัน" ดังเช่น คู่สามิภรรยา I09 และ I10 กับตลาดสร้างสรรค์ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอยู่มากมาย ผู้ผลิตผลงานสร้างสรรค์กับตลาดสร้างสรรค์ราวกับมีสัญญาลับไปโดยปริยาย โดยพวกเขาจะไม่เพียงเบนจากแนวทางหรือตัดสินใจผิดพลาด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่านี่คือเหตุผลที่พวกเขาอยู่รอดและเอาชนะจากระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่รุนแรงได้

I. I11 I12 และ I13 ผู้เริ่มต้นธุรกิจด้านการศึกษาท่องเที่ยวเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 4-23 ทัศนศึกษาเกี่ยวกับเครื่องเคลือบที่ดำเนินการโดยบริษัทของ I11, I12 และ I13 (I11)

I11 I12 และ I13 เป็นกลุ่มผู้ประกอบการวิจัย 3 คน บริษัทของพวกเขาตั้งอยู่ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีขาว ปัจจุบันบริษัทดำเนินธุรกิจหลักในด้านการวิจัย ค่ายกลางแจ้ง การปฏิบัติทางสังคม กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุม โดยเป็นองค์กรบริการด้านการศึกษาแห่งใหม่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น (ภาพที่ 4-21) พวกเขามาถึงที่ตั้งของบริษัทในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีขาวในเวลาค่ำและวันหยุดภาคฤดูร้อนเป็นช่วงเวลาที่ยุ่งที่สุดของพวกเขา ลูกค้าของบริษัทส่วนใหญ่มาจากมณฑลซานตง มณฑลเจียงซู มณฑลกวางตุ้ง และเมืองเซี่ยงไฮ้ โดยมีกลุ่มเป้าหมายการบริการส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และผู้ปกครองบางส่วน ผู้วิจัยกล่าวกับ I11 ว่า หลังจากการแพร่ระบาดของโควิด19 ในประเทศจีนสิ้นสุดลง จำนวนนักเรียนและผู้ปกครองที่ใช้ประโยชน์จากช่วงปิดเทอมฤดูร้อนเพื่อศึกษาและท่องเที่ยวก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า พวกเขาหวังว่าจะได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศจีนผ่านการเยี่ยมชมสถานที่และประสบการณ์ตรง เครื่องเคลือบเป็นส่วนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม และเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นก็กลายเป็นจุดหมายปลายทางด้านการศึกษาและการเดินทาง และเป็นสถานที่ยอดนิยมแห่งใหม่สำหรับการศึกษาและการเดินทางภายในประเทศจีน ซึ่งในวันที่ผู้วิจัยเข้าไปสัมภาษณ์ตรงกับวันว่างของผู้ให้สัมภาษณ์พอดี และจะมีคณะทัวร์ศึกษาดูงานในช่วงบ่ายของวันถัดไป

I11 เป็นคนรุ่นใหม่จากเมืองฉางจื่อมณฑลซานซี เมืองฉางจื่อเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมพ่อแม่ของ I11 เป็นทั้งคนงานแต่พวกเขาได้สนับสนุนความสนใจและทางเลือกของ I11 อย่างเต็มที่ I11 มีความชื่นชอบเป็นพิเศษในด้านการวาดภาพมาตั้งแต่เยาว์วัย เขาจำได้ว่าเมื่อใดก็ตามที่เขาเห็นตัวละครในการ์ตูน เขาอยากจะเลียนแบบและวาดภาพพวกนั้น แม้ว่าผลงานในเวลานั้นจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่ความหลงใหลในการวาดภาพของเขายังคงไม่เปลี่ยนแปลง ในช่วงมัธยมต้น เนื่องจากความกระตือรือร้นและความสนใจของเขา ทำให้ความเข้าใจในการวาดภาพของเขาลึกซึ้งมากกว่าคนอื่น ๆ มาก และในช่วงมัธยมปลาย I11 ได้ศึกษาด้านการวาดภาพอย่างเป็นทางการครั้งแรก หลังจากศึกษาอย่างเป็นทางการเป็นเวลานานกว่า 3 ปี รากฐานการวาดภาพของเขาก็เริ่มมั่นคงมากขึ้น หลังจากนั้นเขาก็ประสบความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นสาขาวิชาศิลปะ

ในปีพ.ศ. 2553 I11 มายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพื่อเริ่มต้นชีวิตในมหาวิทยาลัย แม้ว่าเขาจะเรียนเอกเครื่องเคลือบ แต่เขาก็เรียนการวาดภาพเป็นหลัก I11 กล่าวกับผู้วิจัยว่า "ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งผมกำลังเรียนวิชาจิตกรรมจีนในมหาวิทยาลัย ช่วงนั้นเป็นช่วงฤดูหนาวที่มีอากาศหนาวเย็นมาก นักเรียนส่วนใหญ่เลือกหัวข้อที่เรียบง่ายเพื่อให้ทำการบ้านเสร็จอย่างรวดเร็ว แต่ผมเลือกวาดภาพเสือ ซึ่งเป็นภาพที่วาดค่อนข้างยาก คนอื่นๆ เมื่อวาดภาพเสร็จก็เดินกลับกันจนหมดห้องเรียนแล้ว แต่ผมยังคงวาดภาพนั้นไปจนดึก มือของผมแดงไปหมดเพราะความเย็นของอากาศ แต่ผมก็ยังอยากวาดออกมาให้ดีที่สุด เพราะผมรู้สึกว่าการเรียนรู้ไว้เพื่อตัวเอง และการออกจากชั้นเรียนไม่ได้หมายความว่า

ว่ามันจบลง ซึ่งการที่จะวาดภาพได้ดีที่สุดนั้นจะต้องอดทนและไม่รีบเร่ง" สถาบันการศึกษาจะสอนพื้นฐานเป็นหลัก ซึ่งหากอยากเรียนแบบเจาะลึกจะต้องชวนขวายด้วยตนเอง ดังนั้น ในภาคเรียนที่สองของมหาวิทยาลัย เขาจึงเข้าพบอาจารย์ส่วนตัวข้างนอกเพื่อเรียนวาดภาพ และยังได้พบกับ I12 และ I13 ในช่วงเวลานั้น I11 ไปเรียนวาดภาพเกือบทุกคืนและมีเฉพาะวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น ค่าเทอม 800 หยวน สามารถเรียนได้ 3 เดือน เขาเรียนกับอาจารย์ท่านนี้เป็นเวลาสี่ปีเต็มจนเรียนจบมหาวิทยาลัย แม้ว่าอาจารย์ท่านนี้จะไม่ได้มีชื่อเสียงมากนัก แต่เขารู้สึกว่าสิ่งที่อาจารย์สอนนั้นใช้ได้จริงมาก "ในกลุ่มนักเรียนของเรา มีนักเรียนหลายคนที่ไม่พากเพียรและหยุดเรียนไปกะทันหัน แต่ผมเข้าเรียนจนจบ บางครั้งเมื่ออาจารย์ไม่อยู่ ผมก็จะช่วยสอนนักเรียนคนอื่น ในช่วงเวลานั้นไม่ว่าจะในมหาวิทยาลัยหรือในชั้นเรียนฝึกอบรมภายนอก ผมได้รับความนิยมน้อยมากเนื่องจากมีทักษะการวาดภาพที่ดี ผมชอบวาดภาพมากและต้องการเรียนรู้มันให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นผมจึงใช้เวลาและความพยายามอย่างมากกับมัน"

เมื่อผู้วิจัยถามว่าทำไมเขาถึงเลือกอยู่ที่เมืองจิ้งเต๋อเงินหลังจากสำเร็จการศึกษา I11 ยิ้มและกล่าวว่า "จริงๆ แล้ว ผมลังเลมานานว่าผมควรจะไปทำงานในบริษัทหรือไม่ แต่ผมคิดว่าจะต้องพยายามด้วยตัวเองก่อนถึงแม้จะเป็นเพียงเรื่องยุ่งยากเล็กน้อย แต่อย่างน้อยผมก็พยายามอย่างหนักและจะไม่เสียใจเลย แม้ว่าสภาพแวดล้อมในเมืองจิ้งเต๋อเงินจะไม่ดีเท่าในเมืองใหญ่แต่ก็ดีกว่าบ้านเกิดของผมมาก อย่างน้อยชีวิตก็ไม่กดดัน นอกจากนี้ผมชอบวาดรูปไม่ว่าจะบนกระดาษหรือบนเครื่องเคลือบ และผมยังคุ้นเคยกับสถานที่แห่งนี้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาในมหาวิทยาลัย หากผมไปที่ใหม่ก็จะต้องเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ดังนั้นผมจึงคิดว่าการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในเมืองจิ้งเต๋อเงินจึงเป็นทางเลือกที่ดี"

ภาพที่ 4-24 ชั้นเรียนศิลปะสำหรับเด็กของ I11, I12 และ I13 ในช่วงแรกของธุรกิจ (I12)

“เมื่อผมตัดสินใจเริ่มต้นธุรกิจ ผมได้ประสบกับปัญหามากมายเนื่องจากผมไม่มีเงินหรือประสบการณ์มากนัก แต่ผมคิดว่าผมสามารถเริ่มต้นด้วยการเปิดหลักสูตรการฝึกอบรมได้เพราะนี่เป็นสิ่งที่ผมคุ้นเคยมากที่สุด ในขณะที่เมืองจิ้งเต๋อเงินไม่มีสถานที่ให้ชั้นเรียนศิลปะแก่เด็ก ๆ มากนัก ผม

จึงคิดว่าสิ่งนี้เป็นโอกาสสำคัญ ผมได้พบกับ I12 และ I13 และเริ่มต้นธุรกิจร่วมกัน (ภาพที่ 4-25) ในช่วงแรกมีเด็กเพียงไม่กี่คนที่มาสถาบัน ค่าเล่าเรียนก็ไม่สูง เพียงเดือนละ 150 หยวนเท่านั้น นอกจากนี้เด็กๆ ยังต้องนำพู่กันและสีมาเองแต่เราจะสอนวิธีการระบายสีให้กับพวกเขา พวกเราหาสถานที่ในการใช้เรียนด้วยตัวเองและแจกใบปลิวที่ประตูโรงเรียนเพื่อหานักเรียน จากกระบวนการเหล่านี้ พวกเราได้เรียนรู้มากมายที่ไม่ใช่เพียงแค่การวาดภาพ แต่ยังได้พิจารณาถึงสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย จากนั้นชื่อเสียงของพวกเราเริ่มแพร่กระจายมากขึ้น จากการแจกใบปลิวหานักเรียนถึงการที่ผู้ปกครองแนะนำกันเอง หลังจากนั้นไม่กี่เดือน ธุรกิจก็เริ่มฟื้นตัวขึ้น ต่อมาพวกเราคิดว่า ในเมื่อเราทุกคนต่างก็รู้วิธีการทำเครื่องเคลือบ เหตุใดจึงไม่ลองสอนการวาดภาพและผลิตเครื่องเคลือบของพวกเราเองไปพร้อมๆ กัน ซึ่งช่วงเวลานั้นเป็นช่วงที่ยากลำบากมากแต่ก็มีความหมายมากเช่นกัน”

I13 ยังคงกล่าวกับผู้วิจัยต่อไป “ครั้งหนึ่งผมกับเพื่อนซี้อักรยานและนำภาพวาดงานเครื่องเคลือบที่ผมวาดไปที่ร้านเพื่อดูว่าเราจะจำหน่ายได้หรือไม่ แม้ว่างานเครื่องเคลือบจะมีขนาดเล็กแต่ผมก็ทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มความสามารถ เจ้าของร้านเห็นแล้วกล่าวว่าภาพวาดดีและจึงถามว่าราคาเท่าไร ผมคิดว่ามันไม่ควรแพงหรือถูกจนเกินไป จึงกล่าวออกไปว่า 1,500 หยวน ซึ่งเจ้าของร้านไม่ได้ซื้อโดยตรง ตอนแรกเขาวางเงินมัดจำให้ผม 200 หยวน และกล่าวว่าชำระตามข้อตกลงกับผมหลังจากจำหน่ายงานเครื่องเคลือบนี้ไปแล้ว ต่อมาผมได้พบว่างานเครื่องเคลือบนั้นได้จำหน่ายออกไปในราคาสูงมากแต่เจ้าของร้านกลับไม่ติดต่อผมกลับมา ผมรู้ตัวว่าผมถูกโกงและรู้สึกเศร้ามาก นอกจากนี้ ครั้งหนึ่งมีชาวบ้านคนหนึ่งมาหาผมและกล่าวว่านักธุรกิจคนหนึ่งต้องการเครื่องเคลือบหนึ่งชุด โดยได้ต่อรองราคากันอยู่ที่ชุดละ 260 หยวน ผมช่วยเขาวาดภาพจนเสร็จแต่นักธุรกิจคนนั้นยังคงปฏิเสธที่จะชำระเงินให้ผม หลังจากนั้นผมก็ได้รับเงินเพียงชุดละ 200 หยวนเท่านั้น มีเรื่องราวเหล่านี้เกิดขึ้นหลายครั้ง บางคนไม่รักษาคำพูด แต่หากผมไม่ยอมรับคำสั่งซื้อเหล่านี้จะทำให้ผมสูญเสียลูกค้าเป็นจำนวนมาก” I13 กล่าวต่อว่า “แม้ว่าชีวิตจะไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายเมื่อพวกเราสามคนเริ่มทำงานร่วมกัน แต่พวกเราที่มีความสุขมากเช่นกัน พวกเราไม่มีความคิดที่ชัดเจนว่าใครทำอะไร พวกเราแค่ทำงานร่วมกัน I12 ดูแลผู้อื่นได้ดีมาก อาทิเช่น เขาชอบทานอาหารเผ็ดแต่รู้ว่าผมไม่ทาน ดังนั้นทุกครั้งที่เขาทำอาหาร เขาจะทำอาหารที่ไม่เผ็ดให้ผมโดยเฉพาะ ตอนนั้นทุกคนสนับสนุนและให้กำลังใจกันถึงแม้พวกเราทำเงินไม่ได้มากนักแต่เป้าหมายของพวกเราชัดเจนและมีแรงบันดาลใจอยู่เสมอ”

ภาพที่ 4-25 ทักษะศึกษาเครื่องเคลือบในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน (กรกฎาคม และ สิงหาคม) ประจำปีพ.ศ. 2557 ของ I11 I12 และ I13(I12)

I11 กล่าวว่าเมื่อธุรกิจการฝึกอบรมเริ่มขึ้นเป็นระยะเวลาสองปี ผลลัพธ์ทางธุรกิจอื่นๆ ลงๆ ไม่มีการพัฒนาใดๆ แม้ว่าจะมีลูกค้าประจำอยู่บ้างแต่จำนวนลูกค้าก็ไม่เพิ่มขึ้นทำให้รู้สึกเสียใจอย่างมาก ตอนนั้นคิดทุกวินาทีว่าปัญหาอยู่ที่ไหน สาเหตุคืออะไร การเชื่อมต่อตรงไหนคือปัญหา ในขณะนั้นตลาดสร้างสรรค์ในชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สิ่งที่เขาคิดไม่ใช่การตั้งแผงขายของแต่สังเกตเห็นนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางไปที่เมืองจิ้งเต๋อเงินทุกสัปดาห์ I11 จึงคิดว่าเขาจะสามารถสร้างโครงการทัศนศึกษาในเมืองจิ้งเต๋อเงินโดยพิจารณาจากประสบการณ์ในชั้นเรียนฝึกอบรมของเขาผสมผสานกับการทัศนศึกษาที่ได้รับความนิยมในระดับที่ 1 และ 2 ของประเทศจีนในขณะนั้นหรือไม่ ในปี พ.ศ. 2556 ประเทศจีนได้ออกนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการทัศนศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยผลิตภัณฑ์การบริการการทัศนศึกษาในประเทศจีนและการศึกษาดูงานระหว่างประเทศได้รวมอยู่ในขอบเขตของทัศนศึกษา แม้ว่าการท่องเที่ยวและการศึกษาในประเทศจีนจะเริ่มต้นอย่างล่าช้าแต่ก็มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นเมืองเล็กๆ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการศึกษาดูงาน แต่ในฐานะจุดหมายปลายทางและเมืองที่มีอุตสาหกรรมหัตถกรรมมายาวนานนับพันปี ทำให้ข้อได้เปรียบนี้ชัดเจนมาก I11 หรือเกี่ยวกับแนวคิดของเขากับ I12 และ I13 และทั้ง 3 คนคิดว่านี่เป็นโอกาสที่ดี ดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจร่วมมือกันวางแผนทัศนศึกษาวัฒนธรรมเครื่องเคลือบครั้งแรก ทั้ง 3 จึงตัดสินใจประชาสัมพันธ์โครงการแยกกัน เพื่อให้ผู้คนทราบเกี่ยวกับโครงการนี้มากขึ้น โดย I11 เลือกที่จะร่วมมือกับสถาบันค้าฤดูร้อนแบบดั้งเดิม เนื่องจากสถาบันเหล่านี้มีฐานลูกค้าที่มั่นคงอยู่แล้ว บางแห่งดำเนินธุรกิจมานานกว่า 10 ปี และยังเป็นสาขาของสถาบันกวติวิชาหลังเลิกเรียนที่มีชื่อเสียงบางแห่งอีกด้วย ค่ายฤดูร้อนเหล่านี้มุ่งเน้นไปที่หัวข้อต่างๆ อาทิ ศิลปะ เทคโนโลยี และธรรมชาติ วิธีการประชาสัมพันธ์หลักคือผ่านช่องทางของโรงเรียน โดยหวังว่าจะสามารถดึงดูดนักเรียนให้เข้าร่วมผ่านโรงเรียนมากขึ้น I12 เลือกที่จะร่วมมือกับตัวแทนการท่องเที่ยว แม้ว่าการท่องเที่ยวจะเติบโตอย่างรวดเร็วแต่ผลกำไรของตัวแทน

การท่องเที่ยวแบบดั้งเดิมกลับลดลง ดังนั้น ตัวแทนการท่องเที่ยวหลายแห่งจึงเริ่มเปลี่ยนแปลงและผสมผสานการท่องเที่ยวเข้ากับการศึกษา โดยหวังว่าจะเพิ่มองค์ประกอบของผู้ปกครองและเด็ก การศึกษา และองค์ประกอบอื่นๆ ให้กับการท่องเที่ยว ฐานลูกค้าหลักขึ้นอยู่กับธุรกิจเดิม ตัวอย่างเช่น หากเดิมบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวบางแห่งให้บริการท่องเที่ยวภาคฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงแก่โรงเรียน ตลาดหลักของพวกเขา ก็จะเป็นโรงเรียน และ 13 มองในแง่ดีเกี่ยวกับศักยภาพของอินเทอร์เน็ต จากการเพิ่มขึ้นของตลาดการท่องเที่ยวสำหรับพ่อแม่และลูก บริษัทอินเทอร์เน็ตหลายแห่งเริ่มให้ความสนใจกับสาขานี้และขายการศึกษาในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์อิสระผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถบูรณาการผลิตภัณฑ์และบริการได้มากขึ้น ไม่เพียงแต่ให้ทัศนศึกษาระยะยาวเท่านั้นแต่ยังรวมถึงกิจกรรมวันหยุดสุดสัปดาห์ระยะสั้นด้วย หลังจากภายในระยะเวลาไม่ถึงเดือน มีสถาบันต่างประเทศ 5 แห่งได้เข้ามาตรวจสอบโครงการ สูดม้าย ในช่วงฤดูร้อนปี พ.ศ. 2557 ทัศนศึกษาภาคฤดูร้อนได้ต้อนรับกลุ่มคน 2 กลุ่มจากต่างจังหวัดอย่างเป็นทางการ (ภาพที่ 4-26) I11 กล่าวว่า “เขาเคยทำชั้นเรียนฝึกอบรมและพานักเรียนไปชั้นเรียนหากพวกเขาสนใจ ราคาการเรียนหลักสูตรอบรมคงที่ ถ้าทำได้ก็ทำ ถ้าทำไม่ได้ก็ไม่ทำ ด้วยวิธีนี้จะประหยัดเวลาในการจัดหลักสูตรให้ได้ดีมาก แต่การทำวิจัยกับโครงการท่องเที่ยวมันต่างกัน นอกจากจัดหลักสูตรให้ดีแล้วผมยังได้สรุปมาตรการรับมือและส่งเสริมในราคาที่แตกต่างกันตามระดับการบริโภคที่แตกต่างกัน ถ้าหากราคาสูงผมทำให้คุณได้ของดี ถ้าราคาต่ำก็จะได้ของที่คุณภาพต่ำ ซึ่งราคาสามารถปรับได้อย่างยืดหยุ่นตลอดเวลา เนื่องจากแนวคิดที่เปลี่ยนไป การเริ่มต้นในภายหลังจึงทำได้ง่ายกว่า เพียงแค่มีคำสั่งซื้อมีกำไรก็จะทำ” ปัจจุบันทัศนศึกษาของพวกเขา กำลังดีขึ้น ชื่อเสียงของพวกเขา ก็ดีขึ้นเช่นกัน พวกเขาไม่จำเป็นต้องประชาสัมพันธ์เพราะสถาบันต่างๆ ล้วนเข้ามาหาพวกเขาเพื่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง

ภาพที่ 4-26 แพลตฟอร์มวิดีโอสั้นที่ดำเนินการโดยทีมงาน I11

เมื่อต้นปี พ.ศ. 2562 แม้ว่าทัศนศึกษาในประเทศจีนอาจมีพลิกผันบ้างเนื่องจากการแพร่ระบาดของโควิด19 แต่เพื่อรักษาการประชาสัมพันธ์และการรักษาลูกค้า ทีมงาน I11 จึงทำวิดีโอวิทยาศาสตร์จำนวนหนึ่งบนแอปพลิเคชันวิดีโอสั้นและมีการถ่ายทอดสดเชิงโต้ตอบเป็นประจำ (ภาพที่ 4-26) I11 กล่าวว่า "ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด19 ในอุตสาหกรรมนี้เป็นทั้งวิกฤตและโอกาส ซึ่งเราไม่สามารถผ่อนคลายการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองได้ เราจึงออกแบบหัวข้อขยายหัวข้อ แล้วนำไปสู่หัวข้อต่อไปเพื่อเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการฟื้นตัวของอุตสาหกรรม ในช่วงผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด19 I11 และ I12 ได้รับใบรับรองวุฒิอาจารย์ทัศนศึกษา จึงได้เป็นผู้สอนในกิจกรรมทัศนศึกษารุ่นเยาว์ ผมหวังว่าจะสามารถทำงานอย่างหนักในอุตสาหกรรมนี้ต่อไป ราคาของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงศึกษาอาจเริ่มลดลงในอนาคต มีครอบครัวเข้าร่วมมากขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มในการขยายตัว โดยสรุปแล้ว การวิจัยและทัศนศึกษาเป็นอุตสาหกรรมที่โตอย่างมาก ซึ่งความยากลำบากเพียงชั่วคราวจะไม่ใช่อุปสรรคต่อพวกเรา หรือกล่าวได้ว่าสิ่งที่ฆ่าพวกเราไม่ตายจะทำให้พวกเราแข็งแกร่งขึ้น"

สรุป

บทนี้กล่าวถึงเสียงของกลุ่มคนอพยพในชุมชนจิ้งเหลียงของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็นหลัก ซึ่งชุมชนจิ้งเหลียงส่วนใหญ่ไม่ใช่คนในพื้นที่แต่เลือกที่จะอาศัยและทำงานที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเนื่องจากความชื่นชอบในผลงานศิลปะเครื่องเคลือบหรือโอกาสทางเศรษฐกิจ ชุมชนจิ้งเหลียงประกอบด้วยนักเรียน นักธุรกิจ ศิลปินชาวจีนและต่างประเทศ ฯลฯ พวกเขามีบทบาทสำคัญในวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น การวิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชน การบูรณาการทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

วิถีชีวิตของชุมชนจิ้งเหลียงแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายใน 4 มิติ ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ในเชิงเศรษฐกิจ พวกเขาพึ่งพาการผลิตและจำหน่ายผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ และเผชิญกับความท้าทายจากความผันผวนของตลาดและรายได้ที่ไม่แน่นอน ในเชิงการเมือง แม้ว่าชุมชนจิ้งเหลียงส่วนใหญ่จะไม่สนใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากนัก แต่รัฐบาลจิ้งเต๋อเจิ้นก็ได้จัดตั้งสถาบันต่างๆ เช่น สมาคมจิ้งเหลียง เพื่อพยายามเพิ่มการมีส่วนร่วมทางการเมืองและความเข้าใจนโยบาย ในเชิงสังคม ชุมชนจิ้งเหลียงได้สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นและจิ้งเหลียงอื่นๆ ผ่านวัฒนธรรมชา โขเซียลมีเดีย และวิธีการอื่นๆ ในเชิงวัฒนธรรม ความรู้สึกของความเป็นเจ้าในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นจะแตกต่างกันไป ซึ่งสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ เช่น ระยะเวลาในการอยู่อาศัยและการใช้ภาษา

การวิจัยครั้งนี้ยังมุ่งเน้นไปที่การจัดการและการบริการของรัฐบาลเทศบาลเมืองจันทบุรี และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในชุมชนจันทบุรี รัฐบาลเทศบาลได้จัดตั้งสำนักพัฒนาอุตสาหกรรม เครื่องเคลือบและสมาคมจันทบุรี เพื่อให้บริการและเวทีสำหรับการจัดการแก่ชุมชนจันทบุรี โดยมี เป้าหมายเพื่อส่งเสริมการบูรณาการทางสังคมและการพัฒนาอาชีพ นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้กำหนด นโยบายต่างๆ เช่น การจัดหาพื้นที่และทรัพยากรสำหรับผู้ประกอบการ ตลอดจนการพัฒนาทักษะ และคำแนะนำด้านนโยบาย เพื่อสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของ ชุมชนจันทบุรี

ชีวิตและบทบาทของชุมชนจันทบุรีในเมืองจันทบุรีหลายด้าน พวกเขาไม่เพียงแต่ส่งเสริม ความมีชีวิตชีวาและความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ให้กับศิลปะและวัฒนธรรมเครื่องเคลือบในท้องถิ่น เท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับเมืองจันทบุรีทั้งในระดับเศรษฐกิจและสังคม ในขณะเดียวกัน การจัดการและการให้บริการของรัฐบาลท้องถิ่นและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบก็มีบทบาทสำคัญในการ ส่งเสริมการบูรณาการและการพัฒนาชุมชนจันทบุรีด้วยเช่นกัน

บทที่ 5

ชุมชนจิ้งเหี้ยวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ: การบูรณาการและการพัฒนา

บทบาทของชุมชนจิ้งเหี้ยว

หน้าที่และบทบาทของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

จิ้งเหี้ยวในยุคแห่งการบูรณาการความคิดและการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

คู่มือคำแนะนำ การเตรียมตัวเป็นจิ้งเหี้ยวในอนาคต

บทบาทของชุมชนจิ้งเหี้ยว

เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างเป็นอิสระ ชุมชนจิ้งมีกฎเกณฑ์ที่เป็นกลางและมีลักษณะเฉพาะ ในขณะเดียวกัน ผู้คนและพฤติกรรมของพวกเขาในพื้นที่แห่งนี้ไม่ได้้อย่างโดดเดี่ยว แต่มีปฏิสัมพันธ์เป็นหน่วยโครงสร้างจุลภาคในเครือข่ายทางสังคมของชุมชน ผู้คนแต่ละคนอาจนำเสนออัตลักษณ์ที่หลากหลายในชุมชน ซึ่งอัตลักษณ์เหล่านี้จะได้รับผลกระทบจากการกำหนดบทบาทและรูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ผู้ที่มีอัตลักษณ์เดียวกันจะรวมตัวกันเป็นกลุ่มทางสังคม เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสร้างค่านิยมร่วมกัน

ในโครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น เครือข่ายทางสังคมของช่างฝีมือได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับลูกศิษย์ ความสัมพันธ์ทางสายเลือดและความสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์ ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยตลาดและดำเนินการผ่านกลไกของตลาด ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 เป็นต้นมา ผู้คนภายนอกเลือกที่จะอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็นเวลานานมากขึ้นเรื่อยๆ และได้รวมตัวกันในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหลายแห่งในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ก่อให้เกิดชุมชนจิ้งเหี้ยวที่พึ่งพาอาศัยอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ แม้ว่าชุมชนที่กำลังเติบโตใหม่เหล่านี้จะมีปฏิสัมพันธ์ผ่านกลไกทางตลาดและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยตลาด แต่ความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับช่างฝีมือแบบดั้งเดิมก็คือ เครือข่ายทางสังคมของพวกเขาได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากความชอบทางวัฒนธรรมและแนวความคิดที่สร้างสรรค์โดยพวกเขาได้มารวมตัวกันตามอัตลักษณ์ของพวกเขาเอง

ในชีวิตประจำวัน ผู้คนในแต่ละประเภทไม่ได้้อย่างโดดเดี่ยวแต่มีการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอยู่ตลอดเวลา ตามที่กล่าวไว้ว่าในบทที่แล้ว แหล่งที่มาหลักของชุมชนจิ้งเหี้ยวมาจาก 3 ประเภท (กลุ่มผู้อพยพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ กลุ่มนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และกลุ่มที่สนใจและชื่นชอบวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ) ซึ่งกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดคือกลุ่มนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

สมาชิกในกลุ่มนี้มักมีรากฐานทางอารมณ์ที่มั่นคงและมีความเคยชินในการสื่อสารที่ขยายมาจากมหาวิทยาลัย และก่อตัวเป็นกลุ่มคนเล็กๆ ที่ยึดเอาภูมิหลังทางวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมทางสุนทรียะเป็นแกนหลัก ในกระบวนการพัฒนาชุมชน ช่างฝีมือเครื่องเคลือบ ศิลปินอิสระ และผู้ปฏิบัติงานบางคนที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับตลาดเครื่องเคลือบจะเริ่มบูรณาการเข้าด้วยกัน ซึ่งก่อให้เกิดโครงสร้างประชากรเฉพาะของชุมชนจึงเป็ยว

1. การจัดตั้งเครือข่ายทางสังคมใหม่และการบูรณาการทางวัฒนธรรม

จากข้อมูลในบทที่ 3 หัวข้อที่ 3.1 ผู้วิจัยได้กล่าวถึงสังคมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นสมัยก่อนปีพ.ศ. 2492 ที่ช่างฝีมือเครื่องเคลือบจะมีอิสระในตัวเอง พวกเขาจะมีอิสระในการเลือกห้องปฏิบัติงานเครื่องเคลือบที่จะร่วมงานด้วยตามผลประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขาแม้ว่าจะมีสัญญา กฎระเบียบทางอุตสาหกรรม และข้อจำกัดด้านจริยธรรมก็ตาม สภาพแวดล้อมในการทำงานไม่คงที่และมีไหลเวียนในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หลังจากปีพ.ศ. 2492 เมื่ออุตสาหกรรมเครื่องเคลือบเปลี่ยนไปสู่การเป็นเจ้าของระดับชาติและถือกรรมสิทธิ์ร่วม ช่างฝีมือเครื่องเคลือบจึงถูกรวมเข้ากับระบบโรงงาน และสถานที่ทำงานของพวกเขาที่มั่นคงมากขึ้น วงจรชีวิตทั้งหมดได้เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับโรงงานเว้นแต่จะมีสถานการณ์พิเศษ และได้รับการคุ้มครองผลประโยชน์ส่วนบุคคลภายใต้ระบอบการปกครองใหม่ นอกจากนี้ รูปแบบปฏิสัมพันธ์แบบดั้งเดิมระหว่างช่างฝีมือเครื่องเคลือบได้เปลี่ยนแปลงไป ความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีพื้นฐานทางสายเลือดและภูมิศาสตร์ได้ถูกแทนที่ด้วยความสัมพันธ์แบบ "มิตรภาพ" ใหม่ ระหว่างปีพ.ศ. 2519 ถึงปีพ.ศ. 2539 ด้วยการก่อตั้งระบบเศรษฐกิจของตลาด สังคมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นก็ประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในขณะนั้น รูปแบบปฏิสัมพันธ์ทางสังคมตามกลไกตลาดเริ่มเป็นไปตามหลักการของเศรษฐกิจตลาดมากขึ้น ในระยะดังกล่าว ช่างฝีมือเครื่องเคลือบส่วนใหญ่เลือกปฏิบัติตามเทคนิคดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในการสร้างสรรค์ผลงาน ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบและผลงานศิลปะที่พวกเขาผลิตขึ้นต่างสะท้อนให้เห็นถึงสุนทรียภาพทางศิลปะแบบดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งการผลิตเครื่องเคลือบในช่วงเวลานี้ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่เป็นอิสระซึ่งดำเนินการโดยช่างฝีมือเครื่องเคลือบเพื่อการดำรงชีวิต

หลังจากปีพ.ศ. 2539 ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงเป็ยวหลายแห่ง ส่งผลให้ได้นำเลือดใหม่มาสู่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นควบคู่ไปกับการร่วมมือและการบูรณาการ ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมศิลปะเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบยังนำเสนอภูมิทัศน์อันเป็นเอกลักษณ์ของการอยู่ร่วมกันของศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่และร่วมสมัยในรูปแบบศิลปะต่างๆ ผู้วิจัยได้สรุปกระบวนการโต้ตอบของระบบนิเวศเครือข่ายทางสังคมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่ไม่ได้มีอยู่อย่างโดดเดี่ยวแต่มีการ

โต้ตอบและการสื่อสารอย่างต่อเนื่องผ่านการสำรวจภาคสนาม ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องนั้นส่งผลให้เกิดโครงสร้างเฉพาะของเครือข่ายชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ:

1) การเคลื่อนไหวพร้อมกันของชุมชนจึงเพียวและช่างฝีมือเครื่องเคลือบท้องถิ่น สิ่งที่เราเรียกว่าการเคลื่อนไหวพร้อมกันหมายถึง ชุมชนจึงเพียวเดินทางไปยังเมืองจึงเต๋อเงินโดยเฉพาะในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แตกต่างจากศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมในท้องถิ่น อีกด้านหนึ่งหมายถึง ศิลปินท้องถิ่นในเมืองจึงเต๋อเงินที่เดินทางไปศึกษาในต่างเมืองอย่างแข็งขันเพื่อซึมซับความรู้ด้านศิลปะในวงกว้าง

ในด้านการบูรณาการอย่างลึกซึ้งในสาขาศิลปะ ชุมชนจึงเพียวได้เข้าสู่เวทีเมืองจึงเต๋อเงินและมีการสนทนาและความขัดแย้งกับช่างฝีมือเครื่องเคลือบในท้องถิ่นเกี่ยวกับแนวคิดทางศิลปะและปรัชญาเชิงสร้างสรรค์ ศิลปินต่างชาติเหล่านี้ซึ่งมีพื้นฐานทางศิลปะและแนวคิดทางศิลปะที่เป็นที่ยอมรับได้เจาะลึกถึงแก่นแท้ของศิลปะเครื่องเคลือบด้วยทัศนคติเชิงสำรวจ สำหรับศิลปินท้องถิ่นในเมืองจึงเต๋อเงิน ผลงานสร้างสรรค์ของพวกเขาได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากเทคนิคเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นมรดกอันล้ำค่าที่ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นและเป็นที่เคารพของศิลปินต่างประเทศ ดังนั้น เมื่อศิลปินต่างชาติเดินทางมายังเมืองจึงเต๋อเงิน ศิลปินท้องถิ่นจึงใช้มุมมองที่ยอมรับและชื่นชมเพื่อทำความเข้าใจและประเมินการมาถึงของพวกเขาจากทักษะเชิงลึกและกว้างไกล อย่างไรก็ตาม ศิลปะที่แท้จริงไม่ได้ถูกจำกัดด้วยภูมิศาสตร์ ศิลปินเหล่านี้ไม่เพียงแต่ศึกษาทักษะดั้งเดิมของเมืองจึงเต๋อเงินอย่างลึกซึ้งเท่านั้น แต่ยังสามารถรวบรวมข้อมูลเชิงลึกทางศิลปะของตนเองอย่างเชี่ยวชาญเพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในทางกลับกัน ศิลปินท้องถิ่นในเมืองจึงเต๋อเงินก็ไม่ได้นิ่งดูดาย พวกเขาได้ซึมซับความคิดสร้างสรรค์และปรัชญาของศิลปินต่างประเทศอย่างแข็งขันและผสมผสานเข้ากับทักษะดั้งเดิมของเมืองจึงเต๋อเงิน การบูรณาการเหล่านี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างความหมายแฝงทางศิลปะของเมืองจึงเต๋อเงินเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความมีชีวิตชีวาและรูปแบบใหม่ในบริบทของศิลปะร่วมสมัย

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนจึงเพียวและช่างฝีมือเครื่องเคลือบในท้องถิ่น ปฏิสัมพันธ์นี้ปรากฏในการเข้าร่วมนิทรรศการ การมอบหมายทางธุรกิจ การศึกษาเพิ่มเติมในมหาวิทยาลัย การศึกษาด้านศิลปะกับอาจารย์ และการรวมตัวกันทางสังคม ปฏิสัมพันธ์เหล่านี้ได้ส่งเสริมการบูรณาการและการพัฒนาทักษะของทั้งสองฝ่าย และนำความเป็นไปได้และนวัตกรรมมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบมากขึ้น ในกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์นี้ ทั้งสองฝ่ายจะได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดและร่วมกันส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาผลงานศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจึงเต๋อเงิน

ศิลปินทุกคนไม่ว่าจะในประเทศจีนหรือต่างประเทศต่างก็มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะเปลี่ยนแนวความคิดและรูปแบบทางศิลปะของตนเองในช่วงระยะเวลาสั้น ชุมชนจึงเพียวที่อพยพเข้ามาใหม่เนื่องจากไม่เข้าใจงานฝีมือของศิลปะเครื่อง

เคลือบดั้งเดิม จึงต้องใช้เวลาศึกษาอย่างน้อยสองหรือสามปีจึงจะคุ้นเคยกับเทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบ ซึ่งหากพวกเขาต้องการประสบผลสำเร็จต่อไป พวกเขายังคงต้องการพรสวรรค์ของตนเองอีกมาก ดังนั้นเมื่อศิลปินจากต่างเมืองมายังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น พวกเขาจึงต้องเรียนรู้เทคนิคการทำเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นก่อน โดยพวกเขาสามารถฝึกฝนกับอาจารย์ ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย หรือฝึกฝนด้วยตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ประเด็นสำคัญคือพวกเขาจำเป็นต้องค้นหาภาษาศิลปะสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบของตนเอง เพราะภาษาของศิลปะเครื่องเคลือบเป็นกุญแจสำคัญสำหรับศิลปินทุกคนในการตั้งถิ่นฐานและหาเลี้ยงชีพ เมื่อกลุ่มห้องปฏิบัติการเครื่องเคลือบในชุมชนขยายไปถึงระดับหนึ่งและห่วงโซ่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในชุมชนมีความสมบูรณ์มากขึ้น บุคคลภายนอกก็เลือกที่จะมายังชุมชนเพื่อทำงานในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบมากขึ้น ซึ่งในครั้งแรกที่พวกเขามาถึง พวกเขาจะมีความสนใจแต่ยังไม่คุ้นเคยกับงานศิลปะเครื่องเคลือบโดยเฉพาะในด้านทักษะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิม ซึ่งแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับอุดมศึกษา ก่อนที่จะมีการจัดฝึกอบรมเครื่องเคลือบ คนภายนอกเหล่านี้ไม่มีโอกาสเรียนรู้เช่นนี้ แต่ยังมีโชคที่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่ค่อนข้างสมบูรณ์ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้กลายเป็นช่องทางในการเรียนรู้ผ่านการสืบทอดทักษะตั้งแต่ผู้เชี่ยวชาญจนถึงผู้ฝึกหัด แม้ว่าจะมีภูมิหลังที่ต่างกันด้านการศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่หลังจากใช้เวลาและเงินมาระยะหนึ่งแล้ว พวกเขาก็ได้เริ่มค้นพบภาษาศิลปะเครื่องเคลือบของตนเอง และเปลี่ยนลักษณะทางศิลปะของตนเองให้เป็นข้อได้เปรียบในการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ อาทิ ผู้ให้สัมภาษณ์ I01 I02 และ I04 ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การฝึกอบรมศิลปะเครื่องเคลือบสำหรับสาธารณะที่เพิ่มขึ้นได้ขยายเส้นทางในการเผยแพร่ทักษะด้านเครื่องเคลือบ หากผู้ที่มีใจเกี่ยวกับเครื่องเคลือบต้องการเรียนรู้เทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบก็สามารถเรียนรู้ได้ด้วยค่าเล่าเรียนเพียงเล็กน้อย โดยจะมีครูที่มีทักษะเป็นผู้ใหญ่ซึ่งจะสอนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้ผู้คนสามารถฝึกฝนทักษะพื้นฐานของการผลิตเครื่องเคลือบเบื้องต้นได้ภายในชั่วโมงเรียน ซึ่งสิ่งนี้ทำให้บุคคลภายนอกมีโอกาสในการเข้าสู่ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและเพิ่มความมีชีวิตชีวาให้กับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้มากขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า การรวมตัวกันทางสังคมกลายเป็นรูปแบบการสื่อสารที่พบเห็นได้โดยทั่วไปและพบได้บ่อยที่สุดในวิธีการปฏิสัมพันธ์ทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือเป็นกันเองและไม่มีจุดมุ่งหมาย การรวมตัวกันทางสังคมที่พบบ่อยที่สุดคืองานเลี้ยงอาหารเย็น โดยการรวมตัวประเภทนี้มักริเริ่มโดยสมาชิกบางคนและเชิญเพื่อนในแวดวงสังคมของตนมารวมตัวกัน พูดคุยเกี่ยวกับหน้าที่การงาน สภาพความเป็นอยู่ หรือหัวข้อที่สนใจซึ่งกันและกัน บางครั้งอาจไปที่ห้องปฏิบัติการของสมาชิกบางคนเพื่อดื่มชาและพูดคุยกันต่อหลังจากทานอาหารเย็น การรวมตัวกันในรูปแบบนี้ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแวดวงสังคมที่ตายตัวเท่านั้น เนื่องจากเครือข่ายทางสังคมของสมาชิกแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ผู้ที่ไม่เคยพบกันมาก่อนจึงอาจมาพบกันที่การรวมตัวเดียวกันได้ หลังจากรวมตัวกันหลาย

ครั้ง พวกเขาก็เริ่มคุ้นเคยกัน ซึ่งจะเป็นการขยายขอบเขตทางสังคมของพวกเขา และที่สำคัญการรวมตัวกันรูปแบบดังกล่าวได้เป็นเวทีให้สมาชิกได้แบ่งปันความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาที่พบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ซึ่งปัญหาและความยากลำบากมากมายที่พบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะสามารถได้รับคำตอบหรือคำแนะนำได้จากการสื่อสารที่ผ่อนคลายนี้

เช่นเดียวกับชุมชนศิลปะอื่นๆ การมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในชุมชนจึงเพียวก็คือพื้นที่การนิทรรศการกลุ่มต่างๆ ผู้เข้าร่วมนิทรรศการเหล่านี้มักจะเป็นเพื่อนที่อยู่ใกล้เคียงกันหรือศิลปินบางคนที่มีแนวคิดทางศิลปะค่อนข้างใกล้เคียงกันหรือมีแนวคิดทางศิลปะที่เหมือนกัน รูปแบบนิทรรศการมีความหลากหลายและแปลกใหม่ ตัวอย่างเช่น นิทรรศการเครื่องเคลือบร่วมสมัย "A journey of color" ประจำปีพ.ศ. 2565 ได้ใช้วิธีการถ่ายทอดสดแบบเวลาจริงยอดนิยม เนื่องจากการสนับสนุนจากองค์กรอย่างเป็นทางการหรือบุคคลที่สาม นิทรรศการเหล่านี้จึงมีส่งกระทบในวงกว้างตั้งแต่การเตรียมการไปจนถึงการดำเนินการ ดังนั้น ผลกระทบของนิทรรศการจึงเกินความคาดหมายและได้รับการยอมรับอย่างสูงจากผู้เข้าชม สำหรับศิลปินที่เข้าร่วม วัตถุประสงค์ของนิทรรศการกลุ่มที่มีลักษณะของ "ชุมชน" ที่เข้มแข็งซึ่งริเริ่มโดยศิลปินนี้ ไม่เพียงแต่เพื่อจัดแสดงผลงานและทักษะของแต่ละคนเท่านั้น แต่ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระชับความสัมพันธ์ภายในชุมชน ส่งเสริมการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างศิลปิน และถ่ายทอดแนวคิดและคุณค่าทางศิลปะที่มีร่วมกันสู่สาธารณะ

2. การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างผู้มีความสามารถและการยกระดับของจิตวิญญาณของช่างฝีมือ

จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย สมาชิกส่วนใหญ่ของชุมชนจึงเพียวล้วนเชื่อมั่นว่าเมืองจิ้งเต๋อเงินจะมอบโอกาสสำคัญและสนับสนุนพวกเขาให้ตระหนักถึงคุณค่าในชีวิตของพวกเขา จึงได้สร้างความรู้สึกที่แข็งแกร่งของเอกลักษณ์ประจำภูมิภาค การที่ชุมชนจิ้งเพียวหลังไหลเข้ามายังเมืองจิ้งเต๋อเงินนั้น ได้ส่งผลกระทบที่สำคัญดังนี้

หนึ่งคือการจัดหาทรัพยากรมนุษย์และทุนทางปัญญาเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเงิน ตัวอย่างเช่น ศิลปินจิ้งเพียวหลายคนเลือกที่จะหยั่งรากในเมืองจิ้งเต๋อเงิน และทำการสำรวจและเจาะลึกทักษะเครื่องเคลือบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเงิน กระบวนการเรียนรู้และสืบทอดทักษะนี้ไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเงินเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในการสาธิตและเป็นผู้นำในสังคมอีกด้วย

สองคือปรากฏการณ์จิ้งเพียวได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างเมืองจิ้งเต๋อเงินและภูมิภาคอื่นๆ โดยหลังจากที่ผู้มีความสามารถจิ้งเพียวประเภททอพพจำนวนมากได้เข้ามาศึกษาร่ำเรียน ทำงาน และอาศัยอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ประสบการณ์ของพวกเขาในการกลับไปยังถิ่น

กำเนิดหรือไปยังสถานที่อื่นๆ ทำให้เกิดเป็นโอกาสในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างเมืองจิ้งเต๋อ เจิ้นและภูมิภาคเหล่านี้

สามคือการส่งเสริมความครอบคลุมและความเปิดกว้างของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ชุมชนจิ้งเพียวจำนวนมากได้ย้ายไปยังเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อหาเลี้ยงชีพ และค่อยๆ รวมเข้ากับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ทำให้เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็น "เมืองผู้อพยพ" พิเศษ ซึ่งทำให้เมืองนี้พัฒนาความรู้สึกรักของความเป็นเมือง

สี่คือการหลั่งไหลเข้ามาของชุมชนจิ้งเพียว ซึ่งมีผลกระทบเชิงบวกต่อการปรับปรุงระดับการบริโภคในท้องถิ่นและการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับอุดมศึกษาของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น โดยขณะที่จำนวนชุมชนจิ้งเพียวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมในการผลิตและการบริโภคในท้องถิ่นก็เริ่มชัดเจนขึ้นเช่นกัน

ชุมชนจิ้งเพียวขนาดใหญ่ที่มีมาอย่างยาวนานและปรากฏการณ์จิ้งเพียวได้หล่อหลอมจิตวิญญาณของช่างฝีมือจิ้งเพียวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งมีความสำคัญในการอ้างอิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชุมชนท้องถิ่นในจิ้งเต๋อเจิ้น จิตวิญญาณของช่างฝีมือรูปแบบดังกล่าวครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้เป็นหลัก ประการแรก กลุ่มจิ้งเพียวเป็นกลุ่มหนึ่งที่มาจากแดนไกลและมาตั้งรกรากที่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น และได้อุทิศความสามารถและภูมิปัญญาของพวกเขา ซึ่งชาวเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นไม่เพียงแต่ไม่ปฏิเสธผู้มาใหม่เหล่านี้เท่านั้น แต่ยังมีทัศนคติที่เปิดกว้างและโอบอ้อม ยอมรับและเข้ากับพวกเขาด้วยความคิดที่กว้างไกล ในขณะเดียวกัน ชุมชนจิ้งเพียวในปัจจุบันก็มีจิตวิญญาณของการเปิดกว้างและความโอบอ้อมเช่นเดียวกัน และยินดีที่จะขยายขอบเขตออกไปเพื่อรับฟังเสียงของทุกฝ่ายและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประการที่สองคือจิตวิญญาณของการบุกเบิกและนวัตกรรม ด้วยจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมในการผลักดันสิ่งเก่าและนำสิ่งใหม่ออกมาอย่างต่อเนื่อง ชุมชนจิ้งเพียวได้สำรวจถนนแห่งการนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง ประการที่สามคือทัศนคติของการ "พัฒนาต่อไป" ชุมชนจิ้งเพียวในยุคสมัยที่ผ่านมาได้มีมาตรฐานที่เข้มงวดสำหรับเทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบ และยังคงแสวงหาความเป็นเลิศในเทคนิคเครื่องเคลือบผ่านการวิจัยและการสำรวจของตนเอง ศิลปะเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเจิ้นในปัจจุบันได้ผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ อาทิ ภาพวาดจีน การประดิษฐ์ตัวอักษร บทกวี ประติมากรรม ฯลฯ โดยมีเครื่องเคลือบชิงฮวาด้วยเทคนิคสีบนเคลือบเป็นตัวแทน ซึ่งมีทั้งความเรียบง่าย ความสง่างาม และเป็นที่รักของผู้คนอย่างกว้างขวาง สิ่งนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณของช่างฝีมือจิ้งเพียวที่แสวงหาความเป็นเลิศทางศิลปะ

3. จากงานฝีมือแบบดั้งเดิมสู่นวัตกรรมสมัยใหม่

ในประวัติศาสตร์ของเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นมีงานฝีมือแบบดั้งเดิมหลากหลายประเภท ครอบคลุมทั้งเนื้อหาการวาดภาพและการตกแต่งที่หลากหลาย รูปแบบศิลปะนี้ไม่เพียงแต่หยั่งรากลึกในวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังสามารถผสมผสานร่วมกับธรรมชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของ

ศิลปะเครื่องเคลือบของประเทศจีนอีกด้วย ด้วยวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ แนวคิดทางศิลปะของสังคมและการวางแผนเชิงสุนทรีย์จึงประสบกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เนื้อหาเชิงแนวคิดและแผนภาพแบบดั้งเดิมได้รับการถ่วงดุลและปรับปรุง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหา รูปลักษณะสี และรูปแบบทางศิลปะอย่างค่อยเป็นค่อยไป ในยุคปัจจุบัน ศิลปะเครื่องเคลือบแสดงให้เห็นในหลากหลายรูปแบบ โดยได้ซึมซับแก่นแท้ของสถาบันศิลปะต่างๆ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่นี้ไม่เพียงแต่สะท้อนบริบทของยุคสมัยเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงบุคลิกและความคิดสร้างสรรค์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปินแต่ละคนอีกด้วย

งานฝีมือแบบดั้งเดิมเป็นศูนย์รวมของทักษะของช่างฝีมือ ซึ่งวิวัฒนาการของศิลปะและงานฝีมือมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างงานศิลปะและงานฝีมือนั้นอยู่ที่งานศิลปะขั้นสูงสุดคือการที่รวบรวมความคิดของศิลปินไว้ด้วยกัน ในขณะที่งานฝีมือขั้นสูงสุดคือการใช้ทักษะของช่างฝีมือเพื่อให้บรรลุถึงขีดจำกัดของวัสดุ งานศิลปะมักเป็นศูนย์รวมของความคิดของศิลปินที่โดดเด่นเพียงไม่กี่คน ศิลปินเหล่านี้ไม่ค่อยถูกจำกัดด้วยการยอมรับของผู้ชม และพวกเขาเชื่อมั่นว่าผลงานของพวกเขาจะล้ำหน้าอยู่เสมอแม้ว่าในปัจจุบันจะยังไม่เป็นที่เข้าใจก็ตาม อย่างไรก็ตาม จุดยืนของช่างฝีมือแตกต่างไปจากนี้โดยสิ้นเชิง โดยกลุ่มนี้หวังว่าผลงานของพวกเขาจะเป็นที่รักและสามารถจัดจำหน่ายได้ในวงกว้างและหวังว่าจะสามารถบูรณาการเข้ากับชีวิตประจำวันของผู้คนได้ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่มีความหมายทางสุนทรียะเท่านั้นแต่ยังสามารถใช้งานได้จริงด้วย ในอดีต ช่างฝีมือของเมืองจิ้งเต๋อเงินได้ทิ้งมรดกเครื่องเคลือบที่สามารถดึงดูดความสนใจได้จากทั่วโลกไว้เบื้องหลัง ความหมายแฝงด้านสุนทรียะของงานศิลปะนี้ได้หยั่งรากลึกในวัฒนธรรมชีวิตและมีร่องรอยของนวัตกรรมของช่างฝีมือในช่วงเวลาประวัติศาสตร์ต่างๆ ของเมืองจิ้งเต๋อเงิน แน่ใจว่าศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเงินเน้นไปที่งานฝีมือและการใช้งานจริงมากกว่าถึงแม้ภาพวาดเหล่านี้จะผสมผสานองค์ประกอบการวาดภาพไว้แต่ภาพวาดเหล่านี้มักเน้นไปที่รูปร่างของวัตถุเป็นหลัก แม้ว่าจะมีช่างฝีมือที่มีความสามารถตลอดประวัติศาสตร์ที่สร้างสรรค์เครื่องเคลือบที่สวยงามจำนวนนับไม่ถ้วน แต่มีเพียงไม่กี่คนที่สามารถแสดงความรู้สึกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองได้อย่างชัดเจน จนกระทั่งถึงสมัยสาธารณรัฐจีน (ปีพ.ศ. 2455-2492) ช่างฝีมือกลุ่มหนึ่งได้ลงนามในชื่อของตนบนเครื่องเคลือบและได้เกิดเป็นผู้สร้างสรรค์ที่เป็นสื่อกลางของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ แม้ว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะล้มเหลวในการพลิกผันความเสื่อมถอยของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงินให้เจริญขึ้นได้ภายใต้สภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น แต่พวกเขาก็ได้เติมพลังใหม่ให้กับงานฝีมือเครื่องเคลือบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเงินอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งแนวทางการสร้างสรรค์ในหมู่ช่างฝีมือไม่เพียงแต่เป็นการแสวงหาของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการดำรงชีวิตของพวกเขาด้วย เมื่อสังคมมนุษย์เปลี่ยนจากอารยธรรมเกษตรกรรมเป็นอารยธรรมอุตสาหกรรมและหลังอุตสาหกรรม โครงสร้างทางสังคมก็เริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้นและวัฒนธรรมต่างๆ เริ่มเกี่ยวข้องและ

หลากหลายมากขึ้น ส่งผลให้แนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ของผู้คนมีความหลากหลายมากขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ศิลปะเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเงินแบบดั้งเดิมนั้นผลิตขึ้นในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มั่นคงและเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวมีอยู่เพียงในสังคมเกษตรกรรมที่มีการพัฒนาช้าและสังคมที่ค่อนข้างปิดเท่านั้น จากการแทรกแซงของศิลปินจากชุมชนจิ้งเต๋อเงินในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ศิลปะเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเงินเริ่มได้รับอิทธิพลจากรูปแบบศิลปะที่หลากหลาย ส่งผลให้ศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเงินได้รับการพัฒนาภายใต้ภูมิหลังเหล่านี้ กลุ่มผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินสู่วงการศิลปะ โดยมีพื้นฐานมาจากแนวทางปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมใหม่และความพยายามอย่างต่อเนื่องของศิลปินรุ่นต่อมา ซึ่งเป็นผลให้ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินยังคงเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาได้ต่อไป

จากการวิจัยภาคสนาม ผู้วิจัยพบว่าในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบโดยเฉพาะชุมชนจิ้งเต๋อเงินไม่เพียงมีการแบ่งแยกลำดับชั้นที่ชัดเจนระหว่างช่างฝีมือและศิลปินเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกลุ่มคนอื่นๆ ด้วย นับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 ด้วยการมาถึงของชุมชนจิ้งเต๋อเงินรุ่นแรก ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมากมาย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับพัฒนาทางความคิดและแนวความคิดทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดและรูปแบบการจัดการศิลปะใหม่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการก่อตัวของโครงสร้างเครือข่ายศิลปะใหม่ ช่วงก่อนทศวรรษ 1990 การสืบทอดและการปฏิบัติของผลงานศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินส่วนใหญ่อาศัยช่างฝีมือในท้องถิ่น แต่ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 เป็นต้นมา การสืบทอดและการปฏิบัติของวัฒนธรรมศิลปะแบบดั้งเดิมนี้ได้ก้าวข้ามขอบเขตทางภูมิศาสตร์ โดยดึงดูดผู้ประกอบการวิชาชีพศิลปะจากทั่วประเทศจีนและต่างประเทศให้มาเข้าร่วมในชุมชนดังกล่าว ซึ่งกลุ่มผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากทั่วทุกมุมโลกคือกลุ่มที่ทำให้ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเงินเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาในสังคมปัจจุบัน

ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เนื่องจากการปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องระหว่างกลุ่มศิลปินในชุมชนจิ้งเต๋อเงิน ชุมชนจิ้งเต๋อเงินเริ่มเปลี่ยนจากสถานะปิดหรือกึ่งปิดดั้งเดิมไปเป็นสถานะเปิดและสิ้นไหล ในการเปลี่ยนแปลงนี้ ความดั้งเดิมและความทันสมัย ยุคสมัยใหม่และความท้องถิ่น รวมถึงวัฒนธรรมทั่วโลกได้ผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าว ด้วยความพยายามร่วมกันของทักษะดั้งเดิมและสื่อสมัยใหม่ ได้ส่งเสริมการฟื้นฟูและสร้างสรรค์วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง โดยการสังเกตพฤติกรรมทางศิลปะ รูปแบบทางศิลปะ และรูปแบบการจำหน่ายของผู้ประกอบการวิชาชีพศิลปะ ก็สามารถอนุมานได้บางประการ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจัดแสดงงานศิลปะหลากหลายรูปแบบ และความหลากหลายนี้ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาศิลปะเครื่องเคลือบที่หลากหลายและหลากหลายในจิ้งเต๋อเงินอีกด้วย ด้วยการปฏิบัติทางศิลปะของชุมชนจิ้งเต๋อเงิน ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงได้ก่อตั้งสาขาศิลปะ

ที่มีเอกลักษณ์ขึ้นมา ศิลปินที่สนับสนุนแนวคิดทางศิลปะล้วนๆ ได้นำแนวคิดและแนวคิดทางศิลปะที่สดชื่นมาสู่ช่างฝีมือในชุมชน ช่างฝีมือในชุมชนได้สอนเทคนิคการทำเครื่องลายครามแบบดั้งเดิมของจังหวัดจันทบุรีให้พวกเขาแทน การทำงานร่วมกันที่ส่งเสริมกันนี้ส่งผลให้เกิดการผสมผสานของรูปแบบศิลปะที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดภาษาและสไตล์ศิลปะเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

หน้าที่และบทบาทของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี

ด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของศิลปะเครื่องเคลือบและอุตสาหกรรม เมืองจันทบุรีที่ถือเป็นพื้นที่หลักของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของจีนจึงได้เริ่มก่อตัวเป็นชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์และหลากหลาย ในขณะเดียวกัน ผู้คนยังสามารถค้นพบพื้นที่สำหรับการเป็นเจ้าของและการพัฒนาในชุมชนจันทบุรีเพื่อย้อนมีสภาพแวดล้อมที่พิเศษนี้ด้วยเช่นกัน โดยในบทนี้จะทำการอภิปรายสถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจันทบุรี ซึ่งผู้วิจัยหวังว่ารูปแบบการจัดการดังกล่าวจะช่วยพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในอนาคต

1. ระบบการจัดการชุมชนที่หลากหลาย

ผู้วิจัยพยายามที่จะอภิปรายเกี่ยวกับความก้าวหน้าของกาลเวลาและการพัฒนาของสังคมผ่านการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของระบบการจัดการชุมชนและการผสมผสานระหว่างเขตชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและชุมชนจันทบุรี และพบว่าการจัดการชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบกำลังแสดงแนวโน้มของความหลากหลายอย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งจากบริบทดังกล่าว ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในฐานะชุมชนวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์จึงได้เริ่มนำเสนอรูปแบบการจัดการที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของตนเองมากขึ้น

1.1 การสนับสนุนและคำแนะนำจากรัฐบาล

ชุมชนจันทบุรีได้รวมตัวกันที่ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะชานเป่า ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเกาะชีชวน และเริ่มก่อตั้งชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งรัฐบาลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเหล่านี้ โดยในฐานะที่รัฐบาลเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการชุมชน จึงได้ให้การรับประกันอย่างเข้มแข็งสำหรับการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับบทบาทของรัฐบาลในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจะสำรวจรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่รัฐบาลนำมาใช้ รวมถึงผลกระทบของนโยบายเหล่านี้ต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของชุมชน

ในด้านของการลงทุนทางการเงิน จากสถิติ รัฐบาลได้ลงทุนหลายร้อยล้านบาทในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ประกอบด้วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมใน

เขตชุมชน การปรับปรุงสถานที่ให้บริการสาธารณะ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง ฯลฯ (Liu & Jia, 2022) รัฐบาลยังได้จัดตั้งกองทุนพิเศษสำหรับการสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาตลาด และการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมศิลปะเครื่องเคลือบ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของศิลปะเครื่องเคลือบในตลาดทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ

ในด้านการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ รัฐบาลได้นำเสนอนโยบายผู้มีความสามารถหลายฉบับเพื่อส่งเสริมการเติบโตของชุมชนจิ้งเพียว ในส่วนของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ มีเพียงการประสบความสำเร็จในการดึงดูดและรวบรวมผู้มีความสามารถที่หลากหลายเท่านั้นที่จะสามารถยกระดับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบให้มีความสำคัญยิ่งขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดึงดูดคนรุ่นใหม่ที่มีพรสวรรค์จากภายนอก ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นทรัพยากรการผลิตเครื่องเคลือบในท้องถิ่น อาทิ การที่รัฐบาลได้จัดหาทรัพยากรการศึกษาคุณภาพสูงสำหรับนักศึกษาสาขาศิลปะเครื่องเคลือบและเยาวชนที่มีความสามารถโดยให้ทุนการศึกษา เงินสมทบทุน และฐานการฝึกอบรม (X. Z. Zhang, 2019) นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้จัดทำแผนการดึงดูดผู้มีความสามารถพิเศษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดผู้มีความสามารถด้านศิลปะเครื่องเคลือบที่โดดเด่นจากในประเทศจีนและต่างประเทศ (Chen & Li, 2023) เพื่อเพิ่มพลังใหม่ให้กับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ซึ่งจากสถิติในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีผู้มีความสามารถด้านศิลปะเครื่องเคลือบที่ยอดเยี่ยมจำนวนหลายร้อยคนได้รับประโยชน์จากนโยบายเหล่านี้ด้วย

ในด้านของนโยบายสนับสนุน รัฐบาลได้นำเสนอนโยบายต่างๆ อาทิ การลดหย่อนภาษีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และสถานที่ให้เช่าโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนต่ำ (Wu et al., 2023) ซึ่งช่วยลดต้นทุนขององค์กรและกระตุ้นให้เกิดการนวัตกรรมขึ้น จากสถิติ นโยบายเหล่านี้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายหลายร้อยล้านหยวนสำหรับองค์กรในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ขณะเดียวกัน รัฐบาลได้จัดตั้งกองทุนนวัตกรรมและผู้ประกอบการเพื่อสนับสนุนชุมชนจิ้งเพียวในการจัดตั้งห้องปฏิบัติการสร้างสรรค์ บริษัทออกแบบ และโครงการผู้ประกอบการอื่นๆ เพื่อให้บรรลุและยกระดับการเปลี่ยนแปลงด้านอุตสาหกรรม และเพื่อเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาเครื่องเคลือบอย่างยั่งยืนในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของชุมชนจิ้งเพียวและมีการจัดเตรียมมาตรการรักษาความปลอดภัยในการดำรงชีวิตให้กับพวกเขา อาทิ มีการกำหนดนโยบายที่อยู่อาศัยพิเศษเพื่อให้แน่ใจว่าชุมชนจิ้งเพียวจะต้องมีสภาพแวดล้อมการอยู่อาศัยที่มั่นคงในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น จากสถิติ รัฐบาลได้จัดหาอาคารที่อยู่อาศัยหลายพันหลังให้แก่ผู้คนในชุมชนจิ้งเพียวเพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตของพวกเขา (Wu, 2023) ในขณะเดียวกัน รัฐบาลยังได้ปรับปรุงสถานบริการสาธารณะ อาทิ การรักษาพยาบาลในชุมชน

การศึกษา ฯลฯ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนจึงเพียวให้ดียิ่งขึ้น โดยตามสถิติแล้ว การลงทุนในสถานบริการสาธารณะในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงต่อเงินมีมูลค่าทั้งหมดหลายร้อยล้านบาท

1.2 การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมและปัจเจกบุคคล

องค์กรภาคประชาสังคมและปัจเจกบุคคลมีบทบาทอย่างมากในการกำกับดูแลชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ โดยเป็นการเสริมสร้างการสื่อสารและความร่วมมือกับรัฐบาล วิชาหกิจ และผู้อยู่อาศัย มีส่วนร่วมในการสร้างรูปแบบการปกครองทางสังคมของการร่วมกันสร้าง ร่วมกันกำกับดูแล และแบ่งปัน และมอบทรัพยากรมากมายรวมถึงสนับสนุนการปกครองและการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

ในด้านของการสืบทอดและการส่งเสริมวัฒนธรรม องค์กรภาคประชาสังคมและปัจเจกบุคคลมักมีความรู้สึกทางวัฒนธรรมที่แข็งแกร่งและมีจิตสำนึกในพันธกิจ ดังนั้นพวกเขาจึงมีบทบาทอย่างแข็งขันในการสืบทอดและส่งเสริมศิลปะเครื่องเคลือบ พวกเขามักจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ อาทิ นิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบ การบรรยาย ห้องปฏิบัติการงานฝีมือ ฯลฯ ซึ่งไม่เพียงช่วยให้ผู้คนในท้องถิ่นเข้าใจและมีส่วนร่วมในศิลปะเครื่องเคลือบเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมวัฒนธรรมเครื่องเคลือบให้กับผู้ชมในวงกว้างอีกด้วย นอกจากนี้ องค์กรเหล่านี้ยังร่วมมือกับสถาบันทางวัฒนธรรมอื่นๆ เพื่อร่วมกันสร้างผลิตภัณฑ์ศิลปะเครื่องเคลือบและส่งเสริมอิทธิพลของศิลปะเครื่องเคลือบทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ

ในด้านของการปกครองและการบริการชุมชน องค์กรภาคประชาสังคมและปัจเจกบุคคลมีบทบาทสำคัญ พวกเขาไม่เพียงส่งเสริมนวัตกรรมและการปรับปรุงการปกครองของชุมชน แต่ยังมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและเวทีสำหรับการสื่อสารแก่ชุมชนจึงเพียวผ่านการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อผสมผสานชุมชนจึงเพียวเข้ากับสังคมท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น อาทิ เทศกาลสาตโคลน เทศกาลสาตโคลนนั้นคล้ายกับกิจกรรมสาตน้ำในเทศกาลสงกรานต์ในประเทศไทย เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเฉพาะของเมืองจึงต่อเงินและมีความเป็นเอกลักษณ์ กิจกรรมดังกล่าวใช้โคลนเป็นตัวพา โดยมีการวางแผนและออกแบบกิจกรรมบันเทิงและเกมต่างๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าร่วมได้อย่างกว้างขวาง ทำให้ศิลปินเครื่องเคลือบ ช่างฝีมือ ผู้ที่รักในศิลปะเครื่องเคลือบ นักท่องเที่ยว และชาวพื้นเมืองที่ทำงานกับดินโคลนตลอดทั้งวันมีความสัมพันธ์กับดินโคลนที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ได้ปลดปล่อยความหลงใหล ความรู้สึกชอบคุณดินโคลน และความจงรักภักดีต่อเมืองของตนเอง ซึ่งกิจกรรมนี้มีโอกาสที่จะเพิ่มความสามัคคีและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนจึงเพียวผ่านความรู้สึกของพิธีกรรม ความบันเทิง การมีส่วนร่วม ความทันสมัย และคุณค่าของการสื่อสาร และให้การสนับสนุนที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาความสามัคคีและมั่นคงของชุมชน ทำให้เยาวชนจากโลกภายนอกง่ายต่อการเข้าร่วม เต็มใจที่จะเข้าร่วม และกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมมากขึ้น และมีโอกาสที่จะกลายเป็นกิจกรรมการเผยแพร่สู่ผู้คนภายนอกของเมืองจึงต่อเงิน

1.3 รูปแบบการพัฒนาที่อาศัยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทำให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีเอกลักษณ์ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเป็นส่วนสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ซึ่งได้ให้การสนับสนุนสำหรับการสืบทอดและนวัตกรรมของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีเสน่ห์เฉพาะตัว ให้ความสนใจกับรูปแบบการพัฒนาของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอย่างลึกซึ้ง และมุ่งสำรวจเส้นทางและกลยุทธ์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปแบบการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่อาศัยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้เริ่มต้นจากการสร้างผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะ โดยเน้นที่การสำรวจลักษณะเฉพาะของภูมิภาค การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่หลากหลาย และการบูรณาการแหล่งข้อมูลออนไลน์และออฟไลน์ ประการแรก สำรวจลักษณะเฉพาะของภูมิภาคอย่างเต็มที่ ใช้วัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่เข้มข้นเป็นแกนหลัก ผสมผสานประวัติศาสตร์ท้องถิ่น มนุษยศาสตร์ ธรรมชาติ และองค์ประกอบอื่นๆ เข้ากับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ เพื่อนำเสนอภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ประการที่สอง ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีการเปิดตัวผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่หลากหลายรวมถึงประสบการณ์การผลิตเครื่องเคลือบ นิทรรศการศิลปะเครื่องเคลือบ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ศิลปะเครื่องเคลือบและอื่นๆ พร้อมกันนี้จะมีการจัดกิจกรรมพิเศษ อาทิ เทศกาลศิลปะเครื่องเคลือบเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น "Taoran Collection" ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวน ซึ่งเป็นการผสมผสานเรื่องราวที่น่าสนใจ สิ่งที่น่าสนใจ ชีวิตที่น่าสนใจ ศิลปะและวิถีชีวิตที่หลากหลายที่สะดวกสบายและมีความสุข ทำให้มีผู้จัดการศิลปิน และนักท่องเที่ยวจากทั่วประเทศจีนมารวมตัวกันเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว "Taoran Collection" ตั้งอยู่ในเขตที่สองของเขตชุมชนสร้างสรรค์วัฒนธรรมเถาซีชวนในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น เป็นตลาดศิลปะเชิงทดลองที่ใช้เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นพื้นที่หลังทางวัฒนธรรม โดยอาศัยตลาดของเมือง และใช้เครื่องเคลือบเป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างสรรค์วิถีชีวิตที่หลากหลาย ประการสุดท้าย ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตอย่างเต็มที่ในการรวบรวมแหล่งข้อมูลทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ติดตามความต้องการของนักท่องเที่ยว และปรับปรุงผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.4 รูปแบบนวัตกรรมที่ผสมผสานระหว่างภาคอุตสาหกรรม การศึกษา และการวิจัย

ในฐานะที่ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเป็นตัวพาของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม รูปแบบนวัตกรรมของการผสมผสานระหว่างการผลิต การศึกษา และการวิจัยได้กลายเป็นกลยุทธ์หลักในกระบวนการสำรวจและพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ รูปแบบนวัตกรรมของการผสมผสานระหว่าง

การผลิต การศึกษา และการวิจัยหมายถึงการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัยอย่างใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบผ่านนวัตกรรมความร่วมมือซึ่งในรูปแบบดังกล่าวได้มอบเวทีให้ทุกฝ่ายสามารถแสดงความสามารถในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การฝึกอบรมบุคลากร และการสืบทอดวัฒนธรรมส่งผลให้มีการส่งเสริมนวัตกรรมและความเจริญรุ่งเรืองของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอย่างเต็มที่ ภายใต้เบื้องหลังของการผสมผสานระหว่างการผลิต การศึกษา และการวิจัย ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบสามารถบูรณาการทรัพยากรได้มากขึ้น และตระหนักถึงเอกภาพของนวัตกรรม การสืบทอด และการพัฒนา รูปแบบนี้สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ การวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การฝึกอบรมผู้มีความสามารถ และการเผยแพร่วัฒนธรรม

ในด้านของการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้ดึงดูดองค์รคุณภาพสูงอย่างกระตือรือร้น และร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการใหม่ และเทคโนโลยีใหม่กับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมและการยกระดับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ในขณะเดียวกัน รัฐบาลได้เพิ่มการสนับสนุนสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ โดยเสนอนโยบายพิเศษ การสนับสนุนทางการเงินและคำแนะนำด้านเทคนิคแก่องค์กรต่างๆ และสร้างคลังสต็อกอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบที่มีหวังให้อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ ในด้านการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้กระชับความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยเพื่อร่วมกันสร้างเวทีและห้องปฏิบัติการวิจัยและพัฒนา ดำเนินโครงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวัสดุเครื่องเคลือบ เทคโนโลยี การออกแบบ ฯลฯ และส่งเสริมนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเครื่องเคลือบ นอกจากนี้ องค์กรต่างๆ มหาวิทยาลัย และสถาบันการวิจัยได้รับการสนับสนุนให้ร่วมกันสร้างสถานทำงานแก่นักศึกษาและฐานปฏิบัติการระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อให้การสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ในปีพ.ศ. 2562 กลุ่มบริษัทโรโคโคซึ่งค่อนข้างมีชื่อเสียงในอุตสาหกรรมการออกแบบของจีน ได้สร้างศูนย์นวัตกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบล้ำเค่อระดับโลกในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของหมู่บ้านซานเป่า เป็นศูนย์การออกแบบนวัตกรรมที่มีเกณฑ์มาตรฐานจากองค์กรนวัตกรรมเทคโนโลยีเครื่องเคลือบในประเทศจีนและต่างประเทศและทีมออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง เพื่อพัฒนาการออกแบบและพัฒนา "นวัตกรรมทางวัฒนธรรม + การออกแบบอัจฉริยะ + ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ" (Che et al., 2019) ปัจจุบัน บริษัทลั่วเค่อได้ร่วมมือกับผู้ประกอบการเครื่องเคลือบหลายสิบแห่งในเมืองจิ้งเต๋อเงินและได้ประสบความสำเร็จด้านนวัตกรรมมากกว่า 300 รายการความสำเร็จเหล่านี้ได้แก่: "Capsule Cup" ออกแบบโดยบริษัทลั่วเค่อร่วมกับบริษัท Jingdezhen Fuyu Blue and White Exquisite Co., Ltd. ซึ่งได้คว้ารางวัล German Red Dot Award ประจำปีพ.ศ. 2562 (ภาพที่ 5-1) ชุดน้ำชาเครื่องเคลือบ "Rat brings good luck" ชุดของขวัญปีใหม่ (ภาพที่

5-2) ที่ร่วมมือกับบริษัท Yosemite Ceramics Co., Ltd. ซึ่งได้ผสมผสานเทคโนโลยี AR เพื่อนำประสบการณ์ปีใหม่ที่มีเอกลักษณ์มาสู่ปีชวดประจำปีพ.ศ. 2563 นอกจากนี้ยังได้ร่วมมือกับบริษัท Beihanmei Ceramics Co., Ltd. ซึ่งทำให้วัสดุเครื่องเคลือบเข้าสู่ตลาดผลิตภัณฑ์สำหรับแม่และเด็กระดับไฮเอนด์เป็นครั้งแรก (ภาพที่ 5-3) ความร่วมมือเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการออกแบบเชิงนวัตกรรมของบริษัทล้วนแต่อยู่ในด้านเครื่องเคลือบ

ภาพที่ 5-1 Capsule Cup

ภาพที่ 5-2 Rat brings good luck

ภาพที่ 5-3 ถ้วยเก็บความร้อนอัจฉริยะสำหรับเด็ก

ในขั้นตอนต่อไป จะจัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัสดุเครื่องเคลือบ ห้องปฏิบัติการประยุกต์นวัตกรรมวัสดุเครื่องเคลือบ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสนับสนุนอื่นๆ และผสมผสานการวิจัยและพัฒนา และการประยุกต์ใช้วัสดุเครื่องเคลือบ การออกแบบนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีอัจฉริยะ เพื่อสำรวจความนิยมของเทคโนโลยีระดับสูง เทคโนโลยีเครื่องเคลือบและกระแสความนิยมในชีวิตประจำวัน ในด้านของการฝึกอบรมบุคลากร ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบร่วมมือกับมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยเพื่อดำเนินโครงการฝึกอบรมในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก และโครงการการศึกษาต่อในสาขาวิชาเครื่องเคลือบ และฝึกฝนความสามารถด้านเครื่องเคลือบด้วยทักษะระดับมืออาชีพ จิตวิญญาณแห่งนวัตกรรม และวิสัยทัศน์ระดับสากล พร้อมกันนี้ยังจัดให้มีการบรรยาย สัมมนา และหลักสูตรฝึกอบรมทักษะด้านเครื่องเคลือบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อยกระดับทักษะและความสามารถด้านนวัตกรรมของบุคลากร ห้องปฏิบัติงานด้านทักษะระดับชาติของปรมาจารย์ จำนวนสี่พันในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของหมู่บ้านซานเป่า ได้ร่วมมือกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมากกว่า 70 แห่ง และสถาบันฝึกอบรมศิลปะหลายร้อยแห่งทั่วประเทศจีน และรับนักท่องเที่ยวเพื่อการศึกษามากกว่า 30,000 คนทุกปี (Guo, 2021) รูปแบบธุรกิจใหม่และรูปแบบใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีส่วนช่วยให้เกิดนวัตกรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเครื่องเคลือบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

2. หน้าที่ของชุมชนที่ครบถ้วน

จากการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงเป็นพาหะสำคัญในการส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ ส่งผลให้ผู้คนจำนวนมากหันเข้าหาถึงวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ การสร้างโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงต่อเงินที่กลมกลืนกัน สำหรับชุมชนจึงเพียง ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจึงต่อเงินควรมุ่งเน้นไปที่การให้บริการสาธารณะอย่างครอบคลุม สร้างสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่สะดวกสบาย และรับประกันด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของชุมชน เพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกชุมชนจึงเพียงในด้านการใช้ชีวิต การทำงาน และการสร้างสรรค์ ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว สมาชิกของชุมชนจึงเพียงจะสามารถมุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบและตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง และในขณะเดียวกัน สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่สมบูรณ์แบบในชุมชนจะช่วยดึงดูดผู้ชื่นชอบและผู้ปฏิบัติงานด้านศิลปะเครื่องเคลือบให้เข้าร่วมชุมชนจึงเพียง เพื่อเพิ่มพลังใหม่ให้กับความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาของศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจึงต่อเงิน

ประการแรก กระบวนการพัฒนาของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในหมู่บ้านศิลปะซานเป่าได้ผ่านขั้นตอนมาทั้งหมดสองกระบวนการ ได้แก่ การปูพื้นฐานของนิเวศวิทยาศิลปะและการพัฒนาของนิเวศวิทยาอุตสาหกรรม เริ่มต้นจากบรรยากาศศิลปะอันเข้มข้นที่สร้างสรรค์โดยหมู่บ้านศิลปะเครื่อง

เคลือบนานาชาติซานเป่า ในช่วงทศวรรษที่ 1990 ประมาจารย์ด้านศิลปะหลายคนได้นำแนวคิดการออกแบบมาใช้กับศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ของจีน แต่ก็ยังมีสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับแวดวงศิลปะเครื่องเคลือบระหว่างประเทศค่อนข้างน้อย ในปีพ.ศ. 2538 หลี่ เจี้ยนเซิน ช่างผลิตเครื่องเคลือบกลับมาอยู่ที่เมืองจิ่งเต๋อเจิ้น และในปีพ.ศ. 2541 เขาได้ก่อตั้งหมู่บ้านศิลปะเครื่องเคลือบนานาชาติซานเป่าในหมู่บ้านซานเป่า ในเวลาเดียวกันเขาได้ก่อตั้งสถาบันวิจัยเครื่องเคลือบและเริ่มรับช่างผลิตเครื่องเคลือบจากต่างประเทศเพื่อสร้างสรรค์ผลงานในสถานที่ดังกล่าว และได้ก่อตั้งซานเป่าแกลเลอรีเพื่อเป็นเวทีสำหรับการสร้างสรรค์ ค้นคว้า รวบรวม และจัดแสดงเครื่องเคลือบทั้งแบบตะวันออกและตะวันตก ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543 หมู่บ้านศิลปะซานเป่าได้เริ่มเปิดรับศิลปินเครื่องเคลือบจากทั่วโลกอย่างเป็นทางการสำหรับกิจกรรมการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยน และการจัดนิทรรศการ ทำให้ที่นี่กลายเป็นผู้บุกเบิกในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นในด้านการเปิดหน้าต่างแห่งการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมศิลปะเครื่องเคลือบสมัยใหม่ระดับนานาชาติ ศิลปินที่ได้รับเชิญให้มาสื่อสารและสร้างสรรค์สามารถร่วมมือกับศิลปินพื้นบ้านดั้งเดิมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น และยังสามารถมีพื้นที่ทำงานอิสระได้อีกด้วย ด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปินต่างชาติและภูมิทัศน์วัฒนธรรมท้องถิ่นของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ทำให้พวกเขาให้ความสนใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเทคโนโลยีเครื่องเคลือบและทักษะการผลิตเครื่องเคลือบของประเทศจีน ศิลปินต่างชาติบางคนถึงกับก่อตั้งห้องปฏิบัติการและตั้งรกรากขึ้นที่หมู่บ้านศิลปะแห่งนี้ หลังจากปีพ.ศ. 2548 ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบซานเป่าได้เริ่มมีการหลั่งไหลของจิตรกรในประเทศจีน โดยมีกลุ่มศิลปินอื่นๆ และมีศิลปินประเภทต่างๆ เดินทางมายังหมู่บ้านแห่งนี้ ซึ่งศิลปินสามารถสร้างสรรค์เครื่องเคลือบเช่นเดียวกับประเภทของผลงานศิลปะที่พวกเขาถนัดได้ การแลกเปลี่ยนมากมายระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบกับศิลปะประเภทอื่นๆ ทำให้เกิดช่องทางสำหรับการปะทะกันของแนวคิดในศิลปะประเภทต่างๆ และยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแนวคิดศิลปะท้องถิ่น ซึ่งไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในเครื่องเคลือบเท่านั้น แต่ยังรวมถึงศิลปะประเภทต่างๆ ด้วย และเมื่อมีการนำหมวดหมู่ศิลปะทุกประเภทเข้ามาจัดแสดง ก็ยิ่งสร้างความตกตะลึงให้กับภาพรวมของแนวคิดทางศิลปะและเป็นการยกระดับของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเองด้วย

ประการที่สอง มีความแตกต่างจากชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากโรงงานเก่าที่คล้ายกันในเขตจิ่งเต๋อเจิ้น การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบในโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบนั้นเกิดขึ้นจากความพยายามและทางเลือกที่เป็นอิสระของผู้บริหารโรงงานเดิม เมื่อเผชิญกับทางเลือกของกาลเวลา ผู้นำของโรงงานเครื่องเคลือบเดิมได้ชี้้นำการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงพื้นที่โรงงานอย่างแข็งขัน ภายใต้การแนะนำของวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์เงื่อนไขต่างๆ ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้พื้นที่โรงงานพัฒนาจากพื้นที่การผลิตเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบสำหรับการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม ด้วยการแนะนำให้องค์กรพัฒนาเอกชนปรับปรุงสภาพฮาร์ดแวร์ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบอย่างเป็นธรรมชาติ ทำให้เกิดเงื่อนไขที่

สะดวกมากขึ้นสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้รับการปรับปรุงใหม่หลายครั้งก่อนที่จะปิดตัวลง แม้ว่าจะไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่เมื่อเทียบกับสภาพแวดล้อมที่ทรุดโทรมของโรงงานเครื่องเคลือบอื่นๆ ที่ปิดตัวลงนั้น พื้นที่โรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบมีความเจริญรุ่งเรืองมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากการเข้ามาของผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ อาทิ ชุมชนเครื่องเคลือบเล่อเทียน ส่งผลให้กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนเหล่านี้ได้ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และได้กลายเป็นแหล่งรวมและแหล่งปฏิบัติทางวัฒนธรรมของชุมชนจึงเพียง การรวมตัวกันของชุมชนจึงเพียงผ่านตลาดสร้างสรรค์ได้ผลักดันให้องค์กรพัฒนาเอกชนอื่นๆ เข้ามาลงทุนและมีส่วนร่วมในสิ่งอำนวยความสะดวกด้านฮาร์ดแวร์ของสถานที่ดังกล่าว ส่งผลให้ขนาดของตลาดสร้างสรรค์ค่อยๆ ขยายตัวขึ้น และกลายเป็นสถานที่ที่คนรุ่นใหม่และศิลปินได้มาแลกเปลี่ยนผลงานการออกแบบกันมากขึ้น ในระหว่างการพัฒนาตลาด สภาพแวดล้อมพื้นฐานภายในของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้รับการปรับปรุงผ่านอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ และชุมชนจึงเพียงได้ทยอยเปิดห้องปฏิบัติงานของศิลปินและปรับปรุงตึกอาคารในท้องถิ่น ทำให้เป็นการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านฮาร์ดแวร์โดยรอบและระดับการรวมตัวกันของฝูงชน ตลาดสร้างสรรค์ได้นำผู้คนจำนวนมากมาสู่ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบของโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกฮาร์ดแวร์ อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านกาแฟ และพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับผู้อยู่อาศัยในบริเวณโดยรอบ สิ่งอำนวยความสะดวกซอฟต์แวร์ อาทิ ชั้นเรียนแบบเปิดของศิลปินและนิทรรศการศิลปะ เป็นต้น

ประการสุดท้าย ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนเป็นพื้นฐานใหม่สำหรับนวัตกรรมและวิวัฒนาการของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ภายใต้เค้าโครงโดยรวมของกลยุทธ์ทางวัฒนธรรมและสุนทรียภาพทางศิลปะ เถาซีชวนได้รักษาระดับการแสวงหาและมาตรฐานการค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอ ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเถาซีชวนตั้งอยู่ในใจกลางเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งห่างจากศูนย์กลางการค้าเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น 1.5 กิโลเมตร ติดกับถนนสายหลักตะวันออก-ตะวันตกของเมือง ด้วยทำเลที่เหนือกว่าและสภาพการจราจรที่ดีกว่า เถาซีชวนจึงมีตำแหน่งเป็นแกนหลักของวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น มีมรดกทางอุตสาหกรรมมากมาย และมุ่งมั่นที่จะสืบทอดความทรงจำทางอุตสาหกรรมในระหว่างการพัฒนา ด้วยการคุ้มครองมรดกทางอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ รูปแบบเชิงพื้นที่โดยรวมจึงได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี และอาคารอุตสาหกรรมที่โดดเด่นกว่า 10 แห่ง เต้าเผา ปล่องไฟ และองค์ประกอบอื่นๆ ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม จากเป้าหมายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ จึงได้จัดตั้งพื้นที่อเนกประสงค์ อาทิ ห้องปฏิบัติงานของศิลปิน นิทรรศการศิลปะ และประสบการณ์การผลิตเครื่องเคลือบในชุมชน เพื่อสร้างพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้นที่ให้บริการด้านการเผาเครื่องเคลือบสำหรับศิลปิน

และเพิ่มการจัดเลี้ยง การพักผ่อน โรงแรม และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในขณะเดียวกัน พื้นที่ภายนอกของชุมชนยังได้มีการผสมผสานอย่างใกล้ชิดระหว่างความทรงจำทางอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ และวิถีชีวิตของพลเมือง โดยยังคงไว้ซึ่งลักษณะทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิม และสร้างสภาพแวดล้อมพื้นที่ที่โดดเด่นและมีชีวิตชีวา จัดรูปร่างวัฒนธรรมยังคงไว้ซึ่งองค์ประกอบทางอุตสาหกรรมและจัดกิจกรรมการแสดงกลางแจ้งในหัวข้อวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ และผสมรวมการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม การจัดแสดง ตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างพื้นที่ภายนอกโรงงานเครื่องเคลือบให้มีชีวิตชีวา เกาซีชวนได้กำหนดมาตรฐานการเข้าถึงที่เข้มงวดสำหรับธุรกิจประเภทต่างๆ เพื่อดึงดูดองค์กรธุรกิจคุณภาพสูงและปฏิบัติตามเกณฑ์การรับเข้าอย่างเข้มงวดเพื่อเป็นการรับประกันคุณภาพของเขตพื้นที่ เกาซีชวนยังได้ใช้กลยุทธ์การดำเนินงานที่ละเอียดอ่อนเพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละกิจกรรมจะพิจารณาถึงศักยภาพในการทำกำไรอย่างเต็มที่ ส่งผลให้สวนสาธารณะเจริญรุ่งเรืองและมีการพัฒนาต่อไป ตั้งแต่ผลิตภัณฑ์ไปจนถึงสินค้าโภคภัณฑ์ เกาซีชวนได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการจัดแสดง นวัตกรรม และการประชาสัมพันธ์ และให้การสนับสนุนอย่างมั่นคงสำหรับการจัดการธุรกิจของเขตนิเวศวัฒนธรรม

จิ้งเหียวในยุคแห่งการบูรณาการความคิดและการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม

การฟื้นฟูตัวของเมืองจิ้งเต๋อเงินไม่เพียงสะท้อนให้เห็นในพื้นที่ทางกายภาพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและการอพยพของประชากรที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมด้วย

ปัจจัยภายในของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในสังคม (อาทิ การเปลี่ยนแปลงด้านการปกครอง การพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นต้น) (Ravenstein, E. G. 1885) หลังจากการปฏิรูปและการเปิดประเทศของจีน ระบบเศรษฐกิจได้เปลี่ยนจากเศรษฐกิจแบบวางแผนเป็นเศรษฐกิจแบบตลาด เนื่องจากข้อจำกัดของระบบการจัดการ วิธีการผลิต และการวางตำแหน่งทางการตลาดในช่วงเศรษฐกิจแบบวางแผน ส่งผลให้อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงินแปลกแยกจากสภาพแวดล้อมของเศรษฐกิจตลาดหลังจากการปฏิรูปและการเปิดประเทศของจีน การปิดตัวลงของโรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐทำให้เกิดการฟื้นฟูห้องปฏิบัติการเครื่องเคลือบส่วนตัวในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา วัฒนธรรมเครื่องเคลือบที่จิ้งเต๋อเงินภาคภูมิใจนั้นสอดคล้องกับคลื่นของการยกระดับการบริโภคในตลาดซึ่งเกิดจากการพัฒนาเศรษฐกิจของจีน และความเคารพของผู้บริโภคยุคใหม่ที่มีต่องานฝีมือและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์นั้นชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ หัวใจสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อยู่ที่ความคิดสร้างสรรค์และความรู้ โดยมุ่งเน้นที่ความคิดริเริ่มตามอัตวิสัยของแต่ละบุคคลและการแสวงหาการบูรณาการของเทคโนโลยีและ

มนุษยศาสตร์ ผู้มีความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศหรือภูมิภาคต่างๆ ก็กำลังแย่งชิงผู้ความสามารถเหล่านี้ ตามที่กล่าวไว้ในบทที่แล้ว อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกลับสู่รูปแบบการผลิตงานฝีมือหลังจากประสบกับความล้มเหลวของการพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับรูปแบบการผลิตงานฝีมือในยุคเกษตรกรรมแล้ว การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ได้เกิดขึ้น ส่งผลให้ความคิดสร้างสรรค์ของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบได้กลายเป็นจุดเด่นในช่วงเวลานี้ และอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ได้กลายเป็นแรงผลักดันสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

แม้ว่าประชากรในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นจะมีจำนวนไม่มากนัก แต่ก็มีวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยหลายแห่ง อาทิ มหาวิทยาลัยเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น สถาบันจิ้งเต๋อเจิ้น และวิทยาลัยเทคนิค อาชีวศึกษาเครื่องเคลือบแห่งเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งมีสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ด้านเครื่องเคลือบอย่างใกล้ชิด การเปลี่ยนแปลงในด้านการบริโภคและวัฒนธรรม ตลอดจนการจัดการจัดหาผู้มีความสามารถในท้องถิ่นจำนวนมาก ได้ร่วมกันส่งเสริมการก่อตัวของปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งปรากฏการณ์จิ้งเต๋อเจิ้นสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภทดังต่อไปนี้:

1. กลุ่มผู้อพยพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มคนที่เลือกที่จะอพยพและย้ายถิ่นฐานจากแรงจูงใจทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ตลาดเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นได้ดึงดูดคนธุรกิจจำนวนมากให้มาลงทุนและเริ่มต้นธุรกิจที่นี่ และยังมีผู้ค้ารายย่อยอีกจำนวนมาก ขนาดของผู้อพยพกลุ่มนี้ค่อนข้างใหญ่ และไม่่ว่าพวกเขาจะอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเป็นเวลานานหรือไม่ก็ตามล้วนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการตัดสินใจด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ เมื่อแนวโน้มด้านการพัฒนาของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบไปในทิศทางที่ดี พวกเขาที่ยังยินดีที่จะอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเพื่อพัฒนาต่อไป ดังนั้น การส่งเสริมการยกระดับและการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจึงกลายเป็นกุญแจสำคัญสู่ความมีชีวิตชีวาในเมืองของจิ้งเต๋อเจิ้น และยังเป็นรากฐานของการดึงดูดและรักษาผู้มีความสามารถ
2. กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย สัดส่วนของพวกเขาในอาชีพอิสระยังคงเพิ่มขึ้นและสาขาของการเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในสาขาการศึกษา ความบันเทิง การค้าปลีก และการพัฒนาซอฟต์แวร์ จากมุมมองของทฤษฎีการผลิตและดึงประชากร เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นมีหวังใช้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเคลือบอย่างสมบูรณ์ และการเพิ่มขึ้นของยุคการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) ได้นำมาซึ่งโอกาสอย่างมหาศาลในการขยายตลาด ดังนั้น ความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และช่องทางการขายที่สมบูรณ์แบบ อาทิ ห้องปฏิบัติการและตลาดได้กลายเป็นแรงผลักดันสำคัญในการดึงดูดผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ในขณะที่เดียวกัน ความสมบูรณ์ของระบบการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องเคลือบของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นก็สร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับการแลกเปลี่ยนสำหรับผู้ประกอบการอาชีพเดียวกันอีกด้วย ผู้ประกอบการรุ่นใหม่สามารถหาพันธมิตรและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่สนับสนุนทางสังคมได้อย่างง่ายดายด้วยตนเอง

3. กลุ่มผู้ที่สนใจและชื่นชอบในวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ พวกเขาถูกดึงดูดโดยวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และลักษณะทางวัฒนธรรมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ประวัติศาสตร์การผลิตเครื่องเคลือบอันยาวนานของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้บ่มเพาะอำนาจอ่อนทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นให้กับเมืองนี้ จากมุมมองของสังคมวิทยาวัฒนธรรม หลังจากที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมสิ่งประดิษฐ์ การสร้างสรรค์ทางศิลปะ และปัจจัยอื่นๆ จะส่งผลให้ความหมายของการรับรู้และการเลือกความชอบมีแรงผลักดันจากภายใน ดังที่นักวิชาการเช่น แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) ได้ชี้ให้เห็น ในฐานะที่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่แสวงหาความหมาย สามารถมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันในสถานการณ์เช่นนั้นได้อย่างง่ายดาย (Li, Z. Z., & Han, Z. Y. 2001) ดังนั้นบรรยากาศทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ที่น่าเสนอโดยเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น จึงสามารถดึงดูดความสนใจและการมีส่วนร่วมของกลุ่มดังกล่าวได้

ในด้านของโครงสร้างอายุของประชากร ชุมชนจิ่งเฟี้ยวส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนรุ่นใหม่ ซึ่งในบริบทของสังคมผู้สูงอายุของประเทศจีน จำนวนประชากรวัยหนุ่มสาวมีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาเมือง หากสามารถมุ่งเน้นไปที่ลักษณะเฉพาะของพวกเขาและปรับปรุงการบูรณาการทางสังคมได้ เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นที่มีอายุเก่าแก่นับพันปีไม่เพียงแต่จะได้รับการฟื้นฟูเท่านั้น แต่ยังสามารถบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาวอีกด้วย การวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าชุมชนจิ่งเฟี้ยว มีลักษณะเฉพาะสองประการเมื่อเทียบกับผู้อยู่อาศัยใหม่ในเมืองทั่วไป:

ประการแรก ชุมชนจิ่งเฟี้ยวโดยทั่วไปมีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างสูง จากข้อมูลการสำรวจของสมาคมจิ่งเฟี้ยว ผู้ถูกสัมภาษณ์ 57% มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และจากข้อมูลการสำรวจแบบสอบถาม ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปคิดเป็น 73.8% ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าการรักษาชุมชนจิ่งเฟี้ยว หมายถึงการรักษาประชากรที่มีคุณภาพสูง กล่าวคือการรักษาความมีชีวิตชีวาของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

ประการที่สอง ชุมชนจิ่งเฟี้ยว มีแนวค่านิยมทางวัฒนธรรมร่วมกัน ลักษณะการประกอบอาชีพของชุมชนจิ่งเฟี้ยวนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมกับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ และชุมชนจิ่งเฟี้ยวส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากทฤษฎีหรือการปฏิบัติทางศิลปะ ตัวอย่างเช่น ในปีพ.ศ. 2562 Eco Space เกาซีชวนได้ดึงดูดผู้มีความสามารถด้านนวัตกรรมและผู้ประกอบการ 11,260 รายทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศ โดยมหาวิทยาลัยเครื่องเคลือบจิ่งเต๋อเจิ้นรวมถึงวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นคิดเป็น 39% วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปะหลัก 8 แห่งของประเทศจีนคิดเป็น 11% วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ ในต่างมณฑลคิดเป็น 45% และวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่างประเทศคิดเป็น 5% (Taoxichuan. (n.d.). City Space.

<http://www.taoxichuan.com/cityspace.html>) ในอีกความหมายสามารถกล่าวได้ว่า จิ่งเฟี้ยว

หลายคนมายังเมืองจิ้งเต๋อเงินตามความฝันของเครื่องเคลือบซึ่งสะท้อนถึงความชอบทางวัฒนธรรมของพวกเขาก่อน

ดังนั้น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาและการรวมตัวเข้าสู่สังคมของชุมชนจิ้งเพียว ซึ่งไม่เพียงสามารถกระตุ้นความมีชีวิตชีวาของเมืองจิ้งเต๋อเงินเท่านั้น แต่ยังรับประกันการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาวของเมืองจิ้งเต๋อเงินอีกด้วย

1. ความท้าทายในการรวมตัวเข้าสู่สังคมของ “จิ้งเพียว”

ความซับซ้อนของกระบวนการการรวมตัวเข้าสู่สังคมของผู้อพยพทำให้แนวคิดของการรวมตัวเข้าสู่สังคมเกิดลักษณะของความหลากหลายขึ้น เมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นเมืองขนาดเล็กในด้านของจำนวนประชากร จากมุมมองของประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเมือง จิ้งเต๋อเงินเป็นเมืองที่รวมผู้อพยพเข้าไว้ด้วยกันเสมอมา ผู้คนในท้องถิ่นมีความยอมรับในชาวต่างถิ่นอย่างสูง และชุมชนจิ้งเพียวส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าพวกเขาค่อนข้างประสบความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับสังคม อย่างไรก็ตาม ยังมีชุมชนจิ้งเพียวบางรายที่มีความคิดว่าจะตั้งถิ่นฐานในเมืองจิ้งเต๋อเงินเป็นระยะเวลานานหรือไม่ ซึ่งแนวโน้มการย้ายถิ่นฐานของพวกเขาแสดงให้เห็นถึงลักษณะชั่วคราวเท่านั้น นอกจากนี้ พวกเขาายังแสดงความเต็มใจที่จะอยู่ในเมืองจิ้งเต๋อเงินเมื่อยังคงมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของเครื่องมืออย่างชัดเจน ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องตรวจสอบนโยบายและระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้อพยพใหม่ในเมืองอีกครั้ง โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มทางสังคมของชุมชนจิ้งเพียว ในปัจจุบัน การอพยพแบบนกอพยพยังคงมีอยู่ในรูปแบบพฤติกรรมการย้ายถิ่นของชุมชนจิ้งเพียว และการรวมตัวเข้าสู่สังคมยังคงเผชิญกับความท้าทายในการพัฒนาต่อไป จากการสำรวจ การรวมตัวเข้าสู่สังคมของชุมชนจิ้งเพียวได้เผชิญกับความท้าทายในสี่ด้านดังต่อไปนี้:

ประการแรก คือความท้าทายในด้านเศรษฐกิจและวิถีชีวิต จากการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ผู้คนส่วนใหญ่ในชุมชนจิ้งเพียวมีรายได้น้อยขณะที่พวกเขาเพิ่งเข้าสู่อุตสาหกรรมนี้ในช่วงแรก สาเหตุหลักมาจากขีดจำกัดของขนาดของห้องผลิตและห้องปฏิบัติงานขนาดเล็กและขนาดกลางในโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของจิ้งเต๋อเงินที่จำกัด และยังมีทรัพยากรของลูกค้ายิ่งน้อย เริ่มต้นรวมถึงทรัพยากรส่วนบุคคลที่จำกัด ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะมีรายได้ที่มั่นคง รูปแบบของห้องผลิตห้องปฏิบัติงานพึ่งพาทุนทางสังคมมากเกินไป ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับ "จิ้งเพียว" หลายคนที่กำลังเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง

ประการที่สอง คือความท้าทายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง จากการสำรวจแสดงให้เห็นว่าระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชนจิ้งเพียวค่อนข้างต่ำและขาดเวทีการมีส่วนร่วมในด้านการปกครอง ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเผาซีวานเป็นจุดเด่นของเมืองที่สร้างขึ้นโดยรัฐบาล มีสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนครบครัน มีองค์กรระดับรากหญ้าที่ค่อนข้างตื่นตัว และมีการผสมผสานของชีวิตทางการเมืองและสังคมระดับสูง ชุมชนจิ้งเพียวสามารถรับข้อมูลนโยบายหรือเข้าร่วมการ

สนทนาผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารภายในอย่างเป็นทางการและช่องทางอื่นๆ ของเกาซีชวนได้ อย่างไรก็ตาม ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบนอกเมืองเกาซีชวนยังมีการจัดการที่ไม่ค่อยดีนักและสามารถเข้าถึงข้อมูลนโยบายได้น้อย หากสามารถผสมผสานผ่านช่องทางต่างๆ และสร้างฐานความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมและศิลปะ ส่งเสริมการจัดการที่ละเอียดอ่อนให้แข็งแกร่งขึ้นและสร้างความรู้สึกของการเป็นเจ้าของเมืองได้ จะสามารถสร้างระบบการปกครองระดับรากหญ้าคุณภาพสูง และส่งเสริมให้กลุ่ม "จิ้งเพียว" มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างเมืองและแบ่งปันเมืองได้ดียิ่งขึ้น

ประการสุดท้าย คือความท้าทายทางวัฒนธรรม ความท้าทายทางวัฒนธรรมมุ่งเน้นไปที่อัตลักษณ์ส่วนบุคคล ในฐานะปัจเจกบุคคลในสังคม ทุกคนล้วนมีความจำเป็นโดยเนื้อแท้ที่จะต้องได้รับความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ ซึ่งวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในกระบวนการดังกล่าวเนื่องจาก วัฒนธรรมคือการรวบรวมค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และประเพณีที่มนุษย์ไว้ร่วมกัน ปัจเจกบุคคลสามารถระบุและเชื่อมโยงกับชุมชน กลุ่ม หรือสังคมที่เฉพาะเจาะจงผ่านวัฒนธรรมได้ ซึ่งจะเป็นการตอบสนองความต้องการความรู้สึกเป็นเจ้าของ แม้ว่ากลุ่มผู้ที่สนใจและชื่นชอบในเครื่องเคลือบของชุมชนจิ้งเพียวจะให้การประเมินเมืองจิ้งเต๋อเงินในด้านของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมสูง แต่กลุ่มเหล่านี้ไม่ได้มีการผสมผสานเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์อย่างใกล้ชิด ผู้คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งในเมืองจิ้งเต๋อเงิน ซึ่งจากผลการสำรวจภาคสนาม ผู้วิจัยพบว่าชุมชนจิ้งเพียวส่วนใหญ่ใช้ภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวันและมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ภาษาถิ่นของเมืองจิ้งเต๋อเงินที่ค่อนข้างต่ำ

2. แผนการจัดการพื้นที่แบบบูรณาการ

ชุมชนจิ้งเพียวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบถือได้ว่าเป็นชุมชนแห่งผลประโยชน์ บุคคลกลุ่ม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนมีความสนใจและเป้าหมายร่วมกันและบรรลุการพัฒนาาร่วมกันของชุมชนผ่านความร่วมมือ การเจรจา และการแบ่งปันทรัพยากร (Jin, 2018) ในช่วงเศรษฐกิจแบบวางแผน โรงงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ของรัฐถือเป็นชุมชนที่น่าสนใจมาก พฤติกรรมการผลิตของโรงงานเหล่านี้เป็นไปตามแบบแผนระดับชาติ ซึ่งสามารถให้ความคุ้มครองที่มั่นคงแก่คนงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทำหน้าที่เป็นผู้ขนส่งความต้องการในชีวิตและความสัมพันธ์ทางสังคม และเป็นเวทีสำหรับการแสวงหาและการรักษาผลประโยชน์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนจิ้งเพียวและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นในเมืองจิ้งเต๋อเงินนำไปสู่การสร้างชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบแห่งใหม่ ซึ่งแตกต่างจาก 798 Art District ในกรุงปักกิ่ง เนื่องจากโรงงานเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมงานฝีมือเครื่องเคลือบในท้องถิ่น ศิลปะเครื่องเคลือบแนวสำรวจและล้ำสมัยไม่เพียงแต่มอบประสบการณ์การมองเห็นรูปแบบใหม่เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการออกแบบและการผลิตเครื่องเคลือบในท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากมุมมองของความสนใจของชุมชนอีกด้วย ซึ่งโรงงานเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงสถานที่สำหรับศิลปินในการสร้างสรรค์ จัดแสดง และสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นชุมชนที่เปิดกว้าง ชุมชนจิ้ง

เพื่อยุติสร้างความสัมพันธ์ด้านการพัฒนาที่ซับซ้อนกับชุมชนและเมือง กิจกรรมของชุมชนถูกผสมผสานให้เข้ากับวิถีชีวิตของชุมชน และอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นก็มีส่วนเกี่ยวพันกับอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ พวกเขาได้ระดมทรัพยากรทางสังคมผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อรักษารูปแบบการพัฒนา ทำให้ในเวทีวิทยาวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความซับซ้อนมากขึ้น

ชุมชนจึงเพียวหลังไหลมายังเมืองจึงเตอเงินด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ภูมิหลังและอัตลักษณ์ของพวกเขาต่างกันอย่างนับไม่ถ้วน ประกอบกับลักษณะเฉพาะของศิลปะเครื่องเคลือบและความขัดแย้งในแนวคิด ส่งผลให้เส้นทางการพัฒนาของชุมชนเหล่านี้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่สิ่งเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การขาดความสามัคคีภายในชุมชนในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ จึงเตอเงินเป็นสถานที่ที่ "จะไม่อดตายหากมีเทคนิคหรือความคิดสร้างสรรค์" ดังนั้นสิ่งนี้อาจเป็นสิ่งที่ขัดขวางความเอกลักษณ์และนวัตกรรม แต่แน่นอนว่าสิ่งนี้ไม่สามารถการลบล้างพฤติกรรมของชุมชนจึงเพียวที่จะอุทิศตนเพื่ออุตสาหกรรมได้ อาจเป็นเพราะพฤติกรรมเหล่านี้ที่ทำให้พวกเขาอยู่รอดได้และพัฒนาคุณค่าในตนเองผ่านนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องที่เมืองจึงเตอเงิน

จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่าชุมชนจึงเพียวบางรายไม่ชอบให้เรียกว่า "จึงเพียว" เนื่องจากพวกเขาได้หยั่งรากลึกในเมืองนี้และอยู่อาศัยในเมืองจึงเตอเงิน พวกเขาไม่จำเป็นต้อง "ล่องลอย" แต่ชุมชนจึงเพียวบางส่วนเห็นพ้องต้องกันว่า หากพวกเขา "ใช้ชีวิต" ได้ดีกว่า นั่นอาจหมายความว่าทิศทางการพัฒนาของพวกเขาได้กลับสลับด้าน วิธีการพัฒนาของชุมชนจึงเพียวนี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสภาพแวดล้อมเชิงนิเวศอุตสาหกรรม เมื่อเมืองจึงเตอเงินมีบรรยากาศทางศิลปะและวัฒนธรรมและระบบที่เกี่ยวข้องเติบโตมากขึ้น สารอาหารในดินนี้ก็จะอุดมสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการการพัฒนาที่หลากหลายของผู้มีความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างกัน ในกระบวนการเหล่านี้ แกแลเลอรีมีอาชีพ สถาบันศิลปะ และผู้บริหารมีอาชีพและผู้มีความสามารถในการดำเนินงานจะรวมตัวกันและค่อยๆ เปลี่ยนแปลงนิเวศวิทยาศิลปะของเมืองจึงเตอเงิน

อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมอยู่ในประเภทอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้น ซึ่งมีลักษณะเด่นคือการลงทุนแรงงานจำนวนมากและมีการแบ่งงานกันอย่างละเอียดในห่วงโซ่อุตสาหกรรม แต่ในการผลิตผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย นอกเหนือจากการรักษาลักษณะที่ใช้แรงงานจำนวนมากแล้ว ยังทำให้เกิดลักษณะที่ใช้สัญลักษณ์จำนวนมากอีกด้วย นักออกแบบหรือศิลปินมักจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับกระบวนการผลิตทั้งหมด และพวกเขาจะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และการแสดงออกของแต่ละบุคคลผ่านปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสื่อเครื่องเคลือบ ซึ่งมีความแตกต่างจากรูปแบบการปั้นฟองน้ำฝีมืออื่นๆ โดยนักออกแบบต่างถิ่นไม่ได้มีบทบาทเพียงแค่นำความคิดการออกแบบเท่านั้น ลักษณะของศิลปะเครื่องเคลือบทำให้งานฝีมือที่เมืองจึงเตอเงินได้รับการฟื้นฟูภายใต้การส่งออกส่วนบุคคล และมีการมุ่งเน้นไปที่การออกแบบและกระบวนการผลิตมากขึ้น ผู้

สร้างสรรค์สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับดินเหนียวและวัสดุอื่นๆ ได้อย่างเต็มที่ โดยพวกเขาไม่เพียงแต่จะได้สัมผัสกับ "วัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่" ในกระบวนการผลิตเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างสรรค์แนวคิดเชิงนวัตกรรมที่มีคุณค่ามากขึ้นอีกด้วย คุณลักษณะและแนวโน้มที่เน้นสัญลักษณ์นี้ช่วยให้รูปแบบของผลิตภัณฑ์มีอิสระและมีพื้นที่เปิดโล่งมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นห้องปฏิบัติการงานผลิตภัณฑ์ขนาดเล็กหรือองค์กรการผลิตที่ครบวงจรขนาดใหญ่ พวกเขาได้ทำการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งนิเวศวิทยาและจุดสร้างมูลค่าอย่างต่อเนื่องในกระบวนการพัฒนาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของตนเอง การพัฒนาที่เกื้อกูลกันระหว่างห้องปฏิบัติการและธุรกิจเหล่านี้ก่อให้เกิดเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน สำหรับห้องปฏิบัติการขนาดเล็กนั้นจะมีความคล่องตัวกว่าและมีโครงสร้างผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายกว่า แต่สำหรับองค์กรขนาดใหญ่ พวกเขาอาจเลือกที่จะร่วมมือกับห้องปฏิบัติการผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อลดต้นทุนและความเสี่ยง ด้วยตลาดภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเมืองจิ้งเต๋อเงินเองที่มีบรรยากาศแห่งนวัตกรรมที่แข็งแกร่ง ส่งผลให้ขณะที่ห้องปฏิบัติการขนาดเล็กได้กำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ของตนในกระบวนการค้นหากลุ่มผู้บริโภคความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการตลาดและการจัดการผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาต่อไป

ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องภายนอก การศึกษาและการฝึกอบรมนั้นมาพร้อมกับการพัฒนาและวิวัฒนาการของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ แต่ด้วยการเพิ่มขนาดของชุมชนจิ้งเพียวและวิสาหกิจการผลิต ส่งผลให้ปริมาณของการรวมตัวในพื้นที่ค่อยๆ ลดลง แต่ยังคงมีความสำคัญมาก สถาบันฝึกอบรมเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมในการบ่มเพาะความสามารถเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท้องถิ่น โดยได้สนับสนุนด้านการแสดงวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ในท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบกับโลกภายนอก ในขณะเดียวกันก็ยังหล่อเลี้ยงด้านบริการที่พัก อาหาร และบริการอื่นๆ ในชุมชนศิลปะอีกด้วย สำหรับอุตสาหกรรมบริการ เนื่องจากบริษัทออกแบบและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องยังคงขยายช่องทางนิเวศวิทยาของตนไปยังอุตสาหกรรมอื่นๆ อาทิ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และการขนส่ง ส่งผลให้อุตสาหกรรมบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและการชี้นำวิถีชีวิตในมุมมองของการชี้แนะแนวทางและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบสามารถปรับปรุงในด้านต่างๆ โดยพิจารณาจากลักษณะเฉพาะของตนเองและลักษณะโดยรวม เพื่อส่งเสริมชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเพื่อในการสร้างสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาอุตสาหกรรมให้ดียิ่งขึ้น และรับประกันถึงการพัฒนาที่ดีของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้ดังต่อไปนี้:

1) กรอบคิดการประสานเครือข่ายแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและผู้มีความสามารถ

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของชุมชนจิ้งเพียว ผู้วิจัยได้ให้คำแนะนำต่อหน่วยงานเทศบาลเมืองจิ้งเต๋อเงินถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างและปรับปรุงระบบนโยบายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงการให้การสนับสนุนที่จำเป็นและนโยบายพิเศษแก่ชุมชนจิ้งเพียว อาทิ การเก็บ

ภาษี ความช่วยเหลือทางการเงิน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ที่ดิน ผู้วิจัยเห็นว่ารัฐบาลควรเข้ามามีบทบาทชี้นำ ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องสร้างสภาพแวดล้อมด้านการลงทุนและการเงินที่ดีสำหรับชุมชนจังหวัดเท่านั้น แต่ยังจำเป็นต้องส่งเสริมพหุทธิพลจากการรวมตัวกันของชุมชนผ่านการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการสาธารณะที่สมบูรณ์อีกด้วย เทศบาลเมืองจึงต่อเงินสามารถจัดตั้งฝ่ายพิเศษที่จะมารับผิดชอบในการรวบรวมและวิเคราะห์การพัฒนาล่าสุดในอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ความคิดสร้างสรรค์ และกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่การชี้แนะและสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ที่แข็งแกร่งมากกว่าการแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว รัฐบาลควรส่งเสริมให้ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบกลายเป็นเวทีใหญ่สำหรับความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม เพื่อช่วยให้ชุมชนจังหวัดได้ค้นพบอัตลักษณ์และสร้างความสัมพันธ์ในด้านความร่วมมือที่ยั่งยืนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการจัดงานแสดงสินค้าและกิจกรรมประจำปี อาทิ "งานแสดงสินค้าเครื่องเคลือบนานาชาติของประเทศจีน" ส่งผลให้หน่วยงานเทศบาลเมืองจึงต่อเงินสามารถดึงดูดการลงทุนจากประเทศจีนและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบได้ นอกจากนี้รัฐบาลยังสามารถดึงดูดบริษัทและห้องปฏิบัติการที่มีอำนาจให้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองจึงต่อเงินผ่านการให้สิ่งจูงใจ อาทิ เงินอุดหนุนการตั้งถิ่นฐานและเงินอุดหนุนนโยบายภาษี เป็นต้น ในขณะที่เดียวกัน ควรจัดฝึกอบรมบุคลากรที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการลงทุนเกี่ยวกับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ให้พวกเขาสามารถเข้าใจถึงนโยบายของเมืองจึงต่อเงินและสถานะการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้สามารถส่งเสริมการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เทศบาลเมืองจึงต่อเงินยังจำเป็นต้องจัดทำระบบการประเมินชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้แน่ใจว่าเขตพื้นที่ดังกล่าวจะได้รับการพัฒนาที่ดีที่สุด ซึ่งรวมถึงการวิจัยระดับรากหญ้าเชิงลึก การชี้แจงเกณฑ์การตั้งถิ่นฐาน ตลอดจนการกำหนดและการใช้มาตรฐานการประเมินที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถใช้จ่ายเงินของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนจังหวัดในระยะยาวได้

2) การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรบุคคล

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชุมชนจังหวัด ผู้วิจัยให้ความคิดเห็นว่ารัฐบาลเทศบาลเมืองจึงต่อเงินควรมุ่งเน้นที่การสร้างและบริหารจัดการทีมงานผู้มีความสามารถคุณภาพสูง ซึ่งจากข้อมูลและการวิเคราะห์ในปัจจุบัน รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงและนวัตกรรมการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ

ประการแรก รัฐบาลควรสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยในท้องถิ่นเปิดสอนสาขาวิชาเอกที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมตามความต้องการของตลาดและเชิญอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญโครงการด้านการศึกษาเหล่านี้ควรบูรณาการกับแนวโน้มการพัฒนาใหม่ของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเมืองจึงต่อเงิน เพื่อให้บรรลุการบูรณาการทางทฤษฎีและการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด และส่งเสริมนวัตกรรมทางทฤษฎีผ่านประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ในด้านของการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ รัฐบาล

เมืองจิ้งเต๋อเงินควรส่งเสริมรูปแบบที่ผสมผสานระหว่าง “อุตสาหกรรม วิชาการ และการวิจัย” เข้าด้วยกัน เมื่อคำนึงถึงการปลูกฝังผู้มีความสามารถเชิงปฏิบัติในอุตสาหกรรมวัฒนธรรม การใช้ทรัพยากรการศึกษาทางสังคมสามารถนำมาซึ่งความหลากหลายและความยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดสำหรับความสามารถแบบประยุกต์และแบบผสมได้ดียิ่งขึ้น โดยรัฐบาลสามารถแนะนำทรัพยากรการฝึกอบรมทางสังคม ผสมผสานกองทุนทางสังคมและความได้เปรียบของผู้มีความสามารถ เพื่อร่วมกันพัฒนาระบบการฝึกอบรมคุณภาพสูงที่บูรณาการทั้งด้านอุตสาหกรรม วิชาการ และการวิจัย และสร้างระบบบูรณาการที่ครอบคลุมในการฝึกอบรม การศึกษา และการจ้างงาน

ประการที่สอง รัฐบาลยังสามารถมีบทบาทในความเป็นผู้นำเพื่อรวมตัวกับวิสาหกิจด้านวัฒนธรรม และส่งผู้ปฏิบัติงานไปยังมหาวิทยาลัยเป็นประจำเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม ในขณะเดียวกัน ยังสามารถเชิญผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้มาทำหน้าที่เป็นอาจารย์หลักสำหรับการฝึกอบรมผู้มีความสามารถในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเมืองจิ้งเต๋อเงินเพื่อขยายจำนวนเจ้าหน้าที่ในการเรียนการสอน สำหรับองค์กรที่ดำเนินงานในชุมชนศิลปะ เครื่องเคลือบ รัฐบาลสามารถดำเนินงานด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามความต้องการเฉพาะ ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อจัดชั้นเรียนออนไลน์ เพื่อให้การฝึกอบรมและคำแนะนำระดับมืออาชีพ นอกจากนี้ การส่งเสริมการฝึกอบรมผู้มีความสามารถในระดับสากลยังเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เมืองจิ้งเต๋อเงินสามารถดำเนินการแลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือกับผู้มีความสามารถกับเมืองอื่นและประเทศอื่นในระดับนานาชาติ คัดเลือกบุคลากรที่จะเดินทางไปต่างประเทศเพื่อเรียนรู้แนวคิดและเทคโนโลยีการจัดการขั้นสูง ซึ่งจะช่วยปรับปรุงขีดความสามารถด้านการจัดการและนวัตกรรมของผู้มีความสามารถในท้องถิ่น ในขณะเดียวกัน รัฐบาลควรกำหนดนโยบายพิเศษเพื่อดึงดูดผู้มีความสามารถที่โดดเด่นทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศให้เข้าร่วมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมในเมืองจิ้งเต๋อเงิน และส่งเสริมการพัฒนาที่ดีของชุมชนจิ้งเพียว

3) การสนับสนุนผู้ประกอบการสร้างสรรค์

การพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ต้องอาศัยกลยุทธ์การจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการบูรณาการอย่างครอบคลุมกับเศรษฐกิจ เทคโนโลยี สังคม และสาขาอื่นๆ ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมการเติบโตโดยรวมของเศรษฐกิจในภูมิภาค ด้วยการจัดการที่ละเอียดรอบคอบ จะส่งผลให้อุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์สามารถแทรกการเชื่อมโยงระดับสูงในห่วงโซ่คุณค่าในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุความก้าวหน้าในการประสานงานกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ไม่มีการแข่งขันและมีการคัดออกบางส่วน เมื่อผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมถือกำเนิดขึ้นก็

จะถูกเลียนแบบได้อย่างง่ายดายโดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ซึ่งคุณลักษณะนี้จำเป็นต้องให้ผู้จัดการมุ่งเน้นไปที่การปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การจัดการที่มีประสิทธิภาพยังหมายถึง ในกิจกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ไม่เพียงแต่ต้องใส่ใจกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังต้องครอบคลุมถึงข้อมูลและสาขาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใหม่ด้วย ผู้จัดการจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างและจัดระเบียบห่วงโซ่อุตสาหกรรมแบบดั้งเดิมใหม่ผ่านการส่งเสริมการผสมผสานระหว่างความคิดสร้างสรรค์ การนวัตกรรม การออกแบบ และวัฒนธรรม จากการส่งเสริมความซับซ้อนของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงห่วงโซ่คุณค่าระดับสูง ส่งผลให้ชุมชนจึงเพียงสามารถใช้บรรทัดฐานที่สร้างสรรค์ของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมเพื่อเปลี่ยนแปลงและยกระดับอุตสาหกรรมแบบดั้งเดิม ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนามูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมระดับภูมิภาคและอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยตระหนักดีว่าการผสมผสานระหว่างอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เข้ากับอุตสาหกรรมอื่นๆ สามารถสร้างต้นแบบอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ที่สามารดำเนินการและพัฒนาได้อย่างอิสระ กระบวนการจัดการอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการในการค้นพบและสร้างความต้องการโดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อกระแสนิยม ความทันเวลา และการเชื่อมสลายของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ผู้จัดการจำเป็นต้องส่งเสริมนวัตกรรมทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มการแบ่งหน้าที่ของแรงงานทางสังคมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อให้ความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมกลายเป็นอุตสาหกรรมระดับอุดมศึกษาที่เป็นอิสระและให้บริการด้านวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ระดับมืออาชีพแก่อุตสาหกรรมอื่นๆ ในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ ผู้จัดการควรสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ เสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอุตสาหกรรมต่างๆ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ครอบคลุมของชุมชนทั้งหมด

4) การจัดการและการมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อได้เปรียบของการจัดการและการมีส่วนร่วมของชุมชนคือ การหลีกเลี่ยงความไม่สมดุลของอำนาจ หรือสถานการณ์ที่ฝ่ายหนึ่งเต็มใจอยู่เหนือคนอื่น และสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างยืดหยุ่นตลอดเวลาในกระบวนการพัฒนาแบบเคลื่อนไหว แต่ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนวัฒนธรรมและฝ่ายอื่นๆ ในการร่วมมือกันอย่างเท่าเทียมกัน ความพึงพอใจสัมพัทธ์ของผลประโยชน์ส่วนตัวของทุกฝ่ายเป็นแรงจูงใจพื้นฐานในการส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการกำกับดูแลทางสังคมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ การเรียกร้องผลประโยชน์ของทุกฝ่ายก็จะเปลี่ยนไปตามการพัฒนาของชุมชน ความสมดุลเดิมจะถูกทำลายลง อาทิ ชุมชนวัฒนธรรมที่ไม่ได้มีการประสานงาน ระบบการปกครองที่เปราะบางจะเผชิญกับการล่มสลาย และการปกครองของชุมชนหยุดชะงักลง ผู้วิจัยจึงเห็น

ว่าการพัฒนาชุมชนในระยะยาวจำเป็นต้องมีผู้ประสานงานที่มีผลประโยชน์อย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ทั้งความสามารถในการตอบสนองผลประโยชน์ส่วนตัวของทุกฝ่ายและมีบทบาทในการป้องกัน เพื่อให้เกิดความสามัคคี โดยรัฐบาลมีหน้าที่กำกับและตรวจสอบในการบริหารจัดการชุมชน ซึ่งรัฐบาล อาจสร้างและปรับปรุงกฎระเบียบและระบบที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบและอำนาจ ในการจัดการชุมชน ดูแลให้การดำเนินงานของชุมชนเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับ และปกป้อง สิทธิและผลประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของสมาชิกชุมชน รัฐบาลควรมีบทบาทเป็นสะพานเชื่อม ในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือ รัฐบาลอาจจัดการและสนับสนุนกิจกรรมทาง ศิลปวัฒนธรรม โดยการจัดนิทรรศการและการสัมมนาทุกประเภท จัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนและบูรณา การทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบและ สถาบันวัฒนธรรมอื่นๆ ธุรกิจและองค์กรทางสังคม รัฐบาลสามารถขับเคลื่อนความเจริญและ นวัตกรรมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบผ่านการกระจายอำนาจ การกำกับดูแลอย่างมีมาตรฐาน และ การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือและการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของการ จัดการชุมชนและการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน หน้าที่ของรัฐคือการประสานผลประโยชน์ของ ทุกฝ่าย ขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนในภาพรวม และส่งเสริมวงจรการปกครองที่ดีของชุมชน

คู่มือคำแนะนำ การเตรียมตัวเป็นจิ้งเพียงในอนาคต

ในการอภิปรายขั้นสุดท้ายของบทนี้ ผู้วิจัยจะมุ่งเน้นไปที่การออกแบบ "คู่มือการจัดการ ชุมชนจิ้งเพียง" สำหรับผู้อพยพใหม่ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นโดยเฉพาะ เพื่อสนับสนุนให้ชุมชนจิ้งเพียงให้อยู่ รอด สร้างสรรค์ และพัฒนาในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นต่อไป จึงจำเป็นต้องมีคู่มือที่ครอบคลุมและใช้งานได้จริง เพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าสู่สังคมและมีส่วนร่วมในเมืองนี้ได้ดียิ่งขึ้น

การกำหนดและการดำเนินการโดยรวมของคู่มือการจัดการชุมชนจิ้งเพียงจำเป็นต้อง ประกอบด้วยเป้าหมาย กลุ่มคนและด้านอื่นๆ อีกมากมาย การเลือกเนื้อหาของคู่มือและระดับความ เหมาะสมกับปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับบทบาทก่อนหน้านี้และเป็นปัญหาทั่วไปที่ผู้วิจัยพบในการสัมภาษณ์ วัตถุประสงค์ของคู่มือนี้คือ การให้ข้อมูลและทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งแสดงถึงความห่วงใยและความ เคารพของชุมชนต่อผู้อพยพใหม่และแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนและการให้กำลังใจพวกเขา ผู้วิจัย หวังว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้ชุมชนจิ้งเพียงมีความเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตของเมือง จิ้งเต๋อเจิ้นได้ดียิ่งขึ้น ทำให้พวกเขารู้สึกสบายใจและผ่อนคลายในสภาพแวดล้อมใหม่นี้ ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะสามารถทำให้คู่มือฯ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจาก การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะ จนกลายเป็นทรัพยากรชุมชนที่มีชีวิตชีวาและมีคุณค่า

1. การชี้แจงการวางแผนและบริการประชากรของ "จิ้งเหี้ยว"

ผู้อพยพใหม่จากสถานที่ต่าง ๆ และแม้แต่ประเทศต่างๆ เพื่อสร้างความฝัน สำหรับคนรุ่นใหม่ที่กำลังไหลในเครื่องเคลือบและต้องการทำฝันให้เป็นจริง ก่อนอื่นต้องไปที่ที่ใกล้ความฝันที่สุด จากนั้นพวกเขาต้องดำเนินการตั้งแต่การเตรียมการเปิด "จิ้งเหี้ยว" ด้วยความฝันไปจนถึงการเป็นคนจึงต่อเงินใหม่หลายขั้นตอนดังนี้: ประสบการณ์และการปรับตัว ความเข้าใจและการแลกเปลี่ยน การผสมผสานและการวิจัย การตั้งถิ่นฐานและการพัฒนา ซึ่งการออกแบบคู่มือการจัดการชุมชนจิ้งเหี้ยวสามารถประสานงานและแก้ไขปัญหามีอยู่ได้นั้น ก่อนอื่นต้องกำหนดคู่มือการจัดการให้บริการประชากร: (ตารางที่ 5-1)

ตารางที่ 5-1

ประวัติอาชีพ	เป้าหมายการบริการหลักคือศิลปินเครื่องเคลือบ นักออกแบบ และช่างฝีมือเครื่องเคลือบที่มีส่วนร่วมหรือสนใจในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบ
กลุ่มอายุ	คู่มือนี้อาจต้องการคำแนะนำพิเศษสำหรับผู้ย้ายถิ่นฐานในกลุ่มอายุต่างๆ ตัวอย่างเช่น สำหรับผู้ย้ายถิ่นฐานใหม่อายุน้อยอาจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างงานหรือการเป็นผู้ประกอบการมากกว่า สำหรับผู้อพยพวัยกลางคนที่มีความรอบครัว อาจต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การศึกษา ฯลฯ
ความสามารถทางภาษา	คู่มือนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความสามารถทางภาษาของผู้อพยพใหม่ หากภาษาแม่ของผู้ย้ายถิ่นฐานบางคนไม่ใช่ภาษาจีน อาจจำเป็นต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาและการปรับตัว
ภูมิหลังทางวัฒนธรรม	ผู้อพยพใหม่ที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอาจประสบกับความท้าทายในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมใหม่ คู่มือนี้ควรให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเมืองจิ้งเต๋อเงิน รวมถึงคำแนะนำเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เป็นประโยชน์
ความต้องการในการสร้างสรรค์	สำหรับผู้อพยพที่มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบในเมืองจิ้งเต๋อเงิน คู่มือนี้จำเป็นต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรในการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ การฝึกอบรมด้านเทคนิค และพื้นที่สร้างสรรค์

2. คู่มือการจัดการชุมชนจึงเพียง: คำแนะนำ การปฏิบัติจริง และกลยุทธ์การแก้ไขแบบ

ไดนามิก

ชุมชนจึงเพียงอาจนิยามได้ว่าเป็นกลุ่มที่คนกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันเพื่อเป้าหมายเดียวกัน เรียนรู้ แลกเปลี่ยน และแบ่งปันทรัพยากรซึ่งกันและกัน การปฏิบัติจริงและความเข้าใจง่ายของคู่มือการจัดการจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด วัตถุประสงค์ของการเขียนคู่มือคือเพื่อให้บริการชุมชนจึงเพียง โดยคู่มือนี้จะประกอบด้วยทรัพยากรที่ใช้งานได้จริง อาทิ ทรัพยากรการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ วิธีชีวิตประจำวัน และอื่นๆ และควบคุมกระบวนการช่วยเหลือและเนื้อหาทั่วไป โดยมุ่งเน้นที่การเขียนเกี่ยวกับวิธีการช่วยให้ชุมชนจึงเพียงเริ่มต้นธุรกิจเติบโตและรวมเข้ากับสามหัวข้อหลักในเมืองจึงต่อเงิน คู่มือการจัดการใช้กลยุทธ์การแก้ไขแบบเคลื่อนไหวที่เป็นลำดับเหตุการณ์ "ค้นพบปัญหา พิจารณาปัญหา แก้ไขปัญหา แก้ไขคู่มือ" เพื่อรับประกันประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องและความคุ้มค่าในทางปฏิบัติของคู่มือ ผู้วิจัยเห็นว่าความต้องการของชุมชนมีความหลากหลาย และต้องมีการปรับตัวและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไป

โดยรวมแล้วคู่มือการจัดการนี้จะปฏิบัติตามหลักการสามประการต่อไปนี้:

ประการแรกคือ หลักการของการผสมผสานการปฏิบัติจริงและความยืดหยุ่น เนื้อหาของคู่มือนี้มีความใกล้เคียงกับวิถีชีวิตและให้ตัวอย่างที่กระชับ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ได้ง่าย ผลการปฏิบัติคือชุมชนจึงเพียงสามารถดำเนินชีวิตประจำวันหรือกิจกรรมการผลิตได้ครบถ้วนตามแนวทางของคู่มือ ความยืดหยุ่นสะท้อนให้เห็นในหลายทางเลือกที่มอบให้กับชุมชนจึงเพียงเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์จริง

ประการที่สองคือ หลักการที่เรียบง่ายและเข้าใจง่ายว่าควรปฏิบัติอย่างไรในการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ ต้องเตรียมเครื่องมือเครื่องเคลือบอะไรบ้าง วิธีการคัดกรองสถานที่และวิธีการได้มาซึ่งทรัพยากร ฯลฯ คู่มือการจัดการจะใช้คำที่ชัดเจนและเหมาะสม และเพิ่มความสามารถในการอ่านคู่มือและคิดเกี่ยวกับปัญหาจากมุมมองของชุมชนจึงเพียง

ประการสุดท้ายคือ หลักการที่ก้าวหน้าไปตามกาลเวลา การพัฒนาและปรับปรุงคู่มือเป็นกระบวนการที่ค่อยเป็นค่อยไป ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ในสังคมที่มีความหลากหลายซึ่งบุคคลล้วนมีความแตกต่างอย่างมาก การแก้ปัญหาบางอย่างไม่สามารถดำเนินการได้โดยอาศัยรูปแบบเดียวทั้งหมดระหว่างทั้งสองเป็นความสัมพันธ์ที่เติมเต็มซึ่งกันและกัน การชี้้นำการดำเนินการของการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในขณะที่การเก็บเกี่ยวของกระบวนการปฏิบัติในระดับหนึ่งนั้น สามารถชดเชยข้อบกพร่องด้านการจัดการของคู่มือได้ ซึ่งในการปฏิบัตินั้นต้องมีกระบวนการและข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง

สรุปแล้ว คู่มือการจัดการชุมชนจึงเพียงเป็นเหมือนแผนที่โดยละเอียด ซึ่งไม่ได้หมายความว่าคู่มืออยู่ของคู่มือสามารถแก้ปัญหาทั้งหมดได้ ในทางตรงกันข้าม เราตระหนักว่าคู่มือและการปฏิบัติที่มีความส่งเสริมซึ่งกันและกัน คู่มือสามารถให้คำแนะนำและกลยุทธ์ได้ แต่ในกระบวนการ

ปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ผู้อพยพใหม่อาจประสบปัญหาและความท้าทายใหม่ๆ ได้เช่นกัน ซึ่งประสบการณ์จริงและข้อเสนอแนะของพวกเขาจะมีความสำคัญมาก โดยประสบการณ์และข้อเสนอแนะของพวกเขาสามารถช่วยให้เราเข้าใจถึงสถานการณ์จริงของชุมชนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขคู่มือให้ดียิ่งขึ้น เราจึงยินดีต้อนรับและส่งเสริมให้สมาชิกของชุมชนจึงเพียมีส่วนร่วมในการแก้ไขคู่มือเพื่อแบ่งปันประสบการณ์และแนวคิดในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน

3. การสร้างเวทีสำหรับความร่วมมือเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาของเนื้อหา

การสร้างเวทีที่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของชีวิตของประชาชนที่ให้บริการสามารถให้การไหลเวียนของทรัพยากร สามารถยกระดับการเรียนรู้ ลดความเสี่ยง และประสบความสำเร็จในที่สุด ผู้วิจัยจะอภิปรายส่วนต่างๆ ในคู่มือ (ตามตารางที่ 6-2) ตามลำดับ ส่วนบทนำของคู่มือจะแนะนำข้อมูลพื้นฐานของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น อาทิ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานะของพวกเขาในศิลปะเครื่องเคลือบ จากนั้นผู้วิจัยจะจัดทำคู่มือการใช้ชีวิตอย่างละเอียด รวมถึงข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อาทิ ที่พัก อาหาร การคมนาคม รวมถึงวิธีการทำความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของท้องถิ่น จากนั้นจะแสดงรายการทรัพยากรสำหรับการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบต่างๆ อาทิ เครื่องมือ วัสดุ พื้นที่ทำงาน ฯลฯ และเสนอวิธีการได้รับทรัพยากรเหล่านี้ การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นวิธีที่สำคัญในการรวมเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ดังนั้นผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนต่างๆ ในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นและองค์กรชุมชนและบริการที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาอาชีพและแบ่งปันโอกาสการจ้างงานที่เป็นไปได้ ทรัพยากรของผู้ประกอบการและหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับการพัฒนาอาชีพ สุดท้ายนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอกลยุทธ์และข้อเสนอแนะบางประการในการรับมือกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมใหม่

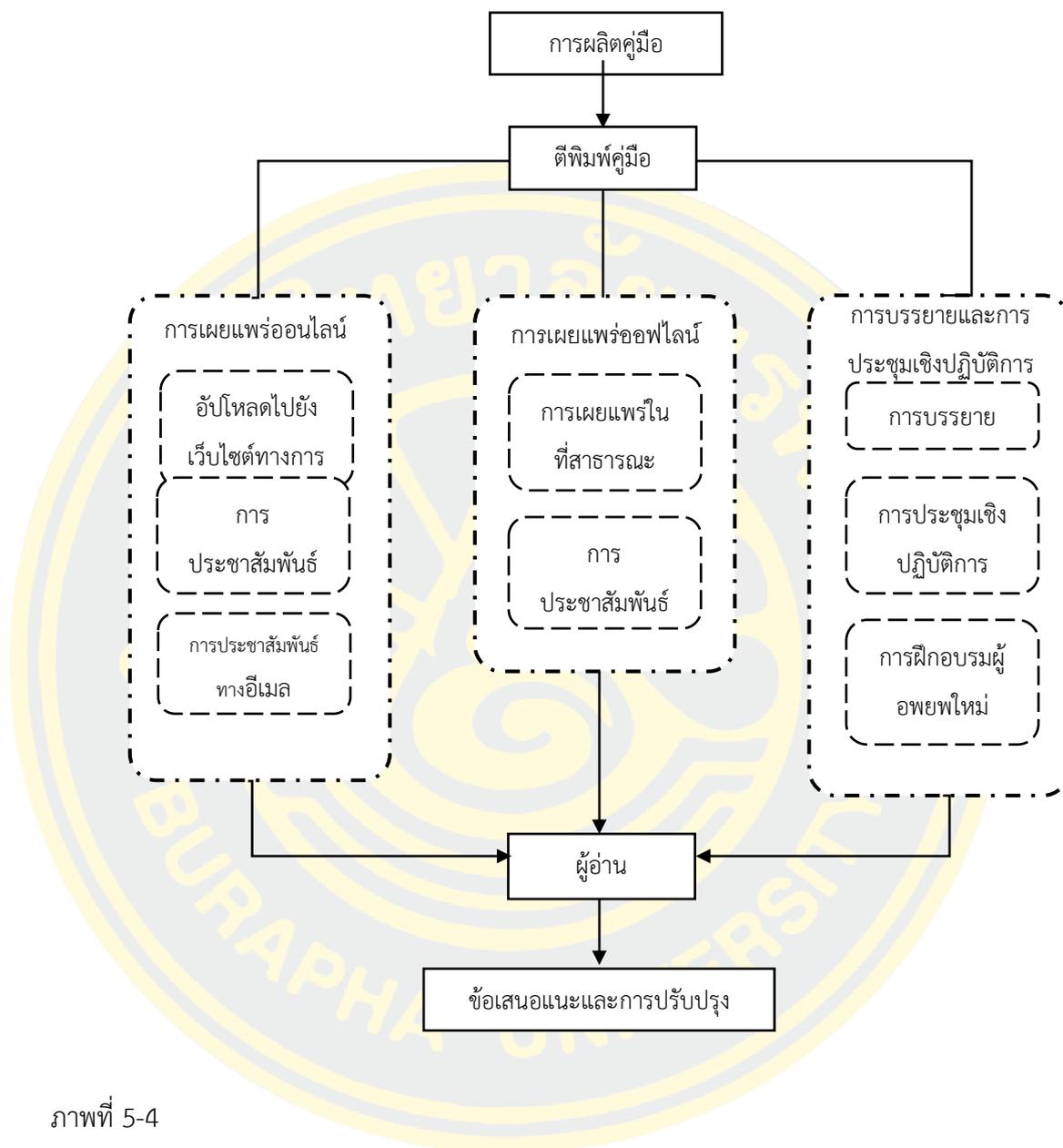
ตารางที่ 5-2

ประวัติเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น	ให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ประกอบด้วยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานที่สำคัญ ตลอดจนสถานะและอิทธิพลของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นในฐานะศูนย์กลางเครื่องเคลือบ
คู่มือการใช้ชีวิต	ให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก อาหาร การเดินทาง การรักษาพยาบาล การศึกษา ฯลฯ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับในท้องถิ่น
ทรัพยากรการสร้างสรรค์	จัดเตรียมทรัพยากรต่างๆ สำหรับการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบ

เครื่องเคลือบ	ประกอบด้วยเครื่องมือเครื่องเคลือบ วัสดุดิบ พื้นที่ทำงาน หลักสูตร การฝึกอบรม ฯลฯ และรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งที่มาและวิธีการ ได้รับทรัพยากรต่างๆ
การพัฒนาอาชีพ	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ ประกอบด้วยโอกาสการจ้างงานที่เป็นไปได้ ทรัพยากรการเป็นผู้ประกอบการ การฝึกอบรมการพัฒนาอาชีพ และอื่นๆ
การมีส่วนร่วมของชุมชน	ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ ประกอบด้วยโอกาสการจ้างงานที่เป็นไปได้ ทรัพยากรการเป็นผู้ประกอบการ การฝึกอบรมการพัฒนาอาชีพ และอื่นๆ
การรับมือกับความท้าทาย	ให้กลยุทธ์และคำแนะนำในการรับมือกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมใหม่ อาทิ อุปสรรคด้านภาษา ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความกดดันในชีวิต ฯลฯ

4. แผนการเผยแพร่คู่มือคำแนะนำ การเตรียมตัวเป็นจิ้งเหี้ยวในอนาคต

แผนการเปิดตัว "คู่มือการจัดการชุมชนจิ้งเหี้ยว" ที่ออกแบบมาอย่างดีมีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งความสำเร็จของคู่มือนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับว่าข้อมูลสามารถถ่ายทอดไปยังกลุ่มเป้าหมายได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพหรือไม่:

ภาพที่ 5-4

1. การเผยแพร่ออนไลน์: ประการแรกทำ "คู่มือการจัดการชุมชนจิ้งหรีด" เป็นไฟล์ PDF และอัปโหลดไปยังเว็บท่า (Web portal) ผู้อพยพใหม่สามารถตรวจสอบหรือดาวน์โหลดออนไลน์ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ ยังสามารถส่งลิงก์ไปยังผู้อพยพใหม่ผ่านโซเชียลมีเดียและอีเมล

2. การเผยแพร่แบบรูปธรรม: ในสถานที่สาธารณะของเมืองจิ้งหรีด (อาทิ ชุมชนศิลปะ เครื่องเคลือบ ห้องสมุด โรงเรียน ฯลฯ) และห้องปฏิบัติงานเครื่องเคลือบขนาดใหญ่ จะมอบ "คู่มือการจัดการชุมชนจิ้งหรีด" ที่เป็นเล่ม เพื่อให้ชุมชนจิ้งหรีดสามารถนำกลับไปอ่านได้

3. การประชาสัมพันธ์และการประชุมเชิงปฏิบัติการ: การบรรยายและการประชุมเชิงปฏิบัติการจะถูกจัดขึ้นเป็นประจำ เพื่ออธิบายและส่งเสริมเนื้อหาของ "คู่มือการจัดการชุมชนจึงเพียง" เพื่อให้ผู้อพยพใหม่มีโอกาสเข้าใจและแลกเปลี่ยนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

4. หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้อพยพใหม่: ในหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้อพยพใหม่ "คู่มือการจัดการชุมชนจึงเพียง" จะถูกแจกจ่ายเป็นวัสดุเสริมเพื่อช่วยให้ผู้อพยพใหม่เข้าใจและนำเนื้อหาในคู่มือไปประยุกต์ใช้ได้เร็วขึ้น

5. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการเก็บรวบรวมข้อเสนอแนะ: รวบรวมข้อเสนอแนะของผู้อพยพใหม่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขคู่มือการจัดการชุมชนจึงเพียงในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงข้อมูลจะถูกแจ้งให้กับผู้อพยพใหม่ทั้งหมดที่ได้รับการติดต่ออย่างทันที่

บทที่ 6

สรุป อภิปราย และแนวโน้มในอนาคต

การค้นพบหลักและผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้บรรลุผลสำเร็จผ่านกระบวนการวิจัยข้างต้น ต่อไปนี้จะเป็นการอธิบายถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ความหมายและลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมของชุมชนจิ้งเพียงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 ถึง พ.ศ. 2566

ความหมายทางวัฒนธรรมของชุมชนจิ้งเพียงอยู่ที่ "การกระตุ้น (Activation)" วัฒนธรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมที่มีมาอย่างยาวนานของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นกับการแสดงออกทางศิลปะสมัยใหม่ วิถีชีวิตสมัยใหม่ ความคิดสร้างสรรค์ และวิสัยทัศน์ระดับโลก

ชุมชนจิ้งเพียงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเมืองจิ้งเต๋อเจิ้นให้ทันสมัย โดยนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนสู่ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมของเมือง โดยเฉพาะชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ 3 แห่งที่ถูกกล่าวถึงในเนื้อหาของงานวิจัย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้แก่เมืองจิ้งเต๋อเจิ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มพลังชีวิตใหม่ให้กับเมืองประวัติศาสตร์ และส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลาย เทคนิคและมุมมองใหม่ที่ได้รับการนำเสนอจากชุมชนจิ้งเพียงได้ส่งเสริมการผสมผสานระหว่างเทคนิคเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมและแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ และกระตุ้นนวัตกรรมสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบและผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น จิ้งเพียง "ประเภทประจำถิ่น" 101 และ 102 ได้สร้างสรรค์รูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์ผ่านการผสมผสานระหว่างการสร้างสรรค์ทางศิลปะกับเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ครอบครัวจิ้งเพียง "ประเภทประจำถิ่น" 103 ได้ผสมผสานระหว่างเครื่องเคลือบและงานฝีมือจากไม้ เป็นต้น

สุดท้าย จากการสัมภาษณ์และการสรุปของผู้วิจัยพบว่า วัฒนธรรมชุมชนจิ้งเพียงไม่เพียงสะท้อนถึงการผสมผสานของปัจจัยหลายประการเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะของจิตวิญญาณแห่งกาลเวลา ซึ่งสรุปได้เป็น "ความกล้าหาญ 3 ประการ" และ "ความร่วมมือกัน 3 ประการ"

"ความกล้าหาญ 3 ประการ" ประกอบด้วย

- (1) ความกล้าหาญที่จะอพยพและเริ่มต้นธุรกิจ
- (2) ความกล้าหาญในการคิดและการแสดงความคิดสร้างสรรค์

(3) ความกล้าหาญที่จะรับบทบาทใหม่

"ความร่วมมือกัน 3 ประการ" ครอบคลุมถึง:

ลักษณะสุนทรียภาพร่วมกัน

ความหวังและความฝันร่วมกัน

จิตวิญญาณแห่งความมีน้ำใจและการแบ่งปัน

โดยลักษณะเหล่านี้ได้ร่วมกันกำหนดรูปลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมชุมชนจังหวัด

เพ็ญ

2. อิทธิพลของชุมชนจังหวัดเพ็ญต่อศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี

อิทธิพลของชุมชนจังหวัดเพ็ญที่มีต่อศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจันทบุรีสามารถวิเคราะห์ได้จากหลายมิติ ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งแต่ละมิติได้มอบคุณมืองอันเป็นเอกลักษณ์ถึงอิทธิพลของชุมชนจังหวัดเพ็ญที่มีต่อศูนย์กลางของเครื่องเคลือบเงินแบบดั้งเดิม

มิติทางการเมือง

ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบหมู่บ้านศิลปะชานเป่าในเมืองจันทบุรีได้รับการพัฒนาโดยบุคคลในพื้นที่ชนบท ในขณะที่ชุมชนศิลปะโรงงานประติมากรรมเครื่องเคลือบได้เปลี่ยนแปลงจากโรงงานร้างผ่านความพยายามร่วมกันของบุคคลและสถาบันต่างๆ ด้วยการพัฒนาของชุมชนจังหวัดเพ็ญในเมืองจันทบุรี ทำให้อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของพวกเขาได้รับความสนใจจากรัฐบาล การผสมผสานระหว่างทรัพยากรศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมที่อุดมสมบูรณ์กับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และชุมชนจังหวัดเพ็ญในเมืองจันทบุรีได้ช่วยส่งเสริมการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ และจึงได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากนโยบายของรัฐบาลในที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานที่ต่างๆ อาทิ เกษียณกลุ่ของรัฐบาลในการสร้างพื้นที่อุตสาหกรรมขึ้นใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่แข็งขันและการสนับสนุนทางการเงินของรัฐบาลในการพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมจากการกำหนดนโยบายและการสนับสนุนดังกล่าวทำให้ชุมชนศิลปะมีทรัพยากรและที่ดินเพื่อการพัฒนาที่จำเป็นอย่างเพียงพอ ซึ่งไม่เพียงแต่สามารถรับประกันความก้าวหน้าของการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างราบรื่นเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจและความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่มีต่อความสำคัญของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมอีกด้วย

มิติทางเศรษฐกิจ

ในเชิงเศรษฐกิจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชุมชนจังหวัดเพ็ญและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้มีการส่งเสริมการกระจายตัวของเศรษฐกิจในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญผ่านการดึงดูดผู้คนในกลุ่มต่างๆ อาทิ ศิลปิน นักออกแบบ และนักท่องเที่ยว ซึ่งชุมชนจังหวัดเพ็ญไม่เพียงแต่กลายเป็นจุดสำคัญสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อาทิ การท่องเที่ยว อาหาร และที่พัก เป็นต้น ในการรวมตัวกันของชุมชนจังหวัดเพ็ญได้มีการ

นำเสนอแนวความคิดการออกแบบและผลงานศิลปะรูปแบบใหม่ให้เข้ามาเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ในด้านการตลาดและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบ ซึ่งเป็นการเพิ่มพลังใหม่ให้กับการพัฒนา เศรษฐกิจของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น

มิติทางสังคมและวัฒนธรรม

ในด้านวัฒนธรรม ชุมชนจิ่งเพียวมีบทบาทใน "การกระตุ้น" การสืบทอดและการพัฒนา มรดกทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น จากการผสมผสานเทคนิคแบบดั้งเดิมให้เข้ากับ รูปแบบศิลปะร่วมสมัยส่งผลให้ชุมชนจิ่งเพียวสามารถรักษามรดกเครื่องเคลือบอันยาวนานของเมืองจิ่ง เต๋อเจิ้นให้คงอยู่ ทั้งยังสามารถสร้างความเกี่ยวข้องกับสังคมยุคใหม่ได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งการผสมผสาน ระหว่างความเก่าและใหม่นี้จะช่วยเสริมสร้างภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม และช่วยส่งเสริมการสื่อสารและ ความเข้าใจระหว่างชาวท้องถิ่นและศิลปินชาวต่างถิ่นได้ การมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กิจกรรมทางวัฒนธรรม และห้องปฏิบัติการร่วมกัน ทำให้ผู้คนที่ภูมิหลังแตกต่างกันได้มีโอกาสที่จะ เรียนรู้และสร้างแรงบันดาลใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้สามารถเสริมสร้างความสามัคคีและการเปิดกว้าง ของชุมชนจิ่งเพียวได้ นอกจากนี้ กิจกรรมชุมชน อาทิ การจัดนิทรรศการ ห้องปฏิบัติการ และการให้ ความร่วมมือ ยังช่วยสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่มีชีวิตชีวาและส่งเสริมให้เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็น ศูนย์กลางของนวัตกรรมทางศิลปะและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

3. คู่มือการจัดการวัฒนธรรมชุมชนจิ่งเพียวและมาตรการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนจิ่ง เพียว

ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจถึงวิถีชีวิต การทำงาน แนวความคิดและความคิดสร้างสรรค์ ความปรารถนา และจังหวะชีวิตของชุมชนจิ่งเพียวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้อย่างลึกซึ้งผ่านการสำรวจภาคสนาม และการสัมภาษณ์ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ได้ร่วมกันสร้างจิตวิญญาณชุมชนจิ่งเพียวอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากความรู้สึกอันลึกซึ้งต่อผลงานศิลปะเครื่องเคลือบและการแสวงหานวัตกรรม อย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างเช่น นักศึกษาจิ่งเพียว "ประเภททอพอพ" 106 ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ต่างเมือง เขาได้ส่งเสริมนวัตกรรมและการพัฒนาผลงานศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมผ่านการ ผสมผสานระหว่างศิลปะและเทคโนโลยี แสวงหาการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์ ผสมผสานแนวคิด ทางศิลปะส่วนบุคคลเข้ากับผลงานของเขา และแสดงรูปแบบทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ จิ่งเพียว "ประเภททอพอพ" 105 ที่เดินทางระหว่างเมืองหางโจวและเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นมีความมุ่งมั่นในการ แลกเปลี่ยนและแบ่งปันวัฒนธรรมผ่านการจัดกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรม ต่างๆ เพื่อส่งเสริมความสามัคคีและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนจิ่งเพียว

จากแนวความคิดทั่วไปเหล่านี้ ผู้วิจัยได้จัดทำ "คู่มือชุมชนจิ่งเพียว" ไว้ทำงานวิจัย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกใหม่ของชุมชนจิ่งเพียวได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับวิถีชีวิต การทำงาน และการ

สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตในชุมชนจังหวัดเพียวของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นได้เร็วยิ่งขึ้น ทั้งยังได้จัดเตรียมกลยุทธ์สำหรับผู้จัดการด้านวัฒนธรรมของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเพื่อสนับสนุนและพัฒนาชุมชนจังหวัดเพียวได้ดียิ่งขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การอภิปรายเกี่ยวกับการจำแนกประเภทของชุมชนจังหวัดเพียวและแรงจูงใจในการย้ายถิ่นฐานของผู้อพยพรุ่นใหม่

จากการวิจัยชุมชนจังหวัดเพียวในเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น นักวิชาการต่างพยายามที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายและความซับซ้อนภายในชุมชนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นผ่านวิธีการจำแนกประเภทต่างๆ ซึ่งวิธีการจำแนกประเภททั่วไปจะขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางวิชาชีพและทักษะของสมาชิกในชุมชน อาทิ นักวิชาการ จิน เหม่ยจู่ (Jin, M. Z. 2018) นักวิชาการ หู อี้เหว่ย (Hu, 2019) เป็นต้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวได้เอื้อต่อการระบุบทบาทของสมาชิกในชุมชนได้อย่างแม่นยำ แต่การจัดประเภทด้วยวิธีการนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงภาพรวมของชุมชนจังหวัดเพียวอย่างสมบูรณ์ เนื่องจากสมาชิกจำนวนมากอาจมีหลายบทบาทหรือบทบาทของพวกเขาอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

วิธีการจำแนกอีกวิธีหนึ่งจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการอยู่อาศัยและความมั่นคงของสมาชิก ตัวอย่างเช่น นักวิชาการ กัว จินเหลียง (Guo, J. L. 2016) ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการที่อยู่อาศัยและการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน แม้ว่าแนวทางนี้จะให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความมั่นคงของชุมชน แต่ก็ยังไม่สามารถรวบรวมแรงจูงใจและค่านิยมที่ซับซ้อนของสมาชิกได้อย่างเต็มที่

เพื่อให้เข้าใจชุมชนจังหวัดเพียวอย่างครอบคลุมมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอวิธีการจำแนกประเภทที่ครอบคลุม โดยแบ่งชุมชนจังหวัดเพียวออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) กลุ่มผู้อพยพที่มุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ ผู้คนเหล่านี้ถูกดึงดูดโดยโอกาสทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นหลัก 2) กลุ่มนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งมักจะเป็นผู้ที่มิถุผลการศึกษาที่ดี มีทักษะทางวิชาชีพ และมีความสนใจในศิลปะเครื่องเคลือบอย่างลึกซึ้ง 3) กลุ่มที่สนใจและชื่นชอบวัฒนธรรมเครื่องเคลือบ กลุ่มคนเหล่านี้มีความชื่นชอบและมีความรู้สึกต่อวัฒนธรรมเครื่องเคลือบอย่างลึกซึ้ง โดยแรงจูงใจในการอพยพของพวกเขามาจากความคลั่งไคล้ในศิลปะเครื่องเคลือบเป็นหลัก

วิธีการจำแนกประเภทที่ครอบคลุมนี้ไม่เพียงแต่พิจารณาถึงความมั่นคงในอาชีพและที่อยู่อาศัยของสมาชิกในชุมชนจังหวัดเพียวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสนใจส่วนบุคคลและแนวโน้มทางความรู้สึกด้วยเช่นกัน จึงสามารถสะท้อนถึงความหลากหลายและความซับซ้อนของชุมชนจังหวัดเพียวได้แม่นยำยิ่งขึ้น แม้ว่าทั้งสามประเภทนี้จะมีความแตกต่างกัน แต่ในทางปฏิบัติมักจะสัมพันธ์กันแต่ส่ง

อิทธิพลซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงแบบเคลื่อนไหวมากมายภายในชุมชนจังหวัด เพียว

จากการอภิปรายการจำแนกประเภทของชุมชนจังหวัดเพียวนี้จะสามารถเข้าใจถึงโครงสร้างภายในและแรงจูงใจในการย้ายถิ่นฐานของกลุ่มคนเหล่านี้ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้รัฐบาลและชุมชนในการกำหนดนโยบายและมาตรการที่สมจริงและสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนจังหวัดเพียวในด้านพื้นฐานทางทฤษฎีได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่เพียงจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบและวัฒนธรรมของเมืองจังหวัดเพียวเท่านั้น แต่ยังให้การสนับสนุนการบูรณาการและการพัฒนาชุมชนจังหวัดเพียวอีกด้วย

2. บทบาทและขอบเขตของชุมชนจังหวัดเพียวใน อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ชุมชนจังหวัดเพียวมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจังหวัดเพียว ซึ่งขอบเขตและอิทธิพลของชุมชนก็ได้พัฒนาไปอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ในอดีต ชุมชนจังหวัดเพียวส่วนใหญ่ประกอบด้วยบุคคลที่ต้องการพัฒนาทักษะด้านศิลปะเครื่องเคลือบและบุคคลที่แสวงหาโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมของเมืองจังหวัดเพียวสะท้อนให้เห็นผ่านการสืบทอดทางเทคนิคและการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมเป็นหลัก แต่ในปัจจุบัน ด้วยการพัฒนาของโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ชุมชนจังหวัดเพียวไม่เพียงแต่สามารถดึงดูดผู้คนในประเทศจีนและต่างประเทศให้เข้ามาแสวงหาการสร้างสรรคผลงานศิลปะและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังสามารถดึงดูดผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขาดังเช่นนักออกแบบและผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด ส่งผลให้บทบาทของสมาชิกชุมชนจังหวัดเพียวได้ขยายจากการสืบทอดทักษะเพียงด้านเดียวไปสู่ผู้ส่งเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ในหลากหลายมุมมอง ในอนาคตผู้วิจัยคาดว่าชุมชนจังหวัดเพียวจะยังคงขยายบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเมืองจังหวัดเพียวต่อไป ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างศิลปะเครื่องเคลือบกับตลาดนานาชาติเท่านั้น แต่ยังคงกลายเป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาของท้องถิ่นที่เกี่ยวเนื่องวัฒนธรรมท้องถิ่น การศึกษาและการฝึกอบรม และเศรษฐกิจสร้างสรรค์อีกด้วย ทั้งนี้ ด้วยการปรับปรุงนโยบายการสนับสนุนชุมชนจังหวัดเพียวอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลและชุมชน ชุมชนจังหวัดเพียวอาจสามารถนำความมีชีวิตชีวาเชิงนวัตกรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมาสู่เมืองจังหวัดเพียว และร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาเมืองจังหวัดเพียวในอนาคตได้เช่นกัน

3. การแบ่งปันทรัพยากรและการพัฒนาความร่วมมือของสมาคมจังหวัดเพียว สะท้อนให้เห็นใน 4 ประการดังต่อไปนี้

ประการแรก ในระหว่างกระบวนการพัฒนา ชุมชนจังหวัดเพียวได้รวบรวมสมาชิกจากภูมิหลังที่ต่าง ๆ โดยการรวบรวมนี้ไม่เพียงแต่ให้การแบ่งปันทรัพยากรทางกายภาพ (อาทิ สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ห้องปฏิบัติการและเตาเผา) แต่ยังรวมถึงการแบ่งปันความรู้และทักษะต่างๆ การที่

ทรัพยากรที่หลากหลายมาบรรจบกันนั้นทำให้เกิดพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์สำหรับความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของการรวบรวมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ประการที่สอง ในสมาคมจึงเกี่ยวได้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันระหว่าง สมาชิกที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น นโยบายและการสนับสนุนทางการเงินได้ส่งเสริมการก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐานและกิจกรรมทางวัฒนธรรม นักธุรกิจและนักลงทุนนำเงินทุนและทรัพยากรทางการตลาดมายังสมาคม และศิลปินและช่างฝีมือมอบทักษะและความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งความสัมพันธ์ร่วมกันนี้ได้ช่วยส่งเสริมการพัฒนาที่สมดุลภายในสมาคม ช่วยให้สมาชิกแต่ละคน สามารถเพิ่มศักยภาพสูงสุดในสาขาของตนเอง และเป็นปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

สุดท้ายนี้ กิจกรรมการเรียนรู้และการศึกษาอย่างต่อเนื่องในสมาคมจึงเกี่ยวได้ช่วย สนับสนุนการพัฒนาส่วนบุคคลและส่วนรวม ซึ่งสภาพแวดล้อมทางการศึกษานี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมการพัฒนาส่วนบุคคลของศิลปินและช่างฝีมือเท่านั้น แต่ยังนำความมีชีวิตชีวาและนวัตกรรมมาสู่สมาคม อีกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

4. ลักษณะท้องถิ่นและอิทธิพลทางวัฒนธรรมของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ สะท้อนให้เห็นใน 4 ประการดังต่อไปนี้

ประการแรก ลักษณะท้องถิ่นของเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นสะท้อนให้เห็นผ่านวัฒนธรรมเครื่องเคลือบและประเพณีทางประวัติศาสตร์อันลึกซึ้ง ในฐานะ "เมืองหลวงแห่งเครื่องเคลือบ" เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นเป็นศูนย์กลางของศิลปะเครื่องเคลือบที่สำคัญในประเทศจีนและทั่วโลกมาเป็นเวลาหลายร้อยปี ซึ่งการตกตะกอนทางวัฒนธรรมนี้ได้กลายเป็นแกนหลักของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และได้มอบ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ มรดกทางประวัติศาสตร์นี้ไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นในเทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยัง สะท้อนให้เห็นในรูปแบบและการแสดงออกของศิลปะเครื่องเคลือบอีกด้วย ทั้งยังมีห้องปฏิบัติการ ห้องจัดนิทรรศการ และพิพิธภัณฑ์ภายในชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเพื่อจัดแสดงผลงานเครื่องเคลือบที่ หลากหลายตั้งแต่ช่วงสมัยโบราณจนถึงสมัยใหม่ ซึ่งสะท้อนถึงชีวิตทางศิลปะและวัฒนธรรมอันอุดม สมบูรณ์และมีสีสันของพื้นที่

ประการที่สอง ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นยังมีอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่สำคัญ ส่งผลให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภายในชุมชนไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการสืบทอดทักษะดั้งเดิม แต่ยัง รวมถึงการผสมผสานแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ นวัตกรรมนี้ได้ช่วยส่งเสริมความเป็นสากลของ ผลงานศิลปะเครื่องเคลือบ ทำให้ เครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นสามารถครองตำแหน่งในตลาดศิลปะ โลกได้ ซึ่งสิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในการ ส่งเสริมความเป็นสากลของผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ประการที่สาม ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบได้ส่งอิทธิพลเชิงบวกต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่น และเป็นตัวอย่างสำคัญของผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ การดำรงอยู่ของชุมชนไม่เพียงแต่ให้โอกาสการทำงานแก่คนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศจีนและต่างประเทศจำนวนมาก เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง

ประการที่สี่ การดำรงอยู่ของชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบยังช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น ด้วยการจัดการนันทนาการ การบรรยาย การสัมมนา และกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่างๆ ชุมชนไม่เพียงแต่ปรับปรุงความสำเร็จทางศิลปะและความสามารถด้านสุนทรียะของคนท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้ ซึ่งการยกระดับบรรยากาศทางวัฒนธรรมนี้ไม่เพียงแต่ทำให้เมืองจิ่งเต๋อเจิ้นดึงดูดผู้มีความสามารถและการลงทุนมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชาวท้องถิ่นอีกด้วย

ประสบการณ์แห่งความสำเร็จของชุมชนจิ่งเพียว สมาคมจิ่งเพียวและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้นแสดงให้เห็นถึงพลังอันทรงพลังของการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ กลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังนำการพัฒนาและความมีชีวิตชีวาอย่างต่อเนื่องมาสู่สมาชิกและภูมิภาคทั้งหมดผ่านนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การแบ่งปันทรัพยากร มรดกทางวัฒนธรรมและความร่วมมือข้ามพรมแดน การปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกลุ่มเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของชุมชนจิ่งเพียวและสมาคมจิ่งเพียวในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดันและมุมมองใหม่ๆ ให้กับชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจิ่งเต๋อเจิ้น ประสบการณ์แห่งความสำเร็จของพวกเขาทำให้เราได้รับข้อมูลเชิงลึกอันทรงคุณค่า ซึ่งช่วยให้เราเข้าใจและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในภูมิภาคอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการรวมตัวกันและความร่วมมือในด้านวัฒนธรรมและศิลปะ

การทบทวนและแนวโน้มในอนาคต

เนื่องจากความซับซ้อนและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาของชุมชนจิ่งเพียว การวิจัยบางประการของผู้วิจัยยังคงต้องมีการสำรวจเพิ่มเติม ในด้านหนึ่ง การคัดเลือกตัวอย่างงานวิจัยมีข้อจำกัด เนื่องจากไม่สามารถได้รับข้อมูลชุมชนจิ่งเพียวได้อย่างสมบูรณ์ ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้จึงใช้วิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก และการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นวิธีการหลักในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อจำกัดของระดับทฤษฎีและความสามารถเชิงปฏิบัติของผู้วิจัย ทำให้การรวบรวมข้อมูลยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ในขณะเดียวกัน ในระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึก บางครั้งผู้ให้สัมภาษณ์อาจให้คำตอบเชิงปกป้องเนื่องจากข้อคำถามนั้นลึกเกินไป ซึ่งต้องใช้ทักษะและ

ระยะเวลาเพิ่มเติมเพื่อสร้างความรู้สึกรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกัน ในทางกลับกัน แม้ว่าบางทฤษฎีจะมีคุณค่าต่อการอ้างอิงในการอธิบายปรากฏการณ์จริงเพียง แต่ก็เป็นต้องมีการวิจัยและการตรวจสอบเพิ่มเติมในทางปฏิบัติ โดยผู้วิจัยควรผสมผสานประสบการณ์ทางสังคมเข้ากับกระบวนการค้นคว้าเชิงทฤษฎีอย่างเป็นระบบ ในด้านของการสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยยังต้องเจาะลึกและปรับปรุงตรรกะเชิงปฏิบัติที่อยู่เบื้องหลังการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจากมุมมองดังกล่าว เส้นทางการศึกษาไม่ได้เป็นเพียงการแสวงหาความรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นเส้นทางแห่งการเติบโตสำหรับผู้วิจัยเองด้วย

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของปรากฏการณ์จริงเพียงแล้ว การวิจัยในอนาคตจำเป็นต้องขยายขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบพฤติกรรมและการบูรณาการทางสังคมของกลุ่มนี้อย่างครอบคลุมมากขึ้น แม้ว่าทรัพยากรและเงื่อนไขปัจจุบันจะจำกัดความลึกและความกว้างของการวิจัยของผู้วิจัย แต่หากสามารถได้รับข้อมูลการวิจัยที่สมบูรณ์และครอบคลุมมากขึ้นและดำเนินการตรวจสอบอย่างละเอียดมากขึ้น ก็จะทำให้ได้รับคำตอบเกี่ยวกับความเข้าใจถึงชุมชนจริงเพียงและชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในกระบวนการเหล่านี้ การพัฒนาตนเองของผู้วิจัยก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคมให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพิ่มขีดความสามารถในการผสมผสานทฤษฎีเข้ากับความเป็นจริง และปรับปรุงความเข้าใจของตรรกะเชิงปฏิบัติที่อยู่เบื้องหลังการวิจัยเชิงคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเชิงทฤษฎีหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติ เราทุกคนต้องเผชิญกับความท้าทายและความยากลำบากต่างๆ ด้วยใจที่เปิดกว้าง รักษาความรักและความเคารพในการวิจัยเชิงวิชาการอยู่เสมอ เพื่อผลักดันการเติบโตทางวิชาการของตนเองและปรับปรุงคุณภาพของการวิจัย

สรุปแล้ว แม้ว่าการวิจัยครั้งนี้จะมีข้อจำกัดและข้อบกพร่องในบางแง่มุม แต่ก็ยังคงให้ความรู้และการอ้างอิงที่มีคุณค่าสำหรับความเข้าใจและวิจัยปรากฏการณ์จริงเพียง ควรพิจารณาข้อจำกัดเหล่านี้เป็นทิศทางการพัฒนาของการวิจัยในอนาคต และใช้วิธีการวิจัยที่ครอบคลุมและเชิงลึกมากขึ้นในการสำรวจแก่นแท้และอิทธิพลของปรากฏการณ์จริงเพียง เพื่อให้การสนับสนุนสำหรับการวิจัยทางทฤษฎีและการกำหนดนโยบายที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Alone, B. (2004). Bowling alone: The collapse and revival of American community. *Journal of Democracy*, 6(1), 32.
- Bian, X. (2012). A Study on the Network Structure and Spatial Interaction of Tourism Industry Clusters - Taking Hangzhou International Tourism Complex as an Example. *Human Geography*, 27(4), 137-142.
<https://doi.org/10.13959/j.issn.1003-2398.2012.04.022>
- Booth, K., Cooper, D., Karandjeff, K., Large, M., Pellegrin, N., Purnell, R., & Willett, T. (2013). Using Student Voices to Redefine Success: What Community College Students Say Institutions, Instructors and Others Can Do to Help Them Succeed. *Research and Planning Group for California Community Colleges (RP Group)*(1-41). <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED548257.pdf>
- Cao, Y. (2018). *Research on Jingdezhen Modern Ceramic Culture Space Based on Symbolic Space Theory* [Jingdezhen Ceramic University].
- Castree, N., & Liu, S. (2015). Spaces of work : global capitalism and geographies of labour. *Phoenix Education Publishing, Ltd.*
- Chang, Y. Q., & Huang, J. Y. (2021). Project Entry into Villages and Community Response: Research on Rural Ecological Environment Governance Mechanism. *Hohai University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 23(5), 94-100,112.
- Che, H. G., Yang, L. M., Jiang, Y. H., Du, Y. Y., & Peng, S. M. (2019). Jingdezhen, the capital of porcelain: a new chapter of inheritance and rejuvenation for thousands of years. *China Development Observation*(11), 12-19.
- Chen, B., & Chen, L. H. (2023). Research on the Dimension Design and Value Expression of Cultural Scenes in Industrial Heritage Tourism Sites. *Shandong University (Philosophy and Social Sciences Edition)*(2), 21-34.
<https://doi.org/10.19836/j.cnki.37-1100/c.2023.02.003>
- Chen, D. M., & Li, J. Q. (2023). The Path and Strategy of Building a New Platform for Cultural Exchange with Foreign Countries - Taking the Construction of Jingdezhen National Ceramic Culture Inheritance and Innovation Pilot Zone as

- an Example. *Enterprise Economics*, 42(8), 107-116.
<https://doi.org/10.13529/j.cnki.enterprise.economy.2023.08.010>
- Chen, J. (2010). *The Belief in the Gods of Jingdezhen Porcelain Industry in the Ming and Qing Dynasties and Regional Society* Fudan University].
- Chen, W. Y., & Xie, T. (2020). A Cognitive Perspective on Cultural Evolution - Exploring Cultural Dynamics from the Perspective of Individual Social Learning. *Progress in Psychological Science*, 28(12), 2137-2149.
- Chen, Y. Q. (2008). Reflection on the Construction of Urban Community Culture. *Journal of Urumqi Vocational University*(2), 23-25.
- Chen, Y. Y. (2003). Global Change and Sustainable Social Development. *Progress in Earth Science*(1), 1-3.
- Committee, J. C. C. H. a. L. (2018). Jingdezhen Literature and History Materials Bound Edition: Volume 12-14. *Jiangxi gao xiao chu ban she*.
- Committee, J. P. L. C. C. (2005). *Jiangxi Ceramic Industry* Fangzhi Publishing House.
- Dong, S. (2023). *Research on the Young Ceramic Art Community in Xianghu Village, Jingdezhen* [Unpublished master's thesis, Jingdezhen Ceramic University].
 Jingdezhen.
- Fan, X. (2012). Exploring the Characteristics and Construction Models of Urban Community Culture. *Industry and Technology Forum*, 11(11), 7-8.
- Fang, L. L. (2010). Theoretical Interpretation from "Heritage to Resources" - Starting from the Study of Fei Xiaotong's "Humanistic Resources" Thought. *Jiangxi Social Sciences*(10), 186-198.
- Fang, Y. L. (2018). "Jingpiao" : the new rising family in Jingdezhen. *Chinese Culture Pictorial*, 9-18.
- Feng, J. (2010). *Research on the Development of Guangzhou Prefecture in the Ming and Qing Dynasties, the Gathering of Clans and the Evolution of Clan Temples* [Unpublished doctoral dissertation] South China University of Technology].
- Fu, Y. P., & Cao, R. Z. (2013). Research on the Agglomeration Development of Urban Creative Industries. *Technological Progress and Countermeasures*, 30(4), 55-59.
- Guo, H. H., Wang, X. M., & Li, Q. (2013). Evaluation of the effectiveness of the protection and reconstruction project of historic blocks -- Taking the protection and

reconstruction plan of memorial archway Street historic blocks in Chaozhou City as an example. *Huazhong Architecture*, 31(11), 153-157.

<https://doi.org/10.13942/j.cnki.hzjz.2013.11.034>

Guo, J. L. (2016). *The Revival and Cultural Reconstruction of Traditional Handicrafts - A Field Study Report on the Laoyatan Ceramic Art District in Jingdezhen* [Unpublished doctoral dissertation] Chinese Academy of Arts].

Guo, J. Y. (2021). Millennium kiln fire burning more and more prosperous. *Economic Daily*.

Hu, J. Q. (2005). *Research on the Development of New Urbanization in China* [Unpublished doctoral dissertation] Southwest Agricultural University].

Hu, W. H. (2012). The Protection and Tourism Development of Ancient Residential Buildings in Urban Renewal: A Case Study of Shenzhen City. *Tropical Geography*, 32(6), 664-669. <https://doi.org/10.13284/j.cnki.rddl.002294>

Hu, Y. W. (2019). *Research on Talent Management of "Jingpiao" in Jingdezhen City under the Background of Ceramic Industry Transformation and Development* [Unpublished master's thesis] Nanchang University].

Hua, Z. W. (2015). *Research on China's creative industry clusters and regional economic development*. China Social Sciences Press.

Institute, J. P. D. o. L. I. C. R. (1959). *Historical Manuscripts of Jingdezhen Ceramics*. Sanlian Bookstore.

Jiang, J. B. (2005). On the theoretical development and new framework of cultural ecology. *Human Geography*(4), 119-124.

Jiang, Z. H. (2023). *Research on energy-saving renovation design of rural homestay buildings in hot summer and cold winter areas* [Unpublished master's thesis] Anhui Jianzhu University].

Jin, M. Z. (2018). *Cross cultural Interaction and Development in the Context of Globalization* [Unpublished doctoral dissertation] Chinese Academy of Arts.].

Kang, X. M., & Xiang, Y. (2005). The enhancement of industrial clusters and cultural industry competitiveness. *Peking University (Philosophy and Social Sciences Edition)*(2), 17-21.

Li, G. Z. (2018). *Urban Cultural Revival Strategy and Technical Practice of Traditional*

- Handicraft Industry. *Journal of Architecture*(10), 26-27.
- Li, H. P., & Yan, A. Q. (2000). On the Characteristics and Protection of Traditional Residential Environment in Mountainous Areas - Taking the Traditional Ciqikou Block in Chongqing as an Example. *Urban Planning*(8), 55-58.
- Li, L. (2016). Research on Cultural Community Leading the Innovation of Community Governance Model. *Administration Reform*(7), 68-73.
- Li, S. J. (2014). Analysis of Jing Piao and Jingdezhen Contemporary Ceramic Art with Lotte Ceramics Creative Market as a Case. *Journal of Inner Mongolia Arts University*(3), 24-33.
- Li, Z. Z., & Han, Z. Y. (2001). Enterprise Core Competitiveness: The Origin and Connotation of Theory. *Economic Theory and Management*(7), 54-56.
- Liang, S. T. (1983). Overview of the History of Jingdezhen (Tang - Early Qing Dynasty). *History Teaching*(4), 6-10,19.
- Ling, Y., & Zhang, L. W. (2019). The first peak of migrant population in Jingdezhen and its impact on the Ming and Qing porcelain industry. *Comparative Studies on Cultural Innovation*, 3(33), 48-50.
- Liu, C. H. (2005). *The porcelain industry and social control in Jingdezhen since the Ming and Qing Dynasties [Unpublished doctoral dissertation] Fudan University*].
- Liu, H. (2007). The round vessels of folk kilns are also exciting. *Collection World*(7), 79.
- Liu, J. P. (2007). *Research on the Transformation and Sustainable Development of Resource Based Cities in China [Unpublished doctoral dissertation] Central South University*].
- Liu, J. Y. (2023). *Research on the Application of Jingde Porcelain Culture in Landscape Creation [Unpublished master's thesis] South China Agricultural University*].
- Liu, Q. Y. (2017). *Jingdezhen Sanbao Porcelain Valley Ceramic Culture Industry Cluster Ecological Research Nanjing University*].
- Liu, S., & Jia, J. (2022). The advantages and problems of the transformation and upgrading of Jingdezhen's ceramic cultural and creative industry - based on the perspective of creative city renewal. *China Ceramic Industry*, 29(1), 61-67.
<https://doi.org/10.13958/j.cnki.ztcg.2022.01.011>
- Meng, J. J. (2018). *Design and Research of Public Facilities in Cultural and Creative*

- Industrial Park* Nanchang Hangkong University].
- office, J. M. P. s. G. (2022). Notice of the General Office of Jiangxi Provincial People's Government on printing and distributing the "14th Five-Year Plan" for Cultural and Tourism Development of Jiangxi Province.
- Ou, X. R. (2012). The Development Dilemmas and Countermeasures of Micro Enterprises. *Journal of Party and Government Cadres*(7), 64-65.
- Ouyang, X. Z. (2004). *Evaluation of Forest Landscape Aesthetics in Wuyuan County and Its Impact on Ecotourism [Unpublished Doctoral Dissertation]* Nanjing Forestry University].
- Qiu, J. P., Chen, Y., & Zou, J. (2008). On the role of information dissemination in online communities in building a harmonious society. *Shandong Social Sciences*(5), 25-31. <https://doi.org/10.14112/j.cnki.37-1053/c.2008.05.020>
- Ravenstein, E. G. (1885). The laws of migration. *Royal Statistical Society*.
- Robert, D. P. (1995). Bowling alone:the collapse and revival of American Community. *Journal of Democracy*, 6(1), 32.
- Sang, Y. X. (2015). *Protection and Utilization of Jingdezhen Ceramic Industry Heritage [Unpublished master's thesis]* Jingdezhen Ceramic University].
- Shan, J. X. (2019). Cultural heritage must live in the present. *Decision Exploration* (11), 67-69.
- Tian, C. L. (2011). *Introduction to Art Management*. Southeast University Press.
- Tian, Y. Y. (2020). *Research on the Collective Production Mode of Jingdezhen Porcelain Industry after the Founding of the People's Republic of China [Unpublished master's thesis]* Zhejiang Normal University].
- Wang, D. L. (2000). Jingdezhen Ceramic Industry Yearbook (1995-1996). *Jingdezhen Ceramics*(3), 42-60.
- Wang, J., & Liu, Q. (2010). *Culture Brand Communication*. Peking University Press.
- Wang, S. S. (2017). *A systematic approach to heritage activation*. Electronic Technology Press.
- Wei, J. (2003). *Industrial Clusters*. Science Press.
- Wu, C. L., Pan, Y. Y., & Luo, Q. J. (2023). The growth and cultivation of the creative class in Jingdezhen. *Geographic Science*, 43(8), 1463-1470.

<https://doi.org/10.13249/j.cnki.sgs.2023.08.015>

- Wu, F. (2023). Millennium porcelain new "Jingpiao". *Workers' Daily*.
- Xi, C. Q. (1996). *Community research: community construction and development*. Huaxia Publishing House.
- Xie, D. J. (2016). *Arts Management*. Law Press China.
- Xu, W. (2010). *Research on China's Cultural Industry Policy in the Era of Cultural Capital [Unpublished master's thesis]* China Academy of Arts].
- Xu, Z. (1994). Community and community development. *Zhongzhong Bookstore*.
- Y, L. H. (2014). On the Significance and Path of Cultural Creative Community to the Development of Characteristic Cultural Cities. *Journal of Ceramics*(5), 135-141,147.
- Y, X. Y. (2015). *Research on the Synergy of Urbanization Institutions [Unpublished doctoral dissertation]* Jiangxi University of Finance and Economics].
- Yang, F. Y. (2012). *Research on the Cultural Landscape of Folk Beliefs in Jingdezhen [Unpublished master's thesis]* Jingdezhen Ceramic University].
- Yin, H. (2013). A Study on the Spatial Evolution of Cultural and Creative Industry Agglomeration. *Sichuan Normal University (Social Sciences Edition)*, 40(2), 39-45.
<https://doi.org/https://doi.org/10.13734/j.cnki.1000-5315.2013.02.007>
- You, Z. L., & Liu, Y. Z. (2008). A review of Western industrial cluster theory. *Northwest A&F University: Social Sciences Edition*, 8(2), 62-67.
- Yu, D. (2008). *Introduction to Art Management* Higher Education Press.
- Zhan, J., & He, B. Q. (2010). The Jingdezhen Chamber of Commerce and the Development of Ceramics during the Ming and Qing Dynasties. *Chinese Culture Forum*(1), 11-18,14.
- Zhan, M. M. (2022). *Research on the Development Strategy of Taoxichuan Cultural and Creative Market in Jingdezhen [Unpublished master's thesis]* Jiangxi Normal University].
- Zhang, H. (2019). Art Museum Protection and Renewal Design. *Beauty & Time*(3), 11-12.
- Zhang, X. Q. (2007). On the Outlook of Jingdezhen Porcelain Industry. *Jiangsu Ceramics*(1), 1-5.
- Zhang, X. Z. (2019). *Exploration of Jingdezhen Ceramic Research from the Perspective*

of Cultural Heritage [Unpublished master's thesis] Jingdezhen Ceramic University].

- Zhang, Y. (1997). On the Communities of the Qing Dynasty. *Research on Qing History*(2), 1-11.
- Zhang, Z. G., & Li, H. M. (2018). On the "System Locking" of Cultural Tradition and Rural Anti Poverty. *Journal of Social Sciences*(4), 67-69.
- Zhang, Z. L., Zhang, T., & Zhang, Q. (1997). The Theory and Application of Immigration Push and Pull Mechanis. *Chinese Population Science*(2), 36-42.
- Zhao, Y. Y., Yu, Y., & Ma, W. T. (2006). Evaluation and analysis of the competitiveness of China's cultural industry. *Renmin University of China*(4), 72-82.
- Zheng, Y. B. (2016). Promote the transformation and upgrading of Jun porcelain cultural and creative industry through supply side reform. *People's Forum*(8), 64-65.
<https://doi.org/10.16619/j.cnki.rmlt.2016.08.020>
- Zhu, Q., Wang, W., & Yang, J. R. (2017). The Historical Evolution of the Ceramic Industry in Ancient Jingdezhen. *Xihua University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 36(3), 18-22. <https://doi.org/10.19642/j.issn.1672-8505.2017.03.003>
- Zhu, Z. F., & Yu, G. F. (2006). A Preliminary Study on the English Translation of Several Specialized Ceramic Terms in Jingdezhen. *Chinese Ceramics*(6), 24,37.
<https://doi.org/10.16521/j.cnki.issn.1001-9642.2006.06.008>
- Zou, D. (2022). *Research on the Impact of Cultural and Creative Industries on Economic Growth in the Yangtze River Delta Region [Unpublished master's thesis] Shanghai University of Finance and Economics].*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือการวิจัย

หัวข้อวิจัย: วัฒนธรรมจังหวัดเพ็ญ: การศึกษาบทบาทและรูปแบบการจัดการชุมชนศิลปะ
เครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สมาคมจังหวัดเพ็ญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
1	ชื่อ-สกุล	
2	เพศ	
3	อายุ	
4	เวลาในการสัมภาษณ์ (เวลาในการสัมภาษณ์บุคคลไม่ เกิน 2 ชั่วโมง และสัมภาษณ์กลุ่มไม่เกิน 45 นาที)	
5	ช่องทางการติดต่อ	
6	สถานที่ทำงานหรืออาชีพปัจจุบัน	
7	ตำแหน่งปัจจุบัน	
8	คุณวุฒิการศึกษา	

ส่วนที่ 2 คำถามในการสัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	คำตอบ
1	ท่านปฏิบัติงานด้านการจัดการที่เกี่ยวข้องในสมาคมจังหวัด เพ็ญเป็นเวลากี่ปีแล้ว	
2	กรุณาอธิบายงานที่เกี่ยวข้องของสมาคมจังหวัดเพ็ญ	
3	การมีส่วนร่วมของชุมชนจังหวัดเพ็ญในกิจกรรมทาง วัฒนธรรมที่จัดโดยสมาคมจังหวัดเพ็ญเป็นอย่างไร	
4	ท่านคิดว่าปัญหาหลักในการจัดการด้านวัฒนธรรมของ ชุมชนจังหวัดเพ็ญในระยะนี้คืออะไรและควรปรับปรุงอย่างไร	

5	รัฐบาลมีอิทธิพลอย่างไรต่อการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมของสมาคมจิ้งเพียว	
6	กรุณาอธิบายเกี่ยวกับผลกระทบของชุมชนจิ้งเพียวต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมของจิ้งเต๋อเจิ้น	
7	กรุณาอธิบายเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาของสมาคมจิ้งเพียว	
8	คนรุ่นใหม่ของชุมชนจิ้งเพียวให้ความสนใจต่อศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้นอย่างไรและเพราะอะไร	
9	รูปแบบหรือแนวทางในการสร้างความสนใจต่อศิลปะเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้นกับคนรุ่นใหม่มีอย่างไรบ้าง	
10	การใช้สื่อสังคมสมัยใหม่มีบทบาทอย่างไรในการจัดการหรือถ่ายทอดวัฒนธรรมจิ้งเพียวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นและเพราะอะไร	

หัวข้อวิจัย: วัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก: การศึกษาบทบาทและรูปแบบการจัดการชุมชนศิลปะ
เครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี

แบบสัมภาษณ์ชุมชนจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความคำถาม	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
1	ชื่อ-สกุล	
2	เพศ	
3	อายุ	
4	เวลาในการสัมภาษณ์ (เวลาในการสัมภาษณ์บุคคลไม่เกิน 2 ชั่วโมง และสัมภาษณ์กลุ่มไม่เกิน 45 นาที)	
5	ช่องทางการติดต่อ	
6	สถานที่ทำงานหรืออาชีพปัจจุบัน	
7	ตำแหน่งปัจจุบัน	
8	คุณวุฒิการศึกษา	

ส่วนที่ 2 คำถามในการสัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความคำถาม	คำตอบ
1	บ้านเกิดของท่านอยู่ที่ใด	
2	ท่านมาจังหวัดจันทบุรีเมื่อไหร่และเพราะเหตุใด	
3	ท่านระบุว่าตัวเองเป็นสมาชิกของชุมชนจังหวัดพิษณุโลกหรือไม่	
4	เหตุใดท่านจึงเลือกที่จะทำงานในจังหวัดจันทบุรี	
5	ขณะที่เริ่มกิจการในจังหวัดจันทบุรี ท่านประสบปัญหาอะไรบ้างและปัญหาเหล่านั้นคืออะไร	

6	กรุณาอธิบายเกี่ยวกับนโยบายการสนับสนุนของรัฐบาลสำหรับชุมชนจิ้งเพียงที่ท่านทราบ	
7	ท่านคาดหวังให้ชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมชุมชนรูปแบบใด	
8	ท่านมีข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วัฒนธรรมชุมชนอย่างไร	
9	ท่านจะมีส่วนช่วยพัฒนาชุมชนวัฒนธรรมจิ้งเพียงได้อย่างไรบ้าง	
10	ท่านเห็นว่าวัฒนธรรมจิ้งเพียงมีความสำคัญเพียงใดและควรพัฒนาอย่างไรต่อไป	

หัวข้อวิจัย: วัฒนธรรมจังหวัดพิษณุโลก: การศึกษาบทบาทและรูปแบบการจัดการชุมชนศิลปะ

เครื่องเคลือบเมืองจันทบุรี

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความถาม	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
1	ชื่อ-สกุล	
2	เพศ	
3	อายุ	
4	เวลาในการสัมภาษณ์ (เวลาในการสัมภาษณ์บุคคลไม่เกิน 2 ชั่วโมง และสัมภาษณ์กลุ่มไม่เกิน 45 นาที)	
5	ช่องทางการติดต่อ	
6	สถานที่ทำงานหรืออาชีพปัจจุบัน	
7	ตำแหน่งปัจจุบัน	
8	คุณวุฒิการศึกษา	

ส่วนที่ 2 คำถามในการสัมภาษณ์

ลำดับ ข้อ	ข้อความถาม	คำตอบ
1	โปรดอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับวิธีการจัดการทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดในชุมชนนี้คืออะไร	
2	โปรดอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับการจัดตั้งกฎระเบียบและข้อบังคับของชุมชนนี้เป็นอย่างไร	
3	โปรดอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านฮาร์ดแวร์ของชุมชนมีครบหรือไม่ หากไม่ครบ ยังขาด	

	อะไร	
4	โปรดอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับชุมชนจึงเพียมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางวัฒนธรรมของชุมชนอย่างไร	
5	โปรดอธิบายโดยสังเขปเกี่ยวกับรัฐบาลได้ทำการสนับสนุน การสร้างสรรควัฒนธรรมชุมชนในชุมชนนี้หรือไม่ อย่างไร	
6	ท่านคิดว่าปัญหาหลักในการทำงานสร้างสรรควัฒนธรรม ชุมชนของชุมชนนี้ในปัจจุบันเป็นอย่างไร	
7	ท่านคิดว่ามีรูปแบบหรือวิธีการส่งเสริมหรือพัฒนา วัฒนธรรมจึงเพียวต่อไปได้อย่างไร	
8	ท่านคิดว่าวัฒนธรรมจึงเพียวมีลักษณะเด่นที่ทำให้มี คนสนใจเพิ่มขึ้นอย่างไร	
9	ท่านคิดว่าวัฒนธรรมจึงเพียวควรได้รับการเผยแพร่หรือ ถ่ายทอดไปในรูปแบบใดบ้างที่เหมาะสมและเข้าถึงคน จำนวนมากได้ทั่วถึง	
10	ท่านคิดว่าเครื่องเคลือบเมืองจึงเต้อเงินควรมีแนวทางใดที่ จะส่งผลให้มีคนสนใจศึกษาหรือเยี่ยมชมมากขึ้นใน อนาคต	

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เลขที่ IRB4-076/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 048/2566

โครงการวิจัยเรื่อง: วัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์ : การศึกษาบทบาท รูปแบบและแนวทางการพัฒนาชุมชนศิลปะเครื่องเคลือบเมืองจังแต่่อเงิน

หัวหน้าโครงการวิจัย: MR.ZHANG CHAO

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form) แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 11 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

** หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

Silpa Bhirasri
(Journal of Fine Arts)
Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University

Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts,
Silpakorn University, Wang Tha Phra Campus
31 Na Phra Lan Road, Phraboromaharachawang,
Phra Nakorn, Bangkok, Thailand 10200
Tel. +66-2221-0820 Fax +66-2225-8991

August 19, 2023

Manuscript Acceptance Letter

Dears ZhangChao,

We are pleased to inform you that our 3 reviewers have accepted and recommended your manuscript entitled *"A Study of Jingpiao Community and Diaosu Porcelain Factory Ceramic Art Community from the Perspective of Culture Change and Development"* for publication in the Silpa Bhirasri Journal of Fine Arts, Volume 11, Issue 2 (July-December 2023), ISSN (Online): 2697-6293.

Thank you for choosing to publish in our journal.

Best Regards,

(Pichate Kiewprasirt)

Editor-in-Chief

Silpa Bhirasri Journal of Fine Arts

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ZHANG CHAO
วัน เดือน ปี เกิด	09 September 1985
สถานที่เกิด	JingDeZhen, JiangXi Province, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	JingDeZhen, JiangXi Province, China
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	-Lecturer -Since 2013, I have worked at Jingdezhen Ceramic University.
ประวัติการศึกษา	Bachelor: Ceramic art and design Postgraduate: Ceramic art and design JingDeZhen Ceramic Institute
รางวัลหรือทุนการศึกษา	-

